

Auli Aaltonen - Terttu Knuutila
Tauno Lovén - Erkki Pakkasela

Eläköön ekonomit!



Porin Seudun Ekonomit ry
1943 - 2003

Eläköön ekonomit!

Porin Seudun Ekonomit ry
1943 - 2003

Julkaisija

Porin Seudun Ekonomit ry

ISBN 952-91-5587-5

Tekstit

Auli Aaltonen, Terttu Knuutila,
Tauno Lovén ja Erkki Pakkasela

Kuvat

Porin Seudun Ekonomit ry:n
kuva-arkisto

Kuvavalinnat ja -tekstit

Auli Aaltonen ja Terttu Knuutila

Kuvaskannaus

Lauri Aaltonen

Taitto ja kannen suunnittelu

Aarne Seppälä

Kirjapaino

Kehitys Oy, Pori 2003

Kirjaa varten haastatellut henkilöt:

Simo Aalto	Armi Lipsanen
Auli Aaltonen	Tauno Lovén
Jaakko Heikinheimo	Lenita Nieminen
Olli Heinonen	Erkki Pakkasela
Reijo Häyry	Olli Pihlava
Risto Järvinen	Erik Piltz
Terttu Knuutila	Pertti Ratsula
Matti Koivunen	Tiina Ratsula
Ilkka Kujala	Marita Sammalkorpi
Markus Laine	Kari Sarpila
Pentti Laine	Tapio Välimäki
Matti Linnainmaa	

Auli Aaltonen - Terttu Knuutila
Tauno Lovén - Erkki Pakkasela

Eläköön ekonomit!



Porin Seudun Ekonomit ry
1943 - 2003

LUKIJALLE

Auli Aaltonen
Terttu Knuutila
Tauno Lovén
Erkki Pakkasela

Porin Seudun Ekonomit ry:n johtokunta teki Auli Aaltosen puheenjohtajakaudella vuonna 1998 päätöksen, että yhdistyksen toiminnasta laaditaan historiikkikirja. Johtokunnassa sillä hetkellä kauimmin istunut jäsen, rahastonhoitaja Erkki Pakkasela sai tehtäväkseen muodostaa toimikunnan tehtävän toteuttamista varten.

Toimikunnalle etsittiin asiantuntijaa sen vetäjäksi, koska ekonomiyhdistyksen sisältä valituilla henkilöillä ei ollut kokemusta historiikkien tekemisessä. Tällainen henkilö löytyikin Aarne Seppälästä, jonka asiantuntevan työn tulosta ovat monet historiikit Porin eri yrityksistä ja laitoksista.

Kun koko työryhmä sitten ensimmäisen kerän istui Satakunnan Salpa ry:n tiloissa Porin Puuvillatehtaan vanhassa Värjäämö-rakennuksessa Aarne Seppälä aloitti kysymällä: "Miksi olette päättäneet tehdä historiikin?"

Työryhmän jäsenten "kovalevyillä" alkoi hurja liike, mikähän olisi viisas vastaus moiseen kysymykseen. Mitä tällaisella kysymyksellä ajettiin takaa? Oliko siinä jotain kummallista? Olimmehan ihan tosissaan kuvitelleet, että sellaiselle kirjalle olisi aika viimeistään nyt. Katsoimme vähän hämillisinä toisiamme. Emme ehtineet saada vastausta valmiiksi, kun kysyjä vastasi kysymykseensä itse: "Se on joka tapauksessa kulttuuriteko."

Hämmästyneet ilmeemme lientyivät helpon tuksen hymyyn.

Ensimmäisten kuukausien ja oikeastaan ensimmäisen vuoden ajan keräsimme materiaalia, luimme arkistojemme sisältöjä, teimme muistiinpanoja ja yritimme jäsentää materiaaliaamme. Kesällä 1999 toimeenpantiin haastattelukierros, jonka aikana kaikkien elossa olevien entisten puheenjohtajien sekä monien muiden aktiivisesti toiminnassa olleiden entisten johtokuntalaisten ja eräiden muidenkin ajatuksia tallennettiin nauhalle.

Virallisesti pöytäkirjoihin ja toimintakertomukseen kirjatun lisäksi haastatteluista saatiin täy-

dennystä jäsentemme muotokuvaan, kun selvisivät kunkin henkilökohtaiset ajatukset, tunteet ja tavoitteet, joita he olivat yhdistykses-sämme vetovuorossa ollessaan toimintaan liit-täneet. Meillä oli myös mahdollisuus silloin haastatella yhtä perustajajäsentä ja yhdistyk-sen ensimmäistä sihteeriä Markus Lainetta, jol-la vielä oli melko tarkat muistikuvat yhdistyk-sen syntyajoilta. Valitettavasti kahta muuta vielä silloin paikkakunnalla ollutta perustajajäsentä ei voitu haastatella.

Yhdistyksen menneille vuosikymmenille, var-sinkin kolmelle ensimmäiselle, näytti olleen tunnusomaista jäsenten “perhemäinen” toimin-ta. Yhteenkuuluvuus ja keskinäinen ystävyys olivat voimakkaat. Se näkyy kaikkien tämän ajan haastateltujen kertomuksista.

Ekonomiliiton ja sen myötä myös yhdistysten muuttuminen pelkästä aatteellisesti toimivasta yhdistyksestä etujärjestöksi 1970-luvulla häm-mensi monia, niin oudolta ja ekonomeille so-pimattomalta se tuntui aluksi monesta vanhan-ajan ekonomista ja vähän nuoremmistakin. Kehitys johti kuitenkin hiljakseen siihen, että vih-doin vuonna 1976 akavalaisessa kentässä oli vain Ekonomiliiton mentävä aukko, joka vuo-den 1976 lopulla täytettiin. Työmarkkinatoimin-ta koetaan nyt jo jäsenyhdistyksissäkkin 25 vuo-den jälkeen luonnolliseksi ja tarpeelliseksi osaksi Ekonomiliiton toimintaa.

Toiminta seurasi vielä 1980-luvun enimmäk-seen totuttuja muotoja ja juhlatkin olivat suu-rimmaksi osaksi tutuissa turvallisissa paikois-sa. Tarvetta ei suuriin muutoksiin juuri ollut, jäsenkunnalta tehtyjen kyselyjenkään perusteel-la.

Vuosikymmenen vaihtuessa 1990-luvuksi tarpeet yhdistyksen toiminnassa hiljakseen muuttuivat edellisen polven siirtyessä enem-män taka-alalle ja uusien voimien taas kerran kansoittaessa johtokunnan.

Siirryttiin nykyaikaan, jolle on tunnusomaista nopearytmisyys, individualismi, näkyvyys, ei

enää niinkään isossa ryhmässä seurustellen viihtyminen ja hiljainen nauttiminen, kuten edellisinä vuosikymmeninä oli sopivaa. Alkoi ajanjakso, jossa “me-vaihe” vaihtui “minä-tyy-liin”. Ja wienervalssi diskomusaan.

Uusi vuosituhat on alkanut tunnettujen luen-noitsijoiden luentosarjoilla, kuten oli aivan toi-minnan alkuvaiheissakin. Aihepiirit ovat kui-tenkin liikkuneet ekonomien totutun kovan ammattitiedon sijasta osittain “poikkitieteelli-siä” latuja.

Toiminnan alkuvaiheessa “ekonomiper-heen” iloinen tai hiljainen jäsen tuli kuulemaan esitystä, joka oli täyttä taloudellista tietoa, nyt taas kovassa maailmassa ja työssään jaksaa-seen ekonomi tulee kuuntelemaan vähän pehmeämpiä arvoja sisältäviä esitelmiä. Näin py-rittäneen ekonomin arkipäivässä kokonaista-sapainoon.

Leppoisin vaihe toimikunnan työssä oli alus-sa, kun aineistoa kerättiin ja lajiteltiin ja vuosi 2003 tuntui olevan vielä kaukana. Ryhmän työ-kokoontumisia oli monia vuodet ympäri.

Sitten erikoistuttiin kukin aineiston sisällön valittuun piirteeseen. Ryhmän naiset saivat vielä lisäksi tehtäväkseen käydä läpi yhdistyksen va-lokuvamateriaalin vuodesta 1946, josta ensim-mäisen albumin kuvat alkavat, viimeisten vuo-sien kuviin, jotka eivät vielä olleet albumeissa merkinnöin “missä ja milloin”. Valokuvatalkois-sa on kulunut useampi viikonvaihe, joskus lähes 12 tunnin mittaisina jaksoina. Isäntien heitteillejättösyttöksiä on vältelty ottamalla heidät mukaan talkoiden muonittajiksi (juomat on valittu Option vihjeiden mukaan).

Historiikinteon loppuvaiheissa on tunnel-ma usein vaihdellut täydellisestä epätoivosta varovaiseen toiveikkuuteen, kun aika uhkaa kulua työn edistymistä nopeammin ja vielä ai-van loppuvaiheissakin on jouduttu palaamaan alkuperäisille tietolähteille arkistojen pohjalle.

Hetkittäisistä hankaluuksista huolimatta tehtä-vä on opettanut monia asioita. Seuraavan his-toriikin ehkä jo osaisimme tehdä.

YHDISTYKSEN HALLINTO 1943 — Luottamushenkilöt ja virkailijat



Porin Seudun Ekonomit
ry:n ensimmäisenä pu-
heenjohtajana toimi

tullinhoitaja
Einar Tavas
(ent. Tuominen)
1943 - 1947



Hänen jälkeensä ovat pu-
heenjohtajina toimineet:

Lauri Roering
1948 - 1950



Mauno Viinikka
1965 - 1967



Henry Tuulos
1951 - 1954



Pentti Hacklin
1968 - 1970



Mauno Knuuttila
1955 - 1961



Reijo Häyry
1971 - 1973



Tapio Välimäki
1962 - 1964



Pertti Ratsula
1974 - 1975



Olli Heinonen
1976 - 1977



Ilkka Kujala
1990 - 1992



Olli Pihlava
1978 - 1980



Lenita Nieminen
1993 - 1995



Matti Koivunen
1981 - 1983



Simo Aalto
1996 - 1997



Tauno Lovén
1984 - 1986



Auli Aaltonen
1998 - 2000



Terttu Knuutila
1987 - 1989



Heli Hookana
2001 -

Yhdistyksen varapuheenjohtajina ovat toimineet:

Jarl Strang	1943 - 1950
Fredrik af Forselles	1951 - 1958
Klas Rikberg	1959 - 1966
Pertti Ratsula	1967 - 1973
Jaakko Heikinheimo	1974 - 1976
Matti Koivunen	1977 - 1980
Pentti Laine	1981 - 1983
Terttu Knuutila	1984 - 1986
Ilkka Kujala	1987 - 1989
Martti Kytöluhta	1990
Lenita Nieminen	1991 - 1992
Olli Linden	1993 - 1995
Taina Huhtinen	1996 - 2001
Timo Kokkola	2002 -

Rabastonhoitajan tehtävässä ovat toimineet:

Martti Hietanen	1943 - 1945
Jarl Strang	1945 - 1946
Heikki Astala	1947 - 1949
Klas Rikberg	1950 - 1957
Jaakko Korpikoski	1958 - 1960
Helmer Intonen	1961
Reijo Häyry	1962 - 1965
Kai Elovainio	1966 - 1967
Hjördis Toivo	1968 - 1970
Matti Koivunen	1971 - 1976
Jorma Peltosaari	1977 - 1978
Esko Virtanen	1979
Seppo Runsamo	1980 - 1981
Marita Sammalkorpi	1982 - 1992
Erkki Pakkasela	1993 -

Sihteerin tehtäviä ovat hoitaneet:

Markus Laine	1943 - 1944
Elvi Inkiö	1945 - 1948
Tapio Välimäki	1948 - 1958
Yrjö Kokko	1958 - 1959
Pertti Ratsula	1960 - 1962
Olli Heinonen	1963 - 1965
Risto Järvinen	1965 - 1968
Matti Linnainmaa	1969 - 1971
Majsi Åhman	1972
Armi Lipsanen	1973 - 1975



Vuosikokouksessa 2000 Porin Lääkäritalolla nuijaa käytti Terttu Knuutila.

Terttu Knuutila	1976 - 1981
Leena Peltomäki	1982 - 1983
Päivi Levola-Hesso	1983 - 1986
Eeva Liisa Rantala	1987 - 1989
Tiina Ratsula	1990 - 1994
Ritva Tommila	1995
Arja Niemi	1996-

Jobtokunnan muina jäseninä ovat toimineet:

Eric Hagner	Toivo Haarjärvi
Erik Reinius	Torolf Boije
Erik Wallin	Jarl Oldenburg
Matti Salminen	Heikki Kemmo
Irma Penttilä	Kari Sarpila
Tauno Virtanen	Markus Kiuru
Matti Nousiainen	Klaus Haapanen
Ilkka Sälevaara	Leo Laitinmäki
Jorma Peltosaari	Kirsti Mielonen
Veikko Aho	Veikko Nietosvaara
Seppo Runsamo	Jyrki Iisalo
Toa-Disa Laakso	Juhani Saarikoski
Juhani Järvenpää	Juhani Seppä
Teppo Säiläkivi	Pirjo Laurén
Kari Hietala	Juhani Tommila
Jyrki Urasmaa	Marketta Savolainen
Anne Jortikka	Unto Hietaniemi
Sari Mäkitalo	Sari Törölä
Sari Toivonen	Janne Lovén
Satu Lehtinen	

YHDISTYKSEN KOKOUKSET JA KOKOONTUMISET ERI AIKOINA

Kokouspaikat, toimitilat

Yhdistyksen perustava vuosikokous pidettiin Ravintola Elossa 24.1.1943. Tämän jälkeen kuukausikokousten ja vuosikokousten pito-paikkana oli maaliskuuhun 1945 asti lähes yksinomaan Ravintola Satakunta. Huhtikuusta 1945 lähtien kokouspaikkana oli pääasias- sa Porin Virkamieskerhon huoneisto.

Ensimmäisenä toimintavuonna pidettiin kokous, kesäaikaan lukuun ottamatta, säännöllisesti kunkin kuukauden ensimmäisenä perjantaina. Jäsenet osallistuivat kokouksiin erittäin aktiivisesti. Sodan jälkeen kokouksia pidettiin harvemmin. Kokousten kiinnostavuutta pyrittiin lisäämään hankkimalla vierai-levia asiantuntijoita esitelmöitsijöiksi.

21.2.1948 vuosikokous pidettiin Porin Lentoaseman Ravintolassa ja 4.3.1950 Porin Tarmon kerhohuoneistolla. 26.2.1951 mainitaan pöytäkirjoissa ensimmäisen kerran vuosikokouksen kokouspaikaksi Porin Suomalainen Klubi. Tämän jälkeen vuosi- ja vaalikokouksia on Porin Suomalaisen Klubin lisäksi pidetty

- Hotelli Juhana Herttuassa
- Porin Säästöpankissa
- Helsingin Osakepankissa
- Satakunnan Osuusteurastamon konttorissa
- Seikun Sahan konttorissa
- Rauma-Repola Oy:n Porin tehtaitten konttorissa
- Outokumpu Oy:n Porin tehtaitten konttorissa
- Friitalan Nahka Oy:ssä Ulvilassa
- Porin Puuvilla Oy:n virkailijaruokalassa

Virallinenkin puoli on vaalikokouksessa hoidettava. Puheenjohtaja Auli Aaltonen viimeistä kertaa äänessä (puheenjohtajan ominaisuudessa) 29.11.2000 Hirvikosken tilalla Merikarvialla.



Ekonomi, metsänhoitaja Erik Reinius toivottaa retkeilijät tervetulleiksi Grankullaan 27.5.1963.

- Aug. Lipsanen Oy:n tukkuhalleilla
- Hotelli Teljänhoviissa
- Satakunnan Teollisuustalossa
- Kansallis-Osake-Pankissa
- A. Ahlström Osakeyhtiö Pihlavan tehtaalla
- Antinasu & Ratsula -tavaratalossa
- Porin kaupungintalolla valtuuston istuntosalissa





- Porin Seudun Osuuspankin koulutuskeskuksessa Hakkiluodossa
- Emil Cedercreutzin museossa
- Urho Tuominen Oy:ssä
- Sampo-yhtiöiden konttorissa
- Suomen Yhdyspankissa
- Hotelli Meri-Yyterissä
- Outokumpu Poricopperissa
- Pripolissa
- Odd Fellow -loositiloissa
- Pori Jazzin toimitiloissa
- Sampo-ryhmän koulutustiloissa
- Teatteriravintola Tirrassa
- SYP:ssä
- Hotelli Jazzissa
- Ravintola Gasteriassa Ulvilassa
- Cimcorp Oy:ssä Ulvilassa
- Satakunnan Työvoima- ja Elinkeino-keskuksessa
- Porin Taidemuseossa
- Kemira Pigments Oy:n Y-klubilla
- Porin Lääkäritalossa
- Hirvikosken tilalla Merikarvialla
- Satakunnan Puhelin Oy:ssä
- Mäntyluodon Hotellissa
- Porin korkeakouluyksikössä
- Satakunnan Osuuskaupan tiloissa Mikkolassa

Yhdistyksen vuosi- ja vaalikokoukset on pyritty järjestämään yritysvierailujen yhteyteen.

Vuoden 1999 vaalikokous-pikkujoulu pidettiin Kemira Pigments Oy:n Y-klubilla. Illan loppuksi laulettiin joululauluja Rita Valveen, Sari Harrin ja T-D Laakson kokoamasta lauluvihkosesta.

Toisinaan kokouksen jälkeen on siirrytty nauttimaan taide-elämyksistä. Kokouspaikkojen runsaus selittyy osaksi myös sillä, että yhdistyksellä ei ole ollut omia kokoustiloja. Toisaalta yritysvierailut ovat aina saaneet jäsenistön liikkeelle.



Yhdistys vieraili 17.2.1994 J.W.Suominen Oy:ssä Nakkilassa. Paraatikuva puheenjohtaja Lenita Nieminen ja vierailun isäntänä toiminut KTM Timo Kokkola.

RETKET

Yhdistyksen toimintaan on aivan alkuvuosista lukien liittynyt kanssakäyminen muiden ekonomiyhdistysten jäsenien kanssa.

Ensimmäisen vierailun Poriin tekivät vaasalaiset kesäkuussa 1945. Yhdistyksemme teki vastavierailun Vaasaan seuraavana kesänä. Vaasan retkelle osallistui 17 jäsentä.

Tampereen Ekonomien puheenjohtaja Osmo Kaitala kutsui Porin, Vaasan ja Jyväskylän ekonomit vierailulle Tampereelle 7. - 8.6.1947.

Satama oli kiinnostuksen kohteena toukokuussa vuonna 1948, kun tehtiin retki Oy Werner Hacklinin Konepajalle Reposaareen. Myös toukokuussa 1953 Halvar Hacklin oli luvannut järjestää kevätretkeilyn päätteeksi ”coctail-partyyn” kesähuvilallaan Mäntyluodossa.

Raumalle tehtiin retki kesällä 1949.

Jyväskylässä vierailtiin kesällä 1952 Keski-Suomen Ekonomien kutsumana.

Turun Kauppakorkeakoulu teki excursion Poriin keväällä 1955, jolloin vierailtiin useissa yrityksissä ja illallinen nautittiin Teatteriravintolan kabinetissa.

Lokakuussa 1964 tehtiin excursio Vaasaan. Tuliaisiksi vietiin ”kongi” äänimerkkien antamista varten juhlatilaisuuksissa sekä nahkiaisia pärekorissa.

Syksyllä 1970 tehtiin retkeily Äetsään Fin-

nish Chemicals Oy:öön. Sillä retkellä luovutettiin yhdistyksen viiri Finnish Chemicals Oy:lle.

Toukokuussa 1976 vierailtiin lähinaapurissa Raumalla Oras Oy:llä ja Lönnström Oy:llä.

Vaasan Ekonomien kanssa tehtiin vuonna 1986 Uumajan risteily, johon osallistui 30 yhdistyksemme jäsentä.

Lokakuussa 1988 syysretken kohteena olivat Reima Oy:n tehtaat Kankaanpäässä.

Toukokuussa 1990 kevätretkellä Heta Bernoulli esitteli Vanhaa Raumaa.

Vuonna 1991 kevätretken kohteena oli Turku, jonne menttiin kuuntelemaan The Modern Jazz Quartet:in konserttia. Saman vuoden syksyllä retkikohteena oli Lännen Tehtaat Säkylässä.

Ulkomaanretki Ruotsiin Mauritzbergin linnaan tehtiin Porin Teknillisen Seuran kanssa keväällä 1997.

Kesällä 2000 tutustuttiin Rauman Ekonomien vieraina Vanhan Rauman salaisuuksiin raumankielen taitoisen Reino Peipon opastuksella.

Vierailujen ohjelmaan on kuulunut yrityskäyntejä, yhteisiä kokous- ja neuvottelutilaisuuksia ja yhteisiä juhlia. Yhdistysten väliset vierailut ovat tarjonneet tilaisuuden keskinäisen yhteisymmärryksen kehittämiseen.

Vaalikokous-pikkujoulu
Hirvikosken tilalla Meri-
karviolla 29.11.2000
aloitettiin lämpimässä tun-
nelmassa kodassa emäntä
Anne Hirvikosken tarjoa-
malla höyryävällä glögillä.



KATSAUS SUOMEN JA PORIN TALOUSALUEEN TEOLLISEEN HISTORIAAN

Kokonaistuotannon eli bruttokansantuotteen määrä oli Suomessa vuonna 1980 noin 4-kertainen vuoteen 1948 verrattuna.

Taloudellisen kasvun vauhti oli vuosina 1950-59 keskimäärin 4,7 % ja 1960-luvulla 5,0 % vuodessa. Heikkojen vuosien 1975-78 takia kasvu jäi 1970-luvulla vain 3,8 %:iin.

Bruttokansantuotteen kasvun vauhti oli 1980-luvulla keskimäärin hieman alle 4 % vuodessa ja 1990-luvulla keskimäärin 1,5 % vuodessa.

Vuosina 1998-2002 kokonaistuotannon on arvioitu kasvaneen Suomessa keskimäärin n. 3,6 % vuodessa ja Satakunnassa keskimäärin n. 2,2 % vuodessa.

Pitkään jatkunut poikkeuksellisen voimakas kasvu voitiin Suomessa kuten muissakin maissa saavuttaa vain teollistumisella. Tämä merkitsi jalostavien ja viime vaiheessa etenkin palveluelinkeinojen etenemistä alkutuotannon eli lähinnä maa- ja metsätalouden kustannuksella.

Suomen teollisuuden kehitykselle oli toisen maailmansodan jälkeen ominaista voimakas monipuolistuminen.

1950-luvun alkupuolelta lähtien erityisesti metalli nousi keskeiseksi alaksi. Metallinjalostuksen juuret olivat jo 1930-luvun ripeässä kehityksessä sekä sitä seuranneessa sotatarvike- ja sotakorvaustuotannossa.



1970-luvun monipuolinen teollisuus perustui modernin kansainvälisen teknologian ohella yhä pitemmälle koulutetun ammattitaitoisen työvoiman käyttöön. Teollisuuden perustana voitiin edelleen pitää perinteisen luonnonvaran, puun, jalostusta.

(Lähde: Teollisuus-Suomi 1945-1980, toimittanut Erkki Pibkala).

Rosenlew Porin alueen merkittävien työllistäjien 1960-luvulla

Porin alueen elinkeinoelämän perusta on ollut suurteollisuudessa.

Sotien jälkeen teollisuuden volyymit alkoivat vähitellen kasvaa. Porissa oli jo 1940-luvun lopussa, jolloin Outokumpu Oy siirtyi sodan jaloista Imatralta Poriin, Outokummun merkittävin yksikkö Suomessa. Vuonna 1948 suurin yksittäinen työnantaja oli Porin Puuvilla, jossa työskenteli 1 730 henkeä. Muita merkittäviä teollisuusyrityksiä olivat Porin Tulitikkutehdas (perustettu v. 1850), Porin Oluttehdas (1853), Porin Konepaja (1858), Satakunnan Osuusteurastamo (1919) ja Rosenlewin sulfiittiselluloosatehdas (1920).

1950-luvulla noin 1/4 porilaisista sai toimeentulonsa Rosenlewin kautta.

1960-luvulla Porin alueen metsä- ja paperiteollisuus tekivät huomattavissa määrin tuotannon laajennusinvestointeja. Vuosikymmenen lopulla Rosenlewin metsäteollisuus työllisti 2 500 henkeä ja Ahlströmin sahateollisuus runsaat 500 henkeä. Merkittävin työllistäjä oli kuitenkin edelleen Oy W. Rosenlew Ab, joka työllisti vuosikymmenen lopussa kaikkiaan yli 4 000 työntekijää.

1960-luvulla myös valtion omistamat teollisuuslaitokset Outokumpu ja Kemira laajensivat

Tapio Välimäki tarkastamassa vuoden iän saavuttanutta tammeaan Porin Suomalaisen Klubin pihalla SEFEn lahjalippipäässään (lokakuu 1999).



Satamakierroksen päätteeksi ajettiin 5.6.02 Mäntyluodon Kalloon, missä nautittiin talon herkullinen siika-ateria. Vasemmalla istumassa Porin Seudun Ekonomien varapuheenjohtaja Timo Kokkola vastapäätä johtaja Jyrki Paavolaa.

vat tuotantoon voimakkaasti. Edellä mainittujen lisäksi Satahämeen Osuusteurastamo työllisti kaikkiaan yli 1 000 henkilöä, joista Porin yksikön osuus oli n. 750 henkeä. Esimerkiksi vuonna 1961 Porin seudun teollisuuden työntekijöiden lukumäärä oli 10 000 henkeä.

1970-luvun alussa teollisuus työllisti jo 17 700 työntekijää. Porin seudun suurteollisuuden supistuminen alkoi 1970-luvun puolivälissä.

1980-luvun alussa Porissa oli vielä 15 500 teollista työpaikkaa.

Teollisuuden rationalisointi vähensi työpaikkoja

1990-luvulla mm. teollisuuden automatisoinnit ja muut rationalisointitoimet johtivat työvoimatarpeen vähentymiseen niin, että vuoden

na 1995 teollisia työpaikkoja oli enää 8 500. 1990-luvun loppupuolella tilanne hieman parani.

Nykyisin teollisuuden työntekijöitä on noin 10 500. Koko Satakunnan alueella työvoiman kysyntä on ollut 123 000 henkeä vuonna 1990, 98 000 henkeä vuonna 1995, 101 000 henkeä vuonna 1997 ja 103 000 henkeä vuonna 2000.

Vuosien 1997-2001 aikana Porin seudulla on syntynyt arviolta noin 5 000 uutta työpaikkaa (netto). Porin kaupunkiseudulla on nykyisin yhteensä 5 500 yritystä, 45 000 työpaikkaa ja 116 000 asukasta. Porin kaupunkiseudun suurimmat yritykset ovat nykyisin Outokumpu (1 600 työntekijää), Kemira (791), Technip-Coflexip (750), Metso (550), Satakunnan Osuuskauppa (460), Satakunnan Kirjateollisuus (440), Oy Hacklin Ab (306), Sampo Rosenlew (305) ja Componenta Corporation (275).

Porin väkiluvun väheneminen hidastui vuonna 2001.

Yliopistokeskuksen pitkäjänteisen kehittämisen tuloksena Porista on vähitellen tulossa yliopistokaupunki.

YHDISTYKSEN TALOUSKEHITYS

Yhdistyksemme talous perustui alkuvuosikymmeninä toisaalta jäseniltä kerättyihin jäsenmaksuihin ja toisaalta kannattajajäseniltä saatuihin kannatusjäsenmaksuihin. Kannattajajäsenmaksujen ohella teollisuus- ja kauppiaapiirit ovat tukeneet yhdistystämme monenlaisten avustusten ja ilmoitusmaksujen muodossa.

Yhdistys huolehti itse jäsenmaksujen perinnästä vuoteen 1969 asti, minkä jälkeen jäsenmaksujen perintä annettiin Ekonomiliiton tehtäväksi.

Yhdistyksen jäsenmaksun suuruus on ollut

	<i>vuosimaksu</i>	<i>liittymismaksu</i>
	<i>mk</i>	<i>mk</i>
1943 - 1945	100	50
1946 - 1951	200	50
1952	200	100
1953 - 1955	300	100
1956	300	200
1957 - 1958	500	200
1959	700	200
	<i>liittymismaksu poistettiin</i>	
1960	700	
1961	700	
1962	700	
	<i>jäsenmaksu</i>	<i>aviopuolisolta</i>
1963	10	3
1964 - 1966	12	3
1967 - 1971	19	<i>pariskunnat</i> 28
1972	25	<i>pariskunnat</i> 35
1973 - 1974	30	<i>pariskunnat</i> 40
1975	45	<i>avioparilta</i> 61
1976	65	
	<i>avioparin kummaltakin osapuolelta</i> 52,50	
1977	113	
	<i>avioparin toiselta osapuolelta</i>	68
	<i>yhdistyksen jäsenmaksuosuus</i>	<i>Ekonomiliiton osuus</i>
1978	10	155
1979	10	175
1980 - 1993	10	-
1994 - 1995	20	-
1996 - 2002	50	-

Kannatusjäsenmaksujen suuruudeksi vuonna 1944 määrättiin 500-1000 markkaa riippuen yrityksen suuruudesta.

Kannattavina jäseninä olivat useiden vuosien ajan seuraavat kymmenen toiminimeä:

- A. Ahlström Oy
- O.W. Hacklin & Co Oy
- Kause Oy
- Kesko Oy Porin konttori
- V. Keto-Seppälä Oy
- Outokumpu Oy
- Porin Paitatehdas Oy
- Porin Puuvilla Oy
- Oy W. Rosenlew & Co
- Sataleipä Oy

Kannattajajäsenien merkityksestä Porin Seudun Ekonomiyhdistyksen toimintaan Pertti Ratsula mainitsee yhdistyksen 20-vuotishistoriikissa: ”Kiitollisin mielin todettakoon, ettei yhdistyksemme toimintaa siinä laajuudessa, mitä se on ollut, olisi ollut ajateltavissakaan ilman liike-elämän myötämielistä suhtautumista. Toivomme, että tarjoamamme jatkokoulutustilaisuudet voidaan arvostaa jonkinlaisiksi vastikkeiksi tästä arvokkaasta tuesta ja että vast’edeskin kykenemme samanlaista toimintaa harjoittamaan.”

Kannattajajäsenmaksuja kerättiin vielä vuonna 1981, minkä jälkeen kannattajajäsenistä luovuttiin. Kannattajajäsenmaksujen aiheuttaman tulojen menetyksen korvasivat varojen hankinnan puolella sijoitusten tuotot, joiden määrä esim. vuonna 1982 oli 8.153,81 markkaa. Samana vuonna jäsenmaksutuotot olivat 2.380,03 markkaa.

Useissa pöytäkirjoissa, joissa käsitellään yhdistyksen tilinpäätösasioita, mainitaan, että yhdistyksen talous on vakaalla pohjalla. Ylimääräiset varat, joita ei tarvittu yhdistyksen toiminnan rahoittamiseen, sijoitettiin yleensä tuottaviin pankkitalletuksiin tai arvopapereihin.

Vuonna 1961 pidettiin Porissa VIII Ekonomipäivät, joiden vaikutus näkyy kyseisen vuoden luvuissa. Yhdistyksen järjestämien erilaisten kurssien ja luentotilaisuuksien tuotot muo-

Yhdistyksen omaisuustaseen loppusumma sekä tuloslaskelman tuotot ja kulut sekä yli/alijäämä kunkin tilivuoden lopussa (luvut täysin markoin) vuodesta 1943 lähtien

dostavat huomattavan osan usean tilikauden tuotoista mm. vuosien 1974, 1977, 1980, 1983, 1986, 1987, 1989, 1991 ja 1999 tuotoista. Arvopapereiden myyntivoitot kasvattivat tuottoja erityisen paljon vuosina 1997, 1999 ja 2001.

Yhdistykselle kertyneet varat sijoitettiin alkuaikoina jatkuvasti tuloa tuottaviin ja vain vähän riskiä sisältäviin kohteisiin. Esim. vuoden 1958 tilinpäätöksessä taseen omaisuuspuoli sisälsi tilisaatavaa Porin Puuvilla Oy:ltä 23.027 mk, indeksitalletuksia 240.000 mk ja obligaatioita 152.000 mk.

Vuonna 1963 Suomessa tehtiin rahanuudistus, jolloin markan nimellisarvo satakertaistui. Vuoden 1962 luvuista ”tippui” pois kaksi nollaa. Varallisuuden kasvun myötä sijoitusten painopiste siirtyi enemmän riskiä sisältäviin pörssi-osakkeisiin.

Vuoden 1970 tilinpäätöksessä arvopaperit (PYP:n kantaosakkeita, PYP:n etuoikeutettuja osakkeita ja Pohjolan osakkeita) olivat suurin omaisuuserä. Vuoden 1980 lopussa osakesalkku oli määrältään 55.449,10 mk. Osakesalkku sisälsi mm. Lohja Oy:n, Rosenlew Oy:n, Pohjolan, KOP:n, SYP:n, HOP:n, Kesko Oy:n, Kone Oy:n, Rauma-Repolan ja Suomen Sokeri Oy:n osakkeita.

Vuoden 2000 lopun 319.920,44 markan osakesalkku sisälsi pörssi-osakkeita: Amer Oy:tä, Kone Oy:tä, Wärtsilä Oy:tä, UPM-Kymmene Oy:tä ja Sanitec Oy:tä. Pörssiosakkeiden lisäksi salkkuun oli hankittu muutamien rahastojen osuuksia.

	<i>taseen loppusumma (mk)</i>	<i>tuloslaskelman tuotot (mk)</i>	<i>tuloslaskelman kulut (mk)</i>	<i>tuloslaskelman yli/alijäämä (mk)</i>
1943	2.135	3.074	939	2.135
1944	17.987	27.724	11.872	15.852
...				
1958	415.027	103.894	31.202	72.692
1959	479.144	143.012	85.695	57.317
1960	569.765	170.130	72.709	97.421
1961	1.085.194	583.523	80.343	503.180
1962	1.080.058	203.605	196.492	7.113
1963	13.730	4.580	1.460	3.120
1964	13.834	2.984	2.881	103
1965	13.878	2.992	2.948	44
1966	14.160	2.992	2.709	282
1967	14.107	3.825	4.187	-362
1968	15.593	6.891	5.125	1.766
1969	16.079	4.280	3.765	514
1970	16.143	2.225	2.160	64
1971	16.946	2.866	2.062	803
1972	16.674	2.350	2.622	-272
1973	29.237	7.388	4.323	3.065
1974	39.889	15.333	4.681	10.651
1975	43.782	9.387	5.493	3.893
1976	42.223	4.713	6.273	-1.559
1977	48.270	12.098	6.051	6.046
1978	51.415	9.307	5.196	4.110
1979	51.884	7.507	5.004	2.503
1980	64.169	20.366	6.281	14.085
1981	62.208	8.829	9.428	-598
1982	64.347	14.457	7.880	6.576
1983	63.878	18.534	16.320	2.213
1984	71.011	20.455	10.996	9.458
1985	81.587	25.625	11.910	13.715
1986	91.040	28.339	16.971	11.368
1987	99.075	24.481	14.457	10.023
1988	110.513	24.215	13.010	11.205
1989	117.995	31.054	17.294	13.760
1990	119.848	15.811	10.593	5.217
1991	138.462	38.542	17.415	21.127
1992	132.306	9.319	12.475	-3.156
1993	113.363	15.246	31.689	-16.443
1994	113.245	21.488	21.850	-362
1995	125.665	27.864	21.533	6.331
1996	125.361	32.432	25.683	6.748
1997	212.431	113.422	26.177	87.245
1998	202.452	30.832	40.912	-10.079
1999	359.719	196.372	39.014	157.358
2000	379.131	49.725	32.502	17.223
2001	395.707	64.704	47.870	16.834

YHDISTYKSEN TOIMINNALLINEN KEHITYS

Toimintalinjat ja aikakaudet

Ekonomi/ekonom

Vuonna 1928 järjesti Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskunta Helsingissä opiskelijoiden keskuudessa äänestyksen kauppakorkeatutkinnon nimestä. Äänestyksen voitti nimi ”ekonomi”. Tämä nimi haluttiin saada käyttöön kaikkien kauppakorkeakoulututkinnon suorittaneiden osalta ja siksi suomenkieliset aloittivat ruotsinkielisten kauppakorkeakoulujen ylioppilaskuntien kanssa pitkät ja monimutkaiset keskustelut ja neuvottelut. Vihdoin 1930 päästiin sopimukseen sanasta ekonomi/ekonom. Ruotsinkielisten mielestä kuitenkin ekonom-sana viittasi liikaa taloudenhoitajaan eikä ollut siksi sopiva tutkinnon nimeksi. He lisäsivätkin nimen eteen sanan diplom. Virallisen vahvistuksen nämä tittelit saivat korkeakoulujen taholta vasta toisen maailmansodan jälkeen tutkintoja uudistettaessa: Svenska Handelshögskolanissa vuonna 1945 ja Kauppakorkeakoulussa vuonna 1946.

Kauppakorkeakoulututkinnon suorittaneet alkoivat vähitellen nähdä tarpeelliseksi yhteisen järjestön aikaansaamisen. Ruotsinkieliset ehdivät ensin, sillä 1928 itsenäistyi Svenska Handelshögskolans Studentkår SHH:n senioriklubi. Nykyisen muotonsa, Ekonomiföreningen Niord rf, se sai vuonna 1939 ekonom-tittelin käyttöönoton yhteydessä.

Suomenkieliset olivat selvästi hitaampia. Joulukuussa 1934 kokoontui joukko kauppakorkeakoulututkinnon suorittaneita henkilöitä Hotelli Helsingissä ja päätti käynnistää valmistelut yhdistyksen perustavaa kokousta varten. Tämä perustava kokous pidettiin 21.3.1935 Hotelli Helsingissä. Perustamisesta oltiin yksimielisiä, mutta nimestä käytiin pitkät väittelyt. Äänestyksen jälkeen päädyttiin muotoon Ekonomiyhdistys, siis nimenomaan pitkällä o:lla. Nykyinen SEFE laskee ikänsä tästä Ekonomiyhdistyksen perustamisesta.

Perustettuun yhdistykseen alkoi hiljalleen tulla valtakunnallisia piirteitä. Ne johtivat ai-

kanaan sääntömuutoksien kautta viralliseenkin organisaatioon ja lopulta suomen- ja ruotsinkielisten ekonomijärjestöjen yhteisen valtakunnallisen liiton syntyymiseen.

Ekonomiyhdistykseen perustettiin paikallisosastoja 1930-luvulla: Ouluun vuonna 1936, Jyväskylään, Viipuriin, Vaasaan, Kuopioon ja Tampereelle 1937 sekä Turkuun 1938.

Porilainen aloitus

Eräiden porilaisten ekonomien keskuudessa oli syksyllä 1942 keskusteltu useaan kertaan, että olisi tarpeellista saada Poriin oma yhdistys, joka kokoaisi Porissa ja sen ympäristössä toimivat ekonomit ammatillisen ja aatteellisen toiminnan ympärille. Tässä vaiheessa oli kulunut 30 vuotta siitä, kun ensimmäiset päästötutkinnot suoritettiin Kauppakorkeakoulussa 1912, vaikka ekonominimitys tulikin käyttöön vasta vuodesta 1930 lähtien.

Ekonomit Einar Tuominen (myöh. Tavas), Lauri Roering, Martti Hietanen ja Tauno Huovilainen päättivät kutsua yhdistyksen perustamista pohtivan kokouksen koolle Ravintola Eloon 17.1.1943. Kokouksessa oli läsnä kymmenen ekonomia, jotka kaikki olivat innostuneita asiaan ja päättivät ryhtyä toteuttamaan syntynyttä ajatusta. Yhdistyksen toiminnan saamiseksi mahdollisimman laajalle pohjalle päätettiin pyytää mukaan myös paikkakunnan ruotsinkieliset ekonomit.

Uusi kokous pidettiin jo viikon kuluttua 24.1.1943 samoin Ravintola Elossa. Paikalla oli nyt yhteensä 16 ekonomia, jotka yksimielisesti päättivät perustaa yhdistyksen nimeltä Porin Seudun Ekonomit. Samassa kokouksessa hyväksyttiin yhdistykselle säännöt ja se päätettiin rekisteröidä. Sopimuskirjan allekirjoittajiksi valittiin ekonomit Jarl Strang, Einar Tuominen (Tavas) ja Irja Virtanen. Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Einar Tuominen (Tavas).

Porin Seudun Ekono-
mit ry:n perustava
kokous pidettiin
24.1.1943 Ravintola
Elossa, joka sijaitsi
Porissa Itäpuiston ja
Eteläpuiston kulma-
uksessa tontilla, jolle
1970-luvulla raken-
nettiin seurakuntien
palvelukeskus.



Myös johtokunnan ensimmäinen järjestä-
ymiskokous pidettiin 24.1.1943 Ravintola Elos-
sa. Järjestäytymiskokouksessa yhdistyksen si-
hteeriksi valittiin prokuristi M. Laine ja rahas-
tonhoitajaksi prokuristi M. Hietanen.

Näin syntynyt porilaisyhdistys teki ekono-
miyhteisössä historiaa: se mursi ensimmäise-
nä yhdistyksenä kielirajan, kun siihen liittyi
sekä suomen- että ruotsinkielisissä kauppa-
korkeakouluissa tutkinnon suorittaneita.

Porin Seudun Ekonoomien ensimmäiset vuodet

Ensimmäisenä toimintavuotena pidettiin ko-
kous, kesäaikaan lukuun ottamatta, säännöllis-
esti kunkin kuukauden ensimmäisenä perjant-
aina. Heti alusta alkaen kokouspaikaksi va-
kiintui porilainen ravintola ja näin ollen koko-
ukset pidettiin illallis-/päivällisruokailun puit-
teissa. Ja kokouksiin myös osallistuttiin sään-
nöllisesti. Kuten 20-vuotishistoriikki kertoo:
“Noina sota-ajan pimeinä iltoina tarvittiin val-
lan erikoinen syy estämään kokouksiin tule-
minen.”

Parin vuoden kuluttua rauhan mukanaan
tuomat uudet olosuhteet heijastuivat toimin-
taan niin, että järjestettyjen tilaisuuksien tahti
alkoi harveta, mutta taso säilyi korkealuokkai-
sena.

Alusta asti pidettiin tärkeänä, että kokouk-
sia ei järjestettäisi vain pelkän yhdessäolon
vuoksi, vaan jokaiseen kuukausikokoukseen
pyrittiin saamaan jäsenten ja ulkopuolisten
asiantuntijoiden esitelmiä tai ainakin alustus jos-
takin ajankohtaisesta aiheesta. Esitelmäsi-
jainä oli useita tunnettuja sekä paikallisia että
valtakunnallisia talouselämän vaikuttajia.

Heti alkuvuosina alettiin järjestää myös lii-
kelaitosvierailuja ja tehdaskäyntejä. Retket esi-
merkiksi naapurikaupunkiin Raumalle, tehdas-
laitoksiin tutustumista varten, kuuluivat myös
ohjelmaan. Aivan alkumetreillä siis alkoivat
muotoutua toiminnan päälinjat, jotka pysyivät
samantyyppisinä lähes koko 40- ja 50-luvut.

Vuonna 1946 on kirjattu pöytäkirjoihin, että
jäsenille jaetaan Helsingin Ekonoomiyhdistyk-
sen kirjoja luettaviksi ja myöhemmin kokouk-
sessa selostettaviksi ja arvosteltaviksi esitelmän
muodossa. Samalla sovittiin, että esitelmien
kirjalliset muodot lähetetään sen jälkeen Eko-
noomiyhdistykselle ja parhaat julkaistaan Eko-
noomilehdessä.

Sodanjälkeinen aika näyttää olleen yhteis-
kunnallisessakin mielessä uusien linjojen ve-
tämisen aikaa. Tästä osoituksena on mm. se,
että keväällä 1947 keskusteltiin johtokunnan
kokouksessa mielenkiintoisesta yhteistyöstä.
Aiheena oli esitelmätilaisuuden järjestäminen
yhdessä paikallisen Suomi Neuvostoliitto Seu-
ran kanssa. Tämän täytyi olla melko radikaali



Naamioituneet Wilssonin Pelimannit hauskuuttivat pikkujoulussa 21.11.1959. Pertti Ratsula pääsi aloittamaan sihteerikautensa haitaria soittamalla.

ajatus useitten jäsenten kannalta. Pöytäkirjoista ei kuitenkaan löydy merkintää siitä, toteutuiko tämä suunnitelma vai ei.

Vuosien mittaan esitelmätilaisuudet monipuolistuivat. Esimerkiksi vuonna 1956 voitiin todeta, että kokouksissa on mahdollista esittää myös filmejä. Belgian varakonsuli G.O. Snellman oli luvannut yhdistyksen käyttöön useita lyhytfilmejä.

Yhdistyksen varainkäytön suhteen oltiin tarkkoja jo heti alusta lähtien. Esimerkiksi huhtikuussa 1945 päätti johtokunta, että jatkossa tarjotaan yhdistyksen varoista illallinen vain esitelmöitsijälle ja korkeintaan kahdelle johtokunnan jäsenelle.

Yhdistyksen varallisuutta kasvatettiin mm. ottamalla kannatusjäseniksi yrityksiä, jotka maksoivat korkeahkoa jäsenmaksua. Näiden yritysjäsenten tärkeys tulee esille mm. vuoden 1963 20-vuotishistoriikissa. Siinä todetaan, että yhdistyksen toiminta siinä laajuudessa, mitä se on ollut, ei olisi ollut ajateltavissakaan ilman liike-elämän myötämielistä suhtautumista.

Itsensä kehittämistä ja koulutusta

Alkuvuodet

Jäsenten ammatillisen osaamistason ylläpito ja parantaminen olivat yhdistyksen toiminnan kulmakiviä alusta alkaen. Esitelmätilaisuuk-

sien lisäksi järjestettiin vuosittain myös varsinaisia koulutustilaisuuksia. Useat tilaisuudet olivat avoimia (ja maksullisia) jäsenistön ulkopuolisillekin. Näitä tilaisuuksia järjestettiin joko yksin tai tšekäläisten teollisuus- ja liikelaitosten myötävaikutuksella.

Helmikuussa 1944 pidetyssä johtokunnan kokouksessa keskusteltiin ilmeisesti ensimmäisen kerran mahdollisesta kirjanpitokurssin järjestämisestä. Sen jälkeen johtokunnan pöytäkirjoista löytyy toistuvasti merkintöjä tämän alan koulutustilaisuuksien järjestämisistä.

1950-luvulla järjestettiin sarjana kymmenkunta yhteistoimintatilaisuutta, joihin kokoon tuivat maakunnan agronomit, metsänhoitajat, eläinlääkärit, maanmittaus- ja maaviljelysinsinöörit sekä ekonomit. Näitä tilaisuuksia järjestettiin 1950, 1951, 1952, 1953 (kaksi tilaisuutta) 1955, 1957 ja 1960, jonka jälkeen ne ilmeisesti loppuivat.

1950- ja 1960-lukujen vaihteessa pidettiin Porissa yhteensä 28 esitelmää käsittänyt esitelmäsarja, joka oli Ekonomiliitto ry:n järjestämä. Sen mahdollisti se, että Amer-Tupakka Oy jatkoi vuonna 1955 runsaat osingot. Ekonomiliitto yhtenä suurena osakkaana päätti käyttää oman osuutensa 750.000 mk yhtiön esittämän toivomuksen mukaisesti koulutustuomintaan. Esitelmöitsijöiksi kutsuttiin maamme parhaita asiantuntijoita.

Ensimmäiset esitelmäsarjat pidettiin vuonna 1956 ja viimeiset vuosikymmenen loppuun

Välillä vaihdettiin vapaalle. Pikkujoulu Juhana Herttuan Ulvila-salissa 5.12.1956, meneillään juuri ekonomien pikkujoulukilpailu (ei koske kuppikokoa).



mennessä. Nämä esitelmäsarjat oli tarkoitettu yksinomaan Helsingin ulkopuolisten jäsenyhdistysten käyttöön. Liitto maksoi esitelmöitsijöiden matkat ja esitelmäpalkkiot, jäsenyhdistyksille jäivät muut kulut. Toinen voimakas koulutusta edistävä impulssi oli Amer-Tupakka Oy:n voitovaroistaan jakamat Boston-stipendit.

Ammatillisempaan toimintaan

Ekonomiliitossa nähtiin 1960-luvun puolivälissä tarpeelliseksi selvittää ja suunnitella koulutustoiminnan kehittämistä. Sen seurauksena palkattiin liitolle vuonna 1966 koulutus-toimenjohtaja.

Koulutustoiminta erotettiin kokonaan erilliseksi säätiöksi vuonna 1975 nimellä Suomen Ekonomiliiton Koulutuskeskus – Finlands Ekonomförbunds Kurscentral SEFEK. Sillä oli kuitenkin sama hallitus kuin Ekonomiliitollakin, ja sen toimintaa ohjattiin vahvasti jäsenkunnan tarpeet huomioon ottaen.

Myös paikallisyhdistyksessä jatkettiin koulutustilaisuuksien markkinoimista yhdistyksen ulkopuolisillekin. Syksyllä 1968 johtokunta totesi, että professorien Puukaari/Holmes markkinointi-ilta oli ollut menestyksekkäs. Paikalla oli ollut noin 140 osanottajaa, mikä osoittaa, että osallistujina oli ollut myös jäsenistön ulkopuolisia, koska jäseniä oli tuohon aikaan vain noin 150. Rivien välistä voi myös lukea, että ilmeisesti kauppahuone Lipsanen oli tu-

kenut tätä markkinointi-iltaa, koska kauppahuone Erkki Lipsaselle oli lähetetty tilaisuuden jälkeen kiitoskirje.

Vuonna 1976 kirjattiin johtokunnan pöytäkirjaan: ”Kurssitoiminnan suhteen päätettiin, että tilannetta tarkkaillaan kurssitarpeen selvittämiseksi ja mikäli aihetta ilmenee, Tapio Välimäki on luvannut johtokunnalle asiantuntijatukensa kurssien järjestämiseksi.” Ja kyllä yhdistys sitten käyttikin runsaasti Tapsan asiantuntemusta. Hän järjesti parinkymmenen vuoden ajan vuosittain vähintään yhden kurssin. Tämä kurssitoiminta toi vuosien mittaan sievoisen summan rahaa yhdistyksen kassaan.

Toimintaa eri vuosikymmenillä

1940-luku

Maanpuolustustehtävistä palaavien ekonomien ensi tavoitteita oli päästä jälleen ansiotyöhön käsiksi, saattaa ammatilliset tiedot ajan tasalle sekä saada pitkän erossaolon jälkeen yhteys ekonomiveljiin ja -sisariin. Tämä antoi selvästi aktiivisuutta porilaistenkin ekonomien yhdistystoimintaan. 1940-, 1950- ja 1960-luvuilla oli selvästi enemmän tarvetta yhdessä-oloon yleensä ja toisaalta omaehtoiseen ammatitaidon ja osaamisen ylläpitämiseen ja kehittämiseen kuin myöhemmillä vuosikymmenillä.

Esitelmäkokousten lisäksi muotoutuivat jo



ensimmäisen vuosikymmenen aikana myös vierailut muiden ekonomiyhdistysten kanssa. Aloitteen tässä suhteessa teki todennäköisesti Vaasan Ekonomit tulemalla porilaisten vieraaksi kesäkuussa 1945. Seuraavana kesänä tekivät porilaiset vastavierailun Vaasaan.

Kesällä 1947 kutsuivat Tampereen ekonomit vieraakseen Vaasan, Jyväskylän ja Porin ekonomit. Raumalla porilaiset vierailivat ainakin vuonna 1949.

Vuodesta 1949 lähtien osallistuttiin myös Pohjoismaiden Ekonomikongresseihin, joita järjestettiin vuorovuosina eri Pohjoismaiden pääkaupungeissa.



Yhdistyksen pikkujoulussa Teljänhovissa 1.12.1967 näkyi 1960-luvun tyyliä.

1950-luku

Kauppakorkeakouluverkko laajeni 1950-luvulla uudella yksiköllä, Turun kauppakorkeakoululla. Hanke oli ollut vireillä jo kauan, aina itsenäisyytemme alkuvuosista lähtien.

Monien vaiheiden jälkeen, joissa merkittävä osansa oli Turun yliopiston perustamisella ja edelleenkehittämisellä, päätettiin 3.5.1950 ryhtyä perustamaan omaa itsenäistä kauppakorkeakoulua. Sen tarpeellisuus asetettiin monella taholla kyseenalaiseksi. Kolmen kauppakorkeakoulun, jotka lisäksi juuri samoina aikoina tuntuvasti laajenivat, katsottiin tyydyttävän maan ekonomitarpeen. Ekonomiliitto teki omalta osaltaan kuitenkin välittömästi päätöksen hyväksyä uudesta kauppakorkeakoulusta valmistuneet ekonomit jäsenyhdistystensä jäseniksi. Myös tukinnonuudistamista tapahtui 1950-luvulla.

Vuosien 1952 ja 1960 välillä olivat kaikki kauppakorkeakoulut eriyttäneet ekonomin ja kirjeenvaihtajan tutkinnot ja lisänneet samalla ekonomitutkinnon vaatimustasoa.

Marketta ja Klaus Haapasen pikkujouluilmeet yhdistyksen pikkujoulussa 30.11.1973 Porin Suomalaisella Klubilla.

Helsingin olympialaiset liikauttavat myös kaukana maakunnassa toimivaa Porin Seudun Ekonoomeja. Helmikuussa 1952 johtokunta päätti käyttää yhdistykselle varattua olympiakisojen lippujen lunastusoikeutta ja tilata Ekonoomiyhdistykseltä ko. pääsylippuja 50 kpl.

Vuoden 1955 johtokunnan kokouspöytäkirjassa on mielenkiintoinen kuriositeetti: ”Päätettiin tukea yhdistyksen piirissä Y-yllätysarpojen myyntiä.” Arvoista saadut tuotot oli ilmeisesti tarkoitettu yrittäjäjärjestöjen toiminnan tukemiseen.

Ekonomijärjestöjen toiminta oli 50-luvulla monipuolista ja tuloksellista ja se oli kestänyt jo niin kauan, että kävi tarpeelliseksi miettiä huomionosoituskäytäntöä eli miten ansioituneille luottamushenkilöille ja hyvälle yhteistyötahoille voitaisiin arvokkaalla tavalla antaa tunnustusta. Ekonomiliitolle valmistui ansiomerkki vuonna 1952 ja liiton lipun naulaus suoritettiin 18.5.1955. Seuraavana vuonna sitten valmistui pienoislippu eli viiri, joka sääntöjen mukaan voitiin antaa tunnustuksena tai lahjana.

Ekonomiliiton viirin valmistuttua oli myös Porin Seudun Ekonomien tapana käyttää yhdistyksen huomionosoituksissa liiton viiriä.

Jäsenmaksut ovat luonnollisestikin kaikille yhdistyksille erittäin tärkeitä toiminnan mahdollistajana. Joidenkin vuosien ajan Porin Seudun Ekonomit peri itse jäsenmaksunsa, mutta 50-luvun puolella siirryttiin käyttämään Ekonomiliiton jäsenmaksuperintää. Yhtenä syynä siihen oli varmaankin se, että vähitellen alettiin saada erilaisia jäsenmaksuun kuuluvia lisäetuksia. Tällainen oli esimerkiksi liiton julkaisema Ekonomi-lehti. Tämä lehti oli uudistunut vuonna 1952 ja saanut normaalin aikakausilehden koon sekä muuttunut kaksiväriseksi ja pyrki tavoittelemaan alan yleislehden asemaa.

Porin Seudun Ekonomit oli harvinaisuus ekonoomiyhdistysten piirissä sikäli, että heti alusta lähtien oli sen jäsenenä ollut sekä suomen- että ruotsinkielisestä kauppakorkeakoulusta valmistuneita ekonoomeja. Tämä aiheutti oman episodinsa vuonna 1958, jolloin johtokunta totesi, että on kuulunut ”soraääniä” jäsenmaksuista. Ruotsinkieliset jäsenet eivät pitäneet siitä, että heillekin jäsenmaksuun on sisällytetty ikään kuin pakkona suomenkielisen



Yhdistyksen pikkujouluja tanssittiin Juhana Herttuassa 24.11.1962. Saumassa sen salaisuus, vision, vision, vision.

Ekonomi-lehden tilausmaksu. Käytäntöön ei kuitenkaan tehty muutoksia, vaan kaikille porilaisille tuli Ekonomi.

1960-luku

1960-luku oli Ekonomiliitossa erityisesti koulutustoiminnan uudistamisen vuosikymmen: palkattiin koulutussuunnittelija, perustettiin Ekonomiliiton Koulutuskeskus ja perustettiin myös Ulkomaisen Täydennyskoulutuksen Tuki.

1960- ja 1970-lukuja muistelevat porilaiset ekonomit korostavat erityisesti, että tuohon aikaan ekonoomiyhdistys muodosti eräänlaisen perhepiirin, jossa viihdyttiin hyvin ja jossa oli helppo hoitaa myös työhön liittyviä asioita kun oli tultu yhdistyksessä tutuksi. He korostavat myös sitä, että silloin uudet, paikkakunnalle tulevat ekonomit tiedettiin ja heidät vedettiin nopeasti mukaan yhdistyksen toimintaan. Tänä päivänä voi monissa isoissa firmoissa työsken-



Yhdistyksen pikkujoulu 24.11.1974 Porin Suomalaisella Klubilla. Voittajien on helppo hymyillä: Reijo Häyrylle myönnettiin liiton viiri, Heikki Astalalle yhdistyksen viiri, Ilonalle (Välimäki) ruusuja ja Nestorille (Tapio Välimäki) nimitys yhdistyksen kunniajäseneksi.

nellä useita ekonomeja ja vastaavia ilman, että ekonomiyhdistys tietää heistä mitään, elleivät he itse ole aktiivisia.

Kari Sarpila toteaa: "60-luvulla juhlittiin parhaat päällä. Oli kivoja tilaisuuksia ja esimerkiksi joulujuhlat olivat suurenmoisen hauskoja. Juhlittiin harvoin ja hartaasti ja tupa oli aina täynnä."

Syksyllä 1968 aloitettiin johtokunnassa keskustelut oman viirin aikaansaamiseksi. Nopeasti todettiin, ettei johtokunnassa ole viirin suunnitteluosaamista, joten taiteilijan apu on tarpeellista. Seuraavan vuoden tammikuussa voitiin sitten jo päättää, että yhdistyksen viiri toteutetaan nähtävänä olleen malliviirin mukaisesti "huiveineen kaikkineen".

Lokakuussa 1969 johtokunta tutustui Porin Seudun Ekonomit ry:n ihka uuteen viiriin ja totesi sen olevan tilatun kaltaisen. Viirisäännöksi päätettiin ottaa Ekonomiliiton antamat mallisäännöt. Samassa kokouksessa päätettiin

lähettää Pentti Hacklin ja Tapio Välimäki onnittelemaan Rauman Ekonomeja heidän 20-vuotispäivänään 31.10.69. Ja kun nyt oli uusi viiri käytettävissä, raumalaisille päätettiin luovuttaa sen lämpimäiskappale. Viirin ensimmäinen saaja oli siis mitä ilmeisimmin rakas vihollinen / paras yhteisyökumppani, Rauman Ekonomit. Samalla istumalla päätettiin luovuttaa myös Hacklin-yhtiöiden toimitusjohtajalle, Halvar Hacklinille yhdistyksen viiri hänen 70-vuotispäivänään 29.12.69. Myös Porin kaupungille päätettiin luovuttaa yhdistyksen viiri josakin sopivassa tilaisuudessa.

1970-luku

1970-luku puolestaan oli vahvasti työmarkkinatoiminnan kehittämisaikaa. Käynnistettiin työsuhdepalvelu, SEFE liittyi Ylempien Toimihenkilöiden Neuvottelukuntaan ja lopulta myös Akavaan.



40-vuotisjuhlat 12.3.1983: Yhdistyksen kunniajäsen Nestori alias Tapio Välimäki sai vihdoinkin ja viimein Porin Seudun Ekonomit ry:n oman viirin. Sitä ennen hän on ehtinyt saada jo Ekonomiliiton viirin ja ansiomerkin sekä Suurten Ekonomien Kunniakilven.

Pikkujoulut toivat piristystä 1980-luvun toimintaan, yhdistyksen 41. pikkujoulu klubilla 26.11.1983. Nestori tietää, että hyvää kannattaa aina odottaa. Ruokajonossa hänen edellään Reino Kuusela, Ilona Välimäki ja Eeva Kuusela.



1970-luvun alussa maamme joutui ensimmäisen öljykriisin pihteihiin. Parin-kolmen vuoden kuluessa siitä selvittiin ja jo 1976–77 oli vahva usko siitä, että talouselämä lähtee uudelleen vahvaan nousuun.

Johtokunnan kokoukset olivat joiltakin osin myös kouluttautumista ja oppimista. Haastattelussaan toteaa 1970-luvun johtokuntalainen Olli Pihlava: "Esimerkiksi kokousrutiinit tulivat tutuksi johtokuntatyöskentelyssä. Muun muassa se, miten kokouksiin pitää valmistautua ja asioihin perehtyä. Siitä oppi paljon. Lisäksi tuli kaiken aikaa myös erilaisia liike-elämän tapoja ja tottumuksia. Tavallaan saman tiedon voi saada jostain kirjallisuudesta, mutta ne tulivat paljon nopeammin tätä kautta. Kun näki, miten ns. vanhat konkarit tekivät asioita, siinä oppi paljon. Ainakin minulle se oli hyvin tärkeää."

1980-luku

1980-luvulle siirryttäessä törmättiin aivan uuteen tilanteeseen. Perinteisessä porilaisessa savupiipputeollisuudessa alkoi tulla vaikeuksia. Hallittu rakennemuutos merkitsi isoja yritysjärjestelyjä, vanhojen yritysnimien katoamista ja työpaikkojen vähenemistä. Jonkin verran se koski myös ekonomikuntaa, mutta varsinainen työttömyyttä aiheuttava lama oli vielä edessäpäin.

1980-lukua värittivät sekä oman yhdistyksen 40-vuotisjuhlat että Ekonomiliiton 50-vuotisjuhlavuosi. Tuolloin näkyi myös selvästi se, että entistä enemmän ekonomit vaihtoivat paik-

akuntaa työpaikkamuutosten takia. Useita kertoja jouduttiin johtokuntaa täydentämään kesken kauden muuttosyistä johtuen.

Vuosikymmenen puolen välin aikoihin alkoi eräänlainen passiivisempi kausi. Uudet, nuoret ekonomit eivät kiinnostuneet järjestettävistä tilaisuuksista ja osa "vanhoista" alkoi väsyä ja jättäytyä pois aktiivisesta toiminnasta.

1980-luvun puolen välin jälkeen alkoi myös naisistuminen näkyä voimakkaasti yhdistyksen toiminnassa. Johtokunnassa oli useita naispuolisia ekonomieja ja pisteeksi i:n päälle, Terttu Knuutila valittiin yhdistyksen ensimmäiseksi naispuheenjohtajaksi 1987.

1990-luku

Vielä 1990-luvullakin oli todettavissa se erinomainen piirre, että ekonomiyhdistys toimi edelleen hyvänä kanavana vasta kaupunkiin tulleille henkilöille tutustua porilaisiin. Yksi

Yhdistyksen pikkujoulu 28.11.1975. Nestori eli Tapio Välimäki saarnaa massassa presbyteerisestä uskonnusta.





Puheenjohtaja Auli Aaltonen luovutti SEFEn toimitusjohtajalle Markku von Hertzenille yhdistyksen viirin Tapion juhlassa 5.11.1998.

90-luvun puheenjohtajista Auli Aaltonen toteaa: "Muutin Oulusta Poriin, enkä tuntenut täällä ainoatakaan henkilöä. Ekonomit olivat ensimmäiset kontaktit kun soitin silloiselle puheenjohtajalle Lenita Niemiselle. Hän kutsui mukaan toimintaan, ja siitä se tutustuminen alkoi. Kun moniin tilaisuuksiin osallistuttiin avecin kanssa, saatiin sitä kautta myös perhetuttuja."

Vuonna 1992 oli toiminnassa avaus uuteen suuntaan. Matti Nousiaisen kehotuksesta päätettiin Porissa järjestää ekonomi-golf 19.9.1992. Outokumpu Poricopper lahjoitti kiertopalkinnon, johon kaiverrettiin EKONOMI-GOLF PORI. Lokakuussa johtokunta totesi ensimmäisen ekonomi-golf'in onnistuneeksi tapahtumaksi. Kilpailussa oli 9 osallistujaa, joista 3 Raumalta. Lisäksi 7 henkilöä oli ollut harjoittelemassa. Outokumpu Poricopperin lahjoittaman kiertopalkinnon voitti Matti Linnainmaa.

1990-luvulla käynnistettiin myös nyt jo perinteeksi muodostunut Ekonomi Jazz -tapahtuma Pori Jazzin yhteyteen. Tämän tapahtuman aikaansaaminen ja vuosia jatkunut toteuttaminen on todella merkittävä asia. Näin porilaiset ekonomitkin ovat päässeet "hehkuttamaan jazzien loisteessa" ja toisaalta tuomaan oman kortensa kekoon tämän alueen tunnetuksi tekemisessä.

Ekonomit aikaansa edellä: maestro Jukka Perko jazz-cheeze-wine -illassa 16.10.1986 Porigal Galleriassa.

Lenita Nieminen toteaa haastatellessa: "50-luvun valokuvista näkee, että silloin oli eräänlaista ekonomien suuruuden aikaa. Oli upeita tilaisuuksia ja juhlapukeutumista. Mutta hyvä on myös nykyinen positiivinen arkipäiväisyys. Uskallamme kohdata toisemme ihan tällaisella henkilötasolla."

2000-luku

1980-luvun puheenjohtaja Ilkka Kujalan mielestä yhdistyksen 2000-luvun haasteita on kansainvälistyminen. "Kun nyt mm. EU:n myötä rajat ovat avautuneet, olisi mahdollista lähteä pitämään kansainvälisiä yhteyksiä. Onhan muissakin maissa kollegoita ja esimerkiksi Porin ystävyyskaupunkien kautta voisi lähteä liikkeelle. Vastaavia yhdistyksiä varmaankin löytyisi ja niin saataisiin lisää haasteita yhdistystoimintaan."

1990-luvun puolivälistä lähtien yhdistyksen puheenjohtajana toiminut Simo Aalto varmaankin puki sanoiksi kymmenien muidenkin tuntemuksen todetessaan kysyttäessä ekonomiyhdistyksen tulevaisuudesta: "Yhdistystä tarvitaan ja ekonomiaate ei ole kuollut eikä saa kuolla. On tärkeää ja arvokasta, että tämä historiikkityö on nyt työn alla ja että jälkipolville halutaan jättää myös kirjallista dokumentaatiota hyvästä yhdistyksestä."



Kulminaatiokohdat

Ekonomipäivät Porissa v. 1961

Perusteelliset valmistelut

Ekonomipäivät ovat olleet vuosikymmeni- en ajan Ekonomiliiton suurin yhteistapahtuma ja siksi niiden järjestäminen on ollut aina iso asia. Ekonomipäivät on alusta asti nähty nimenomaan merkittävimpänä koulutustoimin- nallisena tapahtumana.

Ensimmäiset Ekonomipäivät järjestettiin vuonna 1946 Helsingissä KY:n juhlasalissa. Päivät saavuttivat heti jäsenkunnan suosion ja seuraaville ekonomipäiville, jotka pidettiin vuonna 1950 Kauppakorkeakoulun uuden talon vihkiäisjuhlan yhteydessä, osallistui jo noin 700 ekonomia. Sen jälkeen alettiin päiviä jär- jestää myös Helsingin ulkopuolella. Vuorossa oli 1952 Vaasa, 1954 Turku, 1955 Helsinki, 1956 Lappeenranta, 1957 Kuopio, 1958 Jyväskylä ja 1959 Tampere. Näistä Lappeenrannassa ja Jy- väskylässä järjestetyt olivat hieman pienimuo- toisemmat ekonomien kevätpäivät.

Ekonomipäivillä oli siis jo takanaan noin 15 vuoden historia, kun Porin Seudun Ekono- meille tarjottiin vuonna 1960 mahdollisuutta järjestää seuraavat Ekonomipäivät Porissa. Vuoden 1960 loppupuolella johtokunta katsoi, että "Velvollisuutemmekin on järjestää tarjotut vuo- den 1961 Ekonomipäivät, koska yhdistyksem- me on melko toimiva ja suuri ja säästynyt päi- vien järjestämisestä aikaisemmin". Päivien ajan- kohdaksi oli määrätty 16.-17.9.1961 ja tunnuk- seksi "Kannattavat kuljetukset laajenevilla markkinoilla".

Valmistelut aloitettiin heti vuoden 1961 alus- sa suunnittelemalla alustavaa ohjelmaluonnos- ta. Siihen tuli mm. laivamatka Porista Repo- saareen ja samalla tutustuminen Suomen kal- leimpaan tiehen. Majoitusta varten varattiin yhteensä 98 huonetta hotelleista, matkustaja- kodeista jne. Vuoden 1961 talousarvioon pää- tettiin varata varmuuden vuoksi 100.000 mk:n ylimääräinen menoerä ekonomipäiviä varten. Päivien järjestelyorganisaatiota alettiin heti myös hahmotella. Vastuut jaettiin seuraavasti:

pääjärjestäjä Tapio Välimäki, kansliatoimikun- ta Matti Salminen, juhla- ja ohjelmatoimikunta Henry Tuulos, mainostoimikunta Lauri Roering ja Mauno Viinikka, majoitustoimikunta Esko Holopainen, kuljetustoimikunta Eero Helle, järjestelytoimikunta Olli Heinonen, naistoimi- kunta Helmi Knuutila ja Ilona Välimäki sekä vastaanottotoimikunta Pentti Hacklin. Luonnol- lisestikin puheenjohtaja Mauno Knuutila oli kokonaisvastuussa päivien onnistumisesta.

Keväämmällä päätettiin hylätä jokea pitkin tehtäväksi suunniteltu laivamatka Reposaareen ajanpuutteen takia. Sen sijaan otettiin autoaje- lu Reposaarelle ja Mäntyluotoon sekä lyhyt laivamatka Reposaaresta Mäntyluotoon.

Valmistelut kiihtyivät ja johtokunta kokoon- tui kevään ja kesän aikana lukuisia kertoja tar- kistamaan valmistelujen etenemistä. Kesäkuus- sa käsiteltiin käsiohjelmien ulkoasu ja otsik- kokuvaksi valittiin Porin raatihuonetta esittävä valokuva. Päivien ajaksi perustettiin kanslia, jonka aukioloajat määriteltiin johtokunnan kokouksessa. Rintaan kiinnitettäväksi nimila- puksi hyväksyttiin Friitalan nahasta stanssatta- va lappu, johon päätettiin tekstata kuulakärki- kynällä (joka varmaankin oli tuohon aikaan uusi ja jännittävä väline) osanottajan nimi.

Elokuussa 1961 todettiin, että kannatusil- moituksia ohjelmaan oli saatu yli odotusten. Välimäen ehdotuksesta iltabanketin ohjelman- suorittajaksi hyväksyttiin Siikaisten Sandra. Varmuuden vuoksi päätettiin yrittää hankkia vielä lisää majoitusmahdollisuuksia. Oli sel- västikin päätetty antaa todella hyvä kuva pori- laisten järjestelykyvystä, sillä vieraiden hotelli- huoneisiin päätettiin järjestää kukkakimput tervetuliaistoivotuksin. Samoin päätettiin, että päiville saapuville daameille annetaan mahdol- lisuus tehdä ennakkoon kampaajavaraukset.

Itse Ekonomipäivät 16.-17.9.1961

Niin sitten koitti suuri päivä 16.9.1961 ja upeat ekonomipäivät Porissa olivat täyttä tot- ta. Kokonaisosallistujamäärä oli 244 henkeä, joista varsinaisia ekonomia oli 135. Tilaisuu-

den arvokkuutta ja vaativuutta kuvastaa se, että sekä rautatieasemalla että lentoasemalla oli viralliset vastaanottokomiteat: perjantaina lentoasemalla Knuuttila, Välimäki ja Viinikka sekä rautatieasemalla Hacklin ja Salminen. Lauantaipäivänä olivat samat vastaanottajat rautatieasemalla ja lentoasemalla Rikberg korvasi Viinikan.

Päivien päätapahtumapaikkana oli pari vuotta aikaisemmin valmistunut Porin uusi Kauppaoppilaitos. Iltajuhla oli Hotelli Satakunnassa ja päättäjäislounas sunnuntaina Suomalaisella Klubilla.

Lauantain pääohjelmaan osallistui yhteensä 244 henkeä, joista liikelaitosten edustajia 7. Hotelli Satakunnassa vietettyyn iltabankettiin osallistui 190 henkeä. Linja-autoretkellä oli mukana 109, sightseeingillä 52, tehdaskäynnillä 47 ja sunnuntain päättäjäislounaalla 97 henkeä.

Lauantaiaamupäivän ohjelman puheenjohtajana toimi Mauno Knuuttila ja iltapäivän Henry Tuulos. Lauantain pääesitelmöitsijät olivat ylijohtaja K. J. Toivonen/Maantielaitoksen kehitys, professori Auvo Säntti/Talousalueen liikenne sekä ekonomi Kaarle Arve/Talouspoliittinen katsaus. Lauantain paneelikeskustelun puheenjohtajana toimi KTM Esko Lappalainen. Muut paneelin osanottajat olivat ekon. Mauri Piironen (laivaliikenne), ekon. Tarmo Elomaa (rautatiet), ekon. Mikko Mannio (lentoliikenne), johtaja Simo Nummi (kiitolinjaliikenne), KTM Erik Wallin (ahtausala) sekä KTM Seppo Virkkunen (kuljetusten käyttäjät).

Sunnuntain tilaisuutta johti taas Mauno Knuuttila.

Lehdistö uutisoi näyttävästi tilaisuuksia ja mm. Satakunnan Kansa ennakoijutulla 14.9.61 ja varsinaisilla selostuksilla 16.9.61 sekä 17.9.61, jolloin lehti referoi laajasti pidettyjä esitelmää. Laajat artikkelit olivat myös Kauppalehdessä 15. ja 16.9.61 sekä Uudessa Suomessa 17. ja 18.9.61. Myös Yleisradio oli hyvin kiinnostunut tällaisesta valtakunnallisesta tapahtumasta. Se halusi saada Ajankohtaiseen Studioon välähdyksen paneelikeskustelusta sekä paneelin puheenjohtajan Esko Lappalaisen haastattelun.



Ekonomiliiton kunniapuheenjohtaja kauppateiden tohtori Eino Hirvonen pitämässä juhlapuhetta ekonomipäivillä Porin kauppaoppilaitoksella 16.9.1961.

Jälkiarviointi

Päivien jälkiarviointi pidettiin 16.11.1961 puheenjohtaja Mauno Knuuttilan kotona Ulvilassa. Siinä todettiin, että Ekonomipäivät onnistuivat 100-prosenttisesti. Välimäen laatiman alustavan lopputaseen mukaan päivät tuottivat nettotuloksen 394.479 mk. Kiitoskirjeitä oli saapunut mm. Ekonomiliitolta ja Esko Lappalaiselta. Molemmat nuo kirjeet olivat mairittelevia. Vielä seuraavan vuoden alussa johtokunta totesi, että vuoden 1961 hyvä taloudellinen tulos johtui lähinnä Ekonomipäivien onnistumisesta. (Vapaana olevat varat — 100.000 mk — päätettiin käyttää valtion 6,5 %:n obligaatioihin).

Mauno Knuuttila yhdistyksen puheenjohtajana oli siis päävastuussa ekonomipäivien onnistumisesta. Lähes 40 vuotta myöhemmin Olli Heinonen pohtii: “Mauno Knuuttila oli puheenjohtajana poikkeuksellisen pitkään, peräti seitsemän vuotta. Yksi syy siihen oli ilmeisesti se, että hän halusi olla puheenjohtajana ekonomipäivien aikana.”

Myöhemmät yritykset Ekonomipäivien saamiseksi

Vuoden 1961 ekonomipäivien jälkeen muodostui seuraaviksi 30 vuodeksi käytäntö, jossa pyrittiin järjestämään päivät vuorovuosina Helsingissä ja jossakin muussa kaupungissa. Periaatteena oli, että tämän muun kaupungin piti olla sellainen, jossa oli kaupallista korkeakouluopetusta. 1990-luvulla tästä käytännöstä alettiin tehdä poikkeuksia ja niin Porillekin aukeni taas ainakin teoreettinen mahdollisuus haakea ekonomipäivien isännöityä.

Vuonna 1994 johtokunta päätti ottaa selvää sen vuoden Lappeenrannan ekonomipäivien osallistujien koostumus- ym. tiedoista. Sen pohjalta pyrittiin arviomaan, ollaanko kiinnostuneita järjestämään vuoden 1996 ekonomipäivät Porissa. Tämä hanke ei kuitenkaan vielä johtanut varsinaisiin toimenpiteisiin. Kahden vuoden kuluttua 1996 sitten johtokunta päätti harkita vuoden 1998 ekonomipäivien hakemista: “Koska 1998 Ekonomipäivien päivien järjestäminen vaatii yhdistykseltä merkittävää työpanosta, harkitaan asiaa perusteellisesti. Keskustelun jälkeen päädyttiin siihen, että lisätietojen saamiseksi Simo Aalto tutustuu tilaisuuden organisointiin ja resurssitarpeeseen Ekonomipäivillä Seinäjoella, minkä jälkeen tehdään päätös mahdollisen hakemuksen jättämisestä.”

Lopullisesti syyskuussa 1996 käytyjen keskustelujen perusteella päädyttiin siihen, että yhdistys osallistuu vuoden 1998 ekonomipäivien hakuun. “Koska yhteiskunnassa korostetaan muutosta ja sen kohtaamista, myös vuoden 1998 Ekonomipäivät voisivat olla luonteeltaan erilaiset.” Alustavassa ideoinnissa ehdotettiin mm., että päivien isännöitys voisi olla jaettu yhdessä raumalaisten kanssa. Niin myös varsinaisten päivien ohjelma voisi tapahtua sekä Porissa että Raumalla.

Lokakuussa 1996 kirjattiin johtokunnan pöytäkirjaan: “Ekonomipäivien 1998 järjestämiseen jätettiin kaikkiaan kuusi hakemusta. SEFE:n hallituksen kokoukseen 25.10.96 on kutsuttu kolme hakijaehdokasta esittelemään tarkemmin hakemuksiaan: Lahden Seudun Ekonomit ry, Porin Seudun Ekonomit ry yhdessä

Rauman Ekonomit ry:n kanssa sekä Turun Seudun Ekonomit yhdessä Ekonomiföreningen Mercurin kanssa. Porin ja Rauman yhteistä hakemusta esittelemään päätettiin lähettää Auli Aaltonen ja Arja Niemi. Raumalta edustajaksi on lähdössä puheenjohtaja Sirpa Viljamaa.”

Vuoden 1998 Ekonomipäivät myönnettiin kiivaan hakutaiston jälkeen kuitenkin Turun Seudun Ekonomieille ja siihen kuivui porilaisten yritys saada toiset päivät järjestettäväkseen. Silloinen puheenjohtaja Simo Aalto toteaa haastattelussaan: “Olimme syksyllä 1998 toteamassa, että ihan hyvät päivät Turku oli järjestänyt.”

Vielä kerran välähtää nimi ekonomipäivät Porin Seudun Ekonomien johtokunnan pöytäkirjassa. Keväällä 1999 nimittäin pohdittiin yhdistyksen omien ekonomipäivien (iltapäivä) järjestämistä mahdollisesti esim. Porin Korkeakoulun tiloissa. Toistaiseksi ei tällaisia paikallispäiviä kuitenkaan vielä ole järjestetty.

Stipendejä kauppa-/taloustieteen opiskelijoille

Olikohan syynä yhdistyksen varallisuuden kasvu tai jokin muu vielä kohottavampi syy, mutta keväällä 1964 Tapio Välimäen luona käsiteltiin yhdistyksen ensimmäisen stipendin myöntämistä. Vuosikokouksen myöntämää 500 markan stipendiä oli hakenut mm. Marita Laurén Pihlavasta, Simo Näkki Porista, Tapio Pakkala Eurasta. Päätettiin antaa stipendi Marita Laurenille mm. tyttölyseon opettajakunnan suosituksen perusteella. Tämä ensimmäinen stipendi poiki sittemmin vuosikymmenien aikaisen johtokunnan jäsenen yhdistykseen. Toimihan Marita Sammalkorpi esimerkiksi yhdistyksen rahastonhoitajana vuodesta 1982 vuoteen 1992.

Yhteiskunta- ja työmarkkinavaikuttajaksi

Keväällä 1971 käsitteli Porin Seudun Ekonomien johtokunta Ekonomiliitosta tullutta esitystä liiton talous- ja yhteiskuntapolitiittiseksi

ohjelmaksi. Johtokunta katsoi ohjelmassa puuttuvan liian moniin yhteiskunnallisiin ongelmiin. Se päätti suositella liittoa keskittymään harvempiin ja jäsenkuntaa lähellä oleviin kysymyksiin. Porilaisten mielestä ei siis aika vielä ollut kypsä liikahtaa yhteiskunnallisen vaikuttamisen suuntaan.

Kuitenkin samana vuonna 1971 tehdyssä koko ekonomikunnan jäsentutkimuksessa koettiin Ekonomiliiton työmarkkinatoiminta jäsenkunnan mielestä tärkeimmäksi tehtäväksi koulutuksen jälkeen. Tätä mieltä olivat erityisesti nuoret ja naiset, jotka myös katsoivat, että työmarkkinatoiminta oli huonoiten hoidettu toimintamuoto.

Ylempien Toimihenkilöiden Neuvottelukuntaan

Lopullinen liikkahdus työmarkkinatoiminnan suuntaan tapahtui, kun liittohallitus oli vuonna 1973 alkanut käydä neuvotteluja liittymisestä Ylempien Toimihenkilöiden Neuvottelukuntaan (YTN), mikä edellytti Ekonomiliiton sääntöjen muuttamista. Niinpä liiton syyskokous hyväksyi vuonna 1974 hallituksen sääntömuutosesityksen saatuaan siitä myönteiset lausunnot jäsenyhdistyksiltä. Sääntöjen toiseen pykälään tuli maininta siitä, että liitto valvoo myös jäsenten yhteisiä työ- ja virkasuhteeseen liittyviä etuja.

Monimutkaisten ja -vaiheisten neuvottelujen jälkeen Ekonomiliitto liittyi YTN:ään 20.12.1974. Samalla ekonomit tulivat sidotuiksi sekä STK:n että Liiketyönantajien Keskusliiton kanssa solmittuihin perussopimuksiin.

Seuraava merkittävä välietappi saavutettiin syksyllä 1975. Silloin Porissakin päätettiin kannattaa Ekonomien työttömyyskassan perustamista.

Liittyminen Akavaan

Viimeinen iso askel otettiin marraskuussa 1976. Liittohallitus päätti suorittaa jäsenyhdistysten keskuudessa tiedustelun Akavaan liittymisestä. Myönteisen vastauksen antoi 20 jäsenyhdistystä eli 96,6 prosenttia koko jäsenkunnan määrästä ja kielteisen 4 yhdistystä.



Paikallinen vaikuttaja, Porin kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, päätoimittaja Vilho Rantanen esitti Ekonomipäivillä Porissa 16.9.1961 kaupungin tervehdysten.

Myös Porin Seudun Ekonomit vastasivat hyväksyvästi mutta ”pitkin hampain”.

Ekonomiliitto lähti Akavan johdon kanssa käytäviin jäsenyysneuvotteluihin liittokokouksen 25.11.76 pidetyn kokouksen valtuuttamana. Neuvottelut saatiin loppuun ja liittymissopimuksen virallinen allekirjoitustilaisuus pidettiin 21.12.1976.

Muutos alkoi luonnollisesti näkyä vähitellen myös jäsenyhdistysten toiminnassa. Niinpä Porin Seudun Ekonomien johtokunnan kokouksessa todettiin syksyllä 1977: ”YTN-yhteyshenkilöiden peruskurssille 28.-30.9.77 Rantasipi Yyterissä pyritään löytämään liiton antaman ohjeen mukaan yksi yhdistyksen edustaja.” Tällaiseksi edustajaksi löytyi sitten tule-

va puheenjohtaja Olli Pihlava. Kurssin jälkeen: “Olli Pihlava kertoi seikkaperäisesti Akavan työsuohdeperuskoulutuskurssista Rantasipi Yyterissä (liite). Sovittiin, että seuraavaan jäsenkirjeseen tulee maininta siitä, että Olli Pihlavalta saavat asiasta kiinnostuneet kysyä ja mahdollisesti aineistoa peruskurssilla esille tulleista asioista.”

Tätä vaihetta vanhemmat ekonomit muistelevat hankalana ja hämmentävänä. Iso osa porilaisista jäsenistä oli omassa työssään selvästi työnantajan roolissa ja koki sen vuoksi kaiken edunvalvontatoiminnan Ekonomiliiton puitteissa todella vieraaksi.

Perusteellisesti ja pitkään harkiten SEFE oli ottanut ratkaisevan askeleen tavanomaisesta etujärjestöstä työmarkkinajärjestöksi. Kun keran linja oli valittu, ei siitä ollut enää paluuta. Niinpä vuosien kuluessa työmarkkinatoiminnasta on tullut luonnollinen ja tärkeä osa SEFEn toimintaa. Esimerkiksi syksyllä 1990 kirjattiin aivan luonnollisena asiana Porin Seudun Ekonomien johtokunnan kokouspöytäkirjaan: “Todettiin, että ylempien toimihenkilöiden palkan korotus oli 1,1 % alkaen 1.10.90.”

Suomen- ja ruotsinkieliset ekonomit samaan liittoon — porilaiset esimerkin näyttäjinä

Perinteisesti oli Suomessa ollut eri yhdistykset suomenkielisille ja ruotsinkielisille ekonomieille. Olihan erityisesti 1930-luvulla käyty erittäin tiukka kielitaistelu. Porin yhdistys oli kuitenkin harvoja sekayhdistyksiä, jossa jäseniksi oli hyväksytty molempien kieliryhmien edustajia eli siis myös ruotsinkielisistä korkeakouluista valmistuneita ekonomieja. Olli Heimonen muistelee: “Alkuvuosina meihin kuului myös ruotsinkielisiä ekonomieja. Heillä oli oma erillinen keskusjärjestönsä ja se aiheutti jatkuvasti jonkinlaista kitkaa mm. siksi, että he joutuivat maksamaan vähän enemmän jäsenmaksua, mistä eivät luonnollisestikaan pitäneet.

Pohjoismaiseen yhteistoimintaan osallistuminen lähensi Suomen ekonomijärjestöjä. Kävi näet tarpeelliseksi valmistella pohjoismaisia kysymyksiä yhteisesti kotimaassa ennen nii-

den esilletuloa NCF:ssä. Tätä varten perustettiin jo vuonna 1945 yhteinen ulkoasianvaliokunta. Tästä valiokunnasta muodostui sitten vuonna 1949 virallinen Ekonomijärjestöjen Yhteistyövaliokunta. Tämä oli esiaskel kohti vuonna 1973 tapahtunutta ekonomijärjestöjen yhdistymistä.

Ekonomiliitto valtakunnalliseksi keskusjärjestöksi

Kun ekonomiyhdistyksen toiminta oli laajentunut lähes koko maan kattavaksi, syntyi pääkaupungin ulkopuolella olevissa osastoissa tyytymättömyyttä toimintamahdollisuuksiin ja yhdistyksen Helsinki-keskeisyyteen. Mm. Tampereen osasto ja Porin Seudun Ekonomit ehdottivat liittomuotoon siirtymistä. Asetettiin neuvottelukunta ja sääntötoimikunta ja kahden vuoden kuluttua marraskuussa 1950 yhdistyksen syyskokous hyväksyi ehdotuksen Ekonomiliiton perustamisesta.

Virallisesti Ekonomiliitto perustettiin 14.3.1951 ja läsnä oli silloin kymmenen itsenäistä yhdistystä mm. Porin Seudun Ekonomit. Valokuvan perusteella voi päätellä, että porilaisia edusti perustamiskokouksessa Henry Tuulos.

Ekonomiliiton sääntömuutoksessa päätettiin hyväksyä myös Turun Kauppakorkeakoulusta parin vuoden kuluttua valmistuvat ekonomit jäseniksi Kauppakorkeakoululaisten lisäksi. Vielä ei kuitenkaan kelpuutettu mukaan ruotsinkielisten korkeakoulujen ekonomieja.

Yhteinen liitto suomen- ja ruotsinkielisille

Vuonna 1973 perustettiin erityinen toimikunta tekemään ehdotus suomen- ja ruotsinkielisten ekonomijärjestöjen yhteistoiminnan kehittämiseksi. Se valmisteli mallin, jonka mukaan suomenkielisen Ekonomiliiton sääntöjä ja vaalipiirijakoa muutetaan siten, että ruotsinkieliset yhdistykset voisivat muodollisen jäsenhakemuksen perusteella liittyä sen jäseniksi. Ekonomiliitossa hyväksyttiin muutokset 12.10.1973. Ruotsinkielisten ekonomiyhdistysten jäsenhakemukset hyväksyttiin kahta päi-

vää myöhemmin pidetyssä liittohallituksen kokouksessa ja liiton sääntömääräinen syyskokous pidettiin uusien sääntöjen mukaisesti ja noudattaen yhdistymissopimuksessa hyväksytyjä päätöksiä.

Näin siis Ekonomiliitossa toteutui vuonna 1973 todella merkittävä muutos maan ekonomikunnan yhdistystoiminnassa. Alusta asti erillään olleet suomenkieliset ja ruotsinkieliset ekonomiyhdistykset muodostivat yhden yhteisen valtakunnallisen järjestön, Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund SEFE ry:n.

Korkeakoulu – kauppatieteen koulutuksen ja tutkimuksen kehittyminen Porissa

Turun kauppakorkeakoululla on ollut Porissa 1990-luvun vaihteesta alkaen laskentatoimen apulaisprofessorin ja assistentin virat, joiden haltijat ovat tarjonneet laskentatoimen opetusta Tampereen teknillisen korkeakoulun DI-opiskelijoille. Lisäksi Turun kauppakorkeakoulu on tarjonnut Porissa liiketalouden johtamiskoulutusta ja muuta täydennyskoulutusta 1980-luvun puolivälistä alkaen.

Ensimmäisen kosketuksen Porin korkeakouluksikköön Porin Seudun Ekonomit yhdistyksenä sai syksyllä 1995, kun yhdistyksen jäsen Irma Numminen Porin koulutus- ja tutkimuskeskuksesta kävi kertomassa jäsenkunnalle lähiaikojen koulutussuunnitelmista. Tuolloin keskusteltiin lähinnä vain KHT- ja HTM-tutkintojen valmennuskursseista, mutta ilmassa väreili toive, että jonakin päivänä Porissa-kin saataisi valmistua ekonomeja.

Syksyllä 1997 Turun kauppakorkeakoulu sitten aloitti kauppatieteiden maisterin (KTM) tutkintokoulutuksen ylioppilasmaisterin tai vastaavan kaupallisen tutkinnon suorittaneille Porin korkeakouluksikköissä.

KTM-koulutuksen aloittaminen systematisoi ja vakiinnutti toimintaa. Viime vuosien kuluessa Poriin on syntynyt liiketaloustieteen asiantuntemusta tarjoava yksikkö, joka muodostuu tutkintokoulutuksesta sekä elinkeinoelämää ja yritystoimintaa täydennysluonteisen koulutuksen ja tutkimuksen avulla kehittävästä yk-

siköstä, Liiketoiminnan kehityskeskuksesta.

Tutkintokoulutus ja Liiketoiminnan kehityskeskus toimivat kiinteässä vuorovaikutuksessa keskenään. Yksiköiden koulutus- ja tutkimustarjonnat sekä kontaktiverkostot täydentävät toinen toisiaan.

Porissa oli vuoden 2002 lopulla TuKKK:n henkilökuntaa yhteensä noin 25. Henkilökunnan määrä on nelinkertaistunut viiden viime vuoden aikana toiminnan laajenemisen myötä.

Porin yliopistotoiminnot ovat laajentuneet myös muille aloille. Aiempien Tampereen teknillisen korkeakoulun ja Turun kauppakorkeakoulun lisäksi Turun yliopisto aloitti kulttuurituotannon ja maisemantutkimuksen HuK-koulutuksen syksyllä 2001. Lisäksi Tampereen yliopisto aloitti sosiaalipoliittisen tutkimuksen ja käynnisti Satakunnan hyvinvointikeskuksen yhdessä muiden Satakunnassa toimivien alan toimijoiden kanssa. Neljän yliopiston toiminnot — Turun kauppakorkeakoulu, Tampereen teknillinen korkeakoulu, Turun yliopisto ja Tampereen yliopisto — muodostavat Porin yliopistokeskuksen.

KTM-tutkinnon monipuolisuus ja sisäänoton kasvattaminen

Vuodesta 2001 alkaen kauppatieteiden maisterikoulutukseen voivat hakeutua myös ylioppilaat. Kauppatieteiden maisterikoulutus oli aiemmin suunnattu vain ylioppilasmaisterin tai vastaavan kaupallisen tutkinnon suorittaneille. Lisäksi koulutuksen pääainevalikoimaa laajennettiin siten, että liiketaloustieteessä laskentatoimen ohella pääaineeksi voi valita tietojärjestelmätieteen. Sivuainevaihtoehtoina ovat pääainevalinnasta riippuen tietojärjestelmätiede, laskentatoimi, markkinointi ja yritys juridiikka. Porissa voi suorittaa myös KHT- tai HTM-tutkintoon edellytettävät tilintarkastusopinnot.

Porin KTM-koulutuksessa oppiaineet on integroitu keskenään loogiseksi ja tavoitteelliseksi koulutus- ja tutkimuskokonaisuudeksi. Yhteistyö Porin yliopistokeskuksessa muun muassa yhteisten kurssien muodossa mahdollistaa kauppatieteellisten opintojen yhdistämisen muiden tieteenalojen opintoihin elinkeinoelämän tarpeiden mukaisesti.

Porista valmistuneilla kauppatieteiden osajilla on työmarkkinoilla kilpailukykyinen ja monipuolinen yhdistelmä liiketalouden kysymyksiä eri näkökulmista tarkastelevia tiedekorkeakouluopintoja. Jatko-opiskelu kauppatieteiden maisterista kauppatieteiden lisensiaatiksi tai tohtoriksi tapahtuu tiiviissä yhteistyössä emokorkeakoulun ja Porin tohtorikoulun kanssa.

Syksyllä 2002 sisäänottoa nostettiin ensimmäisten vuosien 20–30 opiskelijasta 50 opiskelijaan siten, että ylioppilaspohjaisen koulutuksen rinnalla aloitetaan myös tradenomeille suunnattu erillinen sisäänotto.

Tunnustusta porilaisille aktiivisesta toiminnasta

1996 päätti johtokunta ehdottaa Lenita Niemistä valittavaksi Ekonomiliiton vuoden 1995 jäsenyhdistyspuheenjohtajaksi. Esitykseen liitettiin luonnehdinta Lenitasta ja strategiset perustelut toiminnasta. Esityksen tukijoiksi pyydettiin Etelä-Hämeen, Lounais-Hämeen, Rauman sekä Riihimäki-Hyvinkään ekonomiyhdistykset.

Lenita Nieminen valittiinkin sitten SEFE:n 1996 kevätiliittokokouksessa vuoden 1995 jäsenyhdistyspuheenjohtajaksi. Myös vuoden 1995 aktiivisuuskilpailun voitto ei-korkeakoulu-kaupunkien sarjassa tuli Poriin. Vuosi 1995 oli siis ollut todella menestyksekkäs.

Yksi rohkea avaus Ekonomiliiton suuntaan tehtiin myös vuonna 2000, kun päätettiin lähettää SEFE:lle ehdotus syysliittokokouksen järjestämisestä Porissa. Tämä tapahtuma on vielä antanut odottaa itseään.

Naisistumista

Kuten ekonomikunnassa yleensä, niin myös Porin Seudun Ekonomien jäsenkunta oli alkuvuosina vahvasti miesvoittoista. Tuolloin ei vielä ollut ”tapana”, että naiset suuremmissa määrin opiskelisivat niin kovaa business-alaa.

Porilaiset ovat kuitenkin olleet heti alusta asti ennakkoluulottomia, sillä jo perustamisvuonna 1943 valittiin yhdistyksen sihteeriksi ja johtokunnan jäseneksi ekonomi Irja Virta-



Naispuheenjohtajat, vasemmalta Lenita Nieminen, Auli Aaltonen, Heli Hookana ja Terttu Knuutila elokuussa 2002.

nen. Seuraava nainen johtokuntaan, Elvi Inkiö, valittiin 1945. Sitten kuluiinkin jopa 20 vuotta ennen kuin vuonna 1965 johtokuntaan tuli Irma Penttilä ja vuonna 1966 Hjördis Toivo. Jatkoa seurasi 1970-luvullakin lähinnä yksittäistapauksina siten, että 1971 johtokuntaan valittiin Majsi Ähman, 1973 Armi Lipsanen, 1976 Terttu Knuutila ja 1977 Kirsti Mielonen. Joka tapauksessa 1970-luvun alusta lähtien oli johtokunnassa jatkuvasti vähintään yksi naispuolinen jäsenistön edustaja.

1980-luvulla Terttu Knuutila sai seurakseen johtokuntaan useampiakin naisjäseniä mm. Marita Sammalkorven, Leena Peltomäen, Toa-Disa Laakson, Päivi Levola-Hesson, Eeva-Liisa Rantalan, Lenita Niemisen ja Tiina Ratsulan. 1990-luvulla alkoikin sitten olla jo enemmistö johtokunnan jäsenistä naisia.

Kun Terttu Knuutila oli valittu ensimmäisenä naisena ensin yhdistyksen varapuheenjohtajaksi vuonna 1984 ja puheenjohtajaksi vuonna 1987, oli sekin ovi avattu ja tämän historiankin valmistumiseen eli talveen 2003 mennessä on naispuheenjohtajia ollut hänen lisäksi myös Lenita Nieminen, Auli Aaltonen ja Heli Hookana.

Armi Lipsanen toteaa haastattelussaan, että: “Johtokunnan ensimmäisiä naisjäseniä taisim-



me olla Hjördis Toivo ja minä. Nythän se johtokunta taitaa olla kovinkin naisvaltainen.” Hänen lausumastaankin käy hyvin ilmi se, että 1970-luvulla ei enää tiedetty alkuvuosien naisjäsenistä.

Eräs miespuolinen 1970-luvun puheenjohtaja puolestaan sanoo: “Nyt siellä on ollut naispuheenjohtajia useitakin, mikä nyt tietenkin vähän kauhistuttaa. Mutta tietenkin naisia saa olla silloin tällöin puheenjohtajanakin. Ekonomikuntakin ilmeisesti naisistuu kaiken aikaa voimakkaasti. Jos suhteellisuutta noudatetaan, niin on se ihan oikein, että on naisia myös johdossa.”

Johtokunnan naisistuminen tai naisekonomien määrän kasvu yleensä näyttävät vaikuttaneen suuren millenium-vuoden 2000 ohjelmaan. Johtokunta päätti järjestää talvella 2000 Naisten illan sekä Kirsti Paakkasen luentotilaisuuden, jonka osananottajajoukko oli mittava (myytiin myös jäsenistön ulkopuolella). “Naisistumislinja jatkui myös vuonna 2001, jolloin järjestettiin mm. “rakkausprofessori” Kaarina Määtän esitelmätilaisuus Hoida parisuhdettesi — jaksa työssä ja elämässä.

Yrittäjäneuvos Kirsti Paakkasen värikästä luentoa ”Motivoiva johtaminen” kuunneltiin korva tarkkana Porin korkeakouluyksikön auditoriassa 15.3.2000.



Kolme naista muodin maailmasta: yrittäjäneuvos Kirsti Paakkasen seurassa Eila ja Tiina Ratsula. Odotellaan Kirsti Paakkasen luennon alkamista 15.3.2000.

JUHLAT

Yhdistyksen vuosijuhlat

5-vuotisjuhla

Määrävuosia alettiin yhdistyksessä juhlia heti ensimmäisessä mahdollisessa tilanteessa. Helmikuussa 1948 järjestettiin juhlat Suomalaisella klubilla. Sinne oli kutsuttu jäsenten lisäksi kaikki kannattavien jäsenyritysten toimitusjohtajat rouvineen sekä kaupunginhallituksen puheenjohtaja. Tämä oli ainakin Välimäen muistaman mukaan ainoa kerta, kun kannatusjäsenten edustajat ovat osallistuneet vuosijuhlaan.

10-vuotisjuhla

Tammikuussa 1953 alettiin valmistella 10-vuotisjuhlaa. Se päätettiin järjestää Suomalaisella Klubilla 21.2.1953. Asioita valmistelemaan valittiin kaksi toimikuntaa:

- juhlakokoustoimikunta: Klas Rikberg ja Mauno Knuuttila
- iltajuhlatoimikunta: Saga Eerala, Henry Tuulos, Jarl Oldenburg ja Tapio Välimäki.

Esitelmöitsijöiksi juhlaan olivat lupautuneet Eino Hirvonen ja Niilo Hentola. Johtokunta vahvisti juhlallisesti kutsukorttien sanamuodot sekä juhlakokouksen ohjelman samoin kuin 10-vuotisjuhlan pöytäistumajärjestyksen.

Päiväjuhlassa piti tervehdyspuheen yhdistyksen puheenjohtaja Henry Tuulos. Juhlaesitelmän ”Onko ekonomeja jo liikaa” piti kauppat. tri Eino Hirvonen. Toisena esitelmöitsijänä oli rehtori, ekonomi Niilo Hentola ja hänen esitelmänsä aihe oli ”Suhteiden hoitamisen probleema”. Illalla oli sitten järjestetty kutsuvieraille ja yhdistyksen jäsenille juhlaillalliset, joilla pidettiin useita puheita.

Juhlan jälkeen kirjattiin johtokunnan pöytäkirjaan: ”Luettiin saapuneet kiitoskirjeet 10-vuotisjuhlatilaisuuden johdosta. Kustannusarvio riitti hyvin.”

10-vuotishistoriikin kirjoittaja Seppo Vuori toteaa: ”...yhdistystoimintamme on kasvattanut ekonomikunnan yhteenkuuluvaisuuden

tunnetta ja ammattihenkeä. Näin ollen me voimme tyytyväisinä katsoa saavutettuihin tuloksiin, jotka ovat koskeneet jokaista joko välillisesti tai välittömästi. On siis täysi syy toivoa, että yhteistoiminta ekonomien keskuudessa entisestään laajentuisi ja syventyisi ja että jokainen tuntisi kuuluvansa ikään kuin suureen yhteiseen perheeseen, joka alati kasvaa ja voimistuu.”

15-vuotisjuhla

Tammikuussa 1958 aloitettiin keskustelut mahdollisesta 15-vuotisjuhlan järjestämisestä. Päätettiin pitää juhla Porin Suomalaisella Klubilla jäsenille aviopuolisoineen 1.3.1958 kello 19.30 alkaen. Myös Rauman Ekonomit kutsuttiin mukaan.

20-vuotisjuhla

20-vuotisjuhlapäivän ajankohdaksi sovittiin 23.2.63. Juhlat päätettiin viettää vaatimattomammin kuin 10-vuotisjuhlat. Järjestelyjä hoitamaan valittiin johtokunnan lisäksi Ekonomipäivien järjestelyjen yhteydessä ”kunnostautuneita”.

Historiikin kirjoittajaksi nimettiin yhdistyksen sihteeri Pertti Ratsula.

Tammikuussa 1963 johtokunta toteaa, että juhlan esitelmöitsijöiksi tulevat Jouko Paakkanen ja rehtori Niilo Hentola. Päivätillaisuuden puvuksi sovittiin tumma puku ja iltajuhlaan juhla- tai iltapuku. ”Iltajuhlaan hankitaan jatkoaika ja musiikkiesityksiä teineiltä Astala-Niemelä. Nakki- ja oluttarjoilu myöhäisemmässä vaiheessa.”

Kutsuvieraiksi päätettiin kutsua 10 kannattavaa jäsentä eli yhtiöiden toimitusjohtajat henkilökohtaisesti. Lisäksi kutsuttiin kaupunginjohtaja Oiva Kaivola, valtuuston puheenjohtaja Vilho Rantanen, toimitusjohtaja Keränen, liiton puheenjohtaja, toiminnanjohtaja Jaakko Holma, tohtori Jouko Paakkanen, Rauman ekonomien puheenjohtaja Alpo Lamminen, kauppaneuvos Artturi Hellemaa sekä rehtori Hugo Nuorsaari.



Käsiohjelmailmoituksia saatiin yli odotusten ja ehkä juuri sen vuoksi johtokunta päätti, että kutsuvieraille tarjotaan lounas. Takaiskuna ohjelman suhteen jouduttiin kirjaamaan, että teiniesiintyjät eivät voi tulla penkinpainajaisen takia. Heidän tilalleen saatiin rouva Lehkosen balettiesitys.

Henry Tuulokselle ojennettiin juhlassa Ekonomiliiton viiri.

25-vuotisjuhla

Ja sitten tammikuussa 1968 alettiin suunnitella yhdistyksen 25-vuotisjuhlia. Sopivimmaksi päivämääräksi todettiin 2.3.1968, koska "edeltävät lauantaat 17. ja 24.2. sisältyivät hiihtolomaan". Juhla päätettiin pitää Suomalaisella Klubilla ja se jakautui seuraaviin tilaisuuksiin: yhdistyksen juhlavuosikokous kello 13, päiväjuhla



Yhdistyksen 25-vuotisjuhlassa 2.3.1968 Porin Suomalaisella Klubilla juhlaesitelmän piti kauppatieteiden tohtori Jaakko Lassila.

kello 14 ja illalliset kello 19.30.

Ohjelmalehtiseen päätettiin kerätä nimi-ilmoituksia á 50 markkaa niin monta kuin saadaan. Liikelaitokset jaettiin johtokunnan jäsenten kesken ilmoituksien hankkimisen tarkoituksessa. Päätettiin myös yrittää saada Porin teatterista My Fair Lady -esitys. "Ratsula tai Hacklin koettavat saada luvan teatterinjohtaja Kaarlo Saarenheimolta."

"Saniaiset ja laakerit saliin hoitaa Sarpila ja vastaa yleiskoreudesta."

Varsinaisen juhlaehtoollisen lisäksi päätettiin "ehtoommalla tarjota vielä perunasalaattia sekä lahjamakkaroita (Välimäki) sekä mahd. lahjaolutta (Hacklin)".

Päiväjuhlassa tervehdyssanat lausui yhdistyksen puheenjohtaja Pentti Hacklin. Esitelmöitsijäksi saatiin kauppat. tri, Teollistamisrahasto Oy:n toimitusjohtaja Jaakko Lassila. Hänen esitelmänsä aiheena oli "Suomen teollisuuden tulevaisuuden näkymiä".

Juhlaan osallistui myös Ekonomiliiton edustaja, koulutusjohtaja Mauno Riisalo.

Päiväjuhlan musiikista huolehti Lasse Lautsian kokoama Porin Kaupunginorkesterin yhtye ja illallisten musiikista vastasi Asser Paasi- maan yhtye.

30-vuotisjuhla

Syyskuussa 1972 käynnistyivät keskustelut yhdistyksen 30-vuotisjuhlallisuuksista. Ajankohdaksi määrättiin 17.2.1973 ja paikaksi Suo-

Yhdistyksen 30-vuotisjuhlat 17.2.1973 Porin Suomalaisella Klubilla. Tuulikki Ruutu ja Pirjo Pitkänen ovat hyväksyneet Jaakko Heikinheimon vitsin.



malainen Klubi. Päätettiin anoa Ekonomiliitolta sen viiriä jaettavaksi 30-vuotisjuhlissa ekonomi Jarl Strangille sekä ekonomi Fredrik af Forsellesille. Samoin päätettiin valita juhlatoimikunta ja siihen arvovaltaisia Porin Seudun Ekonomien jäseniä.

Erillistä kutsukorttia ei juhlaan painettu, vaan siitä ilmoitettiin normaalilla jäsenkirjeellä. Sovittiin, että sihteeri yrittää saada ekon. Jukka Syrjäsen, Matkailukehitysrahaston toimitusjohtajan, pitämään juhlaesitelmän. Päiväjuhlaan päätettiin kutsua Porin liikelaitosten edustajia, Kauppakamarin edustaja, kaupungin matkailulautakunta kokonaisuudessaan sekä Ekonomiliiton edustaja avec. Juhlaillallisille kutsutaan ainoastaan liiton edustaja sekä esitelmänpitäjä rouvineen.

Yhdistyksen 30-vuotisjuhlats pidettiin, kuinkas muuten, Porin Suomalaisella Klubilla 17.2.1973. Iltajuhlissa kukitettiin yhdistyksen perustajajäsenistä paikalla olleet, vasemmalta: Heikki Astala, Eevi Marjamo, Tauno Huovilainen ja Jarl Strang.

Johtokunta juhkakuvassa yhdistyksen 30-vuotispäivän kunniaksi 17.2.1973. Vasemmalta: Matti Koivunen (rahastonhoitaja), Jaakko Heikinheimo, Majsi Åman, Reijo Häyry (puheenjohtaja), Armi Lipsanen (sihteeri), Tapio Välimäki ja Matti Nousiainen. Varapuheenjohtaja Pertti Ratsula puuttuu kuvasta.

Tammikuussa 1973 sitten todettiin seuraavaa: "Klubi on varattu, päiväjuhlassa esiintyy Porin Kaupunginorkesterin 4-henkinen yhtye. Tervehdyssanat lausuu puheenjohtaja Reijo Häyry. Sihteeri hankkii kaupungin puutarhasta 2 kappaletta laakeripuuta puhujakorokkeen molemmin puolin. Juhlaesitelmöitsijänä tulee





30-vuotisjuhlissa 17.2. 1973 vas. yhdistyksen ensimmäinen varapuheenjohtaja Jarl Strang ja juhluvuoden puheenjohtaja Reijo Häyry.

toimimaan Matkailun Kehitysrahaston toimitusjohtaja Jukka Syrjänen aiheenaan ”Matkailun tie harrastuksesta elinkeinoksi”. Tervehdykset vastaanottavat Reijo Häyry ja Pertti Ratsula. Juhlaohjelman painattamisesta huolehtii Jaakko Heikinheimo 25-vuotisjuhlakaavan mukaisesti. 30-vuotisjuhlahistoriikin laatimisen sekä lukemisen iltajuhlissa hoitaa Majsi Ähman. Sihteeri hoitaa kutsut. Samoin sihteeri toimittaa paikkakunnan lehtiin 17.2.1973 johtokunnan valokuvan sekä lyhennelmän historiikista.“

Vuoden vaihteessa kuitenkin vaihtui sihteeri ja sen vuoksi historiikin esittäminen tuli vuoden 1973 alusta aloittaneen uuden sihteerin, Armi Lipsasen tehtäväksi. Hän sanookin haastattelussaan: ”Vuoden 1973 30-vuotisjuhlailtajuhla oli kauhean juhlallista. Minä luin siellä senaikaisen historiikin tai olikohan se lyhennelmä siitä. Se oli ensimmäinen suuri, julkinen ja juhlallinen esiintymiseni ja jäi sen vuoksi mieleen suurena tapahtumana.”

40-vuotisjuhla

Marraskuussa 1982 alkoi johtokunta valmistella 40-vuotisjuhlia helmikuulle 1983. Juhlissa päätettiin luovuttaa viiri Tapio Välimäelle. Suunniteltiin myös, että tilaisuudessa haastatellaan Sigurd Hällsteniä, Erkki Lipsasta ja Lauri Roeringiä. Heidän kanssaan päätettiin järjestää noin kuukautta ennen juhlaa keskustelutilaisuus. Kaikki perustajajäsenet, Astala, Huo-

vilainen, Hällsten, Juhansalo, Laine, Lipsanen, Luonteri, Marjamo, Roering, Tuominen ja Virtanen päätettiin kutsua mukaan, vaikka eivät enää olisikaan jäseniä. Päätettiin kukittaa juhlissa myös perustajajäsenet.

Juhlaesitelmöitsijäksi ehdotettiin jotakuta seuraavista henkilöistä: Pekka Kuusi, Reijo Vilenius, Heikki Koski, Pentti Pesonen, Gustav Rosenlew tai Matti Lainema.

Talven aikana johtokunta jatkoi juhlien suunnittelua. Erityisesti esitelmöitsijäkysymys teetti jatkuvasti työtä, sillä Pekka Kuusi, jota puheenjohtaja oli tiedustellut puhujaksi, kieltäytyi tulemast. Päätettiin seuraavaksi tiedus-



40-vuotisjuhlat 12.3.83:
Illan kuluessa yhdistyk-
sen perustajajäsenet
kukitettiin. Heitä oli pai-
kalla viisi. Vasemmalta
Eevi Marjamo, Saara
Juhansalo, Kirsti Palo-
joki, Heikki Astala ja
Sigurd Hällsten.



tella Max Jacobsonia. Hän taas puolestaan ehdotti valt. tri. Jukka Tarkkaa EVA:sta, mihin ehdotukseen johtokunta oli tyytyväinen.

Esitelmäsiijä Jukka Tarkalle ja Ekonomiliiton toimitusjohtaja Mikko Leppäselle päätettiin lähettää henkilökohtaiset kutsut saatekirjeen kera. Kutsun saivat myös Varkaudessa asustavat Helena ja Olli Pihlava. Omien jäsenten lisäksi päätettiin kutsua Rauman, Vaasan ja Tampereen Ekonomit. Illan vetäjäksi valittiin Tauno Lovén, johtokunnan uusi tulokas. Hallitus myös valokuvattiin 40-vuotisjuhlan kunniaksi.

Juhla toteutui 12.3.1983 Porin Suomalaisel-

la Klubilla ja kokonaisuallistujamäärä oli 56 henkeä. Tervetuliaissanat lausui yhdistyksen puheenjohtaja Matti Koivunen, joka esitti kiitokset yhdistyksen sekä entisille että nykyisille toimenhaltijoille. Tohtori Jukka Tarkan juhlaesitelmän aiheena oli "Pehmeät arvot yrityksen kovassa maailmassa". Paistipuheen piti Tapio Välimäki ja Ekonomiliiton tervehdyksen toi toimitusjohtaja Mikko Leppänen.

Suunnitelman mukaisesti Tauno Lovén haastatteli paikalla olleita perustajajäseniä, jotka myös kukitettiin.

Illan musiikista vastasi Porin Suuri Tanssiorkesteri.

Yhdistys vietti 40-vuotisjuhliaan 12.3.1983 Porin Suomalaisella Klubilla. Puheenjohtaja Matti Koivunen lausumassa tervetuliaissanaja. Kuva vier. sivulla.

Juhlaesitelmän piti valtiotieteen tohtori Jukka Tarkka EVA:sta, aiheena "Pehmeät arvot yrityksen kovassa maailmassa".





50-vuotisjubla

Elokuussa 1992 alettiin valmistella 50-vuotisjuhlia. Juhlapuheenpitäjistä keskusteltiin ja mainituiksi tulivat mm. Arto Lahti, Jarmo Lepiniemi, von Hertzen ja Tiusanen. Päätettiin perustaa 50-vuotisjuhlatoimikunta, johon nimettiin Tapio Välimäki, Terttu Knuutila, Pirjo Laurén, Lenita Nieminen, Ilkka Kujala ja Johanna Lipsanen. Vetäjäksi valittiin Lenita Nieminen.



Yhdistyksemme 50-vuotisjuhlissa professori Arto Lahden juhlapuhetta tarkkaavaisina kuuntelemassa oikealta perustajajäsen Siigurd Hällsten, Ilona Välimäki, Ilkka Kujala ja Sirkku Kuoppamäki SEFestä. Seinän vierellä entinen varapuheenjohtaja Jaakko Heikinheimo.

Marraskuussa vahvistui, että 50-vuotisjuhlan juhlapuhujaksi tulee Porin oma poika kauppat. tri Arto Lahti. Vuonna 1975 oli kauppat. yo. Arto Lahdelle myönnetty yhdistyksen stipendi 1.500 mk, joten hänen oli huomattu jo silloin erottuvan riviopiskelijoista.

50-vuotisjuhlissa päätettiin myös jakaa liiton viiri (”ennen jälkiruokaa”) edellisille puheenjohtajille eli Tauno Lovénille, Terttu Knuutilalle ja Ilkka Kujalalle. Myös professori Arto Lahdelle päätettiin antaa yhdistyksen viiri kiitokseksi ja muistoksi 50-vuotisjuhlasta.

Jälkikritiikissä maaliskuussa 1993 käytiin läpi 50-vuotisjuhlut. Puheenjohtaja esitti kiitokset juhla järjestäneille ja juhliin osallistuneille.

Puheenjohtaja Lenita Nieminen kukittaa perustajajäsenemme diplomiekonomi Siigurd Hällstenin.

50-vuotis-
juhlijoita pyö-
reän pöydän
ympärillä.



Todettiin juhlat kaikilta osin onnistuneiksi. Ilmeisesti talouspuoli oli kuitenkin joutunut kovalle rasiitukselle, koska johtokunta päätti sittenkin jakaa vain yhden 2.500 markan stipendin alkujaan suunniteltujen kahden sijasta. Johtokunta valtuutti rahastonhoitajan ja puheenjohtaja Lenita Niemisen myymään yhdistyksen osakkeita tarvittaessa enintään 5.000 markan arvosta.

Lenita Niemisen tekemä seikkaperäinen muistio kertoo yksityiskohtaisesti jälkipolville tärkeän 50-vuotisjuhlan tapahtumat: "Juhla alkoi Porin kaupungin järjestämällä juhlavastaanotolla Raatihuoneella kello 18. Isäntinä olivat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Ilona Wessman sekä I varapuheenjohtaja ekonomi Matti Linnainmaa.

Porin Klubilla pidetyille juhlaillalliselle osallistui yhteensä 123 vierasta, joiden joukossa olivat yhdistyksen jäsenien lisäksi

- SEFE:stä hallituksen I varapuheenjohtaja Ingmar Silfvast ja järjestöpäällikkö Sirkku Kuoppamäki

- entinen puheenjohtaja Olli Pihlava ja Helena Pihlava
- Turun Ekonomien puheenjohtaja Heidi Tuominen (avec)
- Pohjois-Hämeen Ekonomien puheenjohtaja Merja Helen
- Rauman Ekonomien puheenjohtaja Sinikka Railo ja rahastonhoitaja Johanna Tapala
- Vaasan Ekonomien johtokunnan jäsen Helmi Pihlajamäki
- professori Arto Lahti

Myös yksi perustajajäsen, Sigurd Hällsten oli saapunut iltajuhlaan ja hänet kukitettiin järjestäjien toimesta.

Professori Arto Lahden juhlaesitelmän aiheena oli "Suomalaisen talouden perusvaihtoehdot".

Juhlassa jaettiin Ekonomiliiton viirit entisille puheenjohtajille Tauno Lovénille, Terttu Knuutilalle ja Ilkka Kujalalle.

60-vuotisjuhla

Ja sitten taas kerran hyvissä ajoin eli elokuussa 1998 johtokunta huomasi, että yhdistyksemme täyttää 60 vuotta vuonna 2003. Lokakuussa 1998 päätettiin siihen liittyen perustaa toimikunta valmistelemaan historiikkia juhlavuotta varten.



Teknillisen Seuran puheenjohtajalla Pekka Lammilla on asiaa pöydän toiselle puolelle ekonomien ja insinöörin yhteisessä rapujuhlassa 31.8.2000.

Vappujuhlat ja muut vastaavat

Esitelmätilaisuuksien ja luentojen lisäksi haettiin alusta asti saada kevyempääkin ohjelmaa. Joulujuhlat ja kevätistujaiset esiintyvät jo 1940- ja 1950-luvun toimintaa kuvaavissa kertomuksissa. Jossakin vaiheessa 1950-luvulla oli Poriin synnytetty ”Akateeminen vappu”, johon kuului vappuaaton tanssiaisit Klubilla ja sitten vappupäivän sillilounas. Näiden akateemisten vapun vastaanottajaisten aloituksesta on hieman erilaisia muistikuvia. Tapio Välimäki kertoo, että ne alkoivat hänen sihteerikaudellaan, joka kesti vuodesta 1948 vuoteen 1958, todennäköisesti siis 1950-luvulla. Johtokunnan pöytäkirjoista löytyy ensimmäinen vappujuhlamaininta keväältä 1959, jolloin todetaan: ”Päätettiin osallistua 1/3:lla vappujuhlan tuotamaan tappioon (29.323 mk), 2/3:sta vastaa Porin Teknillinen Seura.”



Erään muistelijan mukaan vappujuhlat alkoivat ekonomien ja metsänhoitajien yhteistyöllä. Sitten siihen hiljalleen liittyivät melkein kaikki porilaiset ”akateemisyhdistykset”: ainakin Teknillinen seura, metsänhoitajat, juristit, lääkärit, hammaslääkärit ja upseerit. Eli siis kaikki, joilla oli jonkinlainen akateeminen tausta, hakeutuivat iloiseen vapun viettoon. Näitä akateemisia vappujuhlia vietettiin eri jaksoissa vuosikymmenien ajan.

Vappujuhlien vastuuhenkilöiden vakanssit näyttävät olleen tärkeitä ekonomiyhdistyksessä, sillä kyseiset henkilöt nimettiin aina vuosittain johtokunnan järjestäytymiskokouksessa johtokunnan jäsenten keskuudesta.

Yhteisesti järjestettävä akateeminen vappujuhla hiipui hiljalleen. 1990-luvun lopulla alettiin hakea uutta kevyttä paikallista yhteistyömuotoa. Simo Aalto muistaa, että hänen puheenjohtajakaudellaan 1996 vauhdittui yhteistoiminta Porin Teknillisen seuran kanssa. Sen puheenjohtajana oli silloin apulaiskaupunginjohtaja Kari Hannus. Erilaisia ”kaupallis-teknisiä” yhteistilaisuuksia järjestettiin muutaman vuoden ajan.

Elokuusta 1999 alkaen on teknisten kanssa vuosittain pidetty yhteiset rapujuhlat kesäiltojen pimennyttyä.

Teknillisen Seuran Liisa Haavanlammi vetää hauskaa seuraleikkiä, joka on pistänyt Pentti Laineen miettelääksi.

Joulupukki on vierailut pikkujoulussa 29.11.2000. Pöydän ympärillä tutkaillaan, mitä lahjapaketista löytyy.



EKONOMIEN PIKKUJOULU 17.11.1984

(Joulupukki, joulupukki)

Ekonomit juhlaa viettää,
Kuten mutkin nauttii lientään.
Eikä myöskään puutu paisti,
Kaikilla on hyvä maisti.
Nytpä sopii sulatella,
Sekaan vähän lauleskella.
Kohta myöskin tanssi alkaa.
Vähän kutittaa jo jalkaa.

Ystävämme pohjalaiset
Tänne saapui nauravaiset.
Uuden ilmeen juhlaan toivat
Vaasan tytöt, pojat oivat.
Retki tehtiin heidän kanssaan
Meri-Poriin, paikkaan varmaan.
Hermos Simo meidät johti
Myöskin syvyyksiä kohti.

Näet näimme Reposaaaren,
Kaupunkimme ulkokaaren.
Perinteinen siikaleipä
Hotellissa ootti meitä.
Syönnin jälkeen katsastettiin,
Saaren keskus, kierros tehtiin.
Sitten syväsatamassa
Käytiin ihastelemassa.

Hiljaa ilta hämyyn kääntyi
Paluumatkaan bussi väännyi.
Juhlavalot Mäntyluodon
Juhlistivat tämän kuoron.
Mausoleumin kautta tultiin
Tänne juhlapaikan nurkkiin.
Nyt vain sitten täyteen vauhtiin
Pannaan juhlan kulku hauskin.

Viime värssy tässä alkaa,
Pikku tontut nostaa jalkaa.
Kiltit lapset saapi kohta
Lahjukset jo ihan totta.
Pukin kontti ompe tuolla,
Siitä riittää lahjapuolta.
Mutta jotkut tuhmat ehkä
Jäävät vaille lahjuketta.

16.11.84 TL

YHDISTYKSEN JÄSENISTÖ

Jäsenmäärä

Alussa oli 16 jäsentä...

Perustavassa kokouksessa Ravintola Elosa 24.1.1943 yhdistykseen liittyi heti 16 jäsentä. Toisen toimintavuoden alussa jäseniä oli 24, kolmannelle toimintavuodelle päästäessä jo kaksi kertaa alkuperäinen määrä eli 35, ja kuudentena toimintavuotena jäsenmäärä oli kolminkertaistunut.

Kymmenessä vuodessa oli päästy 70 jäsenen. Katsottiin, että silloin yhdistykseen oli saatu melkein kaikki maakunnassa toimivat ekonomit.

Porin ekonomipäivien aikaan 1960-luvun alussa saavutettiin 100 jäsenen virstanpylväs... Jäsenmäärä jatkoi myönteistä kehitystään, ja 15 vuoden toiminnan jälkeen vuonna 1957 yhdistykseen kuului 104 jäsentä. 1960-luvun puoleenväliin mennessä lähestyttiin 120 jäsenen määrää.

30-vuotisjublien aikaan ylitettiin 160

Seitsemänkymmenluvulle tultaessa oli jo ylitetty 150 jäsenen raja, ja kolmeakymmentä toimintavuotta juhlittaessa vuonna 1973 jäsenmäärä oli 163, josta se 1970-luvun lopulla kipusi jo yli 200 jäsenen. Ja 40-vuotiaalla yhdistyksellä oli noin 250 jäsentä. Tultaessa 1980-luvun loppuun jäsenmäärämme ylitti jo 300.

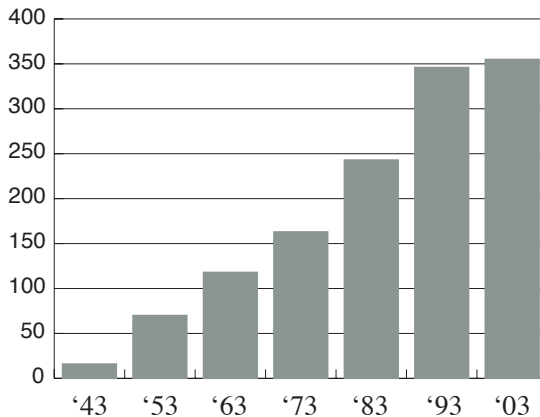
Kun täytettiin pyöreät 50 vuotta oli jäsenmäärä 350

Nyt kun uusi vuosituhat on aloitettu, näyttää siltä, että jäsenmäärämme on jollakin tavalla vakiintunut tähän 350:n tienoille. Korkeimmillaan se oli vuonna 1995, jolloin jäseniä oli 359.

Jäsenmäärän kasvuun ovat vaikuttaneet talouden nousukaudet ja paikkakuntamme talouden kehittyminen tietenkin positiivisesti, mutta laskukaudetkaan eivät ole pahasti jäsenmääriä vähentäneet. Varsinkin nykyisin merkittävä tekijä jäsenmäärän säilyttäjänä on liiton jäsenilleen työttömyyden varalle antama turva, joka nykyisissä nopeasti vaihtuvissa tilanteissa ei ole jäsenen kannalta yhdentekevä asia.

Jäsenistössämme oli pitkään miesenemmistö, esimerkiksi toimintakertomuksista voidaan todeta vuoden 1967 138 jäsenestä olleen 37 naista, vuonna 1970 kokonaisjäsenmäärä oli 157, joista 45 oli naisia.

Vuoden 1976 jäsenistä oli naisia 64 kokonaisjäsenmäärän ollessa 180. Seuraavalla vuosikymmenellä ero naisten ja miesten lukumäärissä kuroutui umpeen ja tasoittui täysin 1990-luvulla. Vuonna 2002 oli jo selvä nais-enemmistö.



Jäsenmäärän kehitys vv. 1943 - 2003

Porin Seudun Ekonomien jakautuma asemaluokituksen mukaan vuosina 1983 - 2002
(Ekonomiliiton keräämien tietojen mukaan)

	ylin johto	johto	keski-johto	asian-tunt.	elink. harj.	prof. dos.	leht. ass.	toimi-henk.	ei työ-eläm.	jäseniä yht.	nainen/mies
1983	19	32	71	18	6	0	21	51	25	243	
1984	21	40	67	19	7	0	17	51	35	257	
1985	25	39	67	28	7	0	18	37	31	252	
1987	23	40	73	31	8	0	20	39	31	265	
1988	24	43	74	35	7	0	24	40	32	279	
1989	27	38	83	39	6	0	23	41	35	292	135/157
1990	30	39	86	37	7	0	22	41	42	304	141/163
1991	35	42	87	36	5	0	22	42	39	308	149/159
1992	29	46	97	37	10	0	26	45	39	329	159/170
1993	31	46	100	39	12	0	30	48	40	346	166/180
1994	30	46	96	43	12	0	32	47	44	350	169/181
1995	26	41	89	40	12	0	30	44	65	347	168/179
1996	23	40	89	38	18	0	27	55	67	357	171/186
1997	22	42	91	48	16	1	24	61	49	354	177/177
1998	20	38	86	50	21	0	22	60	56	353	177/176
1999	18	40	83	58	25	1	21	53	52	351	173/178
2000	21	38	81	54	25	0	21	48	54	342	167/175
2001	24	39	81	59	22	1	24	40	47	337	167/170
2002	23	42	85	57	22	1	24	46	55	355	181/174



Vuoden 1999 stipendiaatti Tampereen yliopistossa opiskeleva, Merikarvialta kotoisin oleva Mira Kukko pitämässä kiitospuhetta Kemira Pigments Oy:n Y-klubilla pidetyssä vaalikokouksessa 1.12.1999. Stipendin luovuttaja Tapio Välimäki seuraa taustalla.

Jäsenen muotokuva eri aikakausina

Perustajat — keitä he olivat

Jäsenet, jotka liittyivät yhdistykseemme sen perustavassa kokouksessa vuonna 1943, elivät jonkin verran erilaisessa maailmassa kuin nykyinen yhdistyksemme jäsen. Maamme tilanne, kulttuuri ja tavat olivat erilaisia kuin nykyään, mutta näkemystä ja kaukokatseisuutta nämä yhdistyksemme alkuunpanijat osoittivat. Nuo ovat ominaisuuksia, jotka nykyekonomin tarvitsee. Aika, jolloin yhdistyksemme pantiin alulle, oli maallemme hyvin vaikea — olihan sota parasta aikaa käynnissä. Kaiken uuden synnyttäminen vahvasti varmasti uskoa parempaan aikaan ja vaikeuksista selviytymiseen.

Ajatus oman yhdistyksen saamisesta Poriin oli herännyt syksyllä 1942. Ekonomit

- Einar Tavas, tuleva ensimmäinen puheenjohtajamme
 - Lauri Roering, Outokumpu Oy:n Metallitehtaan konttoripäällikkö
 - Martti Hietanen, Outokumpu Oy:n Metallitehtaan pääkirjanpitäjä, josta pöytäkirjoissa käytettiin titteliä prokuristi, yhdistyksen ensimmäinen rahastonhoitaja ja
 - Tauno Huovilainen, Outokumpu Oy:n Metallitehtaan tilauskonttorin esimies
- päätivät ryhtyä toteuttamaan ajatusta ja kutsuivat kokouksen koolle.

Outokumpu Oy Metallitehdas ja Tulli näyttivät siis yhdessä olevan pesä, jossa yhdistystämme haudottiin. Koska toiminnalle haluttiin saada mahdollisimman laaja pohja heti alusta alkaen, kutsuttiin mukaan myös ruotsinkieliset ekonomit. Koolle saadut 16 ekonomia päättivät yksimielisesti perustaa yhdistyksen, jonka nimeksi tuli Porin Seudun Ekonoomit r.y. Säännöt hyväksyttiin ja rekisteröinnistä päätettiin samassa kokouksessa, ja sopimuskirjan allekirjoittajiksi valittiin Jarl Strang (W. Rosenlew & Co Ab:n konttoripäällikkö ja ensimmäinen yhdistyksen varapuheenjohtaja), Einar Tuominen (myöh. Tavas, tullinhoitaja Porin Tullikamarissa) sekä Irja Virtanen (Outokumpu Oy Metallitehtaan kirjanpitäjä).

Muut mukana olleet olivat

- Heikki Astala, liikevaihtoverotarkastaja
- Eric Hagner, W. Rosenlew & Co Oy:n Porin paperitehtaan konttoripäällikkö, Ruotsin varakonsuli ja pöytäkirjoissa myös kamreeriksi kutsuttu
- Sigurd Hällsten, kirjanpitäjänä W. Rosenlew & Co Oy:ssä
- Saara Juhansalo, toimistovirkailijana kaupungin rahatoimistossa
- Torsten Kotka, W. Rosenlew & Co Oy:n toimistopäällikkö
- Markus Laine, Porin Puuvilla Oy:n kirjanpitäjä ja ensimmäinen yhdistyksen sihteeri
- Arvi Latva, konttoristi W. Rosenlew & Co Oy:ssä
- Erkki Lipsanen, toimitusjohtajana perheyrittäjä
- Veikko Luonteri, Friitalan Nahka Oy:n konttoripäällikkö ja prokuristi sekä
- Eevi Marjamo, kirjeenvaihtaja Friitalan Nahka Oy:ssä.

Tällaisella joukolla siis lähdettiin liikkeelle. Joukon vanhimmalla oli ikää runsaat 40 vuotta, ja ryhmän nuorin oli 26-vuotias. Keskimäärin perustajat olivat iältään noin 30-vuotiaita. Yhteensä kuudestatoista jäsenestä kolme oli naisia.

Toiminta on aina alkuun intomielistä sitoutumista kunnes tasaantuu

Toimintaan osallistuttiin tosissaan ja yhdistys kokoontui kunkin kuukauden ensimmäisenä perjantaina kuulemaan esitelmää. Kaikkien oletettiin silloin olevan paikalla. Poissaolojakin oli ilmeisesti ollut, koska 14.4.1944 pidetyssä kokouksessa ehdotettiin jopa sakkoa poissaolosta. Ehdotus ei kuitenkaan mennyt läpi, koska poissaololle katsottiin olevan päteviäkin syitä. Jossain vaiheessa oli myös mietitty, että tärkeimmät kokoukset voitaisiin pitää lauantaisin, jotta maaseudulla asuvat pääsisi-



Neljännet ekonomipäivät pidettiin Turussa 21.-23.5.1954. Juhlatanssiaisissa ja ansiomerkkien jakotilaisuudessa hotelli Hamburger Börsissä mukana myös Porin Seudun Ekonomit ry:n edustajat.

vät varmemmin mukaan. Lauantaisinhan työpäivät olivat tuohon aikaan lyhyempiä.

Vaikka sen ajan ekonomi näin ehdoton ja säntillinen olikin, oli toiminnassa pehmeämpikin puoli — 25.2.1944 päätettiin asepalveluksessa olevat yhdistyksen jäsenet vapauttaa jäsenmaksusta!

Jäsenistö on aina osannut pitää hauskaa

Yhdistys jäsenineen on alusta alkaen ollut halukas juhlimaan. Ilmeisesti tätä tarkoitusta varten yhdistyksellä oli ensimmäisinä vuosinaan emännän ja isännän virat. Naisjäsenille myönnettiin vapautuksia esitelmävuoroista ”erinäisin ehdoin”. Ei liene yllättävää, että heidän vuoronsa ”esiintyä” sattui usein yhteen puurojuhlien tai muiden tapahtumien käytännön järjestelyjen kanssa. Elettihän silloin vielä ns.

”vanhaa hyvää aikaa”. Nykyään moinen järjestely ei välttämättä tulisi kysymykseen...

Toisinaan juhlan tuntua saatiin sodan harmaana aikana syntymään jopa tavallisen kuu-kausikokouksen yhteydessä. Näin tapahtui esimerkiksi 28.9.1943, jolloin konttoripäällikkö Luonteri oli kutsunut joukon kokoon Friitalan nahkatehtaalle, mistä matka vei jatkoille Erkki Lipsasen yksityisasunnolle pikkutunneille asti.

Sodasta palaava ekonomi tarvitsi ja halusi ajantasaista tietoa

Sotapalveluksesta vapautuville konttoristeille ehdotettiin erityisen ajan tasalle saattavan luentosarjan järjestämistä. Tästä syystä alkoi jo tällöin yhteydenpito muihin kaupallisiin yhdistyksiin, Porin kauppaoppilaitokseen sekä Porin Teknillisen seuraan. Viimeksi mainittu ei vielä tässä vaiheessa ollut kiinnostunut yhteistyöstä, mutta eri tahojen yhteisellä työllä luentosarja pystyttiin kuitenkin toteuttamaan. Intressejä monimuotoisen poikkitieteellisen yhteistyön suuntaan on siis yhdistyksestä ja sen jäsenistä löytynyt alusta alkaen kuten myös tahtoa ajantasaisen tiedon saantiin ja jakamiseen.



Yhteydenpito naapuriyhdistyksiin alkoi heti

Naapuriyhdistyksiin on melko alusta asti luotu hyviä suhteita. Esimerkiksi Vaasan Ekonomit vierailivat Porissa jo 1.-3.6.1945.

Raumalaissuhteet ovat tietenkin olleet hyvät alunpitäen, sillä raumalaisia ekonomieja oli aluksi mukana Porin yhdistyksen toiminnassa, kunnes Raumalle perustettiin oma yhdistys vuonna 1949.

Ensimmäiset henkilövaibdokset johtokunnassa

Jäsenkunta oli yhdistyksen alkuaikoina kohdallaisen paikallaan pysyvää, mutta jonkinlaista liikettä tässäkin "pioneerijoukossa" alkoi tapahtua. Vuonna 1945 joukon nuorin eli Irja Virtanen erosi yhdistyksestä siirtyäkseen Turkuun, sillä siellä odotti makea elämä Suklaatehdas Hellaksen prokuristina. Samana vuonna johtokuntaan tuli vielä lisää muutoksia rahastonhoitaja Martti Hietasen siirtyessä Lahteen ja Jarl Strangin ottaessa hoitaakseen rahastonhoitajan tehtävät.

Oli emäntä ja emännällä apulainen

Vuosikokouksessa 23.2.1946 tuli yhdistyksen silloisen emännän, Elvi Inkiön apulaiseksi valituksi rouva Saga Eerala, W. Rosenlew &

Joukko kiinnostuneita kuulijoita Porin Suomalaisella Klubilla kuuntelemaan Ekonomiliiton esitelmäsarjaa (1960). Pöydän takana oikealta puheenjohtaja Mauno Knuutila, Tapio Välimäki, Markus Laine, Pertti Ratsula, Reijo Häyry, Risto Järvinen, Sigurd Hällsten sekä kaksi paikallisten yritysten edustajaa, edessä vasemmalla Klas Rikberg ja Fredrik af Forselles.

Co Oy:n 31-vuotias virkailija, ja siitä lähtien tämä värikäs hahmo oli yhtenä yhdistyksemme toiminnan ilopilkkuna vuosikymmenet.

Jäsen on kuulunut aikaansa ja ymmärtänyt sen

Ajan kuvaan ja siinä ohessa tietenkin yhdistyksen jäsenistöönkin vaikuttivat kotimaan tilanteen "yleiset ehdot", kuten huomataan keväällä 1947 johtokunnan kokouksessa tehdystä päätöksestä. Kokouksessa "päätettiin suostua pitämään yhteistilaisuus SNS-seuran Porin alaosaston kanssa, esitelmöitsijänä vuorineuvos Huhtamäki, Neuvostoliiton kauppa aiheenaan". Tosin vain sillä ehdolla, että muutkin kaupalliset yhdistykset Porissa osallistuvat järjestelyyn — eräs yhdistysten väliseen yhteydenpitoon rohkaiseva asia siis tämäkin.

Aktiivisten jäsenten vaikutus yhdistykseensä

Jäsenen muotokuvaa ovat omiaan terävöittäneen eri vuosikymmenien puheenjohtajat ja muut eri tehtävissä aktiivisesti toimineet, joista hyvin monet tavoitimme kesällä 1999 haastateltavaksi.

Perustajajäsen ja yhdistyksen ensimmäinen sihteeri **Markus Laine** oli haastateltavana 21.5.1999. Hän on syntynyt Porissa 27.8.1911, kirjoitti ylioppilaaksi Björneborgs Svenska Samskolasta vuonna 1930 ja valmistui ekonomiksi Helsingin Kauppakorkeakoulusta vuonna 1932.

Yrityselämään Markus tutustui jo kotona, sillä hänen isällään oli leipomoliike Itäpuiston päässä Isolinnankadulla (myöhemmin samassa paikassa toimi Hietasalon kahvila). Viereisellä tontilla, nykyisen Anttilan tavaratalon kohdalla, oli Markuksen perheen omistama Helas-niminen kahvila.

Valmistuttuaan Markus vietti kesän Helsin-



gin Osakepankissa harjoittelijana, ja siirtyi siten Shell Oy:öön konttoristiksi. Tässä toimesa hän vietti vuoden ja kolme kuukautta. "Sieltä siirryin Porin Puuvillaan ja sinne minä sitten jäin vuodesta 1934 vuoteen 1976."

Markus Laine on suorittanut myös HTM-tutkinnon. Työ toi mukanaan paljon tilintarkastuksia yhdistyksissä, jotka liittyivät tekstiiliteollisuuteen.

Markus muistelee yhdistyksen perustamista seuraavasti: "Yhdistys perustettiin, koska ekonomikunta katsoi tarvitsevansa yhdistyksen ajamaan omia asioitaan ja hankkimaan yhteistä koulutusta lähinnä verotuskysymyksissä. Täällä kävi aika paljon esitelmäsihtejöitä ja tilaisuudet olivat aika näyttäviä, otettiin muitakin kuulemaan.

En muista, että olisi ollut heti paljon juhlia, mutta pikkujoulujuhlat pidettiin. Ainakin keran ne olivat "Mulliklubilla", joka oli kaksikerroksinen kivitalo vastapäätä Sokosta. Siellä pidettiin pikkujoulu ja Erkki Lipsanen kiersi pöydissä ja tarjoili kinkkua kaikille. Hänellä oli silloin jo tukkuliike, ja tukkuliikkeen omistajana hänen sopi tarjota kaikille kinkkua. Meitä oli siellä 20-30 henkeä, eli varmaan koko jäsenkunta tuli paikalle. Koska yhdistys oli pieni, yhteisyyttä löytyi.

Ensimmäinen puheenjohtaja, tullinhoitaja Tavas, oli jämerä ihminen, rauhallinen ja asiallinen. Hänen kanssaan oli mukava työskennellä.

Tämä aika oli vilkasta, nousevaa, kaikki oli nousussa siihen aikaan tällä paikkakunnalla. Sen myötä sitten varmasti lisääntyi ekonomiväkikin."

Ekonomi-nimike ei vielä tuolloin ollut selkeä käsite. Markus muistaa, kun hän 1930-luvun puolessa välissä oli eräässä täyshoitolassa kesälomalla. "Siellä kun ilmoitin tittelin, niin kuulin seinän takaa jälkeensä emännöitsijöiden kysyvän toisiltaan: Mikä ekonomii, mikä semmoinen oikein on?"

Kuvaaja bongasi yhdistyksen perustajajäsenen, 91-vuotiaan Markus Laineen Porin torilla huhtikuussa 2002. Markus Laine on vielä vetreässä kunnossa ja käy usein Elma-vaimonsa kanssa torilla ostoksilla.



Yhdistyksen 20-vuotisjuhla 23.2.1963 Porin Suomalaisella Klubilla. Johtokunta in corpore, vasemmalta: Reijo Häyry, Mauno Knuutila, Matti Salminen, Klas Rikberg, puheenjohtaja Tapio Välimäki, Pertti Ratsula, Mauno Viinikka ja Pentti Hacklin.

Haastattelutilaisuudessa Suomalaisella Klubilla, johon Markus saapui itse autollaan Elmarouvensa mukanaan, syntyi keskustelua myös heidän naimisiinmenovuodestaan 1950. Elmarouva oli kotoisin Karviasta asti. Kysyttäessä, missä pari oli tavannut toisensa, Markus vastasi: "Porissa tavattiin, Karviaan oli siihen aikaan kiemuraiset soratiet, ei sinne olisi löytänyt edes perille."

Vanhoja albumeja katsoessamme Markus totesi pukeutumisen yhdistyksen alkuaikoina olleen huomattavan virallista ja hienoa. Varsinkin juhlatilaisuuksissa herroilla oli frakit ja naisilla vastaavasti iltapuvut ja turkikset.

Kesällä 2002 voi päivisin tavata pariskunnan, Markuksen ja Elman, pieneltä päiväkävelytyltä torin vaiheilla. Ja nykykauden ekonominainen saa tervehdykseensä vastaukseksi ystävällisen hymyn ja herrasmiehen hatunnoston perustajajäseneltä!

Erään vuodesta 1943 toiminnassa aktiivisesti mukana olleen ekonomin muotokuva

Kun haastateltavia on pyydetty mainitsemaan persoonia, jotka ovat jääneet toiminnasta erityisesti mieleen, näyttää poikkeuksesta olevan niin, että jokaisen silmien eteen piirtyy sama kuva: menosuuntaan lievästi taipuneesta, pitkää askelta (edelleen vuonna 2002) kevyesti ottavasta, lähes kaiken muistavasta, taajaan puhuvasta vapaa-ajan metsurista, jolle metsätekniikkoisä jo antoi sopivan nimen Tapio. Alun perin Tapio Välimäestä pitikin tulla metsänhoitaja.

Persoonana Tapio onkin sopiva kuvaamaan vaikka koko yhdistystä oltuaan aktiivisesti toiminnassa mukana melkein koko yhdistyksen toiminta-ajan eli vuodesta 1946 ja istuttuaan johtokunnassa 28 vuotta. Hän on myös saanut kaikki mahdolliset yhdistyksen ja liiton kunnianosoitukset — saavutus, johon monikaan yhdistyksen jäsen tuskin tulee tulevaisuudessa pystymään. Eikä johtokunnasta poisjäänti hänen kohdallaan merkinnyt toiminnan loppumista; kurssien järjestäminen jatkui vielä parin vuosikymmenen ajan ja esim. vaalikokouksen

jälkeisen pikkujoulun koristelut ja useat muut järjestelyt hän hoiti ainakin 1990-luvun taitteeseen asti.

“Yhdistyksen ilotyttö Charlotta” (Tapion antama nimi Porin teknillisen seuran lahjoittamalle isolle komealle pullolle, jonka sisältönä piti olla karvasta ja makeaa) oli Tapion hellässä huomassa vuosikymmenet ja ilmestyi juhliin aina ja varmasti. Retkien pitkiä linja-automatkoja lyhensivät “Pikku-Kallen seikkailut” isomman Kallen (Kalle Lehtosen) ajaessa.

Tapio ehti työskennellä 25 vuoden aikana paikkakunnan monissa suurissa yrityksissä sekä lopuksi vielä kirjanpito- ja toimistoyrittäjänä pitkälle ohi virallisen eläkeiän.

Tapion täyttäessä 80 vuotta juhlabussi kiersi kaupungissa ne kaikki paikat, joissa Tapion työpaikat olivat sijainneet. Samalla pystyttiin monelle porilaisellekin välittämään uutta tietoa kaupungin lähihistoriasta.

Tapio liittyi yhdistykseen heti valmistuttuaan ekonomiksi vuonna 1946 ja Poriin muuttuaan.

Johtokunnan sihteerinä Tapio tuli toimineeksi 10 vuotta yhteen menoon vuodesta 1948 lähtien, mikä on edelleen yhdistyksen ennätys sihteerin toimessa. Yhdistyksemme viidentenä puheenjohtajana Tapio oli vuosina 1962-1964.

Kun toiset koko maan käsittävät Ekonomipäivät pidettiin vuonna 1950 Helsingissä, Porin yhdistyksestä oli paikalla 10 edustajaa. Seuraavilla Ekonomipäivillä Vaasassa oli 7 yhdis-

tyksemme jäsentä, Turussa 10 jäsentä, Helsingissä useita, Kuopiossa 4 jäsentä, Keski-Suomen Ekonomipäivillä kaksi jäsentä ja Tampereella useita. Tapio oli näissä tapahtumissa melkein aina läsnä yhtenä delegaatiomme jäsenenä.

Kun vuonna 1961 järjestettiin VIII Ekonomipäivät Porissa, pääjärjestäjänä oli tietenkin Tapio Välimäki, joka silloin oli 42-vuotias ja työssä konttoripäällikkönä Karjarannassa Rautama-Repola Oy:n Teljän Tehtailla.

Liiton kultainen ansiomerkki luovutettiin Tapiolle vuonna 1962, edellisen vuoden ansiot varmaankin huomioiden.

Tapion seuraava työnantaja oli kuljetusalan yritys V. Keto-Seppälä Oy, jossa hän toimi vuoteen 1971. Keto-Seppälä Oy:n linja-auto onkin itsestään selvästi kuljettanut yhdistyksen ekonomia siinä pitäen. Nykyisin yritys tosin tunnetaan nimellä Hautamäki Oy ja kuljettajana retkillä nykyisin usein on liikennepäällikkö Asko Kallio-Könnö, ekonomi hänkin.

Vuonna 1974 Tapiosta tuli Porin Seudun Ekonomit ry:n kunniajäsen, toistaiseksi ainoa yhdistyksessämme.

Omaa tilitoimistoa Tapio pyöritti aina vuoteen 1994 asti. Tuon vuoden Tapio katsoi itselleen sopivaksi eläkkeellesiirtymisvuodeksi, mutta ei jäänyt vielä kukaan keinutuoliin vaan jatkoi päivittäisiä metsänhoitokäyntejään vuosien mittaan eri puolilta Satakuntaa hankkimillaan metsätiloilla harjoittaen metsänviljelyä sa-

Yhdistyksen vuosikokous ja tutustuminen Outokumpu Oy:n Poricopperin tehtaan 18.3.1991. Oli vaikeuksia päästä Outokummusta keskikaupungille – vasta nuoren ja vähän vanhemman tytön suostuttelu sai liikennepäällikkö Kallen ja auton liikkeelle. Kalle toimi ekonomikuskina ainakin 20 vuotta.





Kunniajäsenemme Tapio Välimäen 80-vuotispäivän kunniaksi järjestettiin juhla 5.11.1998. Päivänsankari haettiin komeasti kotiovelta juhlabussiin.

nan varsinaisessa merkityksessä. Niinpä Tapion tullessa merkittävään metsämiehen ikään ekonomiyhdistyksen piti luottamuksella kääntyä metsäalan ammattilaisten puoleen kunniamerkkiasioissa (Keskusmetsälautakunta Tapion hopeinen ansiomerkki). Ekonomien omat ansiomerkit olivat jo kauan sitten tulleet Suuren Ekonomien kunniakilpeä (v. 1978) myöden saaduksi. Viimeksi mainittuja ei maassamme ole tietävästi muille yhdistysasioista myönnettykään.

Yhteisistä juhlista varsinkin 1960-1980 -luvuilta kaikki muistavat myös Saga Eeralan, joka sai Tapion jutuissa aina oman sijansa. Saga oli iloinen ja värikäs persoona, jonka kotikieli oli ruotsi ja jonka objektivirheistä Tapio otti kaiken irti ja juhlakansa siinä ohessa. Ei Saga koskaan Tapiolle ihan täydellisesti suuttunut, vaan usein he perheittäin pelasivat korttia yhdessä muodostaen ns. ANIS-yhtymän, niin kuin Tapio Nestori sen nimesi (Aarne, Nestori, Ilona, Saga). Tämä yhtymä oli varmasti paikalla ekonomien tilaisuuksissa.

Vuosittain Tapio piti kaikki ekonomit ajan tasalla siitä, missä päin kukin vuoden aikana oli liikkunut ja mitä yleensä oli tapahtunut jäsenkuntamme keskuudessa. Nimitykset tai vaikkapa iloiset perhetapahtumat saivat aina sijansa odotetussa ohjelmanumerossa Varrella virran. Ohjelmassaan hän myös luki "kirjeenvaihtotoimistonsa" vuoden aikana tulleet kortit yhteiseksi iloksi.

Me tiedämme erittäin hyvin, miltä juhlrat, retket ja muut tapahtumat ovat näyttäneet lähes kaikkina porilaisen ekonomitoiminnan vuosina, koska Tapiolla on ollut vuosikymmenet tapana hoitaa valokuvaaja paikalle ja sitten kuvat albumiin, yleensä sopivin selostuksin.

Tätä rankkaa puuhaa on puheenjohtaja Auli Aaltonen viime vuosina jatkanut Tapion luovutettua kaikki albumit hänen haltuunsa.

Tapio on aina ollut hyvin tarkka mies, peninvenyttäjäkin loistoluokkaa, joten kaikki hänen työnsäkin ovat olleet samaa tarkkuutta vaalivia "tilimiehen" töitä. Vanhoina hyvinä aikoina konttoripäälliköiden ja toimitusjohtajien piti omata nämä ominaisuudet. Siltä ajalta on alkujaan versonut yhdistyksen osakesalkkuunkin lisävahvuutta.

Yhdistyksen puheenjohtajat 1943 —



Einar Tavas (ent. Tuominen) oli yhdistyksen I puheenjohtaja vuosina 1943-1948.

Tämä Raumalla 6.2.1903 syntynyt ja ylioppilaaksi Rauman Yhteislyseosta 1924 päässyt, ekonomiksi 1928 valmistunut ja jo silloin toisen tutkinnon eli alemman oikeustutkinnon vuonna 1935 suorittanut tullinhoitaja toimi Porissa vuoteen 1948 asti. Muutettuaan tämän jälkeen Turkuun hän oli aktiivinen myös siellä kuuluena paikallisen yhdistyksen johtokuntaan. Hän oli perusteellinen, tarkka ja perinpohjainen virkamies.

Porin yhdistyksen ensimmäisenä toimintavuonna pidettiin kokoukset kunkin kuukauden ensimmäisenä perjantaina kesäaikaan lukuun ottamatta. Osallistuminen oli sota-ajasta huolimatta vilkasta. Näin oli ainakin kolme ensimmäistä toimintavuotta. Rauhan tultua tilaisuuksien tahti jonkin verran harveni, mutta taso pysyi korkeana. Kokouksissa oli aina esitelmää tai alustuksia ajankohtaisista aiheista omien jäsenien toimesta, ja välillä kutsuttiin tunnettuja talouselämän edustajia esitelmöimään.

Lisäksi järjestettiin myös usein teollisuus-

ja liikelaitosten myötävaikutuksella tilaisuuksia, joihin saatettiin kutsua suurikin määrä kuulijoita. Toisinaan tätä ajankohtaistietoa jaettiin yhdessä jonkin muun porilaisen yhdistyksen kuten agronomien, metsänhoitajien, lakimiesten jne. kanssa.

Tämän ajan ekonomin voimme hyvin kuvitella ryhdikkäänä istuvana, hyvin huolitellusti pukeutuneena ja vähän tärkeänkin näköisenä keskittyvän saamaan tietoa, jota silloin ei saanut monista tiedotusvälineistä eikä runsaasta kirjatarjonnasta, josta nykyisin on vaikea valita. Autoakaan ei silloin jokaisen ekonomin käytössä ollut, joten valmistautumisen näihin arvokkaisiin tilaisuuksiin täytyi olla paljon sääntillisempää ja kurinalaisempaa kuin myöhemminä vuosina. Tietoa oli harvemmassa ja sitä arvostettiin tulemalla kuulemaan.

Yhdistyksen 10-vuotisjuhlailallinen Porin Suomalaisella Klubilla, mukana oli huomattava kutsuvierasjoukko porilaisia johtajia vaimoineen. Yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Einar Tavas takarivissä kuudes vasemmalta ja juhluvuoden puheenjohtaja Henry Tuulos kymmenes vasemmalta.





Yhdistyksen 10-vuotisvuosikokous pidettiin 21.2.1953 Porin Suomalaisella Klubilla. Herrat edessä vasemmalta: Heikki Astala, Esko Immonen, Kurt Gauffin, Seppo Vuori, Fredrik af Forselles, johtokunnan puh.joht. Henry Tuulos, Erik Reinius, Lauri Roering (vuosikokouksen puh.johtaja), Tapio Välimäki (vuosikokouksen sihteeri), Serkki Hänninen, Pentti Hacklin, Klas Rikberg, Tauno Huovilainen, Toivo Haarjärvi, Mauno Knuuttila, Arthur Gylling ja Veikko Luonteri.

Iloinen seuramies **Lauri Roering**, yhdistyksen toinen puheenjohtaja vuosina 1948-1950, oli Outokumpu Oy:n konttoripäällikkö puheenjohtaja-aikanaan. Hän oli ekonomina edennyt harjoiteltuaan eri yrityksissä laskuttajan, myyjän ja hinnoittelijan työn kautta pääkirjanpitäjän apulaiseksi, edelleen pääkirjanpitäjäksi ja siitä konttoripäälliköksi.

Lauri Roering oli myös työnantajaliittojen suuresti arvostama työmarkkinavaikuttaja 1950-1970 luvuilla.

Todellinen monitoimimies **Henry Tuulos** oli III puheenjohtaja vuosina 1951-1954. Siinä ohella hän oli myös Ekonomiliiton hallituksen jäsen 1951-1953, Kauppatieteen kandidaattiyhdistyksen hallituksen jäsen 1953-1955, Yrittä-

jänuorten liiton varapuheenjohtaja ja Porin Yrittäjänuorten pj. 1952-57, joitakin yhdistyksiä mainitaksemme. Hän oli vaikuttaja myös kotipaikkakunnalla, toimitusjohtajana perheyrietyksissä, kaupunginvaltuuston jäsen, edustajana eri lautakunnissa, hallintoneuvostoissa, useiden yhdistysten johtokunnissa, kirjallisesti tuoteltias ja musikaalinen mies (kuului kaupunginorkesteriin).

Hänen aktiivisuutensa oli varmasti tarttuvaa, ja niinpä juuri hänen puheenjohtajakaudellaan ekonomiyhdistyksen piirissä syntyi eräänlainen sisärengas naisekonomien ja ekonomien rouvien kerho.



Ekonomiliiton kokouksissa olttiin mukana alusta lähtien. Kuva Ekonomiliiton neuvottelukokouksesta Aulangolla 19.-20.9. 1953. Mukana Rauman Ekonomieista Santeri Salovalta, Porista Tapio Välimäki, Fredrik af Forselles, Henry Tuulos ja Klas Rikberg.

Ekonomipäivät Porissa 16.-17.9.1961. Ekonomipäivien yleisöä Porin kauppapilaitoksella.

Eturivissä kuudes oikealta yhdistyksemme puheenjohtaja Mauno Knuutila ja neljäs oikealta Ekonomiliiton kunniapuheenjohtaja kauppat. tri Eino Hirvonen.



Tarkka yhdistyksen osakesalkun vaalija oli **Mauno Knuutila**, IV puheenjohtajamme vuosina 1955-1961. Myös hän kuului yhdistyksemme edustajana Ekonomiliiton hallitukseen vuosina 1957-1959 ja toimi sen varapuheenjohtajana 1959.

Hän aloitti uransa Kauppiaitten Oy:n kotimyyjänä Vaasassa, toimi tämän jälkeen osastonhoitajana Kokkolassa, Savo-Karjalan Tuk-

kuliikkeen osaston apulaisjohtajana 1938-40, Kesko Oy:n os. apulaisjohtajana 1941-44 sekä Friitalan Nahka Oy:n myyntipäällikkönä vuodesta 1944.

Hän kuului moniin yhdistyksiin Porin ja Ulvilan alueella. Henkilönä hän oli perusteellinen eikä pelännyt kunnianhimoisia haasteita. Ekonomipäivät järjestettiin Porissa hänen ollessaan yhdistyksen puheenjohtaja.

Ekonomipäivät Porissa 16.-17.9.1961 oli vuoden ekonomitapahtuma. Yhdistyksen puheenjohtaja Mauno Knuutila pitämässä puhetta Porin kauppapilaitoksella.

Ajan henkeen (1961) mentiin retkelle. Retki Reposaareen alkamassa, retkiasusteet hukan erilaiset kuin 2000-luvulla. Puheenjohtaja Mauno Knuutila oikealla.





***Kuusikymmenluvun
puolestavälistä 1970-luvulle***

Mauno Viinikka oli ensimmäinen pankkimies yhdistyksen puheenjohtajana vuosina 1965-1967. Ura alkoi Tukholmasta Ab Formosan kirjanpito tehtävistä 1947. Tämän jälkeen tie vei Maatalousministeriön Asutusasiainosaston esittelijäksi ja vt. jaostopäälliköksi, sieltä vuonna 1953 PYP:n virkailijaksi ja prokuristiksi Tampereelle, pankinjohtajaksi Raahen vuonna 1956 ja piirikonttorin II johtajaksi Poriin vuodesta 1959 alkaen. Viinikka toimi työnsä

Yhdistyksen 25-vuotisjuhla 2.3.1968 Porin Suomalaisella Klubilla, kuvassa istuva hallitus. Vas. Tapio Välimäki, Risto Järvinen, Mauno Viinikka, puheenjohtaja Pentti Hacklin, varapuheenjohtaja Pertti Ratsula, Hjördis Toivo ja Kari Sarpila.

ohella paljon tilintarkastustehtävissä.

Tämä urheilullinen ekonomi ei ollut "jalat maassa" - tyyppiä, koska harrastuksina on vanhoissa matrikkeleissa mainittu myös purjelento, uimahypyt ja avantouinti! Hänen harrastuksiinsa kuului myös taiteen kerääminen.



Juhlaesitelmää yhdistyksen 25-vuotisjuhlassa 2.3.1968 Porin Suomalaisella Klubilla kuunneltiin ilmeit peruslukemilla.



Seurallinen, charmikas **Pentti Hacklin** oli VII puheenjohtajamme vuosina 1968-1970. Valmistuttuaan vuonna 1950 kauppakorkeakoulusta hän tuli perheyriityksen O.W. Hacklin & Co Oy:n palvelukseen, jossa teki elämäntyönsä.

Puheenjohtaja-aika tuntuu jälkeinpäin sen ajan kokouspöytäkirjoihin tutustumisen perusteella olleen yhdistyksessä kovin hauskaa jo johtokuntatasolla. Kokoukset, jotka usein pidettiin Mäntyluodossa vieraanvaraisen puheenjohtajan kodissa, saattoivat venyä puoleen yön.

Tammikuussa 1970 kokouksen sihteeri Matti

Yhdistys vietti perinteisesti pikkujoulua Porin Suomalaisella Klubilla 27.11.1970. Mukana juhlassa oli Ekonomiliiton toiminnanjohtaja Heikki Hara (oik.) vaimonsa Aunen kanssa, joka istuu Pentti Hacklinin ja Reijo Häyryn välissä.

Linnainmaa kirjasi pöytäkirjaan viimeisen pykälän: "Kellon jo lähestyessä puolta yötä ymmärsivät johtokunnan jäsenet lähteä puheenjohtajamme luota."

Pentti Hacklin kuului myös Ekonomiliiton hallitukseen vuosina 1969-1971, joista viimeksimainittuna vuotena 2. varapuheenjohtajana.

40-vuotisjuhlat
12.3.1983. Oikealla
yhdistyksen entinen
puheenjohtaja Pentti
Hacklin liiton ansio-
merkki rintapieles-
sään vauhdissa
Milansa kanssa.





Kolmekymmentä toiminnan vuotta tuli täyteen 1973

Vuosina 1971-1973 oli yhdistyksellä vasta VIII puheenjohtaja **Reijo Häyry**, joka vuonna 1953 oli valmistunut Turun kauppakorkeakoulun ensimmäiseltä vuosikursilta. Hän suoritti myös alemman oikeustutkinnon vuonna 1965 Turun yliopistossa.

Ura alkoi HOP:n pankkivirkailijana 1954-1957 ja jatkui verotoimistoissa sekä Turussa että Porissa. Siirtyminen liha-alalle tapahtui 1962 Satakunnan Osuusteurastamon konttoripäälliköksi nimittämisen myötä. Sitten seurasivat tehtävät Etelä-Suomen Osuusteurastamon toimitusjohtajana 1965-1969, Satahämeen Osuusteurastamon toimitusjohtajana 1969-89 ja Lounais-Suomen Osuusteurastamon toimitusjohtajana 1989. Näihin tehtäviin liittyi luottamustoimia suuri määrä liha-alan, elintarviketeollisuuden sekä osuustoiminnallisten pankkien ja vakuutuslaitosten piirissä. Kauppaneuvoksen arvonimi hänelle myönnettiin Satahämeen Osuusteurastamon toimitusjohtaja-aikana.

Harrastuksiin on kuulunut rotarytoiminta, musiikki (Wilsonin pelimannien jäsen) ja Auran Kilta.

Reijo Häyry kertoo liittyneensä yhdistykseen heti paikkakunnalle muutettuaan. "Aluksi johdokunnassa omalle osalleni tulivat rahastonhoi-

Yhdistyksen varapuheenjohtajana monta vuotta toiminut Fredrik af Forselles on juuri vastaanottanut Ekonomiliiton viirin puheenjohtaja Reijo Häyryltä kiitokseksi hänen yhdistykselle tekemästään työstä. Istumassa perustajajäsen Veikko Luonter, joka juuri oli saanut yhdistyksen viirin 70-vuotispäivänsä kunniaksi. Tilaisuus pidettiin 19.4.1973 tavan mukaan Porin Suomalainen Klubilla.

tajan tehtävät, jotka välillä tuntuivat työläiltä, kun piti kerätä haluttomilta jäsenmaksut pois. Rahan kerääminen muulla tavoin toimintaa varten kuului myös rahastonhoitajan tehtäviin. Mutta muuten yhdistyksessä oli mukavaa porukkaa, ja siellä tutustui ihmisiin. Yhdistys oli kaikin puolin hyvin toimiva. Viihdyttiin hyvin yhdessä. Ammatillista olivat esitelmät, mutta ammattiyhdistyspuoli oli täysin poissa, sillä kaikki olimme enemmän työnantajia kuin työntekijöitä. En voinut tietystikään kuulua ay-toimintaan ja siksi kielsin kohdaltani edunvalvonnan niin kuin oli mahdollista. Ei se sopinut, kun oli työnantajana, 3 000 työntekijää parhaimmillaan."

"Mutta yhdistyksen toiminnassa oli aina kiva olla mukana ja se, että puoliset olivat myös mukana, oli positiivinen asia. Yhdistyksen saavutuksena voi pitää sitä, että se pystyy vetämään alueen ekonomit yhteen."

Toinen yrittäjäpuheenjohtaja oli **Pertti Ratsula** — IX puheenjohtaja 1974-1975 — joka toimi sitä ennen johtokunnassa sihteerinä vuosina 1960-1962 ja varapuheenjohtajana 1967-1973.

Valmistuttuaan vuonna 1955 hän siirtyi perheyrittäjän palvelukseen toimien apulaisjohtajana 1956-1971, toimitusjohtajana 1971-1996 ja hallituksen puheenjohtajana 1996- (Antinasu & Ratsula Oy). Hänestä tuli myös Ranskan kunniakonsuli Porin alueelle vuonna 1981. Aktiivijäsenenä Cercle de Français de Pori -yhdistyksessä Pertti on ollut vuosikaudet. Harrastuksiin on kuulunut myös rotary- ja aikanaan myös Nuorkauppakamaritoiminta.

Satakunnan Messut -organisaatiossa Pertti on ollut mukana muun muassa kehittämässä rumpalipoika-vaatetta (Edenfeltin taulun mukaan) messukulkueeseen. Lisäksi hän on mukana Pori Tunnetuksi -yhdistyksessä. Sen puitteissa on luotu rumpalipoikanukke porilaiseksi matkamuistoesineeksi.

Pertillä on ollut paljon jäsenyyksiä eri kaupan alan järjestöissä, Moda Groupin hallituksesta (Moda Group on suurin vaatealan ostoketju Suomessa) Tekstiilikauppiaitten liiton hallitukseen. Hän on harjoittanut myös työhön liittyvää julkaisutoimintaa kuten historiikkeja ja muotikatsauksia lehtiin. Pertin perheeseen kuuluu ekonomeja koko joukko, molemmat pojat Matti ja Jussi vaimoineen sekä tytär Tiina.

Yhdistyksen pikkujoulu 28.11.1975. ”Grand young lady” — Saga Eerala saa juuri onnellisena puheenjohtaja Pertti Ratsulalta yhdistyksen viirin ja Nestorilta kukkivia ruohoja.



Vaalikokous 30.11.1973 Porin Suomalaisella Klubilla. Vastavalittu puheenjohtaja Pertti Ratsula on jo innostunut tehtävästään.

Pertti on yhä liukasliikkeinen tenniksen ja jääpallonpelaaja (Porin Narukerän perustajajäsen ja monivuotinen Porin Kärppien pelaaja), ranskaa taitava herrasmies ja aktiivinen musiikin taitaja, joka soittaa mm. Wilssonin pelimanneissa, joka taas on maamme vanhimpia kansanmusiikkiyhtyeitä.

Johtokuntaan uutena jäsenenä 1950-luvun





Juhlissakin vanhojen valokuva-albumien kimpussa. Pertti ja Eila Ratsula selittävät nuorelle polvelle, mitä vuosien varrella on tapahtunut.

puolivälissä tultuaan Pertti muistaa, että varmaan-kin jokaisessa johtokunnan kokouksessa (Knuutila puheenjohtaja) pohdittiin yhdistyksen osakesalkun arvoa. Johtokunnassa tuli silloin tuntemaan osakesäästämisen aakkoset ja mitä se käytännössä pitää sisällään. Tähän aikaan elettiin pula-ajan jälkeistä vaurastumisen aikaa.

“Ekonomit keskenään ovat muodostaneet eräänlaisen perhepiiriin, joka on viihtynyt keskenään. On ollut helppoa hoitaa vaikka työhön liittyviä asioita, koska yhdistyksessä on tultu tutuksi. Jäsenet ovat tätä kautta saaneet tiettyä kokemuksen vaihtoakin ammattiin liittyen.

Mutta työtä on yhdistyksessä tehty aina tarmokkaasti, asioista on huolehdittu ajallaan ja kaikki huolellisesti suunniteltu. Tapio Välimäki järjestelmällisenä ihmisenä loi pitkänä sihteerikautenaan raamit sekä yhdistykselle että sen sihteeritoiminnalle ja on ollut tärkeä voima, taustatuki ja muisti yhdistyksen hallituksille. Saga Eerala oli valloittava persoona, joka piti Tapion kanssa huolen siitä, että hauskaa riitti.

Yhdistys on ollut erinomainen harjoittelupaikka järjestelmälliselle kokous-, sihteerijä ja puheenjohtajatyöskentelylle, pieni näköalalento yritysmaailmaan eri alan ihmisten keskuudessa. Samalla yhdistys on kouluttanut jäseniään yhteiskunnan muihin tehtäviin.



Helsingin kauppakorkeakoulussa opiskelevalle, Merikarvialta kotoisin olevalle Arto Lahdelle luovutettiin 1.500 markan stipendi 27.3.1975. Stipendin luovuttaa puheenjohtaja Pertti Ratsula, vierellään Ilkka Sälevara, Armi Lipsanen, Leo Laitinmäki ja Tapio Välimäki.

Omakohtainen tiukka homma oli olla sihteerinä silloin, kun yhdistys järjesti vuoden 1961 Ekonomipäivät.”

“Liiton muuttuminen ammattiyhdistykseksi ja ekonomien edunvalvojaksi oli aluksi jonkin verran hämmentävää, se ei kuitenkaan muuttanut juuri mitään yhdistystasolla. Ennen useimmat ekonomit olivat työnantajia.”



Juhlatoimikunnan jäsenet Pertti Ratsula ja Terttu Knuutila pitivät yhteisen juhlapuheen Tapion kunniaksi järjestetyssä juhlassa 5.11.1998.

Kerran aktiivinen, aina aktiivinen. Samassa kuvassa kuusi entistä, nykyistä (1976) tai tulevaa puheenjohtajaa. Vaasan kauppa-
korkeakoulussa opiskeleva Lenita Nieminen vastaanot-
tamassa 1500 markan sti-
pendiä 15.4.1976 Porin
Suomalaisella Klubilla.



Olli Heinonen, X puheenjohtajamme vuosina 1976-1977, työskenteli valmistumisen jälkeen hetken Kielissä saksankielen taitoa vahvistaakseen. Ura muotoutui parin pankkivuoden ja perheyriyksessä työskentelyn jälkeen opetustehtäväksi, aluksi Etelä-Satakunnan kauppaoppilaitoksessa ja sitten Porin kauppaoppilaitoksessa eläkkeelle siirtymiseen asti vuonna 1995. Hän oli myös sihteerinä ekonomiyhdistyksen johtokunnassa kuusikymmenluvun puolivälissä.

Ollin tärkeä harrastus on ollut tennis, ja siksi hän on toiminut aktiivisesti mm. Porin Verkko-palloseurassa. Hän on ollut mukana myös RT-klubin ja Pori-Seuran toiminnassa. Viimeksi mainitusta näkyvä tehtävä on jokavuotisen Porin Päivän järjestäminen.

Olli Heinonen muistaa yhdistykseen liittymisensä alkuaikoina yhdistyksen olleen noin 100 jäsenen vahvuinen, mutta aktiivisia tästä joukosta oli suhteellisen vähän. Aktiivinen osa harrastikin toisaalta "perhekeskeistä, tuttavallista toimintaa, kaikki tunsivat toisensa."

Tietty varmuus yhdistyksen talousasioissa — ja tarkkuus muutenkin — oli tunnusomais-
ta ja tärkeää yhdistyksen 1960- ja 1970-lukujen ekonomieille, kuten käy esille Ollin haastattelussa: "Yhdistyksen talous oli aina kunnossa ja stipendien jako tuntui mukavalta."

Olli totesi ekonomiyhdistyksen olleen "ensimmäinen yhdistys, jossa näin, että kaikki asiat hoidettiin jämpästi, jopa viranomaisasiat."

"Yhdistys on pitänyt matalaa profiilia, ei ole pyrkinyt näkymään ja kuulumaan, kuten jot-

Entinen sihteeri yllätti matkoilla olevan puheenjohtajansa hänen 60-vuotispäivänään matkalla Ruotsiin 22.7.1991. Oikealla tehosihteeri Terttu Knuutila vierellään päiväsankari Olli Heinonen vaimonsa kanssa.





24.11.1978 on jälleen pidetty yksi nopeatem-poinen vuosikokous klu-billa ja yhdistyksen 36. pikkujoulu näyttää alka-neen hilpeissä merkeis-sä. Istuva puheenjohtaja Olli Pihlava nauttii oloti-lastaan ja entinen pu-heenjohtaja Olli Heino-nen on käynyt murki-naan kiinni.

kut toiset yhdistykset harjoittaessaan yhteistä hyvää.” Tästä voitaisiin päätellä, että johtokun-nan jäsenillä ei ollut erityisiä tarpeita tuoda esiin itseään yhdistyksen toiminnan myötä, joten-kin se ei ollut soveliaista. Tehtiin paljon hyvää työtä, mutta rumpuja ei silti päristelty.

Olli totesi myös, että yhdistyksessä aktiivi-nen ekonomi on ollut usein myös työelämän aktiivisimmassa vaiheessa. Johtokunnan raken-teen muutoksesta eri sukupuolten välillä Olli huomautti: ”Aikaisemmin johtokunnan väki on ollut kovin miehistä, mutta nykyisin kovas-ti naisistunut. ...mutta naisia saa olla silloin tällöin puheenjohtajana...”

”Tapio Välimäki on ollut tietenkin keskei-nen henkilö yhdistyksessä ja Saga Eerala hen-kilö, josta erityisesti pidin, räiskyvä persoona, jonka ehkä vähän huono suomenkieli joskus aiheutti tilannekomiikkaa. Tapio Välimäki ja Terttu Knuutila ovat olleet sellaisia, jotka tu-

tustuivat ihmisiin ja vetivät paikkakunnalle muuttaneita mukaan toimintaan.”

”Liiton rooli etujärjestönä hämmensi 1960- ja 1970-luvuilla jäseniä”, Olli kertoo.

”Jo Mauno Knuutilan puheenjohtajakaudel-la alettiin puhua siitä, että Ekonomiliitosta pi-täisi tulla etujärjestö. Ajatus tuntui silloin hy-vin vieraalta, koska kaikki samastuivat työn-antajiin ja pitivät etujärjestöajatuksia jollakin lailla sopimattomina. Oma puheenjohtaja-kautenani muistan jossakin liiton tilaisuudessa Markku von Hertzenin suunnitelleen suuria lin-joja, pitkän tähtäimen suunnitelmaa lyötiin kasaan ja se nyt oli vähän toisenlaista, kuin mihin oli totuttu. Se ei heti mitenkään vaikut-tanut tähän omaan yhdistykseen mutta liiton toimintaan kylläkin.”

”Nykyisin yhdistyksiä on paljon ja ekono-miyhdistys joutuu kilpailemaan kaikkien mui-den yhdistyksien kanssa jäsentensä ajasta.”



Yhdistyksemme matkal-la Raumalle Flooran päi-vän viettoon 13.5.1993. Matka Raumalle on pit-kä, siksi on syytä tanka-ta välillä. Olli Heinonen pullon kaulassa, Johan-na Lipsanen ja Lenita Nieminen avustajina.



Kaksi Ollia ja viirit. Yhdistyksen entiset puheenjohtajat Olli Heinonen (vas.) ja Olli Pihlava ovat juuri vastaanottaneet liiton viirin vaalikokous/pikkujoulu -tilaisuudessa 26.11.1983.

Täsmällinen talousmies **Olli Pihlava** oli XI puheenjohtaja vuosina 1978-1980, johtokunnassa vuosina 1976-1982, Ekonomiliiton hallituksessa 1978-1980. Varkauden Seudun Ekono-meissakin hän ehti sen jälkeen olla sekä varapuheenjohtajana että puheenjohtajana.

Ollin ura lähti liikkeelle A. Ahlström Oy:stä, jossa hän toimi laskentaekonomina, taloussuunnittelupäällikkönä, talouspäällikkönä Suomessa, tytäryhtiössä USA:ssa vuosina 1988-1992 talouspäällikkönä, talousjohtajana ja hallintojohtajana Varkaudessa vuoteen 1996, jolloin siirtyi talousjohtajaksi Hollming-konserniin Raumalle.

Olli on ollut myös Porin Jazzin hallituksessa vuosikaudet.

“Ekonomiyhdistys on opettanut kokousruutiinit. Vanhojen konkareiden seuraaminen opetti paljon. Eri yritysten toimintaa oppi ymmärtämään tutustumiskäyntien ja yrityksissä työssä olevien ihmisten kautta.”



“Nuorelle yhdistyksen jäsenelle oli tärkeätä, että yhdistyksessä oppi tuntemaan kaikkien merkittävien porilaisten yritysten henkilöt. Oli helppo ottaa yhteys tarvittaessa. Isot firmat olivat vielä voimissaan 1970-luvulla. Sitteen 1980-luvulla yritysostot, fuusiot ja työttömyys alkoivat koskea jopa ekonomeja. Ekonomiliitosta tuli edunvalvoja, yhdistyksiinkin valittiin yhdyshenkilöitä ja Akava nosti päättään ekonomien suuntaan.”

“Omalta johtokuntakaudelta muistuu mieleen se, miten yritettiin ottaa selville jäsenkunnan toiveet. Jaettiin jäsenkirjeen mukana jäsenkysely. Ohjelmaa yritettiin sitten painottaa siihen suuntaan. Olen arvostanut hyvin paljon myös yhdistyksen stipendienjakotoimintaa.”

“Yhdistyksen persoonista tulee ensimmäiseksi mieleen Tapio Välimäki, joka huolehti siitä, että ekonomiperhepiirissä tarpeelliset tiedot tulivat kaikkien haltuun ja tämä tiedotustapa oli joka joulujuhlissa ollut ohjelmanumero Varrelta virran. Yhdistyksellä on erityisen hieno valokuva-arkisto, mikä suureksi osaksi on Tapion ansiota. Varmasti yksi parhaista yhdistysten valokuva-arkistoista Suomessa.”

“Kansainvälistyminen tuo nykyään ja tulevaisuudessa enemmän haasteita jäsenyhdistyksille, koska jäsenkunnasta yhä useampi tulee olemaan ulkomailla. Miten pidetään yhteyttä tällaiseen henkilöön ja halutaanko pitää ja kun hän mahdollisesti tulee takaisin yhdistykseen. Miten tämä hyödynnetään, koska tällaisilla jäsenillä on varmasti lisää annettavaa yhdistykselle. Kaupungillamme on kummikaupungit EU:n alueella, voisimme lähteä retkelle esim. Saksaan ja vastaanavasti sieltä voitaisiin tulla Poriin.”

Entinen puheenjohtaja Olli Pihlava ja vaimonsa Helena tapasivat ekonomijajzeilla 17.7.1999 entisen puheenjohtajan Pertti Ratsulan ja hänen vaimonsa Eilan.



Pankinjohtaja **Matti Koivunen**, XII puheenjohtaja 1981-1983, tuli jäseneksi vuonna 1966. Työpaikkana olivat vuosina 1961-1986 Helsingin Osakepankin eri konttorit ja vuosina 1986-1995 Suomen Yhdyspankki. Porin Seudun Ekonomien johtokunnassa vuosina 1970-1983 hän toimi rahastonhoitajana, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana.

Matti on ollut mukana myös monenlaisissa luottamustehtävissä, kuten Loma-Yyteri Oy:n, Pori Jazz ry:n, Porin Nuorkauppakamarin ja Rotaryklubin hallitusten jäsenenä sekä Porin kaupunginhallituksen jäsenenä vuosina 1987-1992.

“Liittymisen aikaan vuonna 1966 yhdistys oli merkittävä. Oli suurteollisuutta, jossa oli paljon ekonomieja, myös yhteiskunnallisissa asemissa. Yhdistyksen sisällä syntyi ystävyksiä, tuttavuuksia — nykyään käytetään tässä kohdin hienoa sanaa verkostoituminen, ennen uskallettiin sanoa ”hyvä veli” -järjestelmä — ja kontakteja, se oli siis tärkeä kanava.”

Yhdistys saavutti 40 vuoden iän 24.1.1983. Juhlakuvassa johtokunta: edessä vasemmalla Terttu Knuutila, puheenjohtaja Matti Koivunen, rahastonhoitaja Marita Sammal-korpi, takana vasemmalla Pentti Laine, varapuheenjohtaja Tauno Lovén, sihteeri Leena Peltomäki, Veikko Nietosvaara ja Jyrki Iisalo.

“Sittenhän Porissa taloudellinen tilanne on muuttunut niin, että suuret yritykset ovat siirtäneet pääkonttorinsa pois eikä ole enää Rosenlewia eikä Puuvillatehdasta eikä Rauma-Repolaa eikä Lipsasta eikä Linnainmaata. Ekonomikunnan näkyvyys paikkakunnan talouselämässä on myös vähentynyt, kun tällaiset ikään kuin vakanssit ovat poistuneet.”

Oman liittymisaikansa aktiivisia ekonomi-yhdistyksen jäseniä Matti kuvaa seuraavasti: ”Mutta ne olivat semmoisia vanhoja kunnian-

arvoisia ekonomeja, ne silloin 50-vuotiaat ennen sotaa koulutuksensa saaneet ekonomit. He olivat sekä kulttuuritietoisia että laaja-alaisesti sivistyneitä mutta vauhdikkaan tarmokkaita ihmisiä. Sen tähden sitä tunsu nuorena ekonomina, että oli kauhean kivaa olla mukana, kun ihmisillä oli valtavasti ensinnäkin hauskanpilotaitoa mutta myös ammatillista kokemusta siirrettävänä. Se oli 1960-luvulla minulle nuorelle ekonomille aika tärkeää ihan oman ammatillisen kehityksen kannalta. Kun olin pankkialalla, oli hyvä tuntee ihmisiä, saada kontakteja ja nähdä, miten elinkeinoelämä toimii. Se tuli esiin esim. excursioissa; käytiin tavattoman paljon näissä suurissa yrityksissä. Ekonomiyhdistys oli silloin jäsenelle koulutuksellisesti tärkeä.”

”Persoonista ovat mieleen jääneet Lauri Roring, vauhdikas, suorapuheinen, vanhanajan

Yhdistyksen 38. pikkujoulu (1980). Tässä pyörähtelee kolme entistä puheenjohtajaa ja neljä entistä sihteeriä. Vauhdittajana Teuvo Naarmalan orkesteri, joka soitti yhdistyksen juhlissa kymmenkunta vuotta.



johtaja Outokummun talousosastolta, Sigge Hällsten Rosenlew-pakkauksesta ja Klas Rikberg. He edustivat entisajan konttoripäällikkötarkkuutta ja kaksikielisyyttä, mikä näkyi myös ekonomikunnassa ja oli lisäarvo. Ruotsinkielinen tapakulttuuri ja kulttuuriperinne tuli esiin näissä vanhoissa herroissa.”

”Yhdistyksen tapahtumat ovat olleet hauskaa seuranpitoa, ekonomit keskenään niin samanhenkisiä, 30-vuotiaat ja 60-70-vuotiaat, kaikki viihtyivät hyvin yhdessä. Joskus oli vielä rouvienkin yhdistys rinnalla.”

”Vaikeana asiana puheenjohtajakaudella saattoi joskus kokea sen, että ei ollut helppoa saada uusia jäseniä liikkeelle. Vaikea on nykyisin sekä yhdistyksen että liiton rooli sikäli, että ekonomikunta muodostuu sekä työnantajapuolen edustajista että palkkatyöntekijöistä. Suurten yritysten fuusiot ovat myös asioita, joihin aikamme ekonomikunta on joutunut mukaan.”

”Ja yhdistyksen paras aika on varmaan monen mielestä se, kun on itse kovin siinä häärännyt.”



Monipuolinen ekonomi ja KTM, taiteilija ja historiikkitoimikunnan jutunkertoja **Tauno Lovén** sai kunnian olla XIII puheenjohtaja 1984-1986, johtokunnassa vuosina 1983-1988 ja siinä ohessa Ekonomiliiton hallituksessa 1987-1988 sekä työmarkkinatoimikunnan jäsenenä 1987-88. Urakehitys: Vuorikemia Oy/ostaja 1964-1965, Outokumpu Oy/ostoesimies 1965-1973, A.Ahlström Oy/ostopäällikkö 1976-1982, talouspäällikkö –1984, sisäinen tarkastaja 1985-1988, Kemira Pigments Oy/johtaja 1988-2000, Kemira Oyj/tietohallintojohtaja 2000-.

Harrastuksia: mieskuorolaulu, öljyvärimaalaus, rotarytoiminta, seurakuntatyö, golf, Porin Iltalukion Seniorit.

“Yhdistys on toiminut kaikkina aikoina samaan tyyliin, johtokunnassa on ollut aina joi-



Yhdistyksen 44. vuosikokous ja pikkujoulu klubilla 28.11.1986, jossa tehtiin historiaa: Terttu Knuutilasta tuli yhdistyksen 1. naispuheenjohtaja. Edellinen puheenjohtaja Tauno Lovén luovutti nuijan ja unohti vallan arvokkuutensa.

takin “vanhoja” eli kauemmin yhdistyksessä mukana olleita, jotka ovat muodostaneet tietynlaisen rungon. Yhdistyksen väki on ollut kaiken kaikkiaan mukavaa, ei mitään tiukka-pipoja, leppoisia ja hyviä juhliloita.

Yhdistyksen sisällä on syntynyt kuitenkin sellainen positiivinen hyvä veli -yhteisö, joka on huomattavasti helpottanut yhteydenottoa erilaisissa asioissa.”

Sopivaa apua käytännön asioissakin on joskus saanut, esimerkiksi: “Käytin lähes 10 vuotta sellaista lasketteluhaalaria, joka oli ostettu ekonomien vieraillessa Reima Oy:ssä Kankaanpäässä. Olimme samaan aikaan johtokunnassa olleen Ilkka Kujalan kanssa suunnilleen samankokoiset ja niinpä vaimoni käytti Ilkka Kujalaa mallinukkena ja se toimi oikein hyvin. Tästä Ilkan sopivuudesta oli pitkään jutun aihe meillä...”

“Yhdistyksen persoonista on varmaan jo monessa vaiheessa esiintuotu Tapio Välimäki + Saga Eerala -kombinaatti tai oikeastaan nelikkö (Ilona ja Aarne mukaanlukien), joka vaikutti suuresti yhteisiin juhliimme. Sagan kohdalla muistan sen, miten tunnettuani melko tiukan ja topakan Saga Eeralan aikoinaan Outokummun ajoilta samalta työmaalta, voi nähdä, miten tämä vapaa-ajan ekonomiympyröissä muuttuikin erinomaiseksi huumori-ihmiseksi. Lisäksi voin mainita Terttu Knuutilan, joka on ollut aktiivinen yhdistyksessä lähes 25 vuotta ja eräänlainen äitihahmo ja ollut erikoistunut uusien jäsenien kaappaamiseen ja tuonut vie-

Stipendin (2.000 mk) luovutus 19.4.1985 perinteisesti Porin Suomalaisella Klubilla. Stipendin sai HKKK:n opiskelija, porilainen Outi Kymäläinen. Stipendiä luovuttamassa vasemmalta Tapio Välimäki, puheenjohtaja Tauno Lovén ja oikealla sihteeri Päivi Levala-Hesso.



Oudoille voidaan sanoa, ettei kyseessä ole hääkuva, vaikka siltä näyttääkin. Tauno (Lovén) siinä vain muuten santsailee kakkujuhlassa 17.10.1985.

lä vähän vanhanajan pehmeyttä historiikkityöryhmän kokouksiin. Kun pari vuotta sitten juhliittiin Tapio Välimäen 80-vuotisjuhlia “pääsi kukkaan” jäsenemme Kari Sarpila, joka osoitti olevansa tilaisuuden vetäjänä esiintyvä taiteilija parhaasta päästä — sanavalmis, vaikka min-käläisiin sutkauksiin pystyvä kaveri!”

“Omana saavutuksenani tässä toiminnassa voin pitää liittohallituksessa oloaikani päästä käynnistämään työmarkkinatoimintaa ja eläkejärjestelmän rakentamista, koska helposti unohtuu, että noin 25 vuotta sitten ns. ylem-



mät toimihenkilöt olivat niin kuin kaikkien järjestelmien ulkopuolella. Liittohallitusajan kuluessa tutustui myös sellaisiin liiton henkilöihin, jotka tulivat käymään täällä ja saatiin joi-takin aktiviteetteja käynnistettyä.”

“Jokaiselle paras aika yhdistyksessä on silloin, kun itselläkin on tietyllä tavalla aktiivisin toiminnan aika. Muistan kovasti hyvällä sitä 1970-1980-luvun vaihdetta; silloin sain yhdistykseltä eniten, kun asetauduin tähän Porin talouselämään hienosti sanottuna ja tutustuin siellä moniin hyviin kontakti-ihmisiin. Myös tämä valtakunnallinen yhteys syntyi silloin.”

“Yhdistyksellä on hyvä tulevaisuus, jos huomataan muutostarpeet ja miksei huomattaisi, on ne aikaisemminkin huomattu. Työmaailma ei muutu yhtään hempeämmäksi jatkossa, että siinä mielessä työmarkkinapuoli tulee aina vain tärkeämmäksi ja ehkä vähemmäksi sellaisten nättien illanviettojen järjestäminen, joka sekin on tärkeää, mutta sitä ei ilmeisesti niin paljon kaivata kuin joskus aikaisemmin.”

Ekonomiyhdistysveteraani **Terttu Knuuti-la** oli XIV puheenjohtaja, johtokunnan sihteeri 1976-1981, jäsen 1982-1983, varapuheenjohtaja 1984-1986 ja puheenjohtaja 1987-1989 sekä johtokunnan akava-yhteyshenkilönä 1990.

Työhistoria: Scanmet Oy, laskentaekonomi 1972-1973, Satahämeen Osuusteurastamo laskentapäällikkö -1989, Porin Kolmio Oy talouspäällikkö 1989-1992, Kokemäenjokilaakson Ammattioppilaitoksen aikuiskoulutuksen opettaja 1992-1994, Asianajotoimisto Knuutila & Hellberg Oy:n sihteeri-assistentti -2002, Asianajotoimisto Hannu Knuutila Ky 2002-.

Harrastukset: Cercle Francais de Pori, Porin Naisvoimistelijat ry ja musiikki eri muodoissaan.

“Kun liityin yhdistykseen, se tuntui olevan pieni, tiheä, lämmin ja avosylinen, josta oli kanavat joka suuntaan muiden ekonomijäsenien kautta. Johtokunta avasi yht’äkkiä pienen kau-

Yritysvierailulla Kankaanpäässä Reima Oy:ssä 15.10.1987 järjestettiin yrityksen tuotteiden esittely ekonomivieraiden toimissa mannekiineina. Kuvassa Ilkka Kujala mallinukkena.

pingin näköalapaikan. Tosin kaupunkimme oli juuri siihen aikaan kansainvälisimmillään, koska öljylauttojen valmistus oli kuumimmillaan. Tutustuimme tähän toimintaan myös excursiolla Mäntyluodon tehtaille ekonomiyhdistyksen toimesta. Tästä retkestä on jäänyt mieleen se, että kaikki oli niin erityisen suurta, sellaista, jonka mittakaavaa oli vaikea ymmärtää. Ja vaikka kovasti tehtiin isoja lauttoja niin niiden lopullinen tilaaja oli ”hämärän peitossa”, monen väliportaan takana. Tämä teollisuus antoi siihen aikaan työtä monelle ekonomille. Olin ollut ennen Poriin muuttoa tämän teollisuuden alihankkijan palveluksessa.”

”Sillä ensimmäisellä ekonomiretkelläni Meri-Poriin — mukana oli noin 90 jäsentä (Rantasiipi tarjosi!) — silloinen sihteeri Armi Lipsanen tuli kysymään työkaveriltani Korttelaisen Soilelta ja minulta, kumpi teistä on Soile ja kumpi Terttu, koska kaikki muut hän tunsu. Myöhemmin sihteerinä ollessani pyrin kunnianhimoisesti tähän samaan kuin edeltäjäni, tuntemaan kaikki mukana olijat.

Muistan hyvin elävästi ujon ja samalla iloisen tuntuksen ensimmäisen sihteeriaikani stipendiaatin Lenita Niemisen ja sen juhlallisen tilaisuuden, jossa stipendi luovutettiin sekä sihteerikauden ensimmäisen Raumalle suuntautuneen excursion vuonna 1976, jolloin tutustuimme vesikalustevalmistajiin. Sinä iltana tulivat Oras Oy:ssä tutuiksi isäntämme: Oraksen silloinen hallintojohtaja ja ekonomi Arvi Kaimio ja hänen sihteerinsä Riitta Johansson, Rau-



Kevätretki Raumalle Oras Oy:n Isomäen tehtaalte 17.5.1984. Varapuheenjohtaja Terttu Knuutila on saanut kahvipöydässä seurakseen isäntiin kuuluvan sihteeri Riitta Johanssonin, joka oli Rauman Ekonomien puheenjohtaja yhdistyksensä täyttäessä 30 vuotta 1979. Naisakseli Pori-Rauma toimi vuosien ajan.

man Ekonomien silloinen sihteeri. Ystävyys alkoi siitä ja jatkuu yhä, vaikka tapaamisia nykyisin on aika harvoin kaikkien siirryttyä jo yhdistyksensä eturivistä vähän taaemmaksi.”

”Yhdistyksen vaikeita aikoja ovat olleet ajoittain ilmenevät hiljaiset kaudet, jotka johdotokunnan kaikesta vaivannäöstä huolimatta



Yhdistyksen kevätretki 15.5.1989 suuntautui Satakunnan Säästöpankin koulutus- ja edustuskeskukseen, Villa Petrelliin Luvialle. Vierailukohde herätti kiinnostusta ja sai liikkeelle suuren joukon ekonomikuntaa.

27.10.1988 Nestorin (Tapio Välimäen) 70-vuotispäivänä yhdistyksen johtokunta kävi luovuttamassa metsuriekonomille kunnan kukkapuskan ja täydellisen metsurin pukinevarustuksen turvasaappaita ja turvakypärää myöten. Onnitelukäynnillä puheenjohtaja Terttu Knuutila, varapuheenjohtaja Ilkka Kujala, johtokunnan jäsenet Martti Kytöluhta ja Tauno Lovén.



tulevat ja menevät. Rakennemuutoksen alettua tapahtui yhdistyksessäkin ensin hiljeneminen, joka sitten hitaasti elpyi. Samaan aikaan sattui edellisen pitkäaikaisen aktiivisen ryhmän siirtyminen isovanhemmiksi tai muista syistä vähemmän osallistuviksi. Uusia nuoria on todella vaikeaa saada lähtemään alkuun mukaan. Jokainen johtokunta on sitä yrittänyt historian alusta asti ja sen eteen on tehty kovasti työtä ihan henkilökohtaisesta lähestymisestä alkaen. Toisinaan on saatu tulostakin.”

“Yhdistys muuttuu ympäristönsä ja jäsentensä mukana. Sigurd Hällsten, perustajajäsenemme, sanoi 90-luvun alkupuolella, että työtön ekonomi oli koko hänen aktiivisen työikänsä ajan mahdoton käsite. Moni meistä on joutunut jo toteamaan maailman olevan tältä osin nykyisin valitettavan erilainen.”

“Persoonista mainitsisin erikseen Tapio Välimäen, joka on antaumuksellinen ekonomi ja yksi yhdistyksen vaurauden alkuunpanijoita ja varsinkin sen kartuttaja. Toinen persoona, jonka muistan aivan siitä mukaantulovaiheestani oli Fredrik af Forselles, ihana vanhempi herrasmies, joka kuului Niordiin ja Porin Seudun Ekonomieihin. Toinen vanhempi herrasmies on erittäin aktiivisesti toimintaan osallistunut Erik

Piltz, joka ei koskaan ole kuulunut johtokuntaan mutta on ilahduttanut läsnäolollaan useimmissa tilaisuuksissa vuosien saatossa.

ETKOn jäsenet Olli Pihlava, Pentti Laine ja Pertti Ratsula ovat tulleet hyvin tutuiksi aikoinaan tapahtuneiden soittoharjoitusten myötä, samoin pitkään samassa johtokunnassa ollut rahastonhoitaja Marita Sammalkorpi, viimeisten johtokuntavuosiennin tiedotusvastaava, puheenjohtajaksi vuonna 1993 valittu Lenita Nieminen, jolla oli ympärillään hyvin aktiivinen johtokunta ja erinomainen, joka suuntaan tuntuosarvet ojentava, vuosien 1998-2000 puheenjohtaja Auli Aaltonen, henkilö, joka osasi arvostaa vanhempaa polvea kokemuksineen ja antaa nuorempien rauhassa ja vapaasti liidättää lennokkejaan. Hyvää ja mukavaa oli yhteistyö sihteeriaikanaanani kaikkien kolmen puheenjohtajan, molempien Ollien (Heinonen ja Pihlava) sekä Matin (Koivunen) sekä varapuheenjohtajani Ilkan (Kujala) kanssa.”



Pikkujoulua klubilla Nordman-salissa 2.12.1988 viettivät myös Marita Sammalkorpi (vas.) ja Maarit Aalto miehensä Karin kanssa.



Yhdistyksen 50. vaalikokous ja pikkujoulu 27.11.1992 Odd Fellow-loosin tiloissa Hallituskatu 1:ssä, Porissa. Ilkka Kujala näyttää helpotuneelta luovuttaessaan 3-vuotisen puheenjohtajakauden jälkeen nuijan seuraajalleen Lenita Niemiselle. Saas nähdä, hyytykö Lenitan hymy ennen kuin Kokemäen-joki jäätyy.

Pankinjohtaja **Ilkka Kujala**, XV puheenjohtaja, johtokunnassa 1986-1992, josta varapuheenjohtaja 1987-1989, puheenjohtaja 1990-1992.

Ura pankkialalla, aluksi harjoittelujakso, sitten toimistopäällikkönä ja eri konttoreiden esimiehenä, johtajana yrityspuolella Kansallispankissa, Meritassa, Nordeassa, paikkakunnat: Jyväskylä, Uusikaupunki, Pori.

Harrastuksena jazz, Round Table- ja rotarytoiminta. "Yhdistystoiminta Porin Seudun Ekonomit ry:ssä on ollut mukavaa, hauskaa toimintaa. Pankkimiehenä kun aina ajattelee tuota taloudellista puolta, niin tämä on aina ollut hyvin varoissaan oleva yhdistys.

Toiminta yhdistyksessä on ollut aika lailla

samantyyppistä kautta vuosien. On järjestetty yhteisiä tilaisuuksia ja pyritty pitämään yhteyttä paikkakunnan elinkeinoelämään. Erityisesti mieleen on toiminnasta jäänyt joka vuosi tapahtuva stipendiaatin valinta ja stipendin luovuttaminen valitulle. Myös puheenjohtajakautena kokoukset valtakunnallisella tasolla olivat mukavia tilaisuuksia."

"Kun muutin paikkakunnalle vuonna 1985, pidin erityisen hienona asiana, että pääsin mukaan tähän ekonomitoimintaan, koska sitä kautta opin tuntemaan aika nopeasti kollegoita ja liike- ja talouselämän vaikuttajia täällä Porissa ja Satakunnassa. Se oli merkittävä asia vastikään paikkakunnalle muuttaneelle. Tämä on siinä kiva yhdistys, että siinä on myös vai-



Poriginal-kvartetti huolehti sembaloista Porin Suomalaisella Klubilla pidetyssä pikkujoulujuhlassa 28.11.1986.

Kirsti Lindén ja Jyrki Uurasmaa Porin Seudun Ekonomien "perhealbumia" tutkimassa pikkujoulussa 29.11.1991. Kuva vier. sivulla.

Yhdistyksen puheenjohtaja Lenita Nieminen ja varapuheenjohtaja Olli Lindén toivottavat tervetulleeksi juhlapuhujan professori Arto Lahden yhdistyksemme 50-vuotisjuhlaan 5.3.1993. Stipendit kasvavat korkoa, sillä Arto Lahti on yhdistyksemme stipendiaatti vuosimallia 1975.

mo ja perhekin osittain saanut olla mukana toiminnassa ja vaimollekin on tullut paljon tuttuja tämän yhdistyksen kautta.”

“Vaikka vaikeita aikoja on eletty talouselämässä, ei voi sanoa, että sellaista olisi ollut yhdistyksellä. Toiminta on ollut tasaista ja varmaa ja aina on onnistuttu valitsemaan hyviä ja toimivia johtokunnan jäseniä.”

Useimman aktiivijäsenen muotokuvaan antaa oman sävynsä kuuluminen yhdistykseen, jota arvostaa.

“Yhdistyksen persoonia ovat olleet isähahmo Tapio Välimäki, Kari Sarpila, Pertti Ratsula, Erik Piltz, ja Terttu Knuutila, Tauno Loven ja oman johtokunta-aikani pitkäaikainen sihteeri Tiina Ratsula.”

“Vaikka yhdistyksemme on viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana tullut osaksi ammattiyhdistystoimintaa, leimaa-antavinta paikallisyhdistyksissä on edelleen jäsenkunnan välisten suhteiden, toistensa tuntemisen ja yhdessä viihtymisen tavoitteet.

Uutena haasteena on edessä kansainvälistyminen ja tietysti voisi olla niin, että lähdetäisiin nyt hakemaan yhteyksiä esim. eurooppalaisten ystävyyskaupunkien vastaavien yhdistysten kanssa.”



Yhdistyksen stipendiaatista puheenjohtajaksi kasvanut **Lenita Nieminen**, XVI puheenjohtaja tuli johtokuntaan 1989 tiedotusvastavaksi, varapuheenjohtajana hän oli vuosina 1991-1992 ja puheenjohtajana 1993-1995.

Lenita on kuulunut SEFEn edustajana Akaavan Satakunnan aluetoimikuntaan vuosina 1997-2002 ja on ollut sen työvaliokunnan jäsen 1999-2002.

Ura alkoi vientisihteerinä huonekalualalla 1978-1981, sitten tuli siirtyminen Norjaan ja huonekalualan tehtävissä edelleen vuoteen 1987, jolloin muutto Suomeen Oy Elektrolux Ab-Porin tehtaan vientisihteeriksi ja markkina-koordinaattoriksi. Vuodesta 1999 lähtien koulutus-, opetus- ja projektitehtävissä mm. Satakunnan Ammattikorkeakoulun Liiketalouden Porin yksikössä, Porin Palveluopistossa, Huitisten ammatti- ja yrittäjäopistossa, Jokilaakson Yrityspalvelu Oy:ssä, Pohjois-Satakunnan ammatti-instituutissa, Porin Suomalaisella Klubilla ja Porin kaupungilla. Lisäksi kirjeenvaihtajan tutkinnon täydentäminen KTM-tutkinnoksi (laskentatoimi) Turun kauppakorkeakoulun Porin yksikössä.

Harrastukset: liikunta, Satakunnan Vientikilta, Pohjola-Norden ja muu yhdistystoiminta.

Yhdistys sai myös aktiivisuuspalkinnon Lenitan puheenjohtajakautena ei-korkeakoulu-paikkakuntien sarjassa ja samassa yhteydessä Lenita valittiin vuoden puheenjohtajaksi.

“Totesin 50-vuotisjuhlaan vanhoja valokuvia selatessa, että ennen kun ekonomeja ei niin paljon ollut, se oli eräänlaista ekonomien suuruuden aikaa, upeita tilaisuuksia, juhlapukeutumista.. Mutta hyvä on myös nykyinen positiivinen arkipäiväisyys, uskalletaan kohdata



toisemme ihan tällaisella henkilötasolla. Yhdistystoiminnan olisi oltava nykyisin sellaista, että se auttaisi väsynyttä jaksamaan.”

“Yhdistys on aina ollut laatusensa, siihen on kuulunut toisten kunnioittaminen, arvostaminen ja välittäminen.”

“Ulkopuoliset tahot ovat aina suhtautuneet yhdistykseen kunnioittavasti. Meillä on paikakunnalla hyvä profiili.”

“Nykyisin tehdään yhteistyötä esim. insinöörien kanssa Porissa ja Raumalla. Ja Helsingissä liiton kokouksissa on käytetty hyvänä esimerkkinä Rauman ja Porin yhdistysten yhteistyötä, meillä on toisinaan järjestetty yhteistä koulutusta ja yhteisiä kulttuuritilaisuuksia on myös ollut. Kerran yhteistyön kohteena eri yhdistysten välillä oli myös liiton puheenjohtajan valinta muualta kuin Helsingistä.”

“Aktiivisen toiminnan takana on johtokunnan hurja työ ja oman vapaa-ajan käyttö siihen.”

“Ensimmäisestä kokouksesta, jossa olin, on jäänyt mieleen erittäin upea ekonominainen, Saga.”

Lenitalle on käynyt yhdistyksen suhteen niin kuin monelle muullekin aikoinaan. Hän kertoo haastattelussa: “Tulin oikeastaan sellaiseen

Porin Seudun Ekonomit ry:n 50-vuotisjohtokunta 5.3.1993. Kuvassa oikealta: puheenjohtaja Lenita Nieminen, Pirjo Laurén, Tiina Ratsula, Ritva Tommila, Jyrki Uurasmaa, Olli Lindén, Pentti Laine ja Erkki Pakkasela.

yhdistykseen, josta sanottiin, että aina samat ihmiset käyvät, ja kyllä osoittautuikin, että se oli aikalailla kiinteä porukka, mutta en ole koskaan pelännyt mennä ihmisten joukkoon, minä menin vain ja jäin sinne.”

“Tapio Välimäki on aivan oma lukunsa. Kun tiedotusvastaavana lähetin jäsentiedotteet, niin pelkäsinkin, että mistähän se Tapio nyt soittaa, mikä tällä kertaa on pielessä, mutta onneksi silloinen puheenjohtaja osasi “varoittaa”, että Tapio kommentoi ne joka tapauksessa ja opin hyväksymään sen, että joku huolehti. Suurin haaste on nyt, kuten ennenkin, saada nuoria mukaan.”

Puheenjohtaja Simo Aalto on luovuttanut vuoden 1995 puheenjohtajalle ja saman vuoden yhdistysten puheenjohtajaksi valitulle Lenita Niemiselle kuohuviinipullon.

Kuva vier. sivulla.

Vaalikokous 10.12.1996
ravintola Gasteriassa
Ulvilassa. Puheenjohtaja
Simo Aalto toivottaa
osallistujat tervetulleiksi
yhdistettyyn vaaliko-
kous-pikkujouluun.



Simo Aalto XVII puheenjohtaja 1996-1997, johtokuntaan 1995.

Ura pankkialalla: valmistumisesta lähtien, pankinjohtaja Meritassa.

Harrastukset: rotarytoiminta ja liikunta, varsinkin monet pallopelit.

“Yhdistyksen toiminnasta on jäänyt vaikutelma, että aktiivijäsenet ovat aika iäkkäitä ja kun olin ensimmäisiä kertoja mukana ajattelin, että olisi hienoa, jos täällä olisi myös nuorempia ikäluokkia.

Omalta kaudelta on mieleen jäänyt vilpittön tavoite saada Suomen Pankista pääjohtaja (ja ekonomi) Sirkka Hämäläinen Poriin puhumaan johonkin yhdistyksen tilaisuuteen. Aikataulusyistä pyyntöön tuli kuitenkin kielteinen vastaus. Toinen voimainponnistus oli saada Poriin ekonomipäivät yhteistyössä Rauman Ekonomien kanssa, mutta Turku voitti. Vuonna 1996 vauhdittui kuitenkin yhteistoiminta Porin Teknillisen Seuran kanssa, jonka puheenjohtaja silloin oli apulaiskaupunginjohtaja Kari Hannus ja hyviä kokemuksia tuli tästä yhteistyöstä.

Vaikeata toiminnassa oli se, että hyvistä yrityksistä huolimatta ei omana aikana saatu paljon uusia jäseniä houkuteltua toimintaan mukaan.”

“Muistan kyllä painottaneeni sitä johtokunnan kokouksissa, miten pitää suunnata yhdistyksen sisäistä markkinointia henkilökohtaiselle puolelle eli koetettaisiin jokainen johtokunnan

jäsen tavoittaa henkilökohtaisesti jäseniä ja sitä kautta mainostaa yhdistyksen toimintaa. Uudet jäsenet tuovat uutta verta ja uusia ajatuksia ja vie oman aikansa, että sopeudutaan ja uudistutaan.”

Persoonia yhdistyksessä? “Varmaan on joku muukin jo haastattelussa todennut tuolta Pohjoispuistosta ekonomin, jolla on tapana odottaa jäsenkunnalta kortteja, kun jäsenet vieraillee maailmalla, niin siinä jos missä oli persoonallisuutta ja ties kuinka pitkältä ajalta.”

“Kaikenlainen vapaa-ajan toiminta, mukaan lukien yhdistystoiminta, kamppailee muiden muotojen ja aktiviteettien kanssa ajasta. Ehkä yhdistyksen roolin pitää olla vielä painokkaampi ja sillä tavalla houkuttelevampi.”

“Ekonomiaate ei ole kuollut eikä saa kuolla! Hyvä asia, että historiikin avulla halutaan jälkipolville jättää kirjallista dokumentaatiota hyvästä yhdistyksestä.”





Johtokunta vuosimallia 1998. Takarivissä vas. yhdistyksen sihteeri Arja Niemi, puheenjohtaja Auli Aaltonen, varapuheenjohtaja Taina Huhtinen, työmarkkinavastaava Anne Jortikka sekä alarivissä vas. rahastonhoitaja Erkki Pakkasela, markkinointivastaava Sari Harri, uranhallintavastaava Sari Mäkitalo ja tiedotusvastaava Marjo Järvenpää.

Auli Aaltonen, Oulun lahja Porille, XVIII puheenjohtaja, johtokuntaan 1996 tiedotusvastaavaksi, puheenjohtaja 1998-2000.

Työura alkoi ”lastenhoitajana”, sillä kesken maisteriopintojen syntyi esikoispoika ja pian valmistumisen jälkeen kaksi poikaa peräjälkeen. Lastenhoidon ohessa käännöstöitä pääasiassa. Varsinainen työura alkoi Oulussa 1986 Noptel Oy:ssä, jossa vierähti vientiasistentin tehtävissä seitsemän vuotta, Porissa määräaikaisia työsuhteita 1993-1995, toiminnanjohtajana Satakunnan Salpa ry:ssä 1996-2001 (jatkuu palveluina), päätoiminen yrittäjä kevästä 2001 alkaen.

Harrastukset: kuntoliikunta, teatteri, ikuinen opiskelu, josta on poikunut lisätutkintojakin: ammatillisen opettajan pätevyys 1999, yrittäjän ammattitutkinto 2002.

Auli edustaa paikkakunnalle viime vuosina muualta muuttanutta ekonomia, joka nopeasti keksi, miten ryhtyä porilaiseksi lyhyintä mahdollista reittiä ekonomiyhdistyksen kautta.

”Kun muutin Poriin, oli yhdistyksen 50-vuotisjuhla ja näin puheenjohtaja Lenita Niemisen kuvan lehdessä. Otin yhteyttä häneen ja siitä se alkoi. Tulin johtokuntaan aluksi tiedotusvastaavan Marketta Savolaisen paikkakunnalta poismuuton takia hänen tilalleen.

Liittymisen aika oli ihan mukavaa aikaa. Muutettuani Poriin en tuntenut ainoatakaan

henkilöä täällä. Ekonomit olivat ensimmäiset kontaktit. Lenita Nieminen kutsui silloin mukaan ja Terttu Knuutila oli siellä ensimmäisiä, häneen oli helppo tutustua. Näitten tilaisuuksien avulla olen punonut verkostoa ja osallistunut aina näihin erilaisiin tilaisuuksiin. Koin, että siellä oli hyvä henki ja niihin sai osallistua seuralainenkin aika paljon. Niin olemme sitä kautta saaneet perhetuttujakin.”

”Muista persoonista yhdistyksessä on minulle jäänyt mieleen Tapio Välimäki hyvine juttuineen ja lähes 30 vuoden johtokuntakokemuksellaan sekä muita vanhemman polven ekonomieja kuten Pertti Ratsula, Tauno Lovén, Erik Piltz ja Kari Sarpila.”

”Yhdistys on saavuttanut tietyn aseman paikkakunnalla ja katsotaan pysyväisluontoiseksi yhdistykseksi ja on taloudellisestikin ihan tukevasti toimiva. Omana puheenjohtaja-aikanaani oli johtokunta nuortunut niin, ettei ollut vanhoja tukena paljonkaan ja pyrkimys oli, että nuoret etusijalle. Mutta silta sukupolvien välille on saatu aika hyvin rakennettua ja merkittävä tapahtuma oli Tapio Välimäen 80-vuotisjuhla, joka keräsi taas nämä vanhemmatkin innolla suunnittelemaan ja toteuttamaan sitä juhlaa.”

”Kun tämä Pori on jazz-kaupunki, päätimme kokeilla ekonomien tapaamista siinä yhteydessä. Kaksi ensimmäistä vuotta kokoon-

Tungosta ja tunnelmaa ekonomien jazz-tapaamisessa Porin taidemuseon yläkerrassa lauantaina 17.7.1999.



nuttiin Porin taidemuseon tiloissa: avoin cocktail-tilaisuus ja tutustuminen samalla silloiseen taidenäyttelyyn. Tilat tulivat jo toisena vuotena vähän ahtaiksi taidemuseolla, kun yläkeran tilassa oli 120 osallistujaa.

Kolmannella kerralla oltiin Puuvillatehtaan ullakkotilassa, jossa myös silloin oli taidetta esillä, insinööritaidetta tällä kertaa. Silloin paikalla oli 160 henkilöä. Eli ekonomikollegat ympäri maata ovat hyvin ottaneet tämän innovaation vastaan.”

“Yhdistyksen parasta aikaa minulle on ollut tämä kuuden vuoden aika, jonka olen täällä ollut, mielenkiintoinen aika, jolloin olen saanut uusia tuttavuuksia ja ystäviä.”

“Yhdistyksen tulevaisuus näyttää hyvältä. Ekonomiyhdistyksillä on paljon annettavaa paikallisestikin eikä vain liittotasolla. Paikallisesti voisi osallistua ehkä enemmän neuvonantajina ja jollakin tavalla vaikuttajina. Kiinnostaa myös laajentuminen jollakin tavalla ulkomaiden suhteiden hankkimiseen. Mutta kun tämä

tehdään aina oman työn ohessa niin kaikki tekevät ensin sen leipätyönsä ja sitten jos aikaa jää, paneudutaan tällaiseen. Sen olen huomannut johtokuntatyöskentelyssä, ettei aikaa jää kaikenlaiseen tehtävään. Pitäisi oikein palkata joku vetäjäkoordinoija, joka loisi eteenpäinmenoa ja kehittäisi tätä yhdistyksen toimintaa, että koko ajan ekonomit pysyisivät ajan tasalla ja olisi mahdollista myös yhdistyksen tukemana tehdä sitä ammatillistakin kehittämistä.”

“Jäsenille sanoisin, että johtokuntatyöskentely on erittäin antoisaa ja mahdollisimman monen tulisi siitä päästä osalliseksi. Se antaa myös omaan työhön ja ammattiin paljon uutta. Suosittelemme kyllä kaikille.”

“Päätimme johtokunnassa marraskuussa 1998 perustaa historiikkityöryhmän, koska totesimme, ettei yhdistyksessä ole tehty oikein historiikkikirjaa koko sen toiminnan aikana. (Raumalaisetkin tekivät sellaisen 50-vuotisjuhliansa varten). Rahastonhoitaja Erkki Pakkasela sai tehtäväkseen muodostaa toimikunnan tätä varten.”



Puheenjohtaja Auli Aaltonen lausumassa jazz-vieraat tervetulleiksi tapaamiseen Porin Puuvillatehtaalte 22.7.2000.

Johtokunta on laittanut kystä kyllä ekonomien jazz-tapaamiseen tuleville 22.7.2000.





Heli Hookana, XIX puheenjohtajamme, toimii johtajana Turun kauppakorkeakoulun Porin yksikössä laskentatoimen professorina. Porin Seudun Ekonomien jäseneksi Heli tuli vuonna 1999 ja puheenjohtajaksi vuonna 2001.

Heli valmistui kauppatieteiden maisteriksi vuonna 1992, kauppatieteiden lisensiaatiksi vuonna 1995 ja kauppatieteiden tohtoriksi vuonna 1998 Turun kauppakorkeakoulusta. Tämä kaikki alle 30-vuotiaana.

Nuori, energinen, pätevä henkilö on tullut paikkakunnalla vedetyksi mukaan jo hyvin moneen toimintaan.

Myös vuoden 2002 toinen stipendiaatti sai 421 euron stipendinsä korkeakouluyksikön tiloissa, tällä kertaa Ekonomijazzien yhteydessä 20.7.2002. Tampereen yliopistossa kauppatieteitä opiskeleva porilainen Riku Pietiläinen on juuri saanut stipendin ja ruusun puheenjohtajaltamme Heli Hookanalta sekä hallituksen jäseneltä Sari Mäkitalolta.

Kiireinen ja vaativa työ edellyttää myös hyvää fyysistä kuntoa, jota Heli ylläpitää kuntosalilla ja harrastamalla aerobicia. Lukuharrastuksena on filosofinen kirjallisuus.



Satakunnan Puhelin Oy:n viestintäpäällikkö KTM Jaana Mäntylä vastaanottaa puheenjohtaja Heli Hookanan ojentamat kiitoskukat vierailun päätteeksi Satakunnan Puhelin Oy:n tiloissa 24.4.2001.



Flooran päivän merkeissä kutsuttiin raumalaiset kollegamme vierailulle Porin korkeakouluksikkoon 14.5.2001. Puheenjohtaja, professori Heli Hookana esitteli korkeakoulun toimintaa.



Raumalaiset ja porilaiset ekonomit Porin korkeakouluksikon auditoriossa 14.5.2001 kuuntelemassa tarkkaavaisina professori Heli Hookanan esitelmää.



Rauman Ekonomeilla oli "omat eväät" mukana omassa Charlotta-pullossaan. Puheenjohtaja Mika Leppänen juomanlaskijana.



Tapio tarjoaa ja käy täyttämässä myös porilaisten Charlotan ravintola Sofian baaritiskillä.

Aktiivisia henkilöitä johtokunnasta ja ulkopuolelta



Jaakko Heikinheimo

kuului johtokuntaan vuosina 1972-1976, joista kolme viimeistä varapuheenjohtana. Työura syntyi Rosenlew Oy:ssä markkinointipäälliköstä tehtaanjohtajaksi ja toimialajohtajaksi (Rauma Oy). Hän on toiminut vuodesta 1992 myös Norjan kunniaakonsulina Porissa. Harrastuksia on ekonomitoiminnan lisäksi ollut nuorkauppakamaritoiminta, metsästys, kalastus ja Lappi.

“Yhdistykseen liittymisen aikaan vuonna 1969 yhdistys oli hyvin aktiivinen, oli excursioita ja virkistystoimintaa, vappujuhlat ja pikkujoulut. Koko 70-luku oli vauhdikas, silloin viihtyi ja osallistui. Stipendien jako on erityisesti jäänyt mieleen. Yhdistys oli loistava sisäänpääsy uuden paikkakunnan samantyyppisesti ajatteleviin ihmisiin. Tavoitteena oli yhdistää saman koulutuksen saaneet ihmiset, eikä virkistyskään ole mikään vähäinen asia. Silloin elettiin aikaa, jolloin Rosenlew oli kaupungissa merkittävä työnantaja, myös ekonomien kannalta. Rosenlew sponsoroi paljon ekonomitoimintaa ja Rosenlewiltä haluttiin hallitukseen jäseniä. Jokaisen paras aika on se, minkä on itse mukana vaikuttamassa.

Persoonista Tapio on ollut omaan luokkaansa, mahtihahmo, joka on palkittu kaikilla mahdollisilla Ekonomiliiton merkeillä.”

“Nykyään joka koulu pukkaa ekonomieja,

Yhdistyksen 25-vuotisjuhlassa Märta ja Jaakko Heikinheimo juhlamielellä keskenään.

heitä on paljon enemmän yhdistyksen alueella kuin ennen. Ei ole enää niin paljon sitä sisäänlämpiävää toimintaa, joka ennen hyvin yhdisti ekonomit!

Haasteellista on se, että kun taloustieteilijöitä nykyisin valmistuu niin paljon ja jokainen erikoistuu jo varhain, miten löytää yhdistyksenä toimintaa, jolla saa pidettyä kiinnostuksen yllä kaikkien erikoistuneiden ammattiryhmien suhteen.”

Risto Järvinen

oli johtokunnan sihteerinä vuosina 1965-1968, Viinikan ja Hacklinin puheenjohtajakausina. Nuorena miehenä hän auttoi äitiään perheen kauppaliikkeessä ja siirtyi sen jälkeen verotuksen palvelukseen ensin Porin kaupungin ym. kuntien verolautakuntaan, josta tuli Porin veropiiri. Välillä hän oli Porin maalaiskunnan ve-



PYP:n (Aarne Eerala) ja KOP:n (Ilse Järvinen) soolo.

Yhdistyksen 40. pikkujoulu pidettiin Porin Suomalaisella Klubilla 19.11.1982. ETKO – Ekonomien Taloudellinen Kamariorkesteri huolehti illan musiikista. ETKOn jäsenet vasemmalta Olli Pihlava, Pentti Laine, Pertti Ratsula, Terttu Knuutila ja vieraillevana tähtenä oikealla Reijo Häyry (johtaja ja hänen laskentapäällikkönsä). Pöydällä perinteinen, joka pikkujoulussa arvottu Linnainmaan herkkukori.



rotoimistossa sitten taas Porissa ja lopuksi Ulvilan verotoimistossa piiriverojohtajana.

Harrastuksina on lukeminen ja mökillä Risto viihtyy mainiosti.

Jäseneksi Risto liittyi samaan aikaan kuin kurssikaverit Ratsulan Pertti ja Heinosen Olli. Oman aikansa jäsenen toimintaa yhdistyksessä Risto kuvaa “yleensä se oli sellainen kaveripiiri, joka sitten toimi. Oltiin samanikäisiä, työelämä ja perheet olivat samassa vaiheessa. Se helpotti kanssakäymistä. Siihen yhdistys liittyi vähän niin kuin ulkopuolelta. Se oli vain yksi osa meidän elämää, se yhdistys, muun seurustelun ohessa.”

“Sihteerin työ oli silloin paljolti käsityötä, esim. postitus tehtiin käsin kaikki. Aluetta oli Äetsästä Kankaanpähän ja aluksi vielä Raumakin. Tuntui mukavalta kun juhliin tultiin Äetsästä ja Raumalta, se oli kivaa aikaa. Yhdistykseen kuuluivat 90 prosenttisesti alueen ekonomit, joita siihen aikaan oli noin 100. Nyt joukko on kasvanut suuremmaksi, mutta samalla se on löystynyt. Mutta ydinjoukko löytyy ja se toimii.”

Laskiaistiistain 3.3.1992 viininmaistajaiset Porin raatihuoneella. Kuten tyhjästä lasesta voi päätellä, olivat ekonomit jokseenkin kyltymättömiä uusiin viinilaatuihin. Maistelemassa Pentti Laine (oik.) ja Esa-Ylisipilä.

“Parasta aikaa yhdistyksessä minulle oli 50-luvun loppu, koko 60-luku ja 70-luvun alkuinkin vielä.”

Pentti Laine

tuli yhdistyksen hallitukseen vuonna 1979, varapuheenjohtajaksi 1981-1983. Siihen aikaan hän työskenteli Länsirannikon Voima Oy:ssä konttoripäällikkönä. Siirryttyään joiksikin vuokseksi Euraan ja Rauman Ekonomien alueelle, johtokuntatyöskentelyyn tuli tauko, mutta kun työpaikaksi tuli Santasalo-JOT -konserni Harjavallassa Pentti palasi taas ruotuun eli Porin Seudun ekonomien riveihin ja neljäksi vuodeksi johtokuntaan “maakunnan ääneksi” vuodesta 1990 lähtien. Pentin työpaikka on pysy-



nyt samana, mutta nimi on vaihtunut useasti ja omistajakin. Nyt yritys on ranskalaisomistuksessa ja Pentti Business Controllerina. Tällainen vaihtelu kuuluu nykyekonomin kuvaan hyvin usein.

Harrastuksista päällimmäisenä on ollut musiikki, soittaminen ”monessa”, teatteritoiminta ja matkailu sekä Lions-toiminta..

”Yhdistyksemme ekonomien toiminta oli parhaana aikanaan hauskaa ja opettavaista yhtä aikaa, tärkeä henkireikä. Aktiivit jäsenet olivat voimakkaita hienoja persoonallisuuksia, vapujuhlat olivat ”tapaus”, joka keräsi salit täyteen, soitettiin ja laulettiin.



Pentti Laine ”ryystää” antaumuksella, Terttu Knuutila nauraa vieressä.

Jossain vaiheessa johtokunta uudistui hyvin paljon, mikä ei välttämättä ole paha, mutta perinteillä on mahtava voima.

Nuoret ihmiset eivät enää hallitse pitkän kaavan päivällisiä tai muita tällaisia vanhoja hienoja tapoja, joiden soisi säilyvän, sellaista voisi toiminnassa edelleen olla.”

Matti Linnainmaa toimi johtokunnan sihteerinä vuosina 1969-1971.

Valmistuttuaan vuonna 1964 hän aloitti Kaukomarkkinat Oy:n palveluksessa ja oli kansainvälisen elintarvikekaupan tehtävissä kolmisen vuotta. Sitten seurasi toimitusjohtajuus perheyrietyksessä Linnainmaa Oy:ssä Porissa. Sitä kesti vuoteen 1990, jolloin yritys myytiin. Siihen aikaan Linnainmaa oli 9 elintarvikemyymälän myymäläketju, ja lisäksi oli leipomo ja kahvilatoimintaa.

Toiset yhteiset rapujuhlat Porin Teknillisen Seuran kanssa 31.8.2000 Porin Kallossa. Segelföreningenin klubiemäntä Eeva opettaa miten rapua syödään.



”Tämän jälkeen olen toiminut noin 10 yrityksen hallinnossa ja sen lisäksi olen sotkeutunut porilaiseen kunnallispolitiikkaan, olen ollut kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja ja nykyisin (v. 2003) puheenjohtaja. Sitten on erilaisia muitakin luottamustehtäviä niin, että ei ole yhtään päähommaa, mutta kaksikymmentä sivuvirkkaa. Elämä on vaihtelevaa ja mielenkiintoista”, kertoo tämä kauppaneuvoksemme.

Harrastuksistaan Matti mainitsee olleensa pienestä lähtien innokas urheilija ja kuntoilija, joka viihtyy myös urheilukatsomoissa. Lajit ovat vaihdelleet, nykyisin golf on tullut uudelleen, kilpailumuotona. Hän käy ahkerasti teatterissa ja konserteissa ja nauttii hyvistä elokuvista. Ja kiertää maailmaa. Televisio on ainoa, jota hän ei koskaan ehdi katsella.

”Oman yhdistyksen toimintaan olen pyrkinyt joka vuosi mahdollisuuksien mukaan osallistumaan.”

Matti Linnainmaa on ollut paljon mukana



Ahkerat osallistujat Hietasalot ja Linnainmaat yhdistyksen 40-vuotisjuhlassa 12.3. 1983 Porin Suomalaisella Klubilla.

Kauppaneuvos Matti Linnainmaa sai vastaanottaa ”herkkukorin” ekonomikollegoiltaan 60-vuotispäivänään 7.6.2000. Korin kävivät luovuttamassa Terttu Knuutila, puheenjohtaja Auli Aaltonen, Tapio Välimäki ja rahastonhoitaja Erkki Pakkasela.



kaupan järjestötoiminnassa. Vähittäiskaupan Keskusliiton puheenjohtajana 10 vuotta, Satakunnan Kauppakamarin puheenjohtajana ja valtakunnallisen Keskuskauppakamarin hallituksessa ja oli siellä myös varapuheenjohtajana jonkin aikaa. ”Keskimäärin olen pitänyt noin

Tapion juhlassa 5.11.1998 arvottiin hedelmäkori, jonka kauppaneuvos Matti Linnainmaa oli lahjoittanut. Korin onnellinen voittaja, aktiivijäsen Eeva Kuusela.



Porin Seudun Ekonomit ry:n 50-vuotisjuhla-vastaanotolla raatihuoneella 5.3.1993. Juhlamaljaa puheenjohtaja Lenita Niemisen kanssa kohottamassa kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Ilona Wessman ja kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja, kauppaneuvos Matti Linnainmaa, yhdistyksemme entinen johtokunnan jäsen ja sen jälkeen aktiivijäsen.

20 luottamustehtävää. Se on ollut ihan älytön määrä ja niitä on varmaan sata, kun kaikki laskettaisiin yhteen. Olin myös Porin Nuorkauppakamarin puheenjohtaja.”

”Ekonomiyhdistykseen liittymiseni aikaan tuntui siltä, että huomattava osa alueen ekonomista oli yhteistoiminnassa ja ehkä se oli niin kuin minusta tuntuu, että ne suhteet jotenkin oli ihmisten kesken läheisempiä kuin mitä on tänä päivänä. Uudet alueelle muuttaneet ekonomit vedettiin mukaan. Nykyisin kuvittelen, että joku ekonomi tai kauppatieteiden maisteri saattaa olla jossakin isossa firmassa, eikä häntä ole noteerattu, jollei hän itse ole aktiivinen.”

”Mieleen on jäänyt voimakkaimmin juhlat, jotka olivat vauhdikkaita ja joissa tosiaan se henki oli hyvä. Siihen vaikuttivat persoonat kuten Tapio Välimäki ja hyvän hengen luoja oli myös Pentti Hacklin, joka oli puheenjohtajana, kun minä olin sihteerinä.”





Armi Lipsanen oli yhdistyksen sihteerinä, kun yhdistys täytti 30 vuotta vuonna 1973 ja pari vuotta vielä sen jälkeen. Uraksi muodostuivat opetustehtävät Porin Kauppaoppilaitoksessa 25 vuoden aikana sekä PSYL:n kaupallisten aineiden opettajana.

“Kun tuli uutena paikkakunnalle, yhdistys tarjosi hyvät mahdollisuudet tutustumiseen ja jopa uran aukeamiseen, kuten kävi tutustumiskäynnillä Outokumpu Oy:ssä seitsemänkymmentäluvun alkupuolella. Samaan pöytään sattui auskultoimaan lähdössä ollut kauppaoppilaitoksen opettaja Olli Heinonen, ja siinä siten keksittiin, että Armi lähtee sijaiseksi Ollille siksi aikaa ja tästä sijaisuudesta sitten kehittyi hiljakseen eräiden muiden sijaisuuksien jälkeen päätoiminen opettaminen.”

Harrastuksena ovat olleet SPR Satakunnan piiri, Saskiat ja Rauman Purjehdusseura, matkailu ja kirjallisuus.

“Sihteerikauden toimenkuvaan kuului teh-



Sihteerin vuosimallia 1973-75 Armi Lipsanen kohottamassa Charlotta-pulloa pikkujouluissa 29.11.2000 Hirvikosken tilalla Merikarviolla.

dä kaikki tilastot liittoja ja omaa yhdistystä varten ja tavoittaa kaikki paikkakunnalle muuttaneet ekonomit vaikka henkilökohtaisella käynnillä ja saada liittymään yhdistykseen.

Sen ajan ekonomina oli hyvä olla, ulkopuoliset suhtautuivat hyvin, otettiin hyvin vastaan ja pidettiin vieraanvaraisesti”.

Erkki Pakkasela on nykyisen johtokunnan rahastonhoitaja, josta näyttää tätä vauhtia tulevan yhtä pitkäaikainen varojemme ja tiliemme hoitaja kuin edeltäjästään Marita Sammalkorvesta. Kymmenes vuosi on nimittäin meneillään haastatteluhetkellä. Sen ohessa nyt viimeisinä vuosina historiikkitoimikunnassa työskentely, jonka ryhmän kokoamisen Erkki aikoinaan sai johtokunnalta tehtäväkseen.

Rahastonhoitajamme omistaa Tilinovo Ky nimisen tilitoimiston, jossa on yrittäjänä. Tätä ennen tämä taloustieteiden maisteri on ehtinyt pätevoityä eri alojen yritysten palveluksessa, mm. Perusyhtymä Oy Rauma Konepajan talouspäälikkönä, Satateräs Oy:n talouspäälikkönä, Satakunnan Kirjanpito Oy:n toimitusjohtajana ja syksystä 1991 perustamassaan Tilinovo Ky:ssä.

Tilikirjojen vierestä Erkki mielellään tilaisuuden tullen lähtee golfaamaan, kävelemään tai pyöräilemään. Rotarytoiminnassa hän on mukana myös ja saanut sielläkin rahastonhoitajan tehtäviä hoitaakseen.

“Aluksi ekonomiyhdistyksen toimintaan mukaan tullessa mieleen jäivät yhteiset yritysvierailut ja teatteriretket ja myös Tapio Välimäen järjestämät tili- ja veroillat, jotka olivat sillä tavalla hyviä, että ne olivat lähellä ja jäsenille varsin edullisia. Ne olivat aina hyvin ajankohtaisista ai-

Yritysvierailulla Lännen Tehtaila raumalaisien kanssa 9.10.1991. Porilaista opettajakuntaa retkellä, vas. Jarmo Helkiö, Armi Lipsanen, Pirjo Tuominen, Johanna Lipsanen, Marketta Savolainen, Olli Heinonen ja takana Kimmo Risku.

Mäntyluodon hotellissa pidetyssä vaalikokous-pikkujoulussa 21.11.2001 riitti hauskanpitoa.

Vasemmalla Johanna Toivonen vieressään johtokuntaan vastavalittu juniori Lovén (Janne), Jannen oikealla puolella Marita Sammalkorpi ja Tapio Välimäki. Pöydän takana vasemmalta Armi Lipsanen, Raikko Jaatinen, Annikki Nirvi, Erkki Pakkasela ja Riitta Pakkasela.



Juhlista palaaajien ilmeet olivat iloiset, rauhallaiset oli saatettu uudelle vuosikymmenelle. Vasemmalta Erkki Pakkasela, vieressä vaimonsa Riitta, Tapio Välimäki, vieressä Terttu Knuutila ja takana puheenjohtaja Auli Aaltonen.



heista ja osallistujia oli paljon. Myöhemmin olin yhdessä Tapion kanssa järjestämässä näitä kursseja ja jonkin sitten yksinkin.”

“Mitään erityisiä vaikeuksia ei toiminnassa ole ollut. Jäseniä on tällä hetkellä noin 350 ja he ovat melko laajalla alueella, joten pitkien matkojen takana olevia jäseniä on vaikea saada mukaan. Auttaisiko se, että järjestetään tilaisuuksia vuoron perään eri paikkakunnilla alueellamme?”

“Yhdistyksemme on aina ollut hyvin arvostettu. Perustamisesta lähtien siihen on kuulunut paikkakunnalla toimivien suurten yritysten merkittäviä henkilöitä, jotka loivat jo siihen aikaan tähän semmoisen arvostuksen hengen. Kun jäsenet itse arvostavat yhdistystään, niin muutkin sitten sitä arvostavat. Hyvät suhteet on aina ollut Porin kaupunkiin, Kauppakamariin ja lehdistöönkin.”

“Hallituksen naisistuminen on vaikuttanut ikään kuin pehmentävästi yhdistyksen järjestämään koulutukseenkin — on ollut enemmän tuollaista muuta kuin suorastaan tuohon ekonomitietoon liittyvää koulutusta.”

“Aktiivisen jäsenen ajankäytöstä käydään nykyään kovaa kilpailua eri tahojen kanssa. Yhdistyksen tarjonnan on oltava korkeatasois-



Historiikkiryhmä kokoontui Porin Puuvillatehtaalla Insinöörit taiteilijoina 2000 –näyttelyhallissa heinäkuussa 2000.



ta ja harkittua, oli sitten kyse koulutuksesta tai viihtyisästä vapaa-ajantoiminnasta.”

Erik Piltz on vuonna 1921 syntynyt ja omien sanojensa mukaan “noin vain vuonna 1942 ihan ilmaiseksi ylioppilaaksi päässyt” herrasmies, joka hankki tulevaa uraansa varten vankan peruskoulutuksen käymällä ensin yksivuotisen Porin kauppaopiston ja sitten Kauppakorkeakoulun. Myöhemmin HTM-tutkinto täydensi tämän Kivennavalta olleen kauppiaanpojan tilinpitoon suuntautuvaa työtä.

“Kannakselta lähdön jälkeen tultiin tänne Poriin ja isällä oli täälläkin pari-kolme sekatarakauppaa ja siinä sivussa maanviljelystä, kuten Karjalassakin ennen.”

Ensimmäinen työpaikka oli Porin seurakunnan taloustoimisto.

Keskon piirissä syntyi Suomen vähittäiskauppiasliitto, jonka palvelukseen Erik tuli ja “ne panivat minut perustamaan tilitoimiston”. Sodan jälkeen syntyi uusia liikkeitä ja kauppiaita ja tarvittiin siksi tilitoimistoja, jotka hoitelivat niiden kirjanpidon. Toiminta kasvoi koko ajan.

Sitten eräänä päivänä Heikkilä-niminen tilitoimiston omistaja tarjosi Erikille toimistoaan ostettavaksi, kaupat tehtiin ja aluksi toimisto oli nimellä Heikkilä-Piltz. Toimisto kasvoi vuosien

Ahkerat osallistujat Hilka ja Erik Piltz yhdistyksen pikkujoulussa 25.11.1977 Nestorin eli Tapio Välimäen vieressä.

myötä ja muutti yhtiömuotoaan. Lopulta sillä oli yli 300 asiakasta ja 15 henkeä töissä, kun Erik vuonna 1987 myi yrityksen ja siirtyi eläkkeelle.

Harrastuksia Erikillä on ollut paljon sen ohella, että hän on vuosien mittaan ollut yksi ahkerimpia yhdistyksemme tilaisuuksissa kävijöistä siitä huolimatta, ettei ole koskaan kuulunut johtokuntaan.

Nuorempana oli hiihtoa ja mäenlaskua eli yhdistetty oli paras laji. Sitten seurasi kolme vuotta sotahommissa, joissa tuli myös pari havoittumista. Siellä tuli harrastettua pistooliamuntaa, joka harrastus jatkui sodan jälkeen. Sodan jälkeen tulivat suunnistus ja tarkkuusajot, joissa Erik kartanlukijansa kera ylisi 2-litraisten luokan Suomen mestaruuteen.

Postimerkkejä on melkein täydellinen Suomi-kokoelma, samoin hyvä rahakokoelma Suomen suuriruhtinaskunnan ajoista alkaen.

Valokuvaus on yksi harrastus ja valokuviakin on suvusta 1800-luvun puolesta välistä alkaen, koska “äiti oli niin fiksu, että pani albumin matkalaukkuun, kun Kivennavalta lähettiin.”

Ilona Välimäki tuputtaa Pirjo Laurenille ja Tiina Ratsulalle kahvia, mutta heillä on jo paremmat juomat lasissaan. Pikku-joulu-vaalikokous KOP:n Satakunnan konttorin tiloissa 29.11.1991.



Eräs harrastus, matkustaminen, on ollut tärkeä. Erik on vaimonsa kanssa kiertänyt eri maanosat, monet useampaankin kertaan.

Porin Seudun Ekonomeihin liittymisen ajan v. 1951 Erik muistaa olleen hyvin aktiivista aikaa, joukko oli tosin siihen aikaan aika pieni. Varsinkin Tapion rooli erilaisten tapahtumien, erityisesti juhlien järjestämisessä on jäänyt vuosien aikana hyvin mieleen. Tapio oli ”koossapitävä voima”. Muita persoonia yhdistyksessä ovat olleet ”nuo soittajat”. Kari Sarpila on erittäin paljon osallistunut kaikkeen, samoin Pertti Ratsula, ja silloin joskus aikoinaan Erkki Lipsanen, kauppaneuvos, omalla persoonallaan on jäänyt mieleen.”

”Jäsenkunnan rakenteessa on tapahtunut



Pikkujoulussa 27.11.1992 varapuheenjohtaja Olli Lindén ja sihteeri Tiina Ratsula.

ainakin se muutos, että naisia on tullut lisää toimintaan. Silloin ennen vanhaan menttiin naimisiin ja naiset jäivät lapsia hoitamaan, eivät juuri paljon osallistuneet enää liike-elämään.”

Tiina Ratsula kuuluu myös pitkään yhdistyksen sihteerinä palvelleeseen ryhmään. Johtokunnassa kului vuodesta 1989 lähtien yhdeksän vuotta, joista viisi vuotta sihteerinä. Perinteitä Tiinalla yhdistyksessä on riittämiin, onhan hän jo toisen polven johtokuntalainen, sillä isän — Pertti Ratsulan — yhdeksän johtokuntavuotta osuivat vuosiin 1967-1975. Yhdistyksen jäseniä on perhepiiristä vielä toiset kaksi, veli ja käly.

”Silloin, kun liityin yhdistykseen, tuntui, että keski-ikä tilaisuuksissa oli yllättävän korkea. Aluksi olinkin epäileväinen, koska osallistujat olivat lähempänä vanhempieni ikää, mutta kiinnostusti ruveta kehittämään ja katsomaan, mitä löytyy ja varmasti löytyy. Nykyisin niitä aktiviteetteja on kuitenkin niin paljon, että aina ei onnistu. Alle 40-vuotiaita saattaa vetää puoleensa esim. Nuorkauppakamaritoiminta. Yleistä passiivisuutta on joka puolella ja on aina tietty prosentti, joka jäsenistä eri yhdistyksissä tulee tilaisuuksiin.”

”Sihteerintyössä oppi todella hyvin niinkin pitkänä aikana tuntemaan jäsenkunnan. Ja vielä pitkän aikaa sihteerikauden jälkeenkin joku saattaa soittaa ja kysyä, että missä joku tietty



Tapio oli aikoinaan jakamassa ensimmäistä stipendiä Marita Sammal-korvelle, joka puolestaan kukitti vuoden 1998 stipendiaatin Maria Santa-vuon.

jäsen on työssä. Jäsenluettelo on siis yhä käytössä.

On paikkakunnan ongelma, ettei tänne nuoria vastavalmistuneita juurikaan tule, ja jos tulee korkeakoulun puolelle, niin ovat kuitenkin lyhytaikaisia, me menetämme oman paikkakunnan ekonomikuntaa muualle.”

“Kun juttelee eri puolelta Suomea tulleitten ekonomien kanssa, voi tyytyväisenä todeta, että meidän yhdistyksemme on virkeä ja aktiivinen yhdistys. Pienellä paikkakunnalla on kuitenkin helpompi saada jäseniä mukaan. Meidän yhdistyksemme jäsenmaksu on hyvän talouden ansiosta ollut vuosikausia hyvin alhainen ja silti pystytty tekemään kaikkea.

Yhdistys on jäsenelle hyvä kanava päästä katsomaan erilaisia yrityksiä sekä omalla että vierailulla paikkakunnilla. Ennen niin miesvaltaisessa yhdistyksen johtokunnassa oli minun aikani neljä naista ja neljä miestä. Tällä hetkellä taitaa olla miesvähemmistö. On tärkeää, että johtokunnan kokoonpano vaihtuu, mutta ei liian radikaalisti ja että saadaan johtokunnan jäseniä eri tyyppisistä työpaikoista. Siellä saa aina olla kasvamassa joku uusi, mutta kuitenkin tarvitaan tietämystä menneestä, sekin on tärkeää.”

Marita Sammalkorpi on tähän mennessä (maaliskuu 2003) yhdistyksemme pitkäaikaisin rahastonhoitaja. Hän aloitti tässä tehtävässä vuonna 1981 ja tuli valituksi uudelleen kolme kertaa eli vuosia kertyi yhteensä 12.

Maritan työpaikat olivat aluksi vaihtuvia, koska merikapteeni-ekonomi aviopuolison mukana muutettiin usein paikkakuntaa. Pidemmäksi ajaksi sitten asetettiin Poriin ja Ahlströmin Pihlavan tehtailla Marita oli noin kuusi vuotta. Sieltä hän päätyi konttoripäälliköksi Ulvilaan Oy KVH Pipe Ab -nimeä nykyisin kantavaan firmaan vuonna 1980.

Harrastuksina ovat olleet bridge, jota pelattiin ankarasti Ahlströmin aikaan, mutta se jäi siine, lukeminen aina ja uutena harrastuksena kuntosal, joten “tulee rautanen kunto varmaan.”

“Jo opiskeluaikana sain Porin Seudun Ekonomien stipendin, sen ensimmäisen. Porin Seudun Ekonomit jakaa stipendin yhä vuosittain. Nuorena ekonomina tuntui kauhean kivalta tulla paikkakunnalle, missä oli paljon vieläkin aktiivisia vanhempia jäseniä tiiviisti mukana ja tuli tunne, että hyväksyttiin ja otettiin niin iloisesti vastaan ja joka paikassa aina muistettiin korostaa sitä, että olin se ensimmäinen stipendiaatti.”

“Yhdistys on ollut minun käsittääkseni aika menestyksellinen, rahastonhoitajan kannalta hyvinvoiva yhdistys. Omaisuus on alun pitäen kerätty järjestämällä koulutustilaisuuksia. Osakesalkkumme on melko huomattava eikä rahallisia vaikeuksia eikä muitakaan vaikeuksia ollut. Joskus mietittiin sitä, että vaikka mitä järjestäisi, aina tulivat ne samat ihmiset. Nuorempia yritettiin vaikka kuinka saada mukaan, järjestettiin oluttilta ja tutustumistilaisuutta jne., mutta aina kovin harvat uudet innostuivat käymään.

Yhteistyö yhdistyksen sisällä ja suhteet ulospäin ovat aina olleet hyviä.”

“Persoonista yhdistyksen sisällä ensimmäinen on Tapio Välimäki, joka aikanaan järjesteli kurssit, joita vuosittain oikein odotettiin. Mutta onhan siellä ollut persoonia muitakin ja se oli minusta aika mukavaa, että johtokunnasta löytyi Ekonomien Kamariorkesteri, joka oli hauska sinänsä.”

“Toiminta jatkuu reippaana ja uusia on aina kuitenkin tullut, tälläkin hetkellä johtokunta on aika nuorta väkeä. Ja mitä noissa tilaisuuksissa olen käynyt, niin näyttää, etteivät ihmiset yhtään ajattele, että tämä toiminta on turhaa. Juuri eräässä tilaisuudessa oli paljon väkeä ja jäsenkunta oli aktiivista ja kyseli.

Tämä on ollut aika hyvä toiminnan malli, jatketaan näin vain. Koskaan ei porukka voi olla 80-prosenttisesti paikalla, tähän on harastustoimintaa kaikille.”

“Valmistuin Turun kauppakorkeakoulusta vuonna 1964 ja suoritin kolmen vuoden kurssin viidessä vuodessa”, sanoi **Kari Sarpila** haastattelijalle noin alkajaisiksi.

Työura on ollut porilaisessa perheyrietyksessä Sarpi Oy:ssä ja vuosina 1973-1981 Fazer Konditoria Oy:ssä.

Johtokuntatyöskentelyyn Kari pääsi perehtymään vuosina 1968-1972 ja sinä aikana hänen tehtävänsä oli olla “joku kerhomestari tai joku sen tyylinen” hänen omia sanojaan lainataksemme. Arvata voidaan, että kerhomestari varmaan sai monta naurua irtoamaan.

Harrastuksista voi varmasti ensimmäisenä



Kari Sarpila hillittynä frakissa yhdistyksen 25-vuotisjuhlassa.



KARI SARPILA (OIK.) JA PÄSSI 7.10.88

KIITOS

Uusi

Kari Sarpilan 50-vuotislahja ja hänen kiitoskorttinsa yhdistykselle.

mainita erään toisen yhdistyksen, Pori Jazz 66 ry:n, jonka perustajajäseniä Kari on. Aikanaan hän kuului myös Nuorkauppakamariin ja nykyisin Rotary-klubiin. Leipomoalalla hän on kuulunut Leipuriliiton hallitukseen ja Kahvila-ravintolaliiton toiminnassa ollut myös mukana.

“Ekonomiyhdistykseen liittymiseni aika oli Välimäen aikaa. Hän sitä hommaa hoiti eikä meidän muiden tarvinnut paljon mitään tehdä. Pikkujoulujuhlat ja muut juhlat olivat siihen maailmanaikaan kivoja tilaisuuksia, kun pistettiin oikein parhaat päälle ja sitten juhlittiin. Niitä juhlia odotettiin sitten tietysti koko ajan. Albumeissa on kuvia, joissa istutaan frakit päällä, esimerkiksi ekonomien 20-vuotisjuhlassa.

Ja sitten jaettiin stipendejä, joka vuosi pyrittiin jakamaan. Välimäki ne rahat aina jostain junaili ja hoiti.



Yhdistyksen 25-vuotisjuhla 2.3.1968 Porin Suomalaisella Klubilla. Kuvassa Kirsti Reinius Pertti Ratsulan ja Fredrik af Forsellesin keskellä.

jehti sisään ja hän kuulutti mikrofoniin, että 'arvoisa yleisö, juhlasaliin astuu nyt taloudellisen ajattelun ruumiillistuma, Reinius'.

Tapio Välimäki rikkoi jännityksen aina räyttämällä alkuun jonkun hauskan jutun, joskus vähän uskalletunkin, josta syystä muistaakseni ekonomi Nousiainen antoi hänelle nimen Vyötärö-Välimäki.

Välimäki keksi juhliin kaikenlaisia leikkejä. Joskus hän otti niihin muutaman pariskunnan, sitoi miesten silmät, kiinnitti hakaneuloja

Hauskoista joulujuhlista on jäänyt mieleen, kun ekonomiyhdistykseen kuului myös herasväki Reinius. Erik Reinius oli noita johtajia Rosenlewillä ja myös metsänhoitaja — semmoinen, joka varmaan ensimmäisenä Porissa aloitti hölkkäämisen, pitkä laiha mies. Aikaisin aamulla ennen töihin menoa hän juoksi. Pidettiin, että se on ihan päästään vialla ja taisi olla kasvissyöjäkin, kun oli nähty, että se poimi joitain nokkosia porttikongeista eli sillä oli aivan valtava maine. Ja sitten ne olivat erittäin tarkkoja näissä raha-asioissa, mutta tämä liittyy myös siihen, että he ehkä eivät halunneet syödä semmoisia ruokia, kun siellä joulunjuhlassa oli. Niin he olivat kerran ilmoittautuneet juhlaan, mutta sanoneet etteivät sitten syö, vaan tulevat vasta sitten kun kahvi tarjotaan. Näin he pääsivät paljon halvemmalla kuin muut ja se kismitti Välimäkeä. Välimäki oli juuri mikrofoniin takana, kun herrasväki Reinius pur-



Yhdistyksen 25-vuotisjuhlassa 2.3.1968 Porin Suomalaisella Klubilla tutkittiin valokuvia. Saga Eerala ja Erik Reinius ovat löytäneet ykkösalbumista (1946-58) hauskan kuvan.



naisten vaatteisiin ja miesten piti ne sitten hienotunteisesti yrittää kopeloida, ei tietenkään oman vaimon vaatteista. Ja muilla oli hauskaa.

Kun oli juhlat siihen aikaan, tupa oli täynnä. Ei tarvinnut mitään järjestää tyhjille saleil

Kari Sarpila vauhdissa Tapion juhlassa 5.11.1998.

le. Mutta silloin juhlittiin harvoin ja hartaasti eikä ollut semmoista kuin nyt, että istutaan kaljalla harva se päivä.

Ja sitten oli vielä ne yhteiset vappujuhlat metsänhoitajien ja insinöörien kanssa Suomalaisella Klubilla, jonka koristelutalkoissa ilmapalloja puhaltamassa ja serpentiinejä levittämässä oli aina sama porukka ja niissä koristelutalkoissa oli vielä paljon hauskempaa kuin itse juhlassa

Minulle oli aikanaan pieni pettymys se, kun Ekonomiliitto muuttui semmoiseksi taistelujärjestöksi. Ennen se oli puhtaasti ammatillinen

liitto, joka ajoi jäseniensä ammattitaitoa ja sosiaalista toimintaa. Sitä Akavaan liittymisvaihetta minä vähän vierastin, mutta kai se sitten on nykyaikaa. Toisen palveluksessa taitaa olla ekonomeja nykyään paljon enemmän kuin yrittäjinä.

Tunnen paremmin kuin Ekonomiliiton puheenjohtaja Hertzenin hänen veljensä, joka soittaa saksofonia, mutta hän ei sitten taaskaan Ekonomiliitossa.”

Onko vielä jotain, mitä haluaisit sanoa, kysyi haastattelija Kari Sarpilalta.

“Eläköön ekonomit!”



Yhdistyksen toimintaa aikanaan rikastuttaneet ryhmät

Naisekonomien ja ekonomien rouvien ikioma ”ompeluseura”

jossa ei kuulemma juurikaan käsitöitä tehty. Mukana olleet muistelevat, että leimaa-antavinta tälle ryhmälle oli ilo ja nauru. Täältä ajalta on säilynyt vieraskirja, jonka ensimmäinen merkintä on “perustamisillasta” 22.2.1954 Suomalaisella Klubilla. Perustamassa olivat ekonomit Dorthy Sandelin ja Marianne Engblom sekä rouvat Etti Luonteri, Ritva Tuulos, Satu Lipsanen, Ellis Eerola, Kirsti Reinius ja Ilona Välimäki.

Vieraskirja kertoo palan näiden naisten ja paljon suuremmaksikin kasvaneen ryhmän elämää ja perhetapahtumia. Siitä näkee, että tämä ryhmä muodosti mainion joukon, joka todella viihtyi yhdessä.

Vieraskirjan toiseksi viimeiselle sivulle oli merkinnät tehty 13.5.1963 Knuutillassa kevään päättäjaisissä. Kirja oli Ilona Välimäellä, joka toi sen kaikkiin tapaamisiin.

Kirjan viimeiselle sivulle kirjoittivat 2.3.2002 Ilona Välimäen muistotilaisuudessa paikalla



Pala naishistoriaa, Porin Seudun Ekonomien naisekonomit ja ekonomien naiset 10-vuotisjuhlissaan 9.3.1964 Porin Juhana Herttuassa.

olleet ekonomien rouvat ja kaksi naisekonomia. Ritva Tuulos, ainoana myös ensimmäiselle sivulle kirjoittaneena, merkitsi viimeisen sivun alkuun ”kaikella on määräaika ja aika joka asialla auringon alla”.



Taas kerran yhdessä raumalaisten kanssa vietettiin pikkujoulua Porin Suomalaisella Klubilla 26.11.1976.

Aktiiviset ”avecit”

Monen ekonomin seuralaisesta on vuosien mittaan myös tullut ikään kuin ”ekonomi h.c.”. Heistä Reino Kuusela suostui kertomaan, mitä on tuntunut olla yhdistyksemme toiminnassa mukana Eevansa seuralaisena.

Prinssipuolison ajatuksia

Hyvät naiset ja herrat

ei vaan

Hyvät ystävät

näimbän pitää aloittaa

Taisi olla pikkujouluaika 1971 tai vappu 1972 se hieno aika, kun olimme juuri muutaneet Poriin ja oli kaipuu päästä johonkin ns. akateemiseen seuraan — no, väärä sana tuli taas — johonkin sellaiseen seuraan, jossa voi viettää juhlia yhdessä opiskeluaikoja ajatellen ja samalla tutustua uuteen asuinpaikkaan.

Jostakin saimme kuulla, että Porissa vaikuttaa yhdistys nimeltä Porin Seudun Ekonomit. Sinne vaan joukkoon, Suomalaiselle Klubille. Minä liityin Teknilliseen Seuraan, muutamaksi vuodeksi, mutta en oikein viihtynyt niin viisaan tuntuksessa seurassa, taidan olla silti kaukana tekniikasta, mitä osoitti jo silloin ammattini ja varsinaisen työnikin käytännössä.

Mitään vaikeutta ei ollut päästä ekonomin mukaan ja tunsin oloni kotoisaksi, kuin olisin jäsen. En edes tienyt, kuka on ekonomi ja kuka puoliso — tämä tieto ei ole koskaan ollut tarpeellinen. Tutustuimme heti silloisiin puheenjohtajiin ja sihteereihin, ja hauskaa oli.

Jo silloin heti ja nyt vuosikymmenienkin päästä on erittäin mukava tavata jo silloin tutuksi tulleita Ratsuloita, Heinosia, Eeroloita, Välimäkiä, Piltzejä, Heikinheimoja, Knuutiloita, Häyryjä, Pihlavia, Hietasaloja, Lipsasia ym.

Erityisesti ovat jääneet mieleen Tapion ja Sagan jutustelut. Olipa siinä höpinää Charlottan kanssa. Aarnekaan ei loukkaantunut, vitsejä riitti. Ja se valtava valokuva-albumien määrä ja saapuneiden korttien runsaus, milloin mistäkin päin maailmaa. Ja samalla säilyi juhlissa leppoisa arvokkuus, mistä suuri kunia lankesi juhlapaikalle, Suomalaiselle Klubille — siellähän soitti liki aina ekonominen ikioma orkesteri! Joskus jopa minäkin rohkein mennä juttelemaan jotakin, ihan hävetti jälkeenpäin.

Matkat, ne vasta hauskoja olivat. Mentiin katsomaan mm. Rauman ekonomeja, mentiin tehdaskäynneille ja aina Keto-Seppälän linja-autolla Lehtosen Kallen tutussa ja turvallisesa kyydissä. Iloisesti käteltiin ja tervehdittiin matkan alkaessa — ja ne Tapion jutut, miten niitä sitten riittikin.

Tuttavuus on säilynyt vuosikymmenien saatossa ja oikeastaan hiukan kaipaillen nykyisiin tapahtumiin näitä entisten aikojen tuttuja useammin. Ei se mitään, aina juttelemme tavatessamme, milloin missäkin. On ollut miellyttävää olla yhteistyössä monen kanssa muissakin yhteyksissä.

Aika kuluu ja me vanhenemme. Muistellemme lämmöllä monia näitten täällä Porissa viettämiemme aikojen kuluessa tutuiksi tulleita yhdistyksen jäseniä ja puolisoita. Koemme surua ja toivomme rauhaa heidän muistolleen, viimeksi Iлона Välimäen muistolle.

Aika kuluu ja me vanhenemme. Nykyinen toiminta etsii uusia muotoja ja yhdistys on saanut aikoja sitten uusia pirteitä voimia vetämään toimintaa. Kovin mukava on ollut olla mukana myös viime vuosina ja tutustua uusiin aktiivijäseniin ja vetäjiin. Juuri tällaista toimintaa ja ammatillista yhteyttä kaivataan — ja samalla tulee uusia elämää rikastuttavia tuttavuussuhteita aikana, jolloin kaiken kiireen keskellä ei aina ehdi paneutumaan vapaa-ajan harrastuksiinkaan, varsinkin jos vielä on työelämässä mukana.

Porissa, Agricolan ja
suomenkielen päivänä 2002

Reino Kuusela



ETKO

Eräänlaisena “kaveripiirinä” lähti johtokunnan sisältä yhteiseksi huviksi ja iloksi toimimaan pieni kodikas orkesterimme ETKO (Ekonomien Taloudellinen KamariOrkesteri, jonka toiminta-ajatus oli soittaa itseään ja nuotteja säästäen). Se oli alun perin tarkoitettu vain virkistämään sitä väliaikaa, jonka varsinainen tanssiorkesteri oli vappujuhliissa tauolla ja pitämään sillä aikaa “hyvä juhlatunnelma tallella”.

Orkesteri aloitti “3-miehisenä” (eli siihen kuuluivat orkesterin johtaja Olli Pihlava/kitarra, Pentti Laine/klarineti ja Terttu Knuutila/piano).

“Orkesteri syntyi ja harjoitteli aluksi Knuutilan perheen pikkukaksiossa Tiilimäellä seitsemänkymmentäluvun loppuvuosina.

Kokouksessa puhe kerran kääntyi musiikkiin ja todettiin, että kolme johtokuntalaista oli soittanut enemmän tai vähemmän jotain instrumenttia. Puheenjohtaja Olli Pihlava, hyvin musikaalisena henkilönä, ryhtyi tekemään sovitus pieniin laulujen säestyksiin, joilla yhtye aloitti eräänä vappuna Suomalaisella Klubilla.

Ensimmäinen yritys oli menestys, rakennettiin Emmanuel Bachin Kevään heräämisestä

Porin Suomalaisella Klubilla 23.11.1979. Tapio Välimäen kuvatekstiä siteeraten: Vuosikokous on juuri päättynyt pääsemättä edes kunnolla alkuun ja yhdistyksen 37. pikkujoulu on alkanut, päättymisestä ei tietoaakaan. Johtoryhmän perjantai-illan instrumentaalikokous ei häirinnyt tilaisuutta - päinvastoin. ETKO eli Ekonomien taloudellinen kamariorkesteri, jossa soittavat Olli Pihlava, Pentti Laine, Terttu Knuutila ja Pertti Ratsula.

pieni omaperäinen versio, joka keskeltä kappaleen (siinä kohdassa, jossa se olisi mennyt yli sihteerin soittotaidon) muuttuikin yhtäkkiä Keltapaviljongiksi. Kappaleen lopussa osa kansasta seiso i pöydällä vaikka oltiinkin Klubilla!

Sitä kappaletta viljeltiin sen jälkeen vapun aaton tunnelmankohottajana vuodesta toiseen. (Välillä Klubin vappujuhlien ohjelman vetovastuussa olivat muutkin kuin ekonomit. Laulaminen Klubin vappujuhliissa sujui 1980-luvulla erinomaisesti usein myös laulavan mustaviiksisen tenorilääkäri Salosen johdolla.)”

Pikkujouluväki tanssi
tiivisti piirileikkiä ja
ETKO säesti klubilla
19.11.1982.



Ensimmäisen vappuna tapahtuneen esiintymisen jälkeen orkesteri päätti soittaa myös seuraavan vaalikokouksen jälkeen Klubilla pidettävässä juhlassa. Orkesteriin oli siinä vaiheessa pyrkinyt ja kelpuutettu basisti Pertti Ratsula, joka harjoituksiin tullessaan aina ensimmäiseksi valitti, että ”taas pääsi unohtumaan stroka kotiin”. Harjoitukset olivat usein ratkierimukkaita.

Eräässä vaiheessa orkesterissa oli toinenkin kitaristi, Reijo Häyry. Molemmat kitaristit olivat myös hyviä laulajia (ja johtokunnan puheenjohtajia). Ja usein kävi niin, että kun pie-

ni ryhmämme siirtyi soittamaan mukavia piirileikkilauluja, lähti pitkä nauha ekonomeja tanssimaan piirissä ympäri Klubin isoa salia, usein Eila Ratsula ja Ilona Välimäki kärjessä muita vetäen.

Kaikki orkesterin jäsenet olivat siihen aikaan paikkakunnalla, orkesterin johtaja Olli Pihlava toimi A. Ahlström Oy:n laskentaekonomina ja taloussuunnittelupäällikkönä. Pertti Ratsula Antinasu&Ratsula Oy:n toimitusjohtajana, Pentti Laine oli Länsirannikon Voima Oy:n konttoripäällikkönä ja Terttu Knuutila Satahämeen Osuusteurastamon laskentapäällikkönä.

ETKO soitti
vanhalla tuntumalla
Tapion juhlassa
5.11.1998. Vasemmalta Pertti Ratsula,
Olli Pihlava, Pentti
Laine ja pianon ääressä Terttu Knuutila.



YHTEISÖJÄSENYTYDET

Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund — SEFE ry

Ekonomiyhdistyksemme kuuluu Suomen Ekonomiliitto -Finlands Ekonomförbund-SEFE ry:een, jonka vuoden 2002 alun 27 093 jäsenestä, 355 oli Porin Seudun Ekonomit ry:n jäseniä.

Ekonomiliitto nyky muodossaan perustettiin lähinnä maaseutujäsenten painostuksesta vuonna 1951. Sitä ennen oli ollut ruotsinkieliset yhdistykset Niord (perustettu 1928) ja Merkur (perustettu vuoden 1935 alussa) sekä Ekonoomiyhdistys (perustettu Helsingissä vuonna 1935, josta nykyinen SEFE laskee ikänsä), Turun Ekonoomiyhdistys ja Porin Seudun Ekonoomit ry.

Ekonomiyhdistyksellä oli ollut ympäri Suomea paikallisosastoja, jotka silloin vuonna 1951 rekisteröityivät itsenäisiksi yhdistyksiksi ja tulivat sitten Ekonomiliiton jäseniksi. Ekonomiliiton perustamispyötakeirjan allekirjoitustilaisuudessa oli jo kymmenen itsenäistä jäsenyhdistystä. (Kaikki niihin kuuluvat olivat Helsingin Kauppakorkeakoulusta valmistuneita ekonomeja.)

Turun kauppakorkeakoulu oli perustettu vuonna 1950 ja niinpä sieltä valmistuvia varten jouduttiin Ekonomiliitossa tekemään jäsenyyttä koskeva tärkeä periaatepäätös, jossa Turusta valmistuneet päätettiin hyväksyä jäsenkelpoisiksi ja jäsenyhdistyksiä kehoitettiin tekemään tämän mukaiset muutokset sääntöihinsä. Porissa sääntöjä ei tarvinnut tästä syystä muuttaa ja myös ruotsinkielisissä kauppakorkeakouluissa tutkinnon suorittaneet kuuluivat Porissa yhdistykseen, sillä Porin Seudun Ekonoomit ry:n perustavan kokouksen pöytäkirjan 2 §:ssä sanottiin, että ”yhdistyksen jäseneksi pääsee jokainen kaupallisen korkeakoulun loppututkinnon suorittanut henkilö, jonka yhdistyksen johtokunta sille jätetyn kirjallisen hakemuksen perusteella hyväksyy”.

Niord ja Merkur (ruotsinkielisten yhdistykset) pysyivät kuitenkin edelleen korkeakoulukohtaisina yhdistyksinä ja myöskään Kauppateiden kandidaattiyhdistys ei hyväksynyt Turun kauppakorkeakoulusta valmistuneita kandidaatteja omaan jäsenyyteensä.

Vuonna 1964 ruotsinkieliset ekonomiyhdistykset muodostivat yhteisen katto-organisaation, Finlands Svenska Ekonomförbund, FSE:n, minkä jälkeen yhteistoiminta erityisesti Ekonomiliiton kanssa sujui hyvin ja tehokkaasti. Ekonomiliittojen keskeinen kanssakäyminen alkoi olla jokapäiväistä ja se johti aikanaan 27.11.1973 yhdentymissopimuksen allekirjoittamiseen, jonka tuloksena syntyi Suomen Ekonomiliitto-Finlands Ekonomförbund-SEFE ry. Yhdistys on kaksikielinen, kokous- ja pöytäkirjakieli on suomi, mutta keskusteluun voidaan ottaa osaa myös ruotsinkielellä.

Akava ry

YTN

Ekonomiliitto oli tehnyt vuonna 1971 jäsentutkimuksen, jossa työmarkkinatoiminta oli osoittautunut liiton heikoimmin hoidetuksi toimintamuodoksi.

Liiton säännöt eivät tällaista toimintaa edellyttäneet, joten valmistauduttiin tekemään tarvittavat muutokset. Asia vauhdittui Ylempien Toimihenkilöiden Neuvottelukuntaan (YTN) liittymisen yhteydessä vuonna 1974, jolloin liiton syyskokous hallituksen esityksestä ja saatuaan myönteiset lausunnot jäsenyhdistyksiltä muutti liiton sääntöjen 2 §:n sisällön niin, että liitto oli tämän jälkeen valmis varsinaiseen työmarkkinatoimintaan.

Liitossa tästä tehtävästä huolehtimaan asetettiin työmarkkinatoimikunta. Ekonomikunnan moniasemaisuus työelämässä huomioitiin niin, että työmarkkinatoimikunnan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin ekonomi Bachmann, joka oli toimitusjohtaja ja yrittäjä mutta omasi kyvyn nähdä työmarkkinakysymykset myös muissa tehtävissä toimivien ekonomien näkökannalta. Heikki Bachmann oli lisäksi STK:n hallituksen jäsen eli merkittävä työnantajajohtaja.

Liiton uusi työmarkkinasihteeri Markku von Hertzen joutui lähtemään liikkeelle työmarkkinatehtävässä 0-pisteestä, sillä SEFE:ltä puut-



Puuvillatehdas Porin sillalta kuvattuna paluumatkalla tehdasvierailulta 30.9.1954. Puut oli juuri istutettu.

tui niiden asioiden kokemus, koulutus, organisaatio ja suhteet. Kaiken lisäksi asioilla oli kiire, sillä Akava, Korkeakouluinsinöörien ja Arkkitehtien Keskusliitto ja Insinööriliitto olivat jo vuonna 1973 aloittaneet toimenpiteet, joilla työsopimusmenettely saataisiin myös yksityisen sektorin ylempien toimihenkilöiden osalta työmarkkinajärjestöjen sopimusten piiriin. Suomen Työnantajien Keskusliitonkin kanssa asiasta oli jo keskusteltu, mutta sopimuksia ei vielä oltu tehty.

Vuonna 1974 SEFE:n työmarkkinatoiminnan toiminta-ajatukseksi tuli "turvata jäsenkunnalle oikeus saada koulutustaan ja kykyjään vastaavaa ansiotyötä, tukea jäsenkunnan pyrkimyksiä kehittyä ja edetä urallaan sekä valvoa jäsenkunnan etuja työmarkkinoilla ja oikeutta työpanoksen edellyttämään mahdollisimman hyvään toimeentuloon, joka on turvattu myös työsuhteen äkillisen katkeamisen sekä sairauden, työkyvyttömyyden tai vanhuuden aikana." Ja päämääräksi kirjattiin: "Liiton jäsenkunnan asema ylempinä toimihenkilöinä on saatava tunnustetuksi ja turvatuksi." Tässä vaiheessa SEFE starttasi ikään kuin viimeisestä lähtöruudusta kiihdyttäen muiden perään.

SEFE:n liittyminen YTN:ään tapahtuikin jo 20.12.1974 ja samassa yhteydessä liitettiin YTN:n ja STK:n välillä 15.5.1974 tehtyyn perussopimukseen ja 9.1.1975 solmittiin vastavainlainen sopimus Liiketyöntantajien Keskusliiton kanssa. Tämä yleissopimus koski ekonomikuntaa laajalti, olivathan ekonomit suurin ryhmä yleisissä toimihenkilöissä, jotka työskentelivät LTK:hon kuuluvissa yrityksissä.

Näillä asioilla ei kuitenkaan ollut välitöntä merkitystä jäsenkunnan elämään, sillä esimerkiksi palkkoihin ei näillä sopimuksilla vaikuttettu vaan lähinnä yleisiin periaatteisiin, joita työ- ja palkkausasioissa noudatetaan, työ sopimuksiin ja mahdollisten erimielisyyksien käsittelyyn.

YTN, joka ei kuulunut tulopoliittiseen neuvottelujärjestelmään, esitti järjestelmään kuuluvalla Akavalle mielipiteensä neuvottelujen tuloksena syntyneiden sopimusten soveltamisesta. Tämä sivustaseuraajan rooli ei kuitenkaan ajanoloon tyydyttänyt insinöörijärjestöjä ja keskustelut yhteisen juridisen työmarkkinaorganisaation aikaansaamiseksi alkoivat vuonna 1975. Näihin neuvotteluihin osallistui myös SEFE:n työmarkkinasihteeri turvatakseen liittymismahdollisuudet tulevaisuudessa.

Akavan sääntöihin tehtiin tarvittavat muutokset ja insinöörijärjestöt liittyivät Akavaan vuoden 1976 alussa. SEFE ei vielä ollut kypsä tähän ratkaisuun.

Kobti Akavaa

Tämän jälkeen SEFE:n asema työmarkkinajärjestönä oli hankala, olihan se ainoa jäsenmäärältään merkittävä akateeminen järjestö, joka ei kuulunut Akavaan. YTN ei ollut tulopoliittisia kokonaisratkaisuja tekevä järjestö, eikä se tehnyt sopimuksia palkoista. Akavalla nämä oikeudet oli paitsi yksityisen sektorin ylempien toimihenkilöiden osalta, jolle alueelle Akava myös pyrki.

SEFE:ssä suhtautuminen Akavaan oli ristiriitaista. Kollektiivisen palkkapolitiikan katsottiin olevan ristiriidassa henkilökohtaisen palkka- ja urakehityksen kanssa. Akavan esiintyminen kaikkien korkeasti koulutettujen edustajana ärsytti. Tiedettiin kuitenkin, että vain

osallistumalla voi vaikuttaa ja että Akavalla on valmiiksi avatut kanavat maan ylimpiin päätäviin tahoihin ja Akavalla sekä sen tärkeimmillä jäsenjärjestöillä oli kuitenkin monia samansuuntaisia tavoitteita kuin SEFE:llä.

Tietyt palkkojen verotuksen jyrkkään progressiivisuuteen liittyvät ongelmat ja seitsemänkymmentäluvun alkupuoliskon julkistetut tiedot ekonomikunnan palkkakehityksestä samaan aikaan vertailtuna tilastokeskuksen julkaisemaan työntekijöiden palkkakehitykseen kypsyttivät ekonomien mielipidettä vauhdilla.

Keskusjärjestökysymys aiheutti kuitenkin ensin liiton vuonna 1966 hyväksytyt pitkän tähtäyksen suunnitelman uudistamisen. Vuoden 1976 alusta kahden hengen työryhmä, liiton toiminnanjohtaja Heikki Hara ja työmarkkinasihteeri Markku von Hertzen, ryhtyi laatimaan liiton perussuunnitelmaa, jonka jatkeeksi syntyi pitkälle aikavälille puitesuunnitelma, joka koski liiton koko toimintaa.

Tämä liiton kokonaissuunnitelma, joka valmistui syyskuussa 1976, sisälsi keskeisenä kysymyksenä keskusjärjestöratkaisun. Asiaa oli pohjustettu ekonomipäivillä elokuussa järjestetyssä paneelikeskustelussa, jossa korkean tason asiantuntijavoimin paneuduttiin ylempien toimihenkilöiden järjestäytymisongelmiin. Paneeli valotti sitä vaikeaa tilannetta, jossa ylempät toimihenkilöt silloin olivat, ja auttoi suhtautumaan realistisesti kokonaissuunnitelmaan, joka lähetettiin jäsenyhdistyksille perehtymistä varten.

Sen jälkeen pidettiin lokakuussa kaksipäiväiset neuvottelupäivät, jolloin kokonaissuunnitelma käytiin perusteellisesti läpi ja annettiin evästyksenä liittohallitukselle. Näin viimeistelty kokonaissuunnitelmaehdotus hyväksyttiin yksimielisesti liiton syyskokouksessa 1976.

Kokonaissuunnitelman työmarkkinatoimintaan liittyvät tavoitteet voitiin toteuttaa vain liittymällä johonkin työmarkkinakeskusjärjestöön, joista Akava oli ainoa mahdollinen.

Syyskokous antoi liittohallitukselle valtuudet neuvotella Akavaan liittymisestä asetetuilla ehdoin (mm. edunvalvontaa ei ollut pakko antaa Akavan hoidettavaksi, jos oma asema niin vaati tai edunvalvonta tuli muuta kautta hoidetuksi).

Liittymissopimus Akavaan allekirjoitettiin 21.12.1976.

Tarjotun mahdollisuuden perusteella 1 102 jäsentä jättäytyi edunvalvonnan ulkopuolelle ja 18 jäsentä erosi liiton jäsenyhdistyksistä keskusjärjestöratkaisun vuoksi, Porissa kaksi henkilöä ilmoitti erostaan tästä syystä.

Akavapeikko oli siis luultua kesympi eläin ekonomien keskuudessa.

Insinöörijärjestöjen ja ekonomiliiton liittymisen Akavaan aiheutti suurimmat muutokset itse Akavassa, sillä sen koko järjestö rakenne ja toimintaorganisaatio uudistettiin tässä yhteydessä uusien jäsenten liittymisehtojen seurauksena. Muutokset olivat niin suuria, että puhuttiin ”Akavan toisesta perustamisesta”.

Isossa työmarkkinakentässä Akava on kuitenkin ollut pieni, kiltti ja epäyhtenäinen. Vaikka 1970-luvun opettaja-, insinööri- ja ekonomijärjestöt kasvattivat jäsenmäärän yli kaksinkertaiseksi, niin erilainen edunvalvontakulttuuri varsinkin kahden viime mainitun kohdalla hajotti järjestön yhtenäisyyttä eikä lisännyt painostusvoimaa, joka SAK:n liitoissa on kokonaan toista.

Mutta, kuten teoksessa AKAVA 1950-2000, Oma ja yhteinen etu (Jukka Muiluvuori) sivulla 381 kirjoitetaan:

“Akavalaisten sopeutumista ja pehmeyttä ei voi selittää silti pelkästään järjestövoiman heikkoudella, sisäisillä ristiriidoilla tai — marxilaisittain — lompakkojen paksuudella, joissa riitti tyhjentämistä vuosi vuoden jälkeen. Oli olemassa myös psykologinen, poliittinen ja kulttuurinen tekijä, kutsutaan sitä millä nimellä tahansa — maltiksi, sivistyneisyysdeksi, yhteisvastuudeksi, konservatiivisuudeksi, epäitsekkyudeksi, isänmaallisuudeksi, kokonaisetujen ymmärtämiseksi, uhrivalmiudeksi tai lullukkamaisuudeksi. SAK:laiset nousivat barrikadeille tar-

peen vaatiessa jo muutamasta markasta, Akavalaiset eivät edes tuhannesta.”

Porin Seudun Ekonomit ry:n kannattajajäsenet

Ensimmäisinä toimintavuosinaan yhdistyksellä oli kannattajajäseniä, isoja yrityksiä, jotka tukivat toimintansa alussa olevaa yhdistystä. Vanhojen toimintakertomusten ja pöytäkirjojen mukaan kannatusjäsenmaksut saattoivat joskus vähän vaihdella kannattajan suuruuden mukaan ja varmasti jokaisella kannattajajäsenyrityksellä oli myös oma(t) ekonomi(t) kiinteänä linkkinä yhdistykseen. Kannattajajäsenmaksut mahdollistivat korkean tason esitelmätilaisuudet pienelle nuorelle yhdistykselle ja nämä esitelmät toivat paikkakunnan yrityksille koulutuksellista katetta kannatusjäsenmaksusijoitukselle, olihan esitelmätilaisuuksiin mahdollisuus osallistua oman jäsenkunnan lisäksi usein myös muilla kutsun saaneilla.

Esimerkiksi vuonna 1960 yhdistyksellä oli seuraavat kannattajajäsenet:

A. Ahlström Oy
O.W. Hacklin & Co Oy
Kause Oy
Kesko Oy, Pori
V. Keto-Seppälä Oy
Outokumpu Oy
Porin Paitatehdas Oy
Porin Puuvilla Oy
W. Rosenlew & Co Oy
Sataleipä Oy

Kannattajajäsenyysjärjestelmä jatkui yli 1970-luvun puolenvälin mutta loppui sitten hiljalleen.

YHTEISTYÖ ULOSPÄIN

Ekonomiliitto

Kauppakorkeakoulussa tutkintonsa suorittaneet olivat aluksi pitkään ilman omaa yhdistystä. Osa valmistuneista toimi edelleen aktiivisesti opiskelijajärjestöissä osaltaan ehkä senkin takia, että valmistuneilla ei vielä ollut omaa titteliä eikä siten sellaista järjestäytymistarvetta kuin opiskeluaikana.

Ruotsinkieliset kauppakorkeakoulututkinnon suorittaneet ehtivät perustamaan ensin omat yhdistyksensä, ennen kuin Ekonoomiyhdistys (nyk. Ekonomiliitto) sai viimein alkunsa vuonna 1935. Ekonoomiyhdistys perustettiin kaikille Kauppakorkeakoulussa tutkintonsa suorittaneille yhteiseksi järjestöksi. Yhdistys saikin valtakunnallisen järjestön piirteitä heti alun alkaen, ja jo vuonna 1936 perustettiin ensimmäinen Ekonoomiyhdistyksen paikallisosasto Ouluun. Pian seurasivat muutamat muut kaupungit perässä.

Vajaat kymmenen vuotta myöhemmin, vuonna 1943, porilaiset ekonomit perustivat oman itsenäisen rekisteröidyn yhdistyksen, Porin Seudun Ekonoomit ry:n, johon voivat liittyä Porin ja ympäristöseutukunnan ekonomit. Yhteistyö Ekonoomiyhdistyksen (valtakunnallisen) kanssa alkoi heti perustamisen jälkeen. Tosin ihan ensimmäisinä vuosina ei lähetetty edustajaa Ekonoomiyhdistyksen vuosikokouksiin vaan ilmoitettiin kohteliaalla kirjeellä osallistumisestestä. Mutta varsin pian Helsinkiin lähetettiin edustaja tai useampikin koko ekonomikuntaa koskeviin kokouksiin.

Alkuvuosina yhteistyössä saattoi olla kitkaakin, esimerkiksi vuonna 1947 pöytäkirjoista löytyy merkintä, jonka mukaan Ekonoomiyhdistys ”pommitti” yhdistystämme erinäisillä veloituksilla ja tiedoituksilla. Myös 1948 syksyllä oli aihetta palautteeseen Ekonoomiyhdistykselle, kun huomattiin että Porin Seudun Ekonoomit oli jäänyt pois Ekonoomiyhdistyksen vuosikertomuksesta. Myös yhdistyksemme ruotsin- ja suomenkielisten ekonomien välillä oli jonkin verran erimielisyyksiä. Ruotsinkieliset olivat mm. tyytymättömiä Ekonoomi-leh-

den pakkotilaamiseen, koska se oli sisällytetty jäsenmaksuun. He saivatkin myönnötystä niin, että maksoivat vain yhdistyksen jäsenmaksuosuuden. Porin Seudun Ekonoomit oli syntyessään murtanut kielirajan, sillä siihen kuului heti alun alkaen sekä suomen- että ruotsinkielisen kauppakorkeakoulututkinnon suorittaneita.

Porin Seudun Ekonoomien puheenjohtaja Einar Tavas oli vuodesta 1947 mukana Ekonoomiyhdistyksen sääntötoimikunnassa, joka vuoden työskentelyn jälkeen sai valmiiksi ohjesäännöt.

Toimikunta pohti myös liitto-organisaation muodostamista. Porin Seudun Ekonoomit oli ajamassa Ekonoomiyhdistyksen muuttamista liitoksi yhdessä Tampereen ja Turun ekonomien kanssa. Syyskuussa 1947 pitämässään kokouksessa porilaiset päättivät lähettää Ekonoomiyhdistykselle lausunnon, jonka mukaan yhdistyksemme kannatti Ekonomiliiton perustamista.

Kun Ekonoomiyhdistys sitten vuonna 1951 muutettiin Ekonomiliitoksi, hyväksyivät Porin Seudun Ekonoomit jo 25.2.1952 pidetyssä vuosikokouksessaan yhdistyksemme liittymisen Ekonomiliiton jäseneksi. Jäsenille päätettiin tiedottaa asiasta ja samalla myös selvittää halukkuus kuulua Ekonomiliittoon yhdistyksen jäsenyyden kautta.

Esitelmä- ja koulutustilaisuudet

Esitelmätilaisuudet olivat merkittävä yhteistyömuoto liittoon (silloiseen Ekonoomiyhdistykseen) päin alusta lähtien. Ekonoomiyhdistys lähetti yhdistyksille ja osastoille kirjoja luettavaksi ja kokouksissa esitelmän muodossa selostettaviksi ja arvosteltaviksi. Esitelmien kirjalliset muodot lähetettiin sitten Ekonoomiyhdistykselle ja parhaat julkaistiin Ekonoomi-lehdessä. Esimerkiksi vuoden 1946 alussa Ekonoomiyhdistykseltä tuli Porin Seudun Ekonoomeille kirje, jonka mukana oli neljä kirjaa: Klaus Waris: Palkat ja hinnat sekä markan kohtalo,

Nils Meinander: Verot ja hyvinvointi, Kaitila-Palomäki-Jalava: Uusi kirjanpitolaki selityksineen ja Usva-Kovala: Kauppakirjeenvaihto. Johtokunta päätti antaa Klaus Wariksen kirjan ekonomii Klas Rikbergille ja Kaitila-Palomäki-Jalavan teoksen kauppätieteiden kandidaatti Toivo Haarjärvelle luettavaksi ja esitelmän muodossa esitettäväksi jäsenkunnalle.

Liitto käynnisti esitelmäsarjat

Ekonomiliitto perusti 1950-luvun puolivälissä koulutusrahaston ja käynnisti Helsingin ulkopuolisten jäsenyhdistysten haettavaksi esitelmäsarjat, joita vuosikymmenen loppuun mennessä ehdittiin tehdä kaiken kaikkiaan kymmenen.

Esitelmäsarjoista tulikin Porin Seudun Ekonomieille suosittu koulutusmuoto. Ne annottiin aina kirjallisesti liitolta. Esitelmät olivat yhdistykselle maksuttomia, sillä liitto vastasi esitelmöitsijöiden palkkioista ja matka- sekä majoituskuluista. Ehdotukset esitelmäpäivistä lähetettiin liitolle, joka hyväksyi ne. Kutsuvieraille lähetettiin kohtelias kutsukirje saapua kuuntelemaan esitelmää, joka useimmiten pidettiin Porin Suomalaisella Klubilla. Säilyneestä kirjeenvaihdosta yhdistyksemme ja liiton välillä 1950-luvun loppuvuosilta voi päätellä, että Porin Seudun Ekonomit ry oli erittäin aktiivinen esitelmätilaisuuksien järjestäjä.

Esitelmätilaisuuksien aiheet olivat ajankohdaisia ekonomien työhön liittyviä koulutustilaisuuksia. Ekonomiliitto pyysi aika ajoin yhdistyksiltä arvostelua käynnissä olevista esitelmäsarjoista, jotta sen perusteella voitaisiin suunnitella tulevia sarjoja. Liitto antoi myös ohjeita tilaisuuksien järjestämisestä: “Esitelmät voidaan pitää kuukausikokousten yhteydessä tai erillisinä. Ekonomikunnan goodwillin kannalta on erittäin suotavaa, että myös sen ulkopuolella olevat liikemiespiirit saavat tilaisuuden seurata esitelmää — joko maksavina tai kutsuttuina vieraina.” (Lainaus liitolta tulleesta 12.9.1958 päivätyistä kirjeistä). Esitelmäsarjoista oli tarkoitus tehdä “jatkuva ja laajeneva palvelu”.

Esitelmiin liittyvä kirjeenvaihto liiton ja yhdistyksemme välillä oli vilkasta. Arkistosta löytyy useita kirjeitä, joissa annottiin liitolta esitelmien järjestämistä. Esimerkiksi 28.4.1956 päivätyssä kirjeessään Ekonomiliitto tiedotti yhdistyksille haettavista esitelmäsarjoista. Sen perusteella yhdistyksemme päätti anoa esitelmäsarjaa “Taloudellinen suunnittelu ja valvonta”.

Porin ja Rauman ekonomiyhdistykset saivat usein yhteisesti järjestettäväksi esitelmäsarjan tietystä aiheesta ja saivat keskenään sopia esitelmätilaisuuksien jakamisesta. Näin myös vuoden 1957 syyskuussa liitolta tulleessa päätöksessä ilmoitettiin, että Porin ja Rauman ekonomiyhdistyksille oli myönnetty yhteisesti pidettäväksi esitelmäsarja, jonka aihe oli “Ajan-

“Kodin kynttilät” syttyivät tunnelmallisen juhlan loppuksi, kuten 1940-luvun alussa, Tapijon juhlassa 5.11.1998.



kohtaisia näkökohtia liikkeen sisäisten henkilösuhteiden hoidosta ja merkityksestä”. Samoin liiton 12.9.1958 päivätyssä kirjeessä myönnettiin yhteisesti järjestettävä esitelmäsarja: “Ekonomiliiton hallitus myönsi kevätkokouksessaan Porin Seudun Ekonomieille ja Rauman Ekonomieille yhteisesti alkavaksi talvikaudeksi liiton esitelmäsarjan n:o 4 Konttoritekniikan viimeaikainen kehitys.”

Esitelmäsarjakäytäntöä jatkettiin vielä 1960-luvullakin. Useissa kirjeissä on samantyylinen sisältö kuin 7.5.1962 liitolle lähetetyssä anomuksessa: “Haemme kunnioittaen käytettäväksemme sarjaa n:o 11 ja toiselle sijalle n:o 13. Allekirjoitus: psta P. Ratsula.”

Esitelmät kiinnostivat jäseniä

Esitelmätilaisuuksia pidettiin siihen aikaan yhdistyksemme ehkä tärkeimpänä toimintamuotona; sen avulla jäsenet saatiin hyvin liikkeelle ja samalla saatiin ylläpidettyä suhteita yrityksiin päin esitelmiin osallistuvien kutsuvieraiden kautta. “Esitelmätilaisuuksien avulla olemme voineet ottaa yhteyden alueemme suurimpiin liikelaitoksiin ja taloudellisiin sekä ammatillisiin järjestöihin”, todetaan johtokunnan kokouspöytäkirjassa 22.11.1966. Esitelmäsarjat, samoin kuin muutkin yhdistyksen kuukausikokousten yhteydessä pidetyt esitelmät, olivat sen ajan tärkeä ammatillinen täydennyskoulutusmuoto.

Itsenäisyyden juhlavuoden esitelmät

Vuonna 1967 toteutettiin hiukan erilaista esitelmäsarjaa. Itsenäisyytemme 50-vuotisjuhlavuonna Ekonomiliitto oli lupautunut auttamaan Taloudellisen kasvatuksen kampanjaa, joka oli pantu toimeen juhlavuoden ajaksi. Ekonomiliitto osallistui kampanjaan esitelmätilaisuuksia järjestämällä ja jakoi jäsenyhdistyksille esitelmäaineistoa. Joka kuukaudelle oli oma esitelmäiheensa, joka oli tarkoitus esitelmöidä oppikouluissa. Johtokuntamme päätti osallistua kampanjaan järjestämällä vähintään yhdeksän esitelmää. Maaliskuun johtokunnan kokous totesikin yhdistyksemme hoitaneen osuutensa tyydyttävästi. Myöhemmin samana vuonna to-

dettiin, että oppikoulut eivät olleet suhtautuneet kovin auliisti tarjottuihin tilaisuuksiin, mutta silti oltiin tyytyväisiä tehtyyn työhön.

Liiton koulutustoimintaa kehitetään

Ekonomiliitto oli 1960-luvun alusta lähtien kartoittanut jäsenyhdistysten mielipiteitä ja kehittänyt koulutustoiminnan organisoimista. Liittoon perustettiin 1966 koulutusjohtajan toimi. Hänen apunaan oli koulutuksen johtoryhmä. Seuraavana vuonna Ekonomiliitto oli päättänyt lopettaa esitelmäsarjat ja keskittää koko toiminnan Helsinkiin. Niinpä ei ollut mitenkään ihmeellistä, että 27.11.1967 kokoontunut yhdistyksemme johtokunta ilmaisi huolestumisensa: “Päätettiin edelleen pyrkiä saamaan liitolta esitelmää entiseen tapaan. Liiton taholta on yhdistyksemme saanut tunnustusta aktiivisesta toiminnasta ja tämän perusteella meille on myönnetty esitelmäsarjoja käyttöömmme runsaasti aikaisempina vuosina. Nyt on pakko käydä neuvotteluja aina yhdestä esityksestä kerrallaan.”

Vuosikymmenen loppupuolelle tultaessa liiton hallitus hyväksyi ohjeet jäsenyhdistysten ja liiton välisestä yhteistyöstä ja työnjaosta koulutuksessa. Jäsenyhdistysten järjestettäväksi jäi lähinnä kerhopohjaisen koulutuksen järjestäminen. Liitto tuki jäsenyhdistysten koulutustoimintaa antamalla takuuta mahdollisten tappioiden varalta. Pöytäkirjamerkinnoista voi päätellä, että Porin Seudun Ekonomit rupesi kunnostautumaan verotusiltojen järjestämisessä, joihin ainakin aluksi saatiin tukea liitolta. Tosin vuoden 1969 ensimmäisessä kokouspöytäkirjassa todetaan, että liiton koulutusavustukset ovat pienentyneet. Saman vuoden lopulla todettiin veropintoillan tuoton jääneen korkeiden esitelmöitsijäpalkkioiden vuoksi niin pieneksi, että päätettiin anoa Ekonomiliitolta avustusta. Myöhemmin vuosina itsenäisesti järjestetyt verotukseen ja kirjanpitoon liittyvät koulutusillat kartuttivat hyvinkin paljon yhdistyksemme kassaa.

Yhdistys järjesti oma-toimisesti kursseja ja luentoja

Koulutustoiminta kehittyi vähitellen liiton sisällä itsenäisemmäksi toiminnaksi, ja vuon-

na 1967 otettiin käyttöön nimi Ekonomiliiton Koulutuskeskus (nyk. SEFEK), joka otti hoitaakseen ekonomikunnan täydennyskoulutuksen. Koulutuskeskus tarjosi seminaareja ja ajan-kohtaiskoulutusta vuosien ajan ja tarjoaa vielä nykyäänkin aikakauden vaatimusten mukaisesti monipuolista koulutusta. Koulutuskeskuksen perustamisen jälkeen liitolta sai kyllä apua koulutusaiheiden suunnittelussa ja esitelmöitsijöiden hankkimisessa, mutta muuten Porin Seudun Ekonomit hoitivat koulutuksen järjestämisen paikallisesti. Näin järjestettiin vuosikausien ajan jo aiemmin mainittuja vero- ja kirjanpitolainsäädäntöön liittyviä kursseja ja luentoja.

Koulutustoiminnan eriydyttyä liiton toiminnasta yhdistyksemme järjestämät koulutukset hoidettiin yleensä omalla riskillä ja itsekannattavuuden periaatteella. Liitto oli varannut talousarvioon vuosittain määrärahan, jota käytettiin jäsenyhdistysten järjestämien koulutus-tilaisuuksien takuurahastona tappioiden varalta. Lisäksi oli käytettävissä ns. koulutustuki, jota myönnettiin koulustilaisuuteen osallistuvien ekonomijäsenten määrän mukaan. Sitä hyödynnettiin jonkin verran ainakin 1990-luvun lopun seminaari- ja koulustilaisuuksien järjestämisessä.

Kongressit

Pohjoismaisten ekonomijärjestöjen yhteistoiminta Nordiska Civilekonomförbundetin puitteissa keräsi pohjoismaiset ekonomit yhteen joka toinen vuosi järjestettävään ekonomikongressiin, joka pidettiin vuoron perään kussakin Pohjoismaassa.

Yhdistyksemme 20-vuotiskatsauksessa kerrotaan kesäkuussa 1949 Kööpenhaminassa järjestetystä ensimmäisestä pohjoismaisesta ekonomikongressista, johon yhdistyksestämme osallistuivat Helka ja Matti Lintu, Jarl Oldenburg, Klas Rikberg, Henry Tuulos ja Tapio Välimäki.

Toinen kongressi pidettiin Helsingissä vuonna 1951. Näin vasta perustettu Ekonomiliitto sai heti ensimmäisenä toimintavuotenaan vaativan järjestämistehtävän. Kongressi onnistuikin hyvin ja osallistujia oli yli 600. Porin Seudun Ekonomitkin lähetti useita edustajia.

Kolmas ekonomikongressi järjestettiin Göteborgissa syyskuussa 1953. Yhdistystämme edustivat Henry Tuulos, Sigurd Hällsten ja Jarl Oldenburg.

Ekonomikongressista löytyy tieto myös vuodelta 1960, jolloin se järjestettiin Helsingissä. Porin Seudun Ekonomit osallistui aktiivisesti lähettämällä seitsemän edustajaa.

Viimeinen ekonomikongressi järjestettiin sekin Helsingissä vuonna 1970, minkä jälkeen pohjoismaiset ekonomiliitot keskittyivät koke-

Nestorin 60-vuotispäivät 27.10.1978. Nestori eli Tapio Välimäki oli merkkipäivänään monenlaisien mielenosoitusten kohteena. Ekonomiliiton toiminnanjohtaja Heikki Hara ja yhdistyksemme puheenjohtaja Olli Pihlava tuomassa ekonomisia onnitteluja. Samalla Heikki Hara luovutti Nestorille liiton myöntämän "Suurten ekonomien kunniakilven" no 17 (yhdistyksemme ainoa).



musten vaihtoon muulla tavoin mittavia järjestelyjä vaatineiden kongressien sijaan.

Ekonomipäivät yhdistysten ja liiton yhteistyömuodoksi

Ekonomipäivät oli kaikille Suomen ekonomieille tarkoitettu yhteinen koulutustapahtuma. Ensimmäiset ekonomipäivät järjestettiin Helsingissä vuonna 1946 KY:n juhlasalissa. Päivät saavuttivat heti ekonomien suosion.

Seuraavat ekonomipäivät olivat vuonna 1950 Helsingissä, jolloin osallistujia oli yhteensä 700. Porin yhdistyksestäkin oli edustava kymmenhenkinen osanottajajoukko.

Kolmannet ekonomipäivät pidettiin ensi kerran Helsingin ulkopuolella, kun Vaasa sai järjestämistä vastuun vuodeksi 1952. Yhdistyksestämme osallistuttiin ahkerasti jokaiseen ekonomipäivään. Ekonomipäivien ohjelma tehtiin monipuoliseksi: oli koulutusta, retkiä, yrityskäyntejä, taidetta ja viihdettä. Näin jokaiselle osallistujalle löytyi jotakin.

Vaasan jälkeen ekonomipäivät pidettiin Turussa, Helsingissä, Kuopiossa ja Tampereella. Sitten tuli Porin vuoro.

Toimintavuosi 1961 olikin sitten merkittävä vuosi yhdistyksemme historiassa. Ekono-

miliitto oli uskonut VIII ekonomipäivien järjestelyn yhdistyksemme hoidettavaksi. Ekonomipäivät Porissa oli kaksipäiväinen tapahtuma syyskuussa. Niiden valmistelut aloitettiin hyvissä ajoin kevätkaudella. Järjestelyjä varten nimettiin toimikunta, joka nimesi vastuuhenkilöt eri tehtäville.

Ekonomipäivien tunnuksena oli ”Kannattavat kuljetukset laajenevilla markkinoilla”, ja ohjelmaa oli aiheeseen liittyen kahdelle päivälle aamusta iltaan. Lauantain ohjelmassa olivat puheet ja esitelmät. Sunnuntai oli varattu Porin talousalueeseen tutustumiseen sekä käyntiin Reposaaressa ja Mäntyluodossa. Seuralaisille oli suunniteltu omat vierailu- ja tutustumiskäynnit.

Ekonomipäiville osallistui lähes 250 henkilöä. Päivät voitiinkin kirjata onnistuneiden tapahtumien joukkoon.

Ekonomipäivät on vakiintunut ekonomikunnan yhteiseksi vuosittaiseksi koulutustapahtumaksi. Päivät järjestettiin vuorovuosina Helsingissä ja jollain korkeakoulupaikkakunnalla. Tultaessa 1990-luvulle muutkin paikkakunnat saivat osallistua kisaan, ja niinpä Porin Seudun Ekonomit yhdessä Rauman Ekonomien kanssa haki ekonomipäivien järjestämistä. Kisassa jäätin hyvälle kolmannelle sijalle kauden hakijan joukossa.



Ekonomipäivät Porissa 16.-17.9.1961. Vanhat tutut aamukahvilla, vasemmalla kauppaneuvos Erkki Lipsanen, professori Unto Virtanen, ekonomi Olavi Luumi ja selin kauppias Olli F. Linnainmaa. Kaupallisen talouskoulun oppilaat olivat tarjoilemassa.

Yhteydenpito ja työnjako liittoon päin

Porin Seudun Ekonomit on alusta pitäen ollut aktiivinen liittoon päin ja luonut suhteet kulloistenkin resurssien mukaan. Ensimmäisten vuosikymmenien aikana näitä suhteita loivat ja ylläpitivät yhdistyksemme miespuoliset edustajat, olihan johtokuntammekin pitkään miesvoittoista. Yhteydenpito liittoon päin on tapahtunut usein henkilötasolla ja perustunut yleensä kulloisenkin puheenjohtajan aktiivisuuteen.

Vieraita liitosta

Liitosta on aina pyritty saamaan henkilöitä maakuntaan joko osallistumaan juhlatilaisuuksiin tai esitelmöimään. Sieltä onkin osallistuttu ahkerasti yhdistyksemme merkkitilaisuuksiin. Yleensä joko toimitusjohtaja, puheenjohtaja tai heidän edustajansa on osallistunut yhdistyksemme vuosijuhliin, seminaari- ja muihin suurempiin tilaisuuksiin.

Yhdistyksestämme löytyy ainakin yksi merkkihenkilö, joka on henkilökohtaisista ansioistaan saanut liiton väen useammankin keran liikkeelle. Näin tapahtui esimerkiksi vuonna 1978, kun Tapio Välimäki täytti 60 vuotta ja Ekonomiliiton toiminnanjohtaja Heikki Hara tuli onnittelukäynnille. Vastaavasti 20 vuotta myöhemmin osallistui SEFEn toimitusjohtaja Markku von Hertzen Tapion kunniaksi järjestettyyn 80-vuotisjuhlaan.

Uusin yhteistyölinkki henkilötasolla liittoon päin on vuoden 2000 alussa käynnistetty kummitoiminta. Ekonomiliitto nimesi kullekin jäsenyhdistykselleen toimihenkilöidensä joukosta yhdistyskummin. Porin Seudun Ekonomit ry:n virallinen yhdistyskummi on siitä lähtien ollut SEFEn tiedotuspäällikkö Jarmo Jaulimo, jonka juuret ovat Satakunnassa. Jarmo Jaulimo osallistuiikin heti keväällä 2000 kevätko-

Ekonomiliiton toimitusjohtaja Mikko Leppänen toi liiton tervehdyksen lisäksi yhdistyksen Charlotta-pullolle ikioman salkun, kun yhdistyksemme juhli 40-vuotista olemassaoloaan 12.3.1983.

koukseemme ja on aina silloin tällöin vierailut eri tilaisuuksissamme.

Jäsenasioiden hoito siirtyi väbitellen liitolle

Monet käytännön asiat jäsenistöön päin hoidettiin pitkään paikallisyhdistysten sihteerien toimesta. Sellaisia olivat esimerkiksi jäsenrekisterien ylläpito, tiedottaminen ja postitukset jäsenistölle, jäsenmaksuasiat ja muut toimintaan liittyvät asiat. Vuoden 1958 maaliskuun yhdistyksemme vuosikokouksessa tehtiin päätös, jonka mukaan jäsenmaksujen perintä siirrettiin Ekonomiliiton toimesta tehtäväksi. Jäsenten liitolle maksama jäsenmaksu oli tuolloin 700 mk, josta yhdistyksen jäsenmaksuosuus oli 300 mk ja liiton jäsenmaksu 400 mk. Yhdistys peri sitten liitolta osuutensa jäsentensä maksamista maksuista.

Uusi käytäntö tuotti ilmeisesti vaikeuksia, koska Ekonomiliiton kiertokirjeessä 1/59 todettiin, että yhdistykset voivat halutessaan suorittaa jäsenmaksujen keräyksen itse. Niinpä meilläkin päätettiin palata takaisin vanhaan käytäntöön ja jo seuraava jäsenmaksujen perintä suoritettiin yhdistyksen toimesta. Näin meneteltiin seuraavat kymmenen vuotta, kunnes vuoden 1969 johtokunnan ensimmäisessä ko-





Ekonomiliiton 50-vuotisjuhlan kunniaksi järjestettiin Porin Suomalaisella Klubilla 17.10.1985 ns. kakkujuhla Kakkuelokuvineen ja kakkukahveineen. SEFEn toimitusjohtaja Mikko Lepänen käytti liiton puheenvuoron.

kouksessa todettiin, että Porin Seudun Ekonomit ry on ainoa jäsenyhdistys, joka kerää itse jäsenmaksunsa. Päätettiin siirtää jäsenmaksujen keräys liitolle kokeilumielessä vuodeksi. Kokeilu ei ilmeisesti aivan heti onnistunut, koska lopullisesti jäsenmaksujen perintä siirrettiin liiton hoidettavaksi vasta vuonna 1976.

Terttu Knuutila mainitsee haastattelussaan, että vielä hänen sihteerikautenaan 1976-81 lähes kaikki jäsenasiat kuuluivat yhdistyksen sihteerille. Jäseniä oli toki vähemmän kuin nykyään, mutta sihteeriksi oli täystyöllistetty vapaa-aikanaan, kun piti huolehtia jäsenrekisterin ylläpitoa, pitää kirjaa liittyneistä ja muuttaneista ja tehdä vuoden lopussa tarkat raportit kaikista tapahtuneista.

Kirjeenvaihtokin oli silloin jäsenistöön päin vilkkaampaa kuin nykyään. Yksittäisiä jäseniä ja varsinkin uusia tulokkaita lähestyttiin usein kohteliailla kirjeillä. Käsipelillä tehtiin paljon, koska tietokoneita ei silloin vielä ollut käytössä. Nykyään jäsenrekisteriä ylläpidetään liiton toimesta. Myös liittyminen yhdistyksen jäseneksi tapahtuu liiton kautta samalla kertaa, kun liittyyään SEFEn jäseneksi.

Aktiivista osallistumista liiton tilaisuuksiin

Ekonomiyhdistyksemme johto oli liikkuvaista porukkaa heti alun alkaen. Parin ensimmäisen toimintavuoden aikana ei lähetetty

edustajaa Ekonoomiyhdistyksen kokouksiin, mutta jo keväältä 1945 löytyy pöytäkirjamerkintä, jonka mukaan Ekonoomiyhdistyksen kutsuun lähettää virallinen edustaja heidän 10-vuotisjuhlaansa ja sitä ennen pidettävään valtuuskunnan kokoukseen päätettiin vastata myönteisesti. Juhlaan lähetettiin puheenjohtaja, tullinhoitaja Einar Tavas “koska katsottiin että yhteistoiminta Helsingissä toimivan Ekonoomiyhdistys ry:n kanssa voisi olla meille hyödyksi”, kuten pöytäkirjassa todetaan. Samoin vuonna 1947 lähetti johtokuntamme edustajansa Ekonoomiyhdistyksen vuosikokoukseen Helsinkiin, tällä kertaa Toivo Haarjärven. Saman vuoden lokakuussa lähetettiin puheenjohtajamme Einar Tavas Ekonoomiyhdistyksen valtuuskunnan kokoukseen.

Ekonomiliiton perustamisen jälkeen oli myös itsestään selvää, että osallistuttiin liiton kevät- ja syyskokouksiin. Vuonna 1960 Porin Seudun Ekonomit valitsi Ekonomiliiton kevätkokoukseen edustajakseen puheenjohtaja Mauno Knuutilan. Hän sattui olemaan parhaillaan liikematkalla Moskovassa eikä tiennyt koko kokouksesta.

Puhelinliikenne ei ollut siihen aikaan läheskään nykyisen kännykkäkauden kaltaista ja yhteydenottoa piti suunnitella tarkoin. Niinpä johtokunta päätti, että ekonomit Pertti Ratsula ja J. Korpikoski ottavat asian hoitaakseen. He saivatkin puheenjohtajalle menemään tiedon sähköitse, ja liiton kevätkokouksessa edustaminen tuli yhdistyksemme osalta hoidettua.

Liiton kokouksiin valmistauduttiin buolella

Välistä kokouksiin jouduttiin valmistautumaan etukäteen ja paneutumaan liiton taholta annettuihin kysymyksiin. Niinpä esimerkiksi marraskuussa 1966 Porin Seudun Ekonomien johtokunta kokoontui erikseen käsittelemään kysymyksiä, jotka liitto oli lähettänyt valmisteltavaksi marraskuun lopulla pidettävään Ekonomiliiton ja sen jäsenyhdistysten välisen toiminnan koordinointikokoukseen.

Kokouksen pöytäkirjaan on kirjattu kolme sivua evästyksiä liiton kokoukseen osallistuvalla puheenjohtaja Mauno Viinikalle. Otettiin kantaa liiton esittämiin kysymyksiin liittyen varsinaiseen järjestötoimintaan, koulutustoimintaan ja julkaisutoimintaan.

Yhdistysten toiminta-alueiden rajoista oltiin sitä mieltä, että ”rajat voidaan vetää, mutta ne eivät saisi olla sitovia vaan kukin saisi liittyä siihen yhdistykseen, jonka katsoo syystä tai toisesta parhaiten itselleen sopivan”. Kaikkia yhdistyksiä sitovia yleisohjeitakaan ei pidetty tarpeellisina, koska yhdistykset olivat erisuuruisia. Suosituksia ja yleisiä suuntaviivoja pidettiin parempina. Esitelmäsarjojen toivottiin jatkuvan, koska niitä pidettiin yhtenä tärkeimmistä toimintamuodoista ja Porissa ne oli koettu onnistuneiksi tilaisuuksiksi. Ammatinvalintaan ohjaavaa koulutustakin kouluissa oltiin valmiita laajentamaan.

Koulutuspäiviä ja koulutustilaisuuksien järjestämistä pohdittiin pitkään. Todettiin, että Porissa oltiin kiinnostuneita järjestämään koulutuspäiviä, mikäli liitto ne järjestää ja maksaa. Muualla järjestettävistä (pääasiassa Helsingissä) koulutuspäivistä oltiin sitä mieltä, että ”osanotto yhdistyksemme taholta tulee aina olemaan heikko lähinnä matkaetäisyyden takia”. Pidettiin parempana oman yhdistyksen järjestämiä koulutustilaisuuksia. Eräänä vaihtoehtona voisivat olla esim. iltakurssit jostakin määrätystä aihepiiristä (niitä sitten järjestettiin, kuten on todettu).

Tiedottamisessa ei koettu Ekonomiuutisia niin hyväksi välineeksi kuin jäsenkirjettä, joka oli nopeampi ja halvempi. Yhdistyksen toiminnasta oltiin valmiita kertomaan Ekonomiuutisissa, mikäli siitä oltaisiin kiinnostuneita.

Lisäksi kirjattiin liiton talousarvioon liittyen seitsemän tiukkaa kysymystä esitettäväksi kokouksessa: Miksi huoneistokulut nousevat? Mitä on työmarkkinatoimite? Mitä on jäsenyhdistysten koulutustuki? Jäsenmaksut nousevat huomattavasti, korotus tuntuu yhdellä kertaa liian suurelta. Mitä ovat excursiotulot? Mitä on inf.koulutus? Apurahat 33.700 (= saldo Amer-Tupakalta)?

Kokousmatkalta palattuaan puheenjohtaja Viinikka kommentoi seuraavassa johtokunnan kokouksessa: ”Edellisessä johtokunnan kokouksessa annetut eväät olivat hyvät.”

Vuosi 1973 oli tärkeä merkkivuosi liiton ja yhdistysten välisessä historiassa. Tapio Välimäki osallistui yhdistyksemme edustajana ylimääräiseen liittokokoukseen 12.10.1973. Kokouksen merkittävin päätös oli, että suomen- ja ruotsinkieliset ekonomiyhdistykset päättivät muodostaa yhden yhteisen valtakunnallisen järjestön, joka siitä lähtien on tunnettu nimellä Suomen Ekonomiliitto – Finlands Ekonomförbund eli SEFE ry.

Liiton kevät- ja syyskokouksiin on yleensä lähetetty vähintään yksi edustaja, tavallisimmin puheenjohtaja, mutta hänen ollessaan estynyt on lähetetty joku muu johtokunnasta. Yhdistyksemme alkuvuosina liiton kokouksiin usein osallistuttiin isommallakin joukolla. Myöhemminä vuosina kokouksissa on ollut yksi tai kaksi johtokunnan jäsentä.

Keväällä 1999 johtokunta päätti osallistua koko johtokunnan voimalla kevätilittokokoukseen. Johtokunta katsoi ansainneensa tällaisen yhteismatkan, sillä kuluneen vuoden aikana järjestetyt seminaari- ja koulutustilaisuudet olivat tuottaneet hyvän taloudellisen tuloksen. Matkalla oli samalla tärkeä merkitys johtokunnan yhteishengen lisäämiseksi. Johtokunnan kokouksissa ei yleensä ole liiemmästi aikaa ideointi- ja muihin keskusteluihin.

Liiton vuosijuhliin osallistuminen

Ekonomiliiton merkittävässä vuosijuhlissa on yleensä ollut yhdistyksemme edustaja. Esimerkiksi vuonna 1960 puheenjohtaja Mauno Knuutila osallistui liiton 25-vuotisjuhlallisuuksiin. Samoissa juhlissa hänelle luovutettiin liiton kul-

tainen ansiomerkki “ansiokkaasta toiminnasta Porin Seudun Ekonomien puheenjohtajana sekä Ekonomiliiton hallituksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana”.

Liiton 30-vuotisjuhlissa maaliskuussa 1965 yhdistystämme edusti Irma Penttilän ohella Tapio Välimäki, joka on ollut todennäköisesti ahkerin edustajamme liiton tilaisuuksissa.

Ekonomiliiton 50-vuotisjuhlien kunniaksi vuonna 1985 tehtiinkin päivästoin eli liitto tuli maakuntaan. Porin Suomalaisella Klubilla järjestettiin kakkujuhla, jossa liiton puheenvuoron käytti toimitusjohtaja Mikko Leppänen.

Kymmenen vuotta myöhemmin Ekonomiliiton 60-vuotisjuhlatilaisuuteen Helsingissä osallistui yhdistyksestämme johtokunnan jäsen Simo Aalto.

Edustus liittohallituksessa

Kun Ekonomiliitto vuonna 1951 perustettiin kymmenen paikallisyhdistyksen yhdyssiiteksi, oli Porin Seudun Ekonomienkin edustaja mukana perustamiskokouksessa. Edustajamme, kauppatieteiden maisteri Henry Tuulos valittiin ensimmäiseen Ekonomiliiton hallitukseen kolmivuotiskaudeksi 1951-53. Seuraava edustajamme liiton hallituksessa oli ekonomi Mauno Knuutila vuosina 1957-59, joista viimeisen vuoden hän toimi liittohallituksen 1. varapuheenjohtajana. Ekonomi Tapio Välimäki edusti yhdistystämme liiton hallituksessa vuosina 1963-65. Saman vuosikymmenen lopulla ekonomi Pentti Hacklin valittiin hallituksen jäseneksi vuonna 1969. Hänkin oli kolmivuotiskauden, josta viimeisen vuoden liittohal-



lituksen 2. varapuheenjohtajana.

Vuodesta 1972 yhdistyksemme liittohallituksen edustus on määrätynyt vaalipiiriin mukaisesti. Porin Seudun Ekonomit kuuluu viidennen vaalipiiriin, jonka neljä muuta yhdistystä ovat Rauman Ekonomit, Lounais-Hämeen Ekonomit, Riihimäen-Hyvinkään Ekonomit ja Etelä-Hämeen Ekonomit. Kunkin yhdistyksen edustaja on vuorollaan kolmivuotiskauden liittohallituksessa ja edustaa koko viidettä vaalipiiriä. Porin Seudun Ekonomien jäsen Olli Pihlala oli vaalipiirimme edustaja liittohallituksessa vuosina 1978-80.

1980-luvun loppupuolella vuoroissa tapahtui jonkinlainen sähläys, kun 1987 Ekonomiliiton hallitukseen valittiin Porin edustaja, ekonomi Tauno Lovén. Hän itse muistelee tapausta näin: “...muistaakseni silloin olisi ollut raumalaisten vuoro saada edustaja sinne, mutta sitä oli vähän huonosti valmisteltu. Raumalaiset eivät ilmoittaneet ketään ehdokasta ja ne oli kokouksessa joutuneet sitten Helsingissä nopeasti miettimään ja sattumalta joku oli muistanut minun nimeni ja näin minä olin tullut vähän vahingossa valituksi.”

Tämän vuorojen vaihtumisen raumalaiset sitten korjasivat vuonna 2001 ajamalla viidennen vaalipiirin yhdistysten kesken läpi muutoksen, jonka mukaan vuodesta 2002 lähtien palattiin taas 1970-luvun järjestykseen. Pori ei antanut hyväksyntää järjestyksen muutokselle. Vuoden 2002 alusta lähtien viidennen vaalipiirin edustaja liiton hallituksessa on ollut Rauman Ekonomien keskuudestaan valitsema edustaja. Uuden vuorojärjestyksen mukaisesti Porin Seudun Ekonomien seuraava liittohallitusvuoro on vuonna 2008.

Kannanotot liitolle

Ekonomiliitto on tämän tästä lähestynyt paikallisyhdistyksiä pyytämällä kannanottoja lii-

Tapiot Välimäki ja Kähkönen kuuntelevat mitä liiton lähettämällä yhdistyksemme kummilla Jarmo Jaulimolla on sanottavaa ennen vuosikokouksen alkua Porin Lääkäritalolla 11.4.2000.



SEFEn tervehdyksen Tapion juhlaan 5.11. 1998 toi toimitusjohtaja Markku von Hertzen. Puheen otsikko oli ”Nuukuus ekonomin taloudellisen ajattelun tukipilarina”.

ton strategiisiin linjauksiin ja ajankohtaisiin asioihin. Usein kannanottoja on pyydetty valmisteltaessa liiton neuvottelupäiviä ja liittokokouksia. Liiton kirjelmiin on johtokunnassamme yleensä paneuduttu huolella ja vastattu kysymyksiin. Muutamia poimintoja näistä kannanotoista löytyy arkistoistamme.

Esimerkiksi vuonna 1961 kirjoitettiin liitolle ja toivottiin koulutusta järjestettäväksi tiiviimin seminaarien tapaan.

Yhdistyksemme vuoden 1971 johtokunta suhtautui kriittisesti liitosta tulleeseen esitykseen talous- ja yhteiskuntapoliittiseksi ohjelmaksi. Johtokunta katsoi ohjelmassa puuttuvan moniin yhteiskunnallisiin ongelmiin. Suositeltiin liittoa keskittymään harvempiin jäsenkuntaa lähellä oleviin kysymyksiin.

Vuoden 1975 lokakuussa SEFEn hallintojohtaja Markku von Hertzen lähetti jäsenyhdistyksille kirjeen, jossa pyydettiin ottamaan kantaa työttömyyskassan perustamiseen. Johtokuntamme käsitteli asian määräajan kuluessa ja vastasi kysymykseen ”Tulisiko yhdistykseen mielestä työttömyyskassa perustaa?”

myönteisesti kyllä. Edustajiston kokousta kannatettiin ylimmän päätösvallan käyttäjäksi työttömyyskassan asioista päätettäessä.

Vuonna 1981 liitto lähestyi jälleen yhdistystämme kevään neuvottelupäiviä valmistelevilla kysymyksillä. Johtokunnan vastauskirjelmässä otettiin kantaa silloin ajankohtaisiin asioihin: uratukimukseen, koulutuspoliittiseen toimintasuunnitelmaehdotukseen ja liiton juniorijäsenyyskysymykseen.

Samana vuoden loppupuolella vastattiin jälleen SEFEn kyselyyn, joka koski nuorjäsenjärjestelmää. Yhdistyksemme kannanotto oli myönteinen ja jäsenyysmuodoksi suositeltiin tarkkailujäsenyyttä.

Määräväleini liitto pyrkii täsmentämään ja päivittämään toimintalinjojaan. Syksyllä 1984 Ekonomiliiton kokonaissuunnitelmaehdotuksen sorvasivat Terttu Knuutila ja Tauno Lovén.

Uudelle vuosituhannele tultaessa Ekonomiliitto nimesi strategiatyöryhmän, joka laati esityksen Suomen Ekonomiliiton strategiaksi 2001-2005. Johtokuntamme käsitteli esitystä tammikuun 2001 kokouksessa ja antoi lausunnon strategiatyöryhmän esityksestä. Lausunnon painotettiin liiketoimintaosaamisen arvostuksen lisäämistä Suomessa sekä strategiaesityksen lähtökohtatilanteen ja tavoitetasen sekä toiminnallisten ohjeiden selkiyttämistä. Myös toivottiin Ekonomiliiton merkityksen määrittelemistä palvelujärjestönä yksittäisen riivijäsenen kannalta.

Ekonomiliiton huomionosoitukset ja ansiomerkit

Ekonomijärjestöjen toiminta oli 1950-luvulla monipuolista ja tuloksellista ja se oli kestänyt jo niin kauan, että kävi tarpeelliseksi miettiä huomionosoituskäytäntöä. Miten ansiotuneille luottamushenkilöille ja hyvälle yhteistyötaidoille voitaisiin arvokkaalla tavalla antaa tunnustusta? Ekonomiliiton ansiomerkki valmistui vuonna 1952 ja liiton lipun naulaus suoritettiin 18.5.1955. Seuraavana vuonna sitten valmistui pienoislippu eli viiri, joka sääntöjen mukaan voitiin antaa tunnustuksena tai lahjana. Liiton viirin sai porilaisista ensimmäisenä

Tapio Välimäki vuonna 1958.

Ekonomiliiton viirin valmistuttua oli myös Porin Seudun Ekonomien tapana käyttää yhdistyksen huomionsoituksissa liiton viiriä. Syksyllä 1968 päätettiin luovuttaa Ekonomiliiton viiri Porin Kauppaoppilaitoksen pitkäaikaiselle rehtorille ja kunnallisvaikuttajalle, opetusneuvos Hugo Nuorsaarelle.

Ilmeisestikään ei ollut kovin tavallista, että jäsenyhdistys luovutti liiton viirin yhdistyksen jäsenistön ulkopuolelle. Viiriä piti anoa erikseen ja ainakin tässä tapauksessa voitiin johtokunnassa todeta: "Ekonomiliitto on suhtautunut suopeasti liiton viirin luovuttamiseen Nuorsaarelle."

Porin Seudun Ekonomieista liiton viirin ovat saaneet ainakin Fredrik af Forselles vuonna 1973 ja liiton 50-vuotisjuhlien yhteydessä vuonna 1985 kaksi vuotta aiemmin puheenjohtajakautensa päättänyt Matti Koivunen. Samoissa juhlissa 50-vuotisjuhlamitalin saivat Tapio Välimäki ja Pentti Hacklin.

Viirin lisäksi tarvittiin muitakin huomionsoituksia. Liitto nimesi sen omassa toiminnassa ansioituneita henkilöitä kunniajäseniksi. Samoin yhdistyksillä saattoi olla kunniajäsenen arvonimitys.

Porin Seudun Ekonomien johtokunta esitti 1974 vaalikokouksen hyväksyttäväksi Tapio Välimäen valitsemista yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi. Kokous päätti, että näin tehdään. Toistaiseksi Tapio Välimäki on yhdistyksemme ainoa kunniajäsen.

SEFEn muut yksittäiselle henkilölle myönnettävät huomionsoitukset ovat: SEFE-mitali, hopeinen ansiomerkki, kultainen ansiomerkki, kunniamerkki, SEFE-kilpi, Suurten Ekonomien kunniakilpi ja Caduceus.

Ehdotuksen SEFEn huomionsoituksen myöntämisestä voi tehdä jäsenjärjestö tai SEFEn toimielin. Suurten ekonomien kunniakilpi, joka on käytännössä arvokkain jäsenyhdistyksessä toimineelle, yhteiskunnallisesti ja ammatillisesti ansioituneelle henkilölle myönnettävä liiton huomionsoitus, on myönnetty vain kerran porilaiselle. Vuonna 1978 Tapio Välimäki vastaanotti kunniakilven numero 18/43.

Sen sijaan Ekonomiliiton kultainen ansiomerkki on löytänyt yhteensä kuuden Porin Seudun Ekonomien jäsenen käteen:

1953 Einar Tavas numero 19/170

1960 Mauno Knuutila numero 46/170

1962 Tapio Välimäki numero 60/170

1970 Henry Tuulos numero 97/170

1972 Pentti Hacklin numero 104/170

1994 Ritva Sorkamo numero 165/170 (ei ollut myöntämishetkellä enää Porin Seudun Ekonomien jäsen).

Yhdistyksemme ansioitunein Ekonomiliiton huomionsoitusten saaja on ilman muuta Tapio Välimäki, joka on saanut kaikki muut kunniamerkit lukuunottamatta Caduceusta, jonka liitto myöntää vain poikkeuksellisen merkittävästä, vähintään kymmenen vuoden mittaisesta, henkilökohtaisesta ja uutta luoneesta panoksesta liiton jonkin toiminnon kehittämiseksi..





Jazzit 2000 ja Buena Vista vetivät yleisöä sateesta huolimatta.

Vuosikokouksessa
Satakunnan Puhelin
Oy:n tiloissa 24.4.2001.
Varaavatkohan porilaiset
Lenita Nieminen ja Terttu
Knuutila aikaa "kummi-
sedän" Jarmo Jaulimon
kalenterista?



Ekonomiyhdistykset

Alkuvuosien yhteistyö

Yhteistyötä muiden ekonomiyhdistysten kanssa yhdistyksellämme on ollut perustamisesta lähtien. Erityisen aktiivista se oli Vaasan Ekonomien kanssa. Ensimmäisiltä toimintavuosilta on säilynyt valokuviakin vierailuista Vaasan Ekonomien luo.

Aloitteen kanssakäymiseen tekivät vaasalaiset, jotka tulivat vierailulle Poriin kesäkuussa 1945. Friitalan Nahkatehdas ja W. Rosenlew & Co. Oy olivat vieraanvaraisina tutustumiskohteina vaasalaisille. Vierailun onnistumiseen vaikutti myös johtaja Erkki Lipsasen järjestelykuluihin tekemä rahalahjoitus.

Seuraavana keväänä yhdistyksemme johtokunta päätti järjestää kevätretken Vaasaan. Ekskursio suunniteltiin heti kolmipäiväiseksi, joten aivan lyhyestä piipahtamisesta ei ollut kyse. Muutoinkin vierailuihin paneuduttiin noihin aikoihin huolella. Haluttiin luoda samalla hyvät ja pysyvät suhteet muiden paikkakuntien ekonomikollegoihin.

Nimenomaan vanhemman polven ekonomit muistavat, että yhteistyötä tehtiin alkuaikoina lähinnä Vaasan kanssa. Raumalaisten kanssa oltiin tietenkin tekemisissä henkilöitasolla, ja he osallistuivat yhdistyksemme toimintaan, mutta yhdistystason kanssakäyminen käynnistyi vasta vuonna 1949 raumalaisten perustettua oman yhdistyksen. Yhdistyksemme ensimmäisten vuosien pöytäkirjoista löytyy useita mainintoja vierailuista Vaasaan ja vaasalaisten vierailuista Poriin.

Yhteistyö oli nimenomaan pääasiassa vierailujen muodossa tapahtuvaa. Tietenkin vierailuilla opittiin uutta ja solmittiin uusia suhteita, sillä ohjelmassa oli aina tehdas- ja yrityskäyntejä, yhteisiä kokous- ja neuvottelutilaisuuksia, nähtävyyksien esittelyä tai yhteisiä juhlia. Vierailut olivat suhdetoimintaa parhaimmassa muodossaan.

Ensimmäisellä vuosikymmenellä oli jo kanssakäymistä muidenkin kuin vaasalaisten kanssa. Esimerkiksi kesäkuussa 1947 Tampereen ekonomit kutsuivat vieraikseen Vaasan, Jyvä-



Ensimmäinen excursio Vaasaan 14.-16.6.1946. Vierailu ei ollut mikään pikavisiitti, matkalla viivytettiin kolme päivää. Yhteispotretti otettiin vaasalaisessa ravintolassa. Kuvassa Porin seudun ekonomieja eturivissä vasemmalta Einar Tavas, Tauno Huovilainen, Saara Juhansalo, Eevi Marjamo, Saga Eerala, Elvi Inkiö ja Lauri Roering ja hänen takanaan Mauno Knuutila.



kylän ja Porin ekonomit. Tamperelaisten valmistelema ohjelma sisälsi mielenkiintoisia tehdaskäyntejä ja esitelmää sekä nähtävyyksiin tutustumista.

Vierailuja tehtiin kauemmaksikin jo 1950-luvulla, vaikka menopelit eivät olleet niin nopeita kuin nykyään. Kesällä 1952 vierailtiin Jyväskylässä Keski-Suomen Ekonomit ry:n vieraina.

Ekskursio Jyväskylään 23.-25.5.1952. Ori-vedellä pysähdyttiin jaloittelemaan. Vasemmalla perustajajäsen Sigurd Hällsten vaimonsa kanssa, Aimo Aine ja hänen edessänsä Seppo Vuori, Tapio Välimäki, rouva Vuori, linja-autosta astumassa Ilona Välimäki ja auton vieressä rouva Aine.



Ekonomiliiton neuvottelukokoukseen Aulangolle matkattiin 19.9.1953 omalla autolla. Vasemmalta Klas Rikberg, Fredrik af Forselles ja Tapio Välimäki. Kuvan otti Henry Tuulos.



Aulangolla otettiin yhteiskuva raumalaisten edustajan Santeri Salovallan (toinen vas.) kanssa. Vasemmalla Fredrik af Forselles, toinen oikealta Klas Rikberg ja äärimmäisenä oikealla Henry Tuulos, kuvan otti Tapio Välimäki.

Rauman Ekonomit

Muillekin yhteisöille hyvänä esimerkkinä kävisi Rauman ja Porin ekonomiyhdistysten välinen vuosia kestänyt lämmin yhteistyö. Kaupunkien välisestä keskinäisestä kinastelusta tai kilpailusta ei ole tietoaakaan. Porin yhdistys oli toiminut kuusi vuotta, kun raumalaiset perustivat oman yhdistyksensä, Rauman Ekonomit ry:n vuonna 1949. Raumalaisten kanssa ehdittiin tutustua jo ennen kuin heillä oli omaa yhdistystä. Kerrotaan Rauman yhdistyksen yhden perustajajäsenen, Santeri Salovallan olleen yhdistyksemme jäsen, kunnes hän sitten lähti ajamaan Raumalle omaa yhdistystä.

Porin Seudun Ekonomit suunnitteli vierailua Raumalle jo keväällä 1945 tarkoituksena tutustua raumalaisten ekonomien opastuksella alueen tehdaslaitoksiin. Vierailun järjestäminen jouduttiin kuitenkin siirtämään, koska raumalaisille vierailun taloudellisen puolen järjestäminen tuotti vaikeuksia yhdistysmuotoisen toiminnan puuttuessa.

Yhteydenpito tuoreen Rauman Ekonomit ry:n kanssa oli vuodesta 1949 lähtien käytännössä jatkoa aiemmin raumalaisten ekonomien kanssa tehdyille yhteistyöille. Yksilötasolla alkanut yhteistyö toimi niinkin, että matkattiin samalla kyydillä liiton kokouksiin ja tilaisuuksiin.

Yhteisiä yritysvierailuja, julkia ja muita tapaamisia

Jonkin verran vierailumerkintöjä löytyy pöytäkirjoista 1950- ja 1960-luvuilta, myös joitakin valokuvia löytyy. Joulujuhlia vietettiin yhdessä tämän tästä. Aika paljon kanssakäymistä lieene ollut henkilötasolla pöytäkirjojen ulkopuolella.

Vuosien mittaan raumalaisten kanssa tehtiin yritysvierailuja, järjestettiin julkia ja muita tapaamisia. Pöytäkirjoista löytyy merkintöjä molemminpuolisista kutsuista. Yhdistyksen kevätretki suuntautui usein Raumalle, niin myös 25.5.1976. Vierailun kohteena oli kaksi suurta tehdaslaitosta, Oras Oy ja Lönnström Oy. Isäntinä toimivat Rauman Ekonomien aktiivit ekonomi Santeri Salovalta Lönnström Oy:stä ja ekonomi, insinööri Arvi Kaimio Oras Oy:stä.



Kuva Rauman retkeltä 27.2.1954. Rauma-Repola Oy:n pihassa porilaiset Mila Hacklin (oik.) ja Ilona Välimäki herraseurassa.

Vierailupäivä jatkui vielä kiertoajelulla vene- ja laivasatamassa sekä vanhassa kaupungissa.

Oras Oy oli useamminkin vierailukohteena, sillä vuoden 1984 kevätretki suuntautui jälleen sinne. Tehdasvierailun jälkeen tutustuttiin Marelaan, vuosisadanvaihteen laivanvarustajakotiin. Sen jälkeen vietettiin vielä iltaa Raumanlinnassa raumalaisten ekonomien kanssa. Jo seuraavana keväänä raumalaiset ilmoittivat kiinnostuksensa vierailusta Poriin toukokuussa. Päätettiin järjestää kevätretkipäivä vierailukohteina Rosenlewin pakkaustarviketehdas Ulasoorissa, Porin taidemuseo ja Poriginal galleria.

Vuoden 1987 syyskuulta löytyy merkintä,



Rauman retki (1954) oli ratkiriemukas, pалуumatkalla Mauno Knuutila autoineen pöpelikössä.

Yhteinen kevätretki Rauman Ekonomien kanssa tehtiin 13.4. 1988 Teollisuuden Voima Oy:n ydinvoimalaitokselle Olkiluotoon. Puheenjohtaja Terttu Knuutila luovuttaa isännille pärekorin, joka ei ollut tyhjä.



jonka mukaan raumalaiset kutsuivat yhdistyksemme jäseniä luentotilaisuuteen Raumalle. Vastavuoroista koulutustilaisuuksien järjestämisestä on vuosien varrella ollut useinkin. Samoin vierailuja muillekin paikkakunnille yhdessä, kuten vuonna 1988, jolloin käytiin yhdessä Teollisuuden Voima Oy:ssä Olkiluodossa. Toukokuun 1989 pöytäkirjasta löytyy merkintä, jonka mukaan raumalaiset ehdottivat yhteistä teatterimatkaa Turkuun. Jostakin syystä teatterimatka tehtiin vasta syyskuussa, ja se tehtiinkin Tampereelle. Raumalaiset tilasivat bussin ja porilaiset järjestivät pientä purtavaa matkavävääksi.



Tultaessa 1990-luvulle yhteistyö Rauman Ekonomien kanssa oli vuosittain tapahtuvaa, joskus useamman kerran vuodessa. Niin myös vuonna 1990, kun syyskuussa Raumalla järjes-

Kevätretki Raumalle tehtiin 8.5.1990 ja tutustuttiin Vanhaan kaupunkiin. Kuvassa kuunneltiin oppaan historiaselostusta Pyhän Ristin kirkossa.

Retkellä Lännen Tehtaila 9.10.1991. Kuvassa Rauman ekonomien ex-puheenjohtaja ja SEFEN hallituksen jäsen Arvi Kaimio kertomassa viimeisimmät kuulumiset ekonomirintamalta.





Rauman Ekonomien kutsusta Porin Ekonomit tekivät vierailun Raumalle 10.6.2000.

Aurinkoinen Rauma otti vieraat vastaan...

tettiin tilaisuus, jossa käsiteltiin ihmisten johtamista. Saman vuoden marraskuussa Rauman Ekonomit kutsuttiin Poriin yhteiseen pikkujoulujuhlaan, jossa tunnelmasta vastasi Poriginal Quartet.

Seuraavan vuoden syksyllä raumalaiset kutsuivat porilaiset kollegansa vierailulle Lännen Tehtaille. Tuliaisina vietiin nahkiaisia.

Helmi-maaliskuussa 1992 kutsuttiin raumalaiset Poriin laskiaisriehaan. Tarina ei kerro, miten rieha sujui.

Silloin tällöin Rauman ja Porin ekonomien tapaamisiin kutsuttiin muitakin yhdistyksiä, ku-



Raumalaiset kollegamme onniteluvuorossa yhdistyksemme 50-vuotispäivänä 5.3.1993 puheenjohtajansa Sinikka Railon johdolla. Porin puheenjohtaja Lenita Nieminen ja varapuheenjohtaja Olli Lindén vastaanottavat onnitelut. Istumassa perustajajäsenemme Sigurd Hällsten.



...ja Kontion pihakahvilassa juotiin raumalaisten tarjoamat tulokahvit. Kalajuttujako kertonee Rauman Ekonomien puheenjohtaja Hannu Raunio.

ten vuonna 1994. Silloin järjestettiin Merikievarin retki, johon Raumalta tuli noin 15 henkeä, Porista saman verran ja Vaasasta kymmenen henkeä.

Kymmenvuotisjubilat ja muut merkkipäivät

Raumalaiset osallistuivat usein yhdistyksemmen merkkipäivien ja joulujuhlien viettoon. Rauman Ekonomit katsottiin läheisimmäksi yhdistykseksi myös vuonna 1958, kun yhdistyksemmen vietti 15-vuotisjuhlija. Juhlaan kutsuttiin



Rauman Ekonomit viettivät 45-vuotisjuhliin laivaristeilyllä 15.-16.10.1994. Yhdistyksemmen edustaja Lenita Nieminen vasemmalla raumalaisten Sinikka Railon ja Sirpa Pirkkasen seurassa juhlatunnelmissa.



Rauman Ekonomien 50-vuotisjuhlan 16.10.1999 Kulttuuritalo Posellissa avasi puheenjohtaja Hannu Raunio. Juhlapuhujana oli Rauman oma ministeri, opetusministeri Olli-Pekka Heinonen.

porilaisten lisäksi ainoastaan raumalaiset ekonomit puolisoineen. Monet juhlat on juhlittu senkin jälkeen yhdessä vuosikymmenten ajan.

Rauman Ekonomien kanssa on jaettu myös yhdistysten kymmenvuotisjuhlia. Kunniajäsenemme Tapio Välimäki on ainoa yhdistyksemme jäsen, joka on käynyt kaikissa raumalaisten kymppijuhlissa. Vuonna 1969 johtokunta lähetti Pentti Hacklinin ja Tapio Välimäen onnittelemaan Rauman Ekonomieja heidän 20-vuotispäivänään 31.10.1969. Raumalaisille päätettiin luovuttaa yhdistyksemme viiri. Kymmenen vuotta myöhemmin päiväsankarille vietiin tarinan mukaan jokaista vuotta kohden metri kirkasta eli yhteensä 30 metrin letku täynnä vettä väkevämpää.

Tapio Välimäki oli mukana myös raumalaisten viimeisimmässä kymppijuhlissa. Lokakuussa 1999 viisihenkinen onnittelujoukko Porista matkasi onnittelemaan Rauman ekonomiyhdistystä sen täyttäessä komeat 50 vuotta. Yhdistyksemme lahjoitti heille oman Charlotta-pullon, johon maalaettiin Rauman Ekonomien nimi ja purjelaiva. Pullo oli täytetty "äkäisellä ja makealla", kuten Charlotta-pullo perinteisesti kuuluu täyttää (= 2/3 jaloviinaa ja 1/3 punssia). Pullo kuvasi ystävyiden siltaa näiden kahden yhdistyksen välillä, aivan samoin kuin oma Charlotta-pullomme, jonka aikoinaan Porin Teknillinen Seura oli meille 1940-luvulla lahjoittanut.



Porilaisten delegaatio onnitteluvuorossa.



Porilais-raumalaista ekonomiyhteistyötä lujitettiin lahjoittamalla Rauman Ekonomieille 50-vuotislahjaksi käsinmaalattu Charlotta-pullo, joka oli täytetty asiaankuuluvalla liemellä. Rauman puheenjohtaja Hannu Raunio ja Porin puheenjohtaja Auli Aaltonen yhteiskuvassa Charlotta-pullon kanssa.

Yhteinen Flooran päivän vietto

Jokavuotiseksi tavaksi vakiintui 1990-luvulla yhteinen Flooran päivän vietto raumalaisten kanssa. Sitä ennen 1980-luvulla oli tehty kevätretken nimellä yhteisiä tapaamisia ja vierailuja. Toisinaan muidenkin naapuriyhdistysten jäsenet kutsuttiin mukaan. Flooran päivän vieton tultua tavaksi raumalaiset ja porilaiset ovat kutsuneet siitä lähtien toisensa vuoron perään viettämään Flooran päivää, ja isäntänä toimi-



Flooran päivänä vierailtiin yhdessä Rauman Ekonomien kanssa Turussa 12.5.1995. Enkelitalossa nautittiin talon herkkuja ”taivaallisissa” tunnelmissa. Kuvassa porilaisia, raumalaisia ja turkulaisia ekonomieja saman pöydän äärellä.

nut on järjestänyt ohjelman. Väliin toukokuinen Flooran päivä on sattunut huonolle viikonpäivälle ja tapahtuma on vietetty sopivampana ajankohtana.

Flooran päivänä 1998 raumalaiset kutsuivat yritysvierailulle Oras Oy:öön, jossa emäntänä toimi Rauman Ekonomien puheenjohtaja Marjo Kauppila ja isäntänä Oras Oy:n toimitusjohtaja Jari Paasikivi.

Seuraavana vuonna järjestimme raumalaisille Flooran päivänä teatterinäytännön Rakastajat-teatterin tiloissa. Pieni teatteriryhmä esitti romanttisen Lulubach-näytelmän. Loppuilta vietettiin syöden ja keskustellen intiimin teatterin tiloissa.

Vuonna 2001 Flooran päivää vietettiin uudenlaisissa kuvioissa. Puheenjohtajamme professori Heli Hookanan myötä Porin korkeakouluksikkö näytteli tärkeää roolia yhdistyksemme toiminnassa. Niinpä raumalaiset ekonomit päätettiin kutsua Flooran päivän viettoon Porin korkeakouluksikkoon, jossa tarjolla oli tietoa yksikön toiminnasta, hyvää ruokaa ja juomaa sekä nuorten teatterilaisten esittämää ohjelmaa.

Flooran päivää ei ole aina jääty viettämään Poriin tai Raumalle. Porilaiset kutsuivat raumalaiset kollegansa 13.5.1997 Kankaanpähän vierailukohteena Reima-Tutta Oy. Ilta sujui mukavasti isäntien esitellessä yritystä ja vierailijat olivat tyytyväisiä päästyään vielä lopuksi os-

toksille tehtaan myymälään.

Ainakin kerran Porin ja Rauman kahdenkeskisestä Flooran päivän perinteestä on tehty kolmenkeskinen, kun turkulaiset kutsuivat raumalaiset ja porilaiset Flooran päivän viettoon Turkuun vuonna 1995. Matka oli kaikin puolin onnistunut ja ohjelma monipuolinen. Turussa tutustuttiin Aboa Vetus -museoon ja illastettiin hyvin Enkelitalossa, persoonallisessa ravintolassa Turun keskustassa. Tilaisuuteen osallistui kaikkiaan yli kuusikymmentä henkilöä.

Vaikuttamista yksilötasolla Rauman ja Porin yhdistysten väliseen yhteistyöhön

Hyvälle yhdistysten väliselle yhteistyölle luodaan useimmiten perusta hyvien yksilötason vaikuttajien välityksellä, jollaisia varmasti alkuvuosista lähtien olivat Santeri Salovalta Raumalta ja Tapio Välimäki Porista. Heidän välillään linkki säilyi vuosikymmenten ajan ja vaikutti varmasti myös yhdistysten väliseen yhteistyöhön. Heidän jälleennäkemisensä Rauman Ekonomien 50-vuotisjuhliissa vuonna 1999 oli liikuttava, kaksi vaikuttajajäsentä, molemmilla takanaan puoli vuosisataa ekonomiyhdistystoimintaa Satakunnassa.

Yleensä yhteydenpito sidosryhmiin ja muihin yhdistyksiin päin lankeaa luonnostaan pu-

Flooran päivää vietettiin Rauman Ekonomien kutsusta Hollming Oy:n vapaa-ajan keskuksessa Aarnkarissa 13.5.1993. Rahastonhoitajamme Erkki Pakkasela ja jäsenemme Erik Piltz aterioimassa arvokkaassa naisseurassa.



heenjohtajalle. Porin Seudun Ekonomieistakin löytyy varmasti lukuisia henkilöitä, jotka ovat aktiivisesti ylläpitäneet ja kehittäneet suhteita Rauman ja Porin ekonomien välillä. Muutama esimerkki löytyi haastatelluista.

Yhdistyksemme puheenjohtajana 1970-luvun lopulla kolmivuotiskauden toiminut Olli Pihlava oli järjestämässä monia yhteisiä tilaisuuksia porilaisille ja raumalaisille. Välillä hän poistui Satakunnan kuvioista muutamaksi vuodeksi kunnes palasi 1996 takaisin mutta tällä kertaa Raumalle. Rauman Ekonomien jäsenenä hän on usein ollut mukana yhteisissä tilaisuuksissamme. Puuhatessamme Tapio Välimäen juhlaa lokakuussa 1998 Olli Pihlava lupautuikin oitis tulemaan vuosien tauon jälkeen esiintymään ETKO-yhtyeessä (Ekonomien Taloudellinen Kamariorkesteri), joka elvytettiin yhtä iltaa varten henkiin. Toinen ETKOn jäsen, reilut 13 vuotta johtokunnan aktiivijäsenenä ja puheenjohtajana toiminut Terttu Knuutila sai ikuisia ystäviä raumalaisista ekonomeista toimintakaudellaan. Nuoremman polven puheenjohtajista mm. Lenita Nieminen edisti aktiivisesti raumalaisten ja porilaisten välistä yhteistoimintaa, josta on poikunut hänelle myös henkilökohtaisia suhteita.

Vaasan ekonomit

Vuonna 1963 suunniteltiin taas kerran vaasalaisten tuloa Poriin. Vieraiden viihdyttämiseksi päätettiin tehdä retki Mäntyluotoon ja Reposaareen sekä “pyritään myös tutustumiskäynnille Hacklinin konttoriin (kahvit)”, kuten kokouspöytäkirjaan oli kirjattu.

Helmikuussa 1964 voitiin sitten kokouksessa todeta: “Vaasan Ekonomit kiittivät 30.11.1963 tekemänsä vierailun järjestelystä. Samalla he kutsuivat porilaiset Vaasaan lumien sulettua.” Viestiin vastattiin ja ehdotettiin vierailua jo toukokuun lopulla. Ajankohta ei jostain syystä sopinutkaan, ja vierailu tehtiin vasta lokakuussa. Tuliaisia vietiin vanhan tavan mukaan, vaasalaiset saivat “kongin” äänimerkkien antamista varten juhlatilaisuuksissa sekä nahkiaisia pärekorissa.

Vaasalaisten kanssa kanssakäymistä jatkettiin tiiviisti vielä ainakin 1980-luvun loppupuolelle saakka. Sen jälkeen tapaamiset ja vierailut ovat harventuneet.

Vuoden 1981 lokakuussa porilaiset suuntasivat vierailulle Vaasaan, jossa yritysvierailukohteenä oli Teräs Oy ja muina kohteina Pohjanmaan museo, Tikanojan taidekoti ja Vaasan kaupakorkeakoulu, jonka rehtori Mauri Palomäki oli lupautunut esittelemään tiloja, sekä Waskiahotelli, jossa jatkettiin tutustelua iltapalan merkeissä. Pori Big Bandin levyt olivat siihen ai-



Yhdistyksen 42. pikkujoulu Porin Suomalaisella Klubilla 17.11.1984, vieraina Vaasan ekonomieja. Kuvassa Nestori ja hänen vaasalainen tyttöystävänsä ovat tainneet tyhjentää koko Charlotan, kun hymy ei meinaa mahtua naamaan.

kaan suosittu tuliainen, jonka lisäksi Teräs Oy:öön vietiin rumpalipoikanukke. Lisäksi vuodenaikaan sopivat nahkaiset olivat tuliaisina.

Vaasalaisten seuraavan vuoden keväälle suunniteltu vastavierailu peruuntui ja siirrettiin seuraavalle vuodelle.

Vuoden 1986 vierailulla vaasalaisille vietiin tulaiksi aito pärekori ja Pori Big Bandin levy.

Vuodelle 1988 on kirjattu vaasalaisten vierailu Poriin teatteriin. Viimeisin järjestetty yhteistapaaminen lienee ollut 1990-luvun puolivälissä, kun Rauman, Porin ja Vaasan yhdistykset kohtasivat Merikarvialla Merikievarissa. Sen jälkeen yhteydenpitoa on ollut lähinnä henkilökohtaisella tasolla liittokokouksissa ja muissa yhteistapaamisissa.

Muut ekonomiyhdistykset

Riippuen aikakaudesta ja johtokunnan aktiivisuudesta yhteydenpitoa on ollut välillä tiuhaankin Turun, Forssan ja Tampereen ekonomien kanssa. Yhdistysten kesken on järjestetty tapaamisia, vierailuja, juhlia ja yhteisiä koulutustilaisuuksia. Syksyllä 1970 Tampereen ekonomit ilmoittivat halukkuutensa saapua vierailulle Poriin. Johtokunnan puheenjohtaja Pentti Hacklin neuvottelikin lokakuuisesta vierailusta. Tutustumistilaisuus järjestettiin Mäntyluodon Kalloon.

Turun Seudun Ekonomit kutsuivat teatte-

riinsa vierailulle lokakuussa 1987. Matkaan lähti 40 porilaista ja matkalta poimittiin vielä kymmenkunta raumalaista mukaan.

Forssan ekonomien kanssa järjestettiin marraskuussa 1996 yhteinen oopperamatka Helsinkiin Kansallisoopperaan, jossa saimme seurata Sevillan parturi -näytännön.

Kulttuuri on innoittanut yhteistapaamisiin yhdistyksiä näihin päiviin asti. Huhtikuussa 1998 tehtiin teatterimatka Tampereelle Pohjois-Hämeen Ekonomit ry:n kutsumana. Puheenjohtaja Tuija Pohjansaari emännöi illan kulkua. Tampereen Komediateatterissa katsottiin näytelmä "Tohvelisankarit". Teatterin jälkeen syötiin ja vietettiin iltaa Plevna-ravintolassa.

Rauman Ekonomit ei ole ainoa yhdistys, jonka kymmenvuotisjuhliin yhdistyksemme edustajat ovat osallistuneet.

Vuonna 1998 kymmenvuotisjuhlia oli useampiakin, maaliskuussa kahdet. Alkukuusta varapuheenjohtaja Taina Huhtinen edusti yhdistystämme Turun Seudun Ekonomien täyttäessä 60 vuotta, ja loppukuusta puheenjohtaja Auli Aaltonen osallistui Pohjois-Hämeen Ekonomien 60-vuotisjuhlallisuuksiin. Muille juhliville yhdistyksille lähetettiin onnittelutervehdys. Lounais-Hämeen Ekonomit juhlivat 30-vuotistalvataan ja Suur-Savon Ekonomieilla tuli 50 vuotta täyteen.

Viidennen vaalipiirin yhteistapaaminen järjestettiin Hämeenlinnassa 1.9.2001. Kuvassa kahvilla linnassa oikealla tapaamisen järjestäjä, vuoden 2001 liittohallitusedustajamme Tuula Korpi, vieressä Porin Seudun Ekono-
meja edustanut Auli Aaltonen.



Viidennen vaalipiirin tapaaminen

Viidennen vaalipiiriin kuuluvien yhdistysten kesken järjestettiin johtokuntien jäsenille tapaaminen 1.9.2001 Hämeenlinnassa. Kokoonkutsujana oli Etelä-Hämeen Ekonomit ry, jonka jäsen Tuula Korpi edusti silloin vaalipiirimme liittohallituksessa. Viidennen vaalipiiri-

Hämeenlinnalaiset voivat vaalipiiritapaamiseen osallistujat Vanajaveden risteilylle, kuvassa komea linna laivasta kuvattuna.

rin tapaamisesta aiemmilta vuosilta ei löydy merkintöjä pöytäkirjoista. Porin edustus kaven-
tui lopulta yhteen henkilöön. Auli Aaltonen matkasi Porista raumalaisten ja forssalaisten kanssa Hämeenlinnaan, jossa seurueeseen liittyivät vielä Riihimäen-Hyvinkään edustajat. Päivästä tuli lämmin ja iloinen yhteistapaaminen, hämeenlinnalaiset olivat panostaneet päivän ohjelmaan. Nautimme hyvää ruokaa, kävimme linnassa kahvilla ja tutustuimme laivaristeilyllä Vanajaveden reittiin. Matkalla sovittiin, että vaalipiiritapaamisesta tehdään toistuva tapahtuma.





Uusia yhteistyömuotoja ekonomiyhdistysten kesken

Ekonomiliikuntaa

Uusi liikuntamuoto tehtiin Porin Seudun Ekonomeille tutuksi vuonna 1989, kun päästiin kokeilemaan ekonomi-golfia. Siitä tulikin muutamaksi vuodeksi suosittu liikuntamuoto. Syksyllä 1992 Porin Yyterissä järjestettyyn ekonomi-golfiin uskaltautui mukaan jo kolme raumalaista. Kilpailun voitti kuitenkin porilainen ekonomi Matti Linnainmaa. Samoin kävi seuraavana vuonna, kauppaneuvos Linnainmaa oli ylivoimainen.



Puheenjohtaja Terttu on sitä mieltä, ettei ilman golfia voi enää tulla maailmassa toimeen. Yhdistyksen ensimmäinen golf-minikurssi pidettiin 19.9.1989 Porin Kalaforniasa. Opastajana toimi ammattilainen Pekka Mäkelä.

Vuonna 1994 ekonomi-golf päätettiin laajentaa avoimeksi muillekin yhdistyksille kuin porilaisille ja raumalaisille. Mukaan kutsuttiin Vaasa, Tampere, Turku, Forssa ja Ekonomiliitto.

Seuraavana vuonna ekonomi-golf järjestettiin toista kertaa kaikille ekonomeille avoimena tapahtumana. Tapahtuman sponsoreiksi saatiin SAS, Amer, Kemira Pigments Oy ja Rauma Oy. Ekonomi-golfin puuhamies, johtokunnan jäsen Jyrki Uurasmaa sai tehtäväkseen tehdä Golf 95-tapahtumasta tiivistelmän Ekonomi-lehteen. Vuoden 1995 ekonomi-golf jäi yhdistyksemme järjestämänä viimeiseksi golf-tapahtumaksi. Seuraavana vuonna ekonomi-golf järjestettiin Maarianhaminassa.

Ekonomi-Golf Yyterissä 11.6.1994. Porin johtokunnan jäseniä golfaamassa: puheenjohtaja Lenita Nieminen, Pirjo Laurén, Tiina Ratsula, Ritva Tommila ja Olli Lindén.

Ekonomien ensimmäinen jazz-tapaaminen Porissa 18.7.1998. Taidemuseon jälkeen jatkettiin Kirjurinluodon konsertissa. Liiton puheenjohtaja Leea Murtolehto puolisoineen nauttimassa auringosta ja jazz-tunnelmasta yhdessä Helsingin Ekonomien Ari Oksan ja porilaisten emäntiensä Auli Aalton, Anne Jortikan ja Arja Niemen seurassa.



Ekonomijazzia

Vuonna 1998 käynnistettiin uusi toimintamuoto muihin ekonomiyhdistyksiin päin, nyttemmin vuosittaiseksi perinteeksi muodostunut "Ekonomi-jazzit".

Jazzien hyödyntämistä ekonomitapaamisiin oli suunniteltu aiemminkin, koska tiedettiin, että ekonomikuntaa oli kävijöiden joukossa. Ensimmäisen ekonomijazzin järjestely käynnistyi puheenjohtajan keskusteltua Helsingin Ekonomien puuhamiehen Ari Oksan kanssa, joka kuskasi joka kesä kaksi junavaunullista pääkaupunkiseudun ekonomieja jazzielle. Tapahuma järjestettiin lyhyellä varoitusajalla, Ekonomi-lehteen ehdittiin sentään laittaa ilmoitus.

Ekonomien jazz-tapaaminen Porin taidemu-
seossa 17.7.1999. Siellä tutustuttiin Ruralia-
näyttelyyn, jossa oli myös Miina Äkkijyrkkä
ja sonni. Jazz-tunnelma...



Kohtaamispaikaksi saatiin keskeisellä paikalla jazzkadun varrella sijaitseva Porin taidemuseo. Tapaaminen onnistui kaikin puolin hyvin, ja siihen osallistui yli 60 henkeä. Ekonomiliiton silloinen puheenjohtaja Leea Murtolehto kunioitti läsnäolollaan jazz-tapahtumaamme. Osallistujilla oli mahdollisuus tutustua opastettuun Alvar Aalto -aiheiseen näyttelyyn taidemuseossa. Loppupäivä vietettiin mukavan yhdessäolon merkeissä Kirjurinluodon konsertissa.

Seuraavana vuonna ekonomijazzien järjestelyt ja tiedottaminen käynnistettiin jo varhain keväällä. Kutsu kävi kaikkien ekonomiyhdistysten puheenjohtajien kautta sekä Ekonomi-lehden ilmoituksella. Kesän 1999 jazz-tapaamisessa osallistujia olikin jo kaksinkertainen määrä edellisvuoteen verrattuna. Tapahtumalle hankittiin sponsoreita, joiden lahjoituksilla

...jatkui Kirjurinluodon konsertissa.





Iloisia Jazz 2000-ilmeitä.



Sää ei aina suosi jazz-eillakaan, mutta tunnelmaa ei pieni sade haittaa.

Vuonna 2001 alkoi uuden puheenjohtajan, professori Heli Hookanan myötä korkeakoulukausi Porin Seudun Ekonomien historiassa. Ekonomien perinteinen jazz-tapaaminenkin järjestettiin Porin korkeakoulu-yksikön auditoriossa 21.7.2001.



järjestettiin buffet-tarjoilu ja arpajaiset.

Vuoden 2000 ekonomijazzit järjestettiin hiukan erikoisemmassa ympäristössä, Porin Puuvillassa olevassa tehdashallissa, jossa oli samaan aikaan valtakunnallinen Insinöörit taiteilijoina 2000 -taidenäyttely. Jazz-tapaamiseen osallistui kaikkiaan 160 henkeä eri puolilta Suomea. Seurustelun ja ohjelman lisäksi oli mahdollisuus tutustua taidenäyttelyyn. Tapahtuman jälkeen Helsingin Ekonoemeilta tuli kiitoskirje ja kutsu seuraavan kesän ekonomisaunaan Helsinkiin.

Uuden puheenjohtajan Heli Hookanan myötä vuoden 2001 ekonomijazzit olivat uusissa puitteissa, Porin korkeakoulu-yksikön tiloissa Puuvillassa. Jazz-tapaamisen jälkeen johdokunnastamme osallistui kolme jäsentä Helsingin Uunisaassa järjestettyyn ekonomisaunaan, jossa oli meidän ja helsinkiläisten lisäksi Tampereen ja Turun ekonoemeja. Tapaaminen oli osoitus yhteistyömme lujittumisesta. Illan

aikana solmittiin uusiakin tuttavuuksia.

Vuoden 2002 ekonomi-jazzit pidettiin jälleen Porin korkeakoulu-yksikössä, joka samoihin aikoihin muutti nimensä Porin yliopistokeskukseksi.

Jazz-tapaamiset ovat tarjonneet eri puolilta Suomea tulleille ekonoemeille mahdollisuuden tutustua toisiinsa yli yhdistysrajojen ja tavata ekonomituttavia vuosien takaa.

Ekonomijazzien värikäs cocktail-pöytä.



Viereisen sivun kuvat:

1. Helsingin Ekonomien "veturi" Ari Oksa pysähtyi välillä nauttimaan tilaisuuden antimista.
2. Turun Ekonomien Airi Heikkilä hauskuttamassa pöytäseuruutta.
3. Porin konkari Tauno Lovén aloittamassa jazz-arvontaa.
4. Runsas palkintopöytä odottaa.
5. Hannu Knuutila ei usko vaimonsa arvan voittavan.



Nuorten ekonomien iloisia ilmeitä ekonomijazzeilla 21.7.2001.



Kauppaneuvos Matti Linnainmaa puhui satakuntalaisesta talousalueesta ja sen kehitysnäkymistä 14.5.2001 Porin korkeakoulu-yhdistyksen auditoriossa.

Yhteydet ekonomiopiskelijoihin

Ekonomiopiskelijat pitivät yhdistyksemme perustamisesta lähtien aktiivisesti yhteyttä yhdistykseemme. Helsingin kauppakorkeakoulun opiskelijat kävivät useita kertoja 1940-luvun kuluessa Porin Seudun Ekonomien vieraina tutustumassa alueemme tehdaslaitoksiin ja toimintaan. Heidän vierailuihinsa valmistauduttiin huolella.

Esimerkiksi toukokuussa 1947 saapui kauppakorkeakoulun II vuosikurssi vierailulle Poriin. Johtokunta järjesti heille tehdaskäynnit Porin Konepajalle ja Seikun sahalle. Lisäksi pyydettiin Porin Teknillisen Seuran puheenjohtajaa, diplomi-insinööri Kurt Karlssonia esitelmöimään Kokemäenjokilaakson teollisuusalueesta. Päivän päätteeksi järjestettiin vielä hotelli Satakunnassa tutustumisillanvietto.

Joskus saatettiin auttaa opiskelijajärjestöä Ylioppilasarppajaisten onnistumisessa ja lähetettiin jokaiselle yhdistyksemme jäsenelle viisi

arpaa myytäväksi. Arkistot eivät kerro, toistui-ko arpojen myynti useinkin.

Opiskelijavierailuja tehtiin nimenomaan yhdistyksemme alkutaipaleella, ja opiskelijat olivat Helsingin kauppakorkeakoulun opiskelijoita. Muillekin paikkakunnille alkoi vähitellen syntyä kaupallista korkeakouluopetusta, ja opiskelijavierailut taisivat hiipua, koskapa niistä ei löydy myöhemmiltä vuosilta merkintöjä.

Yhteydenpito opiskelijoihin jatkui ja jatkuu yhä stipendien jaon merkeissä, mutta Porissa on syntynyt myös muunlaista opiskelijayhteistyötä 1990-luvulla Turun kauppakorkeakoulun Porin yksikön aloitettua toimintansa. Viime vuosina Porin korkeakouluyksikössä opiskelevat kauppatieteilijät ovat voineet osallistua joihinkin tilaisuuksiimme, ja heille on järjestetty tiedotustilaisuuksia yhdistyksemme ja Ekonomiliiton toiminnasta ja jäsenyydestä. Opiskelijayhteistyö lisääntyy varmasti tulevaisuudessa, kun opiskelijamäärät kasvavat.

Yhteisöt ja yhdistykset

Yhteistyö Porin Teknillisen Seuran kanssa

Yhdistyksemme toiminta alkoi jatkosodan aikoihin ja siitä lähtien on jatkunut myös yhteistoiminta Porin Teknillisen Seuran kanssa. Noihin aikoihin kummankin yhdistyksen jäsenmäärä oli vain muutamia kymmeniä, joten yhdessä saatiin järjestettyä ihan mukavia tilaisuuksia, joissa oli runsas osanotto ja lämmin yhteishenki.

Ensimmäinen merkintä yhdistysten välisen yhteydenpidon käynnistämiseksi löytyy loka-kuun 6. päivän pöytäkirjasta vuodelta 1944 pykälästä 6: "Keskusteltiin yhteyden ottamisesta Porin Teknilliseen Seuraan. Asia jätettiin johtokunnan hoidettavaksi." Sitten onkin marraskuun pöytäkirjan mukaan jouduttu perääntymään: "Johtokunta päätti luopua yhteyden ottamisesta Porin Teknilliseen Seuraan, koska mainitun seuran taholta ei ollut osoitettu kiinnostusta asiaan".

Yhteistyö käynnistyi kuitenkin pian ensimmäisen yhteydenoton jälkeen. Yhteisiä vierailuja ja koulutustilaisuuksia järjestettiin useinkin. Esimerkiksi vuodelta 1953 löytyy maininta, että Porin Teknillinen Seura kutsui yhdistyksemme kuuntelemaan professori Klaus Variksen esitelmää senaikaisista taloudellisista näkymistä.

Yhteistyö Porin Teknillisen Seuran kanssa on jatkunut näihin päiviin saakka. Lähes vuosittain on kutsuttu puolin ja toisin yrityskäynneille, seminaari- ja luentotilaisuuksiin. On osallistuttu myös merkkipäivien viettoon, kuten Teknillisen Seuran 50-vuotisjuhlallisuuksiin 16.11.1968. Yhdistyksemme virallinen edustaja juhlassa oli sihteeri Risto Järvinen.

Vuoden 1998 loppupuolella Porin Seudun Ekonomien ja Porin Teknillisen Seuran johtokunnat järjestivät ideointi-illan, jonka aikana syntyi paljon ehdotuksia erilaisista yhteistyömuodoista. Päällimmäisinä olivat ehdotukset yhteisistä matkoista, juhlilla, messuista, urheiluharrastuksista ja jopa toimitiloista. Ainakin yksi idea pantiin täytäntöön heti seuraavana vuonna. Loppukesällä 1999 järjestimme yhteisen rapujuhlan Kallossa Segelföreningenin ti-



Ensimmäinen yhteinen rapujuhla Porin Teknillisen Seuran kanssa Segelföreningenin tiloissa Kallossa 24.8.1999. Illan säestäjä oli ekonomi Pertti Ratsula.



Ravut on syöty ja siikaa odotellaan, oikealla yhdistyksemme sihteeri Arja Niemi ja puheenjohtaja Auli Aaltonen.



Rita Valve etsiskelee sopivaa juomalaulua.



Rapujuhlat 24.8.1999 Segelföreningen Kallio. Ekonomijoukkue sekoilee sanakilpailussa, vaikka Pekka Koivunen antaa ohjeita.



2.12.1988 yhdistyksen 46. vuosikokous ja pikkujoulu klubilla Nordman-salissa. Nestori tuo terveisiä yhdistyksen omalta ilotytöltä, Charlotalta.



Teknillisen Seuran tekniikka riitti siihen, että sana saatiin valmiiksi.



Porin Mieslaulajien vahvistettu kvartetti esitti kuoronjohtaja Erkki Hakkiluodon johdolla korvia hivelevää kuorolaulua.

loissa. Illan toteuttamiseksi perustettiin nelihenkilinen juh latoimikunta, joka suunnitteli ohjelman ja huolehti käytännön järjestelyistä. Rapujuhlaa on vietetty sen jälkeen vuosittain elokuun lopussa.

Charlotta, hyvän yhteistyön symboli

Tapio Välimäki kertoo haastattelussaan erityisellä lämmöllä Charlotta-pullosta, jonka Porin Teknillisen Seuran puheenjohtaja, Outokummun silloinen paikallisojohtaja, Ilmari Levanto luovutti yhdistykselle vuonna 1946. Charlotta-pullo oli saanut nimensä Porin vanhasta Charlotta-sillasta ja kuvasi yhdistysten välistä hyvää yhteistyötä, yhteistyön siltaa. Pulloon on maalattu Charlotta-silta ja toiselle puolelle kaunis tehdasmiljö. Tekstissä lukee Porin Seudun Ekonomit kahdella o:lla. Ilmari Levanto oli pulloa luovuttaessaan esittänyt toivomuksen, että pullo olisi aina yhdistyksemme juhlatilaisuuksissa mukana muistuttamassa ystävydestä heidän seuransa kanssa. Käyttötarkoitus oli sellainen, että sen voi täyttää virkistävillä juomilla joko yhdistyksen toimesta tai sitten joku sponsori täyttää pullon.

Charlotta, "yhdistyksen oma ilotyttö", kulki Tapio Välimäen mukana juhlasta toiseen yli 50 vuoden ajan, ja siitä syntyikin sanonta: "Kyllä Charlotta antaa." Ja Charlottahan antoi, perinteistä punssi-jaloviinalientä, äkäistä ja makeaa.

Charlotta oli muutaman vuoden välillä unohtuksissa, mutta Tapio Välimäen 80-vuotisjuhlissa lokakuussa 1998 se taas pääsi kunnia paikalleen ja kiersi pöydästä pöytään tarjontien ilolientä.

Akavalaisten yhteistoimintatilaisuudet

Uutena toimintamuotona käynnistettiin vuonna 1950 ns. yhteistoimintatilaisuudet, joihin maakunnan ekonomit, agronomit, metsänhoitajat, eläinlääkärit sekä maanmittaus- ja maanviljelysinsinöörit kokoontuivat yhteiseen neuvottelukokoukseen. Niissä pidettiin esitelmää kunkin ryhmän ammattialalta.

Ensimmäisessä tilaisuudessa 18.3.1950 ekonomien puolesta esitelmän piti kauppatieteen maisteri Henry Tuulos, joka puhui kansainvälisten kauppasopimusten solmimistavoista ja niiden merkityksestä.

Yhteistoimintatilaisuuksia järjestettiin vuosittain 1950-luvulla, mutta 1960-luvulle tultaessa niistä ei löydy mainintaa tai sitten ne olivat erinimisinä yhdistysten välisinä koulutus- ja esitelmätilaisuuksina.

Yhteisiä esitelmä- ja koulutustilaisuuksia oli aika ajoin sekä Porin Teknillisen Seuran että lakimiesyhdistyksen kanssa ja usein kutsuttiin mukaan muitakin akavalaisia yhdistyksiä.

Muita yhteistoimintamuotoja

Yhteistyö eri järjestöjen kanssa oli niin kiinteää, että Porin Seudun Ekonomit lähetti vuosittain mm. Porin Teknilliselle Seuralle ja Satakunnan lakimiesyhdistykselle toimintakertomuksen kohteliaan kirjeen kera, jossa kiitet-



Oluenjuontakilpailut Hotelli Otavassa 26.9.1953, ekonomit vastaan tuomarit. Kuvassa ekonomien joukkue.



Tuomarien joukkue suorittamassa osuuttaan oluenjuontakilpailussa.

Ekonominaiset omassa kilpailussaan, lieneeköhän kyseessä vedenjuontakilpailu. Vasemmalta istumassa naurussa suin Rauman Ekonomien perustajajäsen Santeri Salovalta



tiin menneen vuoden hyvästä yhteistyöstä.

Ajan henkeä kuvaavat lukuisat kirjeet, joista on säilynyt kopioita kansioissamme. Kutsuja lähetettiin yhdistysten kesken puolin ja toisin. Noihin aikoihin tilaisuuksien järjestämisessä tiedostettiin jo kansainvälisten suhteiden merkitys. Esimerkki yhdistyksemme lähettämästä kirjeestä Porin Teknilliselle Seuralle, Rauman Ekonoimeille, Porin Seudun Merkonomeille, Porin Nuorkauppakamarille, Satakunnan Agronomikerholle, Satakunnan Metsänhoitajille ja Suomalaisen Lakimiesyhdistyksen Satakunnan piirille:

Pori 3 9 1968

Arvoisa yhdistys!

Porin Seudun Ekonomit r.y. järjestää 10 9 1968 klo 18-21 Porin Suomalaisella Klubilla markkinointi-illan yhdessä Porin Kauppakamarin kanssa. Illan esiintyjinä ovat professorit Arvo Puukari ja John H. Holmes, kummatkin USA:sta. Professori Holmesin esitelmän aihe on "Kuinka Mustang-urbeiluauto markkinoitiin maailmanmenestykseen" ja professori Puukari selittää "Miten amerikkalaisittain löydetään markkinat". Uskomme, että ilta on antoisa ja hyödyllinen kaikille elinkeinoelämän palveluksessa oleville, erikoisesti tietenkin markkinointi-ihmisille.

Porin Seudun Ekonomit r.y. kutsuu kunnioittaen yhdistyksenne jäseniä osallistumaan markkinointi-iltaan kiitoksena yhdistystämme kohtaan osoittamastanne suopeudesta.

Tervetuloa!

*Porin Seudun Ekonomit ry
Pentti Hacklin Risto Järvinen
puheenjohtaja sihteeri*

Yhdistyksemme puheenjohtajana 1981-83 toiminut ekonomi Matti Koivunen kertoo haastattelussaan, että yhteistyötä oli porilaisten ekonomien ja metsänhoitajien kesken tiiviimmin hänenkin aikanaan. Järjestettiin yhteisiä juhlia ja retkiä. Porissa oli suurteollisuuden palveluksessa paljon metsänhoitajia, joten yhteydet syntyivät usein luonnostaan saman katon alla toimivien ekonomien kanssa. Nämä eri yhteistyömuodot olivat luontevaa jatkoa 1950- ja 1960-lukujen yhteistoimintatilaisuuksille.



1.



2.



3.



4.

Akateeminen vappu

Yhteinen akateeminen vappu on ollut akalaisten yhdistysten välinen yhteistyömuoto, jonka moni entinen puheenjohtaja mainitsee haastattelussaan tärkeänä ja hauskana traditiiona.

Alun perin yhteinen vapunvietto alkoi ekonomien ja metsänhoitajien yhteistyöstä 1950-luvulla, sitten siihen tuli mukaan Porin Teknillinen seura. Tapio Välimäki oli näidenkin juhlien käynnistyksessä mukana, ne aloitettiin hänen sihteerikautenaan.

Mukaan tulivat myös Nuoret Lakimiehet -yhdistys. Myöhemmin vuosina juhlimassa olivat yhdessä ekonomit, insinöörit, tuomarit, metsänhoitajat, lääkärit ja hammaslääkärit sulassa sovussa ja hauskaa pidettiin. Vapun viettoon kuului joinakin vuosina myös Mantan lakittaminen.

Ilmeisen hauskoja juhlia nämä vappujuhlat ovat olleet, välillä on muistissa katkoja ja haastateltavien kertomuksissa hiukan eri versioita. Muutaman vuoden kohdalla ollaan hiukan ”hukassa” siitä, kuka kulloinkin oli vastuussa ja mitä lakitettiin.

Pertti Ratsula kertoo, että ekonomit olivat aloitteentekijöinä akateemisten yhteiselle vappujuhlalle, joka järjestettiin aina Porin Suomalaisella Klubilla. Tarkoituksena oli jatkaa opiskeluaikojen akateemista vappuperinnettä.

Vapun vastaanottajaiset vaativat paljon talkootyönä tehtyjä valmisteluja. Klubin keskilattialle teetettiin isokokoinen Runebergin patsas, jota väliajat säilytettiin klubin vintillä ja tuotiin sieltä aina juhlien ajaksi juhlapaikalle. Klubin tilat ko-

Viereisen sivun kuvat:

Akateemiset vapunvastaanottajaiset pidettiin 30.4.1991 Porin Suomalaisella Klubilla.

1. Alkusimat on nautittu ja herroilla on meilläään sisälukulauluharjoitustilaisuus.
2. Ainakin varapuheenjohtaja Lenita on iloinen muustakin kuin sunosta.
3. Akateemiset juhlatuulella. Jaakko Koski jo lippa silmillä.
4. Ekonomi (Marketta Savolainen) lähestyy Teknillisen Seuran edustajaa katalissa myyntiaikeissa.

risteltiin ja somistettiin yhteisvoimin vappuaattoa varten. Patsas kolhiintui vuosien myötä ja aika ajoin sitä jouduttiin liimailemaan ja paikkailemaan, mikä myös tehtiin talkootyönä.

Pertti Ratsula kertoo, että ekonomien rooli näiden juhlien järjestelyissä oli ikään kuin vetäjän rooli, vaikka vetovastuu vuosittain vaihtelikin yhdistyksittäin. Niin myös vuoden 1969 vapun juhlissa ekonomieilla oli päävastuu. Pöytäkirjan mukaan Kari Sarpila ”sai hoidella asian”.

Yhteiset vapun vastaanottajaiset oli vuosikymmenien perinne, joka jatkui vielä 1970-luvun ja pitkälle 1980-luvulle. Vuoden 1975 vaalikokouksen yhteydessä todettiin, että vapun vastaanottajaisissa oli ollut vähän porukkaa ja keskusteltiin vappujuhlien laajentamisesta akateemiseksi juhlaiksi, johon osallistuisivat muutenkin akateemiset kuin ekonomit, insinöörit ja metsänhoitajat. Ihan heti ei onnistuttu laajentamissuunnitelmissa, sillä vuoden 1977 vappujuhla ”kuivui kokoon”.

Ilmeisesti ekonomiaktiivit tekivät sen veran tehokkaita elvytystoimia, että jo vuonna 1979 tilanne oli aivan toinen. Silloin vapun vastaanottajaisiin klubille oli kerääntynyt ”valtaisa määrä juhlijoita: ekonomieja, metsänhoitajia, insinöörejä, tuomareita ja lääkäreitä seurueineen, yhteensä 150 henkeä”. Samoin todettiin, että ”ohjelmansuorittajat olivat, kuten jo pitkään ennenkin, ekonomivoittoisia”. Siellä koki ensiesiintymisensä ETKO-orkesterimme eli Ekonomien Taloudellinen Kamariorkesteri.

Tammikuun 1981 johtokunnan kokouspöytäkirjasta ilmenee, että Lovén, Pihlava ja Sorkamo valittiin vapputoimikuntaan. Matti Koivusen oli määrä pitää muiden yhdistysten puheenjohtajille lyhyehkö esittelytilaisuus vappujuhlien järjestämisestä sekä vapputoimikunnan tehtävistä ja traditioista. Orkesteriksi pyrittiäisiin saamaan perinteisesti Naarmalan orkesteri.

Maaliskuun kokouksessa todetaan, että Nuorkauppakamari suunnittelee vappujuhlien järjestämistä ravintola Puistokeskukseen. Se ei ilmeisesti haitannut perinteistä akateemista vapunviettoa, sillä toimintakertomukseen on kirjattu, että vappua otettiin vastaan hilpeissä tunnelmissa. Tosin ohjelmasta huolehtiminen oli melkein pä kokonaan ekonomien harteilla jälleen kerran, ”mutta olipahan sentään ekono-



mien musisoivaa johtokuntaa vastaan löytnyt yksi soitto- ja laulutaitoinen lääkäri, muiden yhdistysten kyvyt ovat edelleen piileviä”.

Vapun vastaanottajaisissa myytiin aina myös arpoja, joiden myyntituotot annettiin lahjoitukseen. Niin esimerkiksi vuoden 1981 juhlien arjapaistuotto luovutettiin Antinkartanolle.

Vuoden 1982 vappujuhlaan osallistui ekonomien lisäksi insinöörejä, lääkäreitä, hammaslääkäreitä, metsänhoitajia ja tuomareita. “Ja siellä kaikilla oli niin mukavaa!”, kuten toimintakertomuksesta ilmenee.

Vielä vuonna 1984 ekonomit kutsuivat tapansa mukaan vapputoimikunnan koolle. Perinteisakatseemiset vappukarkelot pidettiin ja juhlimassa olivat ekonomit, insinöörit, lääkärit, hammaslääkärit, metsänhoitajat, tuomarit sekä suomen- ja ruotsinkieliset klubilaiset ja ystävät.

Ilmeisesti sen jälkeen tuli muutama vähemmän menestynyt yritys, mutta 1990-luvun alussa onnistuttiin vielä kerran elvyttämään perinteinen tunnelma. Sen jälkeen yhteinen akateeminen vappujuhla kuivui kokoon. Lähtitulevaisuudessa voimme odottaa uutta elpymistä tapahtuvan, onhan Porissa nykyään uusi, vireä yliopistokeskus.

Porin kauppaoppilaitoksen oppilaskunnan opiskelijoille luovutettiin monistuskoneen hankintaa varten 500 markan stipendi 20.4.1974. Rahenvaihdon todistajana oppilaitoksen rehtori Esa Yrjönkoski.

Porin kauppaoppilaitos

Porin kauppaoppilaitoksen kanssa yhteistyö käynnistyi 1950-luvulla. Yhdistyksemme järjesti jatkokoulutussarjoja, ja niihin päätettiin lähettää kutsu myös kauppaoppilaitokselle.

Kauppaoppilaitos tarjosi ystävällisesti uudet tilat kurssien pitopaikaksi. Yhdistyksemme järjesti vuosikausia kirjanpito-, verotus- ja muita kursseja kauppaoppilaitoksen tiloissa. Tämän yhteistyön myötä vakiintui apurahakäytäntö: lahjoitimme lähes vuosittain tietyn summan kauppaoppilaitoksen oppilaskunnan käyttöön.

Oppilaitoksen 70-vuotisjuhlan yhteydessä 5.5.1962 päätettiin luovuttaa 30.000 markan (vanha markka!) stipendi kauppaoppilaitoksen käytettäväksi.

Vuonna 1975 päätettiin myöntää 500 mk kauppaoppilaitoksen oppilaskunnan käyttöön monistuskoneen hankintaa varten ja seuraavana vuonna lahjoitus oli saman suuruinen.



Yhdistyksen 22. stipendi, arvoltaan 2.000 mk, luovutettiin klubilla 30.3.1983 Vaasan kauppakorkeakoulussa opiskelevalle Kokemäeltä kotoisin olevalle Pirjo Merikivelle (vasemmalla puheenjohtaja Matti Koivusen vieressä). Samassa tilaisuudessa luovutettiin 1.000 markan stipendi Porin kauppaoppilaitokselle luovutettavaksi keväällä jollekin ansioituneelle opiskelijalle. Stipendin vastaanotti kauppaoppilaitoksen Killan puheenjohtaja Antti Kokkila (kolmas vasemmalta).

Aina lahjoitus ei ollut rahaa, vaan saatettiin lahjoittaa esimerkiksi kirjoja vastineeksi tilojen käytöstä, kuten 1970-luvun loppuvuosina.

Porin kauppaoppilaitoksen 90-vuotisjuhlien johdosta päätettiin vuonna 1982 kartuttaa oppilaiden stipendirahastoa 1.000 markan lahjashekillä. Onnittelukäynnillä yhdistystämme edustivat Matti Koivunen, Tapio Välimäki ja Pentti Laine. Lahjashekin luovutus tapahtui

Yhdistyksemme luovutti 23.8.1989 KOP:n Keskusaukion konttorissa, Ilkka Kujalan työhuoneessa, Porin kauppaoppilaitokselle Philip Kotlerin Markkinoinnin käsikirjan. Kuvassa puheenjohtaja Terttu Knuutilalla vielä kirja kädessään, hänestä vasemmalla rehtori Esa-Erik Yrjönkoski ja Tapio Välimäki sekä oikealla ekonomi Ilkka Kujala.

29.4.1982 klo 13.21, kuten silloinen sihteeri kirjasi pöytäkirjaan.

Kauppaoppilaitoksen oppilaskunnalle myönnettiin sen jälkeenkin vuosina 1983-85 apuraha, joka oli suuruudeltaan 500-1.000 markkaa. Viimeinen maininta on vuoden 1992 huhtikuulta, jolloin kauppaoppilaitos vietti 100-vuotisjuhliansa ja sen kunniaksi yhdistyksemme lahjoitti 500 markkaa stipendirahastoon.

Kauppaoppilaitoksen tilojen käyttö väheni 1990-luvun alkuvuosien jälkeen, kun säännöllinen kurssitoimintamme loppui. Sen jälkeen pidettiin yksittäisiä koulutus- ja seminaarituloja, joihin hankittiin kulloinkin tarkoitukseen sopivat tilat, viimeksi kuluneiden vuosien aikana yhä useammin Porin korkeakouluyksiköstä.



Satakunnan Akavan aluetoimikunta

Akavan aluetoiminnan käynnistyttyä yhdistyksestämme valittiin yhteyshenkilö, jonka tehtävänä oli pitää johtokunnan jäsenet ajan tasalla akavalaisesta paikallistoiminnasta. Tauno Lovén muistaa olleensa yhteyshenkilömme 1980-luvun puolella, samoin Terttu Knuutila.

Viimeksi kuluneiden vuosien aikana yhteydenpito akavalaiseen aluetoimintaan on tiivistynyt sekä tietoisuus siitä lisääntynyt. Vuodelta 1995 löytyy merkintä edustuksesta Satakunnan Akavan aluetoimikunnassa, jolloin johtokunnan jäsen Jyrki Uurasmaa oli kaksivuotiskauden Porin Seudun Ekonomien edustaja. Hänen jälkeensä valittiin Lenita Nieminen.

Vuoden 1999 alussa alkavalle kaudelle satakuntalaiset ekonomit saivat mahdollisuuden valita kaksi edustajaa aluetoimikuntaan. Raumalaiset eivät nimenneet yhtään ehdokasta, joten porilaiset saivat molemmat ehdokkaansa, Lenita Niemisen ja Anne Jortikan aluetoimikuntaan. He ovat vieneet tietoa myös Rauman suuntaan.

Ensimmäisen kaksivuotiskauden päätyttyä keskustelua käytiin raumalaisten kanssa heidän halukkuudestaan toiseen paikkaan. Halukkaita ei vielä silloin löytynyt, joten kaksikkomme jatkoi toimikunnassa. Vuoden 2003 alusta satakuntalaisten ekonomien kaksi paikkaa jakavat Porin Seudun Ekonomieista Heli Hookana ja Rauman Ekonomieista Mika Leppänen.

Muut yhteisöt

Vuosien varrella on oltu enemmän tai vähemmän tekemisissä mitä erilaisempien yhdistysten ja yhteisöjen kanssa. Yhdistyksemme 20-vuotisjuhlien kutsulistastakin 23.2.1963 voidaan päätellä, että kutsuttuina olivat Porin Teknillisen Seuran ja Satakunnan Metsänhoitajien lisäksi Satakunnan Agronomikerho, Suomalaisen Lakimiesyhdistyksen Satakunnan osasto ry, Nuoret Lakimiehet ry ja Porin Nuorkauppakamari. Lisäksi kutsuttiin seuraavat järjestöt: Satakunnan Yrittäjät, Vähittäiskauppiasliiton Porin Piiri, Satakunnan Kauppiasyhdistys, Porin Kauppakamari, Porin Kauppiaitten yhdistys ja Porin Tekstiilikauppiat.

Enimmäkseen pöytäkirjoihin on merkitty maininnat huomionosoituksista ja juhlatilaisuuksiin osallistumisista yhdistyksemme osalta. Vuonna 1970 lähetettiin onnitelusähke 30 vuotta täyttävälle Porin Siirtomaatavarakauppiat ry:lle. Porin Insinöörit ry:tä on käyty onnittelemassa ainakin 30- ja 40-vuotisjuhlissa vuosina 1971 ja 1981. Satakunnan Insinöörien luona on käyty onnitelukäynnillä merkkipäivinä, viimeksi vuonna 2001 järjestön täyttäessä 60 vuotta. Pöytäkirjoista löytyy vuosien varrelta lukuisia mainintoja vastaavanlaisista osallistumisista ja muistamisista.

Tavanomaisuudesta poikkeava muistaminen löytyy vuodelta 1984, kun johtokunta päätti myöntää lastentarhanopettajien lakkokassaan 500 markkaa avustusta.

Työllisyyden hoitoa

Työttömyys kouraisi lama-aikana myös korkeakoulututkinnon suorittaneita. Porissa käynnistettiin Satakunnan Insinöörien aloitteesta koulutetuille työttömille toimintakeskus, jonka tehtävänä oli työttömien toimintaedellytysten parantaminen, työttömyyden torjunta, koulutus ja työelämään takaisin auttaminen. Toiminta muutettiin yhdistysmuotoiseksi vuonna 1995, ja sen nimeksi tuli Satakunnan Salpa ry.

Porin Seudun Ekonomit liittyi Satakunnan Salpa ry:n jäseneksi keväällä 1996. Perusteluna mainittiin: "Koska yhdistyksellä on syytä olla yhteiskunnallisesti valveutunut ja palvella monipuolisesti jäsenkuntaansa, päätettiin puheenjohtajan esityksestä, että Porin Seudun Ekonomit ry liittyy Satakunnan Salpa ry:n jäseneksi. Asiasta tiedotetaan jäsenkunnalle. Puheenjohtaja Simo Aalto totesi, että Satakunnan työvoimapiirissä on kaupallisen korkeakoulutuksen saaneista työttöminä 49 henkilöä."

Satakunnan Salpa ry:n hallitukseen on vuosittain valittu ekonomien edustaja, samoin kuin viiden muun jäsenjärjestön edustaja. Ensimmäisen kaksivuotiskauden edustajanimme oli silloinen puheenjohtaja Simo Aalto. Hänen jälkeensä seuraavat kaksi vuotta edustajanimme oli Sari Mäkitalo. Vuodesta 2001 Salpan hallituksessa on ekonomieja edustanut Timo Kokkola.

Yritykset

Ensimmäisen vuosikymmenen yritysvierailut

Perustamisesta lähtien nykypäiviin jatkunut ja voisi sanoa ehkä suosituin ja vakiintunein toimintamuoto yhdistyksen historiassa on ollut yritysvierailujen tekeminen Porin ja sen ympäristön yrityksiin, välistä kauemmaksikin. Myös yksi yhdistyksemme perustajajäsenistä, Markus Laine, korostaa haastattelussaan yritys- vierailujen merkitystä jäsenille ja yhteydenpidon tärkeyttä paikkakunnan yrityksiin. Yhdistyksen alkuaikoina ei lainkaan puhuttu vielä yrityksistä vaan toiminimistä ja liikelaitoksista.

Kun Porin Seudun Ekonomit ry oli maaliskuun alussa 1943 rekisteröity, niin jo huhtikuun kokouksessa saatiin kutsu ensimmäiselle yritys- käynnille. Konttoripäällikkö Hagner kutsui jäsenet tutustumiskäynnille Porin Paperitehtaalle ja Säkki- ja Pussitehtaalle saman kuukauden 7. päivänä. Toukokuun kokouksessa pöytäkirjaan merkittiin kiitollisuudella tutustumiskäynti ja päätettiin lähettää kiitoskirje vierailun johdosta maisteri Sven Erik Rosenlewille. Näin ekonomit hoitivat suhteita yritysmaailmaan asiaankuulu- vin huomionosoituksin. Ahkerasti alkuaikoina tehtiinkin vierailuja, koska jo samassa kokouk- ssa tuli konttoripäällikkö Roeringiltä kutsu tu-

tustumaan Outokummun metallitehtaalle.

Yritys- vierailut ovat olleet alusta lähtien jä- senten suosiossa ja jääneet hyvin mieleen. Syys- kuussa 1943 yritys- vierailut jatkuivat kesätaun jälkeen. Ekonomit vierailivat Friitalan nahkateh- taalla konttoripäällikkö Luonterin kutsumana. Friitalan Nahkatehdas on ollut usein vierailukoh- teena 1990-luvulle saakka. Erityisellä lämmöllä tämä yritys onkin jäänyt mieliimme, onhan Po- rin Seudun Ekonomien puheenjohtajan kaunis nuija saatu lahjoituksena Friitalan Nahkatehtaal- ta vuonna 1945. Nuijalla paukuteltaan vieläkin yhdistyksen vuosikokoukset.

Vuodelta 1945 löytyy jälleen merkintöjä yri- tys- vierailuista. A.Ahlström Oy:n pääkonttoris- sa Noormarkussa oli käyty tutustumiskäynnillä ja sen jälkeen yritys oli kutsunut ekonomi- vieraansa Noormarkun Klubille rapuillallisille.

Vuodelta 1945 löytyy ensimmäinen maininta yri- tys- vierailusta, joka suuntautui Raumalle saakka ja siellä oleviin tehdaslaitoksiin. Toukokuussa 1948 tehtiin retki Oy Werner Hacklinin Konepajalle. Yri- tys- vierailuja tehtiin useampia vuosittain.

Puheenjohtajan nuija odottaa vuoden 2001 uutta puheenjohtajaa. Porin Seudun Eko- noomit r.y. sai nuijan Friitalan Nahkateltaalta vuonna 1945.





Yritykset yhdistyksemme talouden tukijoina

Yritysyhteistyöllä oli alusta lähtien tärkeä merkitys yhdistyksemme taloudelle. Perustamisen jälkeen saatiin Porin kymmenen suurinta yritystä kannattajajäseniksi. Ne olivat A.Ahlström Oy, O.W.Hacklin & Co. Oy, Kause Oy, Kesko Oy Porin konttori, V.Keto-Seppälä Oy, Outokumpu Oy, Porin Paitatehdas Oy, Porin Puuvilla Oy, W. Rosenlew & Co. Oy ja Sataleipä Oy. Yhdistyksemme täyttäessä 20 vuotta olivat samat yritykset vielä mukana.

Helmikuussa 1944 pidetyssä vuosikokouksessa hyväksyttiin johtokunnan ehdotus yritys-

Yritysvierailu 30.9.1954 tehtiin Porin Puuvilatehtaalle. Piiput savuavat, tehdas pyöri täysillä.

ten kannatusmaksujen suuruudesta. Kannattajajäsenien jäsenmaksuksi sovittiin 500-1.000 markkaa riippuen yrityksen suuruudesta.

Jäsenmaksujen lisäksi yhdistys sai teollisuus- ja kauppiaaspiireiltä lahjoituksia. Kymmenvuotiskatsauksessa lahjoittajina mainitaan olleen W. Rosenlew & Co. Oy, Outokumpu Oy, Friitalan Nahka Oy, tehtailija J. Honkanen, johtaja Erkki Lipsanen, Porin Seudun Osuusmeijeri, tarkastaja J.V. Lahdenperä ja kauppias Olli F. Linnainmaa.

Tukiyrityksistä kutsuttiin ilman muuta edus-

Exkursio Friitalan Nahka Oy:öön 18.11.1954. Ekonomi Pertti Hellemaa portailla vieraita vastaanottamassa.



tajat yhdistyksemme merkkipäivien viettoon. Tapio Välimäki muistaa vuodelta 1948 yhdistyksen 5-vuotisjuhlat, joissa olivat mukana myös näiden tukiyriyten johtohenkilöt puolisoineen. Tämä ensimmäinen merkkivuosisjuhla oli intiimi ja lämminhenkinen tilaisuus.

Yhdistyksemme 20-vuotishistoriikissa kiteytetään kannattajajäsenen merkitys: "Kiitollisin mielin todettakoon, ettei yhdistyksemme toiminta siinä laajuudessa, mitä se on ollut, olisi ollut ajateltavissakaan ilman liike-elämän myönteistä suhtautumista. Toivomme, että tarjoamamme jatkokoulutustilaisuudet voidaan arvostaa jonkinlaisiksi vastikkeiksi tästä arvokkaasta tuesta ja että vastedeskin kykenemme samanlaista toimintaa harjoittamaan."

Yriyten kannattajajäsenyys jatkui 1980-luvulle asti. Vielä 1976 toimintakertomuksessa luetellaan yhdeksän kannattajajäsenen nimet.

1990-luvun lopulla johtokunnassa käytiin taas keskustelua kannattajajäsenen hankkimisesta, mutta se koettiin nykyaikana vaikeaksi asiaksi ja niin hankinnasta luovuttiin. Alueemme yriytkset ovat viime vuosina tukeneet toi-

mintaaamme esimerkiksi osallistumalla järjestämiimme koulutustilaisuuksiin tai sponsoroimalla jazz-tapahtumaa.

Esitelmöitsijät kokouksissamme

Parin ensimmäisen vuosikymmenen aikana perustamisen jälkeen lähes jokaisessa yhdistyksen kokouksessa kuultiin ajankohtainen esitelmä tai alustus jonkun yriytsmaailman edustajan esittämänä. Kun kokouksen virallinen osuus oli ohi, päästettiin esitelmöitsijä vauhtiin. Kokouspöytäkirjoissa mainitaan yriytsmaailmasta, Ekonomiyhdistyksestä tai sitten verovirastosta olevien esitelmöitsijöiden nimiä. Näin ekonomien jatkokoulutus hoitui tiiviissä yhteistyössä yriyten kanssa.

Yriytsvierailujen ja vuosikokousten yhteydessä pidettiin usein esitelmii ja koulutusta, kuten maaliskuussa 1944, jolloin yli-insinööri I. Harki kutsui yhdistyksen jäsenet tutustumaan Outokumpu Oy:n tehtaan uuteen kirjanpitoon. Harki esitti yleiskatsauksen yriyten kirjanpi-



don kehityksestä ja “antoi lopuksi luvan käyttää hyväksi tehtaan uutta kirjanpitosysteemiä”.

Seuraavassa johtokunnan kokouksessa kirjanpitoaihe jatkui, kun prokuristi Martti Hieta-nen selvitteli valaisevassa ja sisältörikkaassa esitelmässään Outokumpu Oy:n Metallitehtaan valmistuskirjanpidon pääpiirteitä. Ensimmäisinä vuosina johtokunnan kokouspöytäkirjoista löytyy läsnäolijoiden listasta useinkin merkintöjä paikalla olleista yrityksistä kutsutuista vieraista, jotka pitivät kokouksessa esitelmän.

Sotapalveluksesta vapautuneet ekonomit piti saada nopeasti koulutettua takaisin työelämään ja niinpä heille järjestettiin pikaluento-sarjoja, joissa luennoitiin verotuksesta, liikkeen-

28.5.1956 yritysvierailun kohteena oli Oy Teljän Tehtaiden konttori Porin Karjarannassa.

hoidosta, myyntitekniikasta ja hinnoittelusta sekä ajalle tyypillisistä muista asioista, kuten säännöstelymääräyksistä.

Jäsenhankintaa yrityksistä

Yrityksiin on pidetty yhteyksiä myös jäsenhankintamielessä. Yhdistyksen alkuvuosina kaikki jäsentiedot ylläpidettiin yhdistyksen toimesta. Hyvin tärkeänä pidettiin sitä, että tun-

Yhdistyksen vuosikokous miehissä Rauma-Rekola Oy:n Porin tehtaitten konttorissa 22.2. 1962. Naisjäsenet loistavat poissaolollaan. Kuva on otettu ulkona talon edustalla, ei olla pyöreän konttorin edessä kuten Teljän Tehtaiden aikana.



nettiin kaikki paikkakunnalle muuttaneet uudet ekonomit. Kun saatiin tietää uudesta potentiaalisesta jäsenestä, hänelle lähetettiin kohtelias kirje, jossa esiteltiin yhdistystä ja pyydettiin liittymään jäseneksi. Tai sitten sihteeri meni suoraan käymään yrityksissä ja esitteli yhdistyksen toimintaa ja usein saikin saman tien uuden jäsenen. Tällainen tapa jatkui vielä 1970-luvullakin.

Yritykset ja työnantajat suhtautuivat yleensä suopeasti ekonomiyhdistyksessä toimimiseen. Vapaata sai aina, kun piti hoitaa yhdistyksen asioita tai osallistua muualla järjestettyihin kokouksiin ja tapahtumiin. Siihen aikaan työnantaja kannusti mukanaoloon ekonomiyhdistyksessä.

Vierailut jatkuvat

Vuonna 1962 yhdistyksen edustajat oli kutsuttu S.-E. Rosenlewin 60-vuotisjuhliin, jonne shakettiin pukeutuneina lähtivät Välimäki, Hacklin, Viinikka, Rikberg ja Ratsula.

Yritysvierailujen kohteina eivät olleet vain Porissa olevat yritykset, esimerkiksi 1970-luvulla tehtiin ahkerasti vierailuja muuallekin, kuten Rauman, Säskylän, Äetsän, Noormarkun, Kaskisten ja Tampereen yrityksiin. Ja jos yritysvierailuissa on liiaksi keskitytty Poriin, ovat maakunnissa asuvat jäsenemme pian protestoineet Pori-keskeisyydestä.

Yhdistyksemme 20-vuotishistoriikissa tode-

taan: “Voidaankin todeta, että Porin talousalueen teollisuuslaitokset, pankit ja konttorit on miltei järjestään ‘nuohottu’, toiset useaankin kertaan. Aina kun jokin uusi tehdas on avattu tai entisten tilojen laajennustyöt hädin tuskin on saatu valmiiksi, on yhdistyksemme jo ollut kärkkymässä tutustumiskäyntiä.”

Ja näin on jatkunut näihin päiviin saakka.

Vierailukohde on usein ollut johtokuntamme jäsenen työnantajayritys. Johtokuntaan haluttiin mielellään jäseniä sellaisista yrityksistä kuin Rosenlew, joka oli aikoinaan merkittävä kannattajayritys ja monien ekonomien työnantaja. Niin myös monta vuotta aktiivisena hallituksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana toiminut Jaakko Heikinheimo vedettiin heti toimintaan mukaan, kun hän vuonna 1969 oli muuttanut Poriin. “...jo heti kun minä olin tullut aprillipäivänä tänne Poriin, niin ensimmäiset kokoukset olivat silloin keväällä joskus huhitakuun lopulla...”, muistelee Heikinheimo haastattelussaan. Ja kuukauden kuluttua hän oli jo ensimmäisellä yritysvierailulla mukana Reima-Pukineessa Kankaanpäässä.

Yhdistyksen vuosikokoukset on lähes poikkeuksetta järjestetty yrityksissä. Kohde on valittu kulloinkin sen mukaan, minkä on arveltu kiinnostavan jäsenkuntaa. Vuosikokoukset on aina koettu hiukan “tylsinä”, joten niiden yhteyteen on yleensä suunniteltu jokin mielenkiintoinen yritysvierailu tai muu tapahtuma.

Näihin vuosiin saakka tämä järjestely vuosikokousten kohdalla toteutuu samankaltaise-



Satakunnan Puhelin Oy:n toimitusjohtaja Veikko Naire esittelee ekonomivieraille lähti-äisiksi uusinta kännykän jalustatekniikkaa 24.4. 2001.

na. Yritysvierailut ovat pitäneet ekonomit ajan tasalla ja tietoisina alueen kehityksestä. Vuoden 1977 vierailulla Oy Rosenlew Ab:n Seikun Sahalla yrityksen pitkälle viety automaatio yllätti vierailijat täysin tehdaskierroksen aikana. Vastaavanlaista ”oppimista” tapahtuu joka vierailulla.

Vuodelta 1995 löytyy useampikin mielenkiintoinen yritysvierailuesimerkki. Vierailtiin yhdessä Porin Teknillisen Seuran kanssa Sampo-Rosenlew Oy:ssä ja kuultiin toimitusjohtaja Prihtin yritysesittelyn lisäksi konsultti Liisa Aallon esitelmä benchmarkingista ja toimintojohtamisesta, tutustuttiin The Body Shop -yrityskuvaan, kuultiin Satamaidon vierailulla yritysesittely ”Seurojentalon piimäjuhlista Jazzkadun piimäbaariin — Satamaito yhä kovenevasa kotimaisessa ja kansainvälisessä kilpailussa” sekä saman vierailun yhteydessä KTM Kristiina Ekmanin luento brandimarkkinoinnista.

Yritysvierailujen isännille on viety aina tuliaisia. Porin ”tavaramerkki” pärekori on ollut suosittu vieminen sekä paikkakuntalaisiin että varsinkin ulkopuolisiin yrityksiin. Joskus pärekori toimi vain ”kääreenä”, kuten vuoden 1979 vierailulla Porin Niittymaalle. Vierailu suuntautui kahteen yritykseen, Messin Oy:öön ja Lanka ja Muovi Ky:öön, joiden isännille vietiin tuliaisia pärekorit, joihin oli kätkeyty pullo. Tarina ei kerro, mikä pullo oli kyseessä.

Verkostoitumista

Ekonomitoiminta oli tärkeä verkostoitumis- muoto jo 1960-luvulla. Siihen aikaan sitä kutsuttiin ”hyvä veli” -järjestelmäksi, mutta se koettiin merkittäväksi silloinkin, ehkä vielä merkityksellisemmäksi kuin nykyään, muistelee 1980-luvun alussa puheenjohtajana toiminut Matti Koivunen. Kun hän liittyi Porin Seudun ekonomiyhdistykseen 1966, yrityksillä oli suurempi merkitys yhdistykselle kuin nykyään. Suurten yritysten, kuten Rosenlew, Puuvilla, Rauma-Repola, Kemira ja muut, johdossa oli paljon ekonomikuntaa. Yritysten konttoripäälliköt, tehtaanjohtajat ja talouspäälliköt olivat lähes aina ekonomieja, ja näin hänkin sai luotua aikoinaan hyvät henkilökohtaiset suhteet yrityksiin näiden ekonomijäsenten kautta.

Sen jälkeen, kun kaikki isot ja merkittävät yritykset ovat lopettaneet toimintansa Porissa, on ekonomikunnan näkyvyys paikkakunnan talouselämässä vähentynyt. Matti Koivunen näkee 1960-luvun yritysvierailujen merkityksen myös koulutuksellisesti tärkeänä nuorelle ekonomille. Suuriin yrityksiin tehtiin paljon vierailuja ja ne olivat opettavia ja tärkeitä. Itse pankkialalla toimineena hän piti erittäin tärkeänä sitä, että useamman kerran vuodessa käytiin teollisuuslaitoksissa, kauppaliihkeketjuissa ja muissa yrityksissä tutustumiskäynneillä.

Yritysvierailuja ei tehty vain Poriin

Yritysvierailut suuntautuivat usein Porin ulkopuolelle Kankaanpäähän, Pomarkkuun, Noor-markkuun, Ulvilaan ja Raumalle. Ekskursio Lohikon Tiilitehtaalle Kankaanpäähän päätettiin tehdä huhtikuussa 1969. Luonnollinen syykin muualle tehtäviin vierailuihin on, sillä osa jäsenkunnastamme asuu Porin ympäristökunnissa ja esittää toivomuksia vierailuista Porin ympäristön yrityksiin. Pohjois-Satakunnan kaikki merkittävimmät yritykset on koluttu läpi.

Vierailut poikivat sekä liikesuhteita että yksittäisiä ystävyyssuhteita, kuten Terttu Knuutila kertoo haastattelussaan. Hänen sihteerikautensa ensimmäinen yritysvierailu tehtiin Raumalle Oras Oy:öön. Vierailua isännöi Rauman ekonomien jäsen ja Oraksen hallintojohtaja Arvi Kaimio ja emännöi sihteeri Riitta Johansson, jotka molemmat ovat siitä lähtien kuuluneet Tertun lähimpiin ekonomiystäviin.

Useina vuosina tehtiin ns. kevätretki, joka saattoi suuntautua myös Satakunnan ulkopuolisiin yrityksiin ja kaupunkeihin. Toukokuussa 1975 kevätretki tehtiin Teollisuuden Voima Oy:öön Olkiluotoon. Matkaan lähti täpötäysi linja-autollinen jäsenkuntaa (50 henkilöä).

Vuoden 1977 kevätretki tehtiin Tampereelle, jossa vierailtiin Aamulehdessä, Tampereen Kirjapaino Oy:ssä ja Oy Yle Ab:ssä Tampereen Tohlopissa.

Vuoden 1982 kevätretki suuntautui Kankaanpäähän 36 hengen voimalla. Tutustuttiin joukolla Hollming-yhtymän Kankaanpään tehdaslaitokseen ja Oy Textilnorion Ab:n toimintaan. Tuliaisiksi Porista oli viety mukana siikojia, joita sitten riitti vielä paluumatkalla "huuto-kauppattavaksi" matkaan osallistujille, sillä isäntiä olikin ollut odotettua vähemmän. Kauppa kävi hyvin ja sihteeri pääsi eroon kaloista.

Koulutusyhteistyötä

Yhdistyksen perustamisesta lähtien yritysten kanssa tehtiin yhteistyötä esitelmä- ja koulutustilaisuuksien järjestämiseksi.

Joulukuun 1943 kokouksessa keskusteltiin

tulo- ja omaisuusveron ennakoperintää koskevasta laista ja "päätettiin järjestää yhdessä paikallisten teollisuuslaitosten kanssa esitelmätilaisuus kaupungin liike- ja teollisuuslaitosten edustajille asian valaisemiseksi". Tilaisuus saatiinkin järjestettyä jo 18. joulukuuta Porin Virkamieskerhon huoneistossa. Ekonoomiyhdistyksen kutsusta olivat paikalla esittelijäneuvokset Y. Seitola ja T. Takki, verotarkastajat Viitonen ja Saaren-Seppälä ja valtion verolautakunnan puheenjohtaja, konsuli Lars Holm. Lisäksi paikalla oli noin sata liike- ja teollisuuslaitosten edustajaa Porista ja Raumalta sekä ympäristökunnista.

Tapio Välimäki, yhdistyksen puuhemies kautta aikojen, käynnisti myöhemmin kurssimuotoisena verotukseen ja kirjanpidollisiin kysymyksiin liittyvän koulutuksen, jota järjestettiin vuosittain ja aina kun tuli lainsäädännöllisiä muutoksia.

Porin Seudun Ekonomit ry oli vuosikymmenien ajan tärkeä johdon ja keskijohdon kouluttaja. Nykyään tämäntyyppiset koulutukset toteutetaan usein joko Satakunnan kauppakamarin tai jonkin koulutusorganisaation toimesta. Viimeinen Porin Seudun Ekonomien järjestämä koulutusilta pk-yritysten uusista kirjanpitosäännöksistä oli 13.2.1995 Porin kauppaooppilaitoksella.

Koulutus on muuttunut vuosien myötä luento- ja seminaaritalaisuuksiksi, joita on tarjottu jäsenkuntamme lisäksi yrityksille. 1990-luvulla on järjestetty luentotilaisuuksia liittyen henkilöstön jaksamiseen, henkilösuhteisiin ja muihin yleisluontoisempiin kysymyksiin työelämässä. Aikansa suosittu julkisluennoitsijat ovat vierailleet meilläkin. "Miten motivoitua, miten uudistua, kuinka hinku löytyy?" kyselivät Ritva Enäkoski ja Marco Bjurström syyskuussa 1997 järjestämässämme luentotilaisuudessa, joka keräsi salin täydeltä kuulijoita.

Myös ekonomikevät 1999 aloitettiin vauhdikkaasti pölyttämällä ajatuksia ja asenteita aiheesta "Onnistuminen työelämässä", josta luennoi Porin Pripolissa filosofi Esa Saarinen. Tilaisuutta myytiin myös alueen yrityksiin, ja osallistujia saatiinkin yhteensä 230. Porin iso Pripoli-sali ei näyttänyt ollenkaan tyhjältä. Tilaisuuden jälkeen voitiin todeta, että budjetissa oli pysytty ja vähän jäi ylikin.

Virastot ja viranomaiset

Ensikosketus virkamiestahoihin saatiin yhdistyksen perustamishetkellä, olihan yksi yhdistyksen perustajajäsenistä ja ensimmäinen puheenjohtajamme Einar Tuominen (myöh. Tavas) tullinhoitajana Porin Tullikamarissa.

Viranomaisyhteistyö ei tule mitenkään korostetusti esille yhdistyksen historiassa. Se kai johtuu siitä, että asiat on aina hoidettu hyvin. Kuten 1970-luvulla puheenjohtajana toiminut Olli Heinonen mainitsee, että "hoidettiin jämpitisti kaikki tämmöiset viranomaisasiat eli yhdistys- ja rekisteriasiat ja muut".

Johtokunnan jäsenet olivat enimmäkseen yritysten palveluksessa. Johtokunnan sihteerinä vuosina 1965-68 toiminut Risto Järvinen edusti verohallitusta, jossa viimeisin pesti oli Ulvilan piiriverojohtajana. Verohallinnossa uransa alkuaikoina toimi myös yhdistykseemme VIII puheenjohtaja Reijo Häyry.

Kahden ensimmäisen vuosikymmenen aikana oli tapana pitää esitelmä tai luento yhdistyksen kokouksen yhteydessä. Usein kutsuttiin joku viranhaltija pitämään esitelmää ajankohtaisista verotukseen, liikevaihtoverotukseen sekä työaika- ja kirjanpitolakiuudistuksiin liittyvistä asioista. Sotien jälkeen toimineesta Kansanhuoltoministeriöstä oli pöytäkirjojen mukaan esitelmäsihteerinä useinkin otteeseen toiminnan alkuvuosina.

Myös vierailuja on tehty julkishallinnon yhteisöihin. Uudemman ajan ekonomit ovat vierailleet 1990-luvulla Satakuntaliitossa (ent. Seutukaavaliitto) ja Satakunnan työvoima- ja elinkeinokeskuksessa (ent. työvoimapiiri).

Sääntömuutoksia

Sääntömuutosten yhteydessä on asioitu ministeriöön ja patentti- ja rekisterihallitukseen päin. Yhdistyksen ensimmäiset säännöt hyväksyttiin kokouksessa 24.1.1943 ja merkittiin yhdistysrekisteriin 2.3.1943. Ensimmäisen kerran sääntöjä ruvettiin muuttamaan vuonna 1955, kun vuosikokous hyväksyi johtokunnan ehdottamat muutokset sääntöjen 1., 2. ja 5. py-

kälään. Siitä lähtien sääntöjen 1 §:n mukaan Porin Seudun Ekonomit ry pudotti ekonoomisanasta yhden o-kirjaimen pois. Sääntöjen 2 §:ssä määriteltiin, että yhdistyksen jäseneksi pääsee jokainen kaupallisen korkeakoulun loppu-tutkinnon suorittanut henkilö, jonka johtokunta hyväksyy. Lisäksi yhdistyksellä on kannattavia ja kunniajäseniä. Johtokunnan kokoonpanoksi tuli 5 §:n mukaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi kuusi jäsentä, joiden erovuorot määriteltiin pykälässä. Muutokset lähetettiin hyväksyttäväksi oikeusministeriöön ja merkittiin 24.3.1955 yhdistysrekisteriin.

Sääntöjen 1 §:n sisältöä muutettiin 1960-luvun alussa ja muutosehdotus hyväksyttiin kahdessa yleiskokouksessa 1961-62, minkä jälkeen asia päätettiin ilmoittaa liitolle. Sääntömuutos merkittiin yhdistysrekisteriin 25.8.1962.

Kolmannen kerran sääntöjen muutos hyväksyttiin vuoden 1967 helmikuun 23. päivän vuosikokouksessa ja marraskuun 22. päivän kokouksessa. Keskeisin muutos oli vuosikokouksen jakaminen kahdeksi eri kokoukseksi: vaalikokoukseksi ja tilikokoukseksi. Muutos jäi jostain syystä ilmoittamatta yhdistysrekisteriin päätöksen jälkeen, ja vasta vuonna 1973 sihteeri lähetti muutospaperit Porin maistraattiin. Oikeusministeriön yhdistysrekisteritoimisto totesi kolme virheellisyttä asiakirjoissa. Asia pantiin kuntoon, ja sääntömuutos hyväksyttiin viimein oikeusministeriössä 23.7.1974.

Neljännän kerran sääntöjen muuttamista käsiteltiin johtokunnan kokouksessa joulukuussa 1998. Säännöt kaipasivat ajan tasalle saattamista. Sisällöllisesti ei suuria muutoksia tehty. Säännöt uudistettiin nykysuositusten mukaisiin sanamuotoihin. Suurin yksittäinen muutos oli yhdistyksen purkamista koskevaan pykälään, jossa vanhojen sääntöjen mukaan yhdistyksen purkautuessa yhdistyksen omaisuus olisi jaettu kauppaoppilaitoksessa opiskelevien hyväksi. Uudistettujen sääntöjen mukaan yhdistyksen omaisuus ja varat jaetaan purkupäätöksen tehneen kokouksen hyväksymällä, yhdistyksen tarkoituseriä toteuttavalla tavalla. Lisäksi muutoksia tehtiin tilien tarkastamisajankohtaan ja

vuosikokouksen ajankohtaan. Niinikään vaalikokouksessa valitaan uusien sääntöjen mukaan puheenjohtaja ja seitsemän johtokunnan jäsentä. Varapuheenjohtajan valitsee johtokunta keskuudestaan. Uudistetut säännöt hyväksyttiin vuoden 1999 vuosikokouksessa ja vaali-

kokouksessa ja lähetettiin Patentti- ja rekisterihallitukselle rekisteröitäväksi. Sääntöihin tuli muutoseikkoihin liittyvä korjauspyyntö joulukuussa 2000, ja lopullisesti uudet säännöt hyväksyttiin Patentti- ja rekisterihallituksessa elokuussa 2001.



Lähdössä metsäretkelle W. Rosenlew & Co. Oy:n Yyterin kartanon metsään 27.5.1963. Elma ja Markus Laine odottamassa retkikyytiä lähes torin laidalla.

Tiedotusvälineet

Porin Seudun Ekonomit ry oli ensimmäisten vuosikymmenten aikana tämän tästä julkisuudessa lehdistön välityksellä. Esitelmätilaisuuksista, stipendien jaosta ja yhdistyksen merkkipäivistä löytyy runsaasti lehtileikkeitä eri kansioista. Kukin puheenjohtaja ja sihteeri on tallettanut omalla tyylillään lehtiartikkeleita.

Vaikka julkisuudessa on esiinnyttykin, niin yhdistyksen rooliksi ei milloinkaan ole koettu mittavien julkilausumien antamista tai yhteiskuntasuhteiden hoitamista julkisesti. Yhdistyksen puheenjohtajana 1970-luvun alussa vaikuttanut Reijo Häyry toteaaakin: “Eihän me nyt niin jatkuvasti julkisuudessa oltu. Jos jokin merkkipäivä oli, koettiin pikkasen nokkaa nostaa, että tiedettäisiin, että sellaisetkin (ekonomit) on olemassa.”

Matti Koivunen toteaa haastattelussaan, että ekonomikunnan näkyvyys seudun talouselämässä on vähentynyt ekonomien merkittävien vakanssien poistuttua taloudellisen tilanteen muuttumisen myötä. Ei ole enää vaikuttavia yrityksiä, kuten Rosenlew, Puuvillatehdas, Rauma-Repola, Lipsanen, Linnainmaa. Näissä yrityksissä vaikutti ennen sotaa koulutuksensa saaneita kunnianarvoisia ekonomia, jotka näkyivät ammattikuntansa edustajina myös julkisuudessa.

Esitelmätilaisuudet lehdistössä

Tärkeimmistä kokouksista ja niiden yhteydessä pidettävistä esitelmistä ja järjestetyistä seminaaritilaisuuksista ilmoitettiin 1950- ja 1960-luvuilla Satakunnan Kansassa ja Björneborgs Tidningissä. Satakunnan Kansassa oli usein myös artikkeleita esitelmätilaisuuksista, joita Porin Seudun Ekonomit järjesti ahkerasti ja joissa oli usein nimekkäitä puhujia. Esitelmätilaisuudet oli tarkoitettu muillekin akateemisille järjestöille. Paikallinen Satakunnan Kansa kirjoitti 25.3.1953: “Akateemisten ammattiryhmien yhteistoiminta Satakunnassa ollut uraa uurtavaa laatua”. Sitten seurasi selostus tavanmukaisesta kevätkokouksesta ja sen jälkeen

pidetystä esitelmätilaisuudesta sekä Akavan toiminnasta ja tarkoituseristä. Esitelmätilaisuuteen osallistuivat ekonomit, agronomit, metsänhoitajat, eläinlääkärit ja maanmittausinsinöörit ja se pidettiin ravintola Puistokeskuksessa.

Lokakuussa 1956 oli pitkä artikkeli otsikolla “Ekonomeja jatkokoulussa Porissa”, kun ekonomi Erkki Salava esitelmöi liikeyrityksen budjetoinnista. Tilaisuuteen osallistui sata kuulijaa.

Helmikuussa 1969 on otsikoitu näyttävästi: “Budjetoinnista puhuttiin Porissa”, ja selostettu Porin Seudun Ekonomien järjestämän esitelmätilaisuuden sisältö. Esitelmöitsijöinä olivat silloin Porin apulaiskaupunginjohtaja Heikki Koski ja ekonomi Raimo Pyrhönen. Heikki Kosken puheesta nykypäiväänkin sopii lainaus: “Kun yksityinen sektori pyrkii toiminnassaan taloudelliseen kannattavuuteen, julkisen hallinnon on otettava huomioon tämän ohella sosiaalinen kannattavuus. Tällöin yksityisen sektorin tavoittelemaa liikevoittoa vastaa kunnan toiminnassaan tavoittelema palveluvalmius.”

Ekonomipäivät Porissa

Porin Seudun Ekonomieille myönnettiin vuoden 1961 ekonomipäivien järjestämisvastuu. Tapahtuma oli mittavin yhdistyksemme siihen mennessä järjestämistä tilaisuuksista ja myös tiedotusvälineet olivat kiinnostuneita siitä. Olihan ohjelma merkittävä ja sen ajan talouselämän vaikuttajia oli saatu esitelmöimään.

Puheenjohtaja Mauno Knuutila antoi jo pari päivää ennen varsinaisia päiviä haastattelut ainakin Satakunnan Kansaan ja Kauppalehteen. Päivien sisällöstä ja osallistujista lehdistö uutisoi näyttävästi 16.9. ja 17.9. sekä niiden jälkeenkin päivien päätyttyä. Kaikki paikallislehdet sekä Kauppalehti ja Uusi Suomi uutisoivat sivukaupalla ekonomipäivistä. Tietoa välitettiin suurelle yleisölle juhlapäivien sisällön lisäksi yleensä ekonomikunnasta ja ekonomien asemasta Suomessa, vaikka päivien pääteema olikin “Kuljetukset muuttuvassa yhteiskunnassa”.

Myös yleisradio oli hyvin kiinnostunut täs-

tä valtakunnallisesta tapahtumasta ja teki haastatteluohjelman. Radio lienee ollut mukana muulloinkin kuin ekonomipäivien julkistamisessa, vaikka arkistoista ei löydy muuta mainintaa radio-haastatteluista. Yksittäinen tapahtuma on Tauno Lovénin muistama radio-ohjelma 1980-luvun puolivälissä, jolloin ekonomit olivat mukana erilaisten järjestöjen esittelysarjassa.

Vuosijuhlat

Yhdistyksen merkkivuosista on saatu julkisen sanan kautta paljonkin palstatilaa, säilyneiden lehtileikkeiden perusteella ainakin 1950- ja 1960-luvuilla. Yhdistyksen täyttäessä 10 vuotta paikallislehti otsikoi: “Arvokas 10-vuotisjuhla Porin Seudun Ekonomit ry:llä eilen”. Jutussa mainittiin mm. kauppatieteiden tohtori Eino Hirvosen pitäneen erittäin mielenkiintoisen ja hienolla huumorilla höystetyn esitelmän: “Onko ekonomeja liikaa?” Puheessaan hän tuli siihen tulokseen, “että kaupallisen ja taloudellisen tasomme kohottaminen edellyttää, että ekonomeja edelleen kasvataan”.

Yhdistyksen täyttäessä 20 vuotta otsikoi Satakunnan Kansa 24.2.1963: “Tulopolitiikan ongelmat ajankohtaisia Suomessa” ja alaotsikkona oli “Porin Seudun Ekonomieilla 20-vuotisjuhla”. Juhlalta on kerrottu sanoin ja kuvin puolen sivun verran. Myös silloinen puheenjohtaja Tapio Välimäki on esillä yhdessä juhlapuhujien kanssa, joiden puheita on selostettu seikkaperäisesti.

Yhdistyksen täyttäessä 25 vuotta ainakin kahden lehden toimittajat ovat olleet liikkeellä. Satakunnan Kansa ja Uusi Aika kirjoittavat juhlapäivästä kahtena perättäisenä päivänä, 2.-3.3.1968. Ensimmäisessä artikkelissa kerrotaan melko tarkkaan yhdistyksemme perustamisesta tärkeimpiin tapahtumiin ja henkilöihin. Juhlapäivän jälkeisissä artikkeleissa käsitellään pääasiassa juhlapuhujan, kauppatieteiden tohtori Jaakko Lassilan juhlapuhetta, joka käsitteli Suo-

men teollisuuden tulevaisuuden näkymiä. Juhlan kuvateksti Satakunnan Kansassa soveltuu nykypäiväänkin vallan mainiosti: “Ekonomitukin suorittaminen on vasta valmistautumista elämään. Ekonomi ei täytä tehtävänsä, jos hän ei jatkuvasti täydennä tietojaan ja pysy ajan tasalla. Siksi jatkokoulutus on yksi tärkeimmistä yhdistyksemme päämääristä, sanoi ekonomi Pentti Hacklin tervehdyspuheessaan Porin Seudun Ekonomien 25-vuotisjuhlassa.”

Kaikista kymmenvuotisjuhlista on säilynyt jonkin verran lehtileikkeitä. Vuonna 1993 oli artikkeli Satakunnan Kansassa 50-vuotta täyttävästä yhdistyksestä ja puheenjohtaja Lenita Niemisen kuva. Tämän artikkelin perusteella yhdistys sai ainakin yhden uuden jäsenen. Juuri paikkakunnalle muuttanut Auli Aaltonen näki jutun lehdessä ja otti sen perusteella yhteyttä puheenjohtajaan. Siitä alkoi antoisa aika Porin Seudun Ekonomieissa aina puheenjohtajaksi saakka.

Stipendi- ja muut virallisluontoiset jutut

Sanomalehdessä on julkaistu vuosittain yhdistyksen johtokunnan kokoonpano, aikaisempina vuosina on myös selostettu kokouksen kulkua. Viralliset kokouskutsut on myös aina ilmoitettu lehdessä. Vuosittainen stipendin jakaminen on pyritty saamaan julkisuuteen ja varsinkin 1960-luvulla, jolloin yhdistysten määrä ei ollut niin mittava kuin nykyään, saatettiin saada palstatilaa ihan mukavasti, välistä kuvakin stipendin jakotilaisuudesta, etupäässä Satakunnan Kansaan. Ensimmäisen stipendin luovutustilaisuudesta Satakunnan Kansa kirjoitti 26.3.1964 näyttävästi kuvan kera, jossa puheenjohtaja Tapio Välimäki luovutti historian ensimmäisen Porin Seudun Ekonomien stipendin opiskelija Marita Laurénille.

Välillä vuosittain tapahtuvalla stipendin jaolla oli vaikea saada ylitettyä uutiskynnystä. Olli Heinonen muistelee: “Sihteerikaudelta jäi mieleen, kun näitä stipendejä ruvettiin anta-

maan ja saatiin esim. Satakunnan Kansassa julkisuutta, vähän palstatilaa, niin silloinen päätoimittaja sanoi, että eivät he halua tämmöistä juttua sinne, että niitä on niin paljon...” Joka tapauksessa vähintäänkin stipendin saajan nimi on aina julkaistu.

Uuden ajan henkilökuvia ja tapahtumia

Tultaessa 1990-luvulle julkisuutta on saatu muunkinlaisilla asioilla kuin merkkipäivillä ja esitelmätilaisuuksilla. Porin Seudun Ekonomien käynnistämästä ekonomigolfista löytyy artikkeleita vuosilta 1992-1995. Vuonna 1996 Simo Aallon aloittaessa puheenjohtajakautensa hänestä oli maakunnan ykköslehdessä artikkeli. Samoin Tapio Välimäen 80-vuotispäivän kunniaksi järjestetystä juhlasta oli artikkeli kuvan kera Satakunnan Kansassa lokakuussa 1998. Yhdistyksemme kummin, Jarmo Jaulimon vieraillessa yhdistyksemme vieraana keväällä 2000, oli Satakunnan Kansassa artikkeli.

Vuonna 2001 yhdistyksemme on saanut julkisuutta uuden puheenjohtajan myötä usein, kun professori Heli Hookana on esiintynyt eri tiedotusvälineissä. Myös Ekonomi-lehdessä hänestä oli yhden aukeaman juttu hänen aloittaessaan Porin Seudun Ekonomien puheenjohtajana. Myös paikkakunnan paikallislehti Porin Sanomat julkaisi artikkelin, jossa haastateltiin puheenjohtajan nuijan luovuttajaa Auli Aaltosta ja uutta puheenjohtajaa Heli Hookanaa. Aiheena oli ekonomien liiketoimintaosaaminen ja sen hyödyntäminen yritystoiminnassa.

Tiedottaminen Ekonomi-lehden välityksellä

Ekonomi-lehti on ollut käytetyin tiedotuskanavamme ulospäin. Lehdessä on julkaistu johtokunnasta riippuen säännöllisesti ja vähemmän säännöllisesti yhdistyspalstalla tietoa toiminnasta ja tapahtumista. Aika ajoin on saatu artikkelikin Ekonomi-lehteen, kuten 1990-luvun lopulla julkaistut artikkelit vuosien 1998-2000 ekonomijanzeista Porissa. Yrittäjäneuvos Kirsti Paakkasen vieraillessa luennoimassa vuoden 2000 maaliskuussa, saimme Ekonomi-lehteen jutun.

Usein julkisuudessa on esiintynyt ekonomi Pertti Ratsula, jonka perheyrytyksessä työskentelee kaksi hänen jälkeläisistään, molemmat ekonomieja, nykyinen toimitusjohtaja Matti Ratsula ja hänen sisarensa tuotepäällikkö Tiina Ratsula sekä Matin vaimo, ekonomi Kati Ratsula. Ekonomi-lehti nimesi Ratsulan ekonomiperheen kuukauden ekonomieiksi lokakuussa 1994 ja julkaisi näyttävän artikkelin. Pertti Ratsula oli myös lehden kansikuvassa. Ratsulan kaksi ekonomipolvea täyttivät kuukauden ekonomin valintakriteerin monin verroin. “Haemme kullekin kuukaudelle tavalla tai toisella ajankohtaista henkilöä. Ratsuloitten valinnassa kaikki palaset loksahivat mieluusti yhteen. He ovat varsin aktiiveja ekonomieja ja hyviä esikuvia yrittäjille. Tällainen tiimityö perheenjäsenten kesken on loistava esimerkki kenelle tahansa. Yrittäminen ja menestyminen vaativat kovaa uurastusta. Se on palkitsevaa, muttei helppoa”, toteaa Ekonomi-lehden toimitussihteeri Hannele Huhtala Satakunnan Kansan haastattelussa.

Stipendit

Varallisuuden kasvu lienee osaltaan vaikuttanut siihen, että yhdistys rupesi jakamaan vuosittain stipendejä ansioituneille kauppatieteiden opiskelijoille. Reijo Häyry toteaa haastattelussaan, että hyvin onnistuneet ekonomipäivät Porissa 1961 loivat hyvän pohjakassan, jota oli sitten hyvä lähteä kasvattamaan ja käyttää osa myös tulevien ekonomipolvien hyväksi.

Ensimmäisen stipendin jaosta päätettiin vuosikokouksessa 27. helmikuuta 1964. Stipendin suuruudeksi päätettiin 500 mk ja se myönnettiin Suomen kauppakorkeakoulun satakuntalaiselle opiskelijalle. Stipendiaatin valintaa käsiteltiin johtokunnan kokouksessa 20.3.64 puheenjohtaja Tapio Välimäen luona. Stipendiä olivat hakeneet muiden muassa Marita Laurén Pihlavasta, Simo Näkki Porista ja Tapio Pakkala Eurasta. Johtokunta päätti myöntää stipendin Marita Laurénille (nyk. Sammalkorpi). Valinnassa painoi mm. Tyttölyseon opettajakunnan suositus. Stipendi luovutettiin juhlallisesti Porin Suomalaisella Klubilla, joka vakiintuikin stipendin luovutuspaikaksi.

Stipendin myöntämisestä kauppatieteen opiskelijalle tuli vuosittainen tapa, joka on jatkunut näihin päiviin saakka. Stipenditoimintaa arvostavat sekä antajat että saajat.

Stipendiaatin valinta ei aina ole ollut helpo-

poa. Entinen puheenjohtaja ja johtokunnan jäsen Olli Pihlava totesi että on aina arvostanut stipenditoimintaa, mutta että "on kauhean vaikea aina valita se, kenelle pitäisi antaa, se on aina ollut tavallaan hankala tehtävä, kun hyviä hakemuksia on kaikilla". Joka tapauksessa stipendi on usein osunut oikeille henkilöille, joista Pertti Ratsula toteaa myöhemmin tulleen huomattavia vaikuttajiaakin. Tällainen stipendin saaja on esimerkiksi Helsingin kauppakorkeakoulun yrityspuolen professuuria hoitava Arto Lahti.

Vuonna 1966 johtokunta päätyi valinnassaan jälleen naispuoliseen stipendiaattiin. Suuruudeltaan 500 mk stipendin sai kauppatieteiden ylioppilas Leena Lismola. Seuraavana vuonna stipendin myöntämisen kriteerejä tarkennettiin ja päätettiin pyytää hakijoilta selvitystä velkaisuudesta ja aikaisemmista stipendeistä.

Välillä hakemuksia tuli vain muutamia, kuten vuonna 1970 vain 4 hakemusta. Näistä erottui kuitenkin selvästi yksi ja stipendin sai ekonomi Pertti Onniskä. Seuraavan vuoden stipendin hakijat olivat varsin tasapäistä joukkoa ja valinta oli erittäin vaikeaa. Lopulta valinnassa päädyttiin Marja Nokelaiseen, jolle stipendi luovutettiin perinteiseen tapaan Suomalaisella Klubilla.

Yhdistyksen ensimmäinen stipendiaatti kauppatiet. ylioppilas Marita Laurén (nyk. Sammalkorpi) Porin Pihlavasta vastaanottamassa 500 markan stipendiä 26.3. 1964 Porin Suomalaisella Klubilla yhdistyksen vuosikokouksessa. Stipendin luovuttajina vasemmalta Klas Rikberg, puheenjohtaja Tapio Välimäki, Mauno Viinikka, Pentti Hacklin ja Olli Heinonen.





Yhdistys oli kasvattanut stipendirahastoaan kirjanpito- ja verolainsäädäntöä käsittelevien iltakurssien tuotoilla ja vuonna 1972 stipendisumma korotettiin kaksinkertaiseksi. Suuruudeltaan 1.000 markan stipendi päätettiin yksimielisesti antaa kauppatieteiden ylioppilaalle Olli Varikselle. Stipendin myöntämisestä tehtiin juttu myös *Ekonomiuutisiin*.

Vuosijuhlakin saattoi olla aiheena suurempaan stipendisummaan. Yhdistyksen 30-vuotisjuhlan kunniaksi päätettiin käyttää stipendin jakamiseen 2.000 mk. Osa stipendisummasta hankittiin julkaisemalla nimi-ilmoituksia juhlahjelmassa. Hakijat olivat jälleen tasaväkisiä ja niinpä summa jaettiin kahden hakijan kesken. Antti Törnroos ja Marjaana Takala saivat kumpikin 1.000 markan stipendin.

Yhdistyksen varat karttuivat ja vuonna 1974 stipendisummaa korotettiin jälleen. Hakijoitakin oli 17 opiskelijaa, joista Riitta Tähtinen oli onnellinen 1.500 markan stipendin saaja. Vuonna 1975 samansuuruisen stipendin sai silloinen kauppatieteiden ylioppilas, nykyinen professori Arto Lahti, joka ei ole unohtanut Poria vaan on vierailut useinkin tilaisuuksissamme pitämässä luentoja.

Useat stipendien saajat ovat palanneet opis-

Yhdistyksen 30-juhlavuoden kunniaksi luovutettiin 19.4.1973 Porin Suomalaisella Klubilla kaksi 1.000 markan stipendiä satakuntalaisille Turun kauppakorkeakoulun opiskelijoille Marjaana Takalalle Kankaanpäästä ja Antti Törnroosille Porista. Kuvassa vasemmalta Pertti Ratsula, Matti Nousiainen, Matti Koivunen, Tapio Välimäki, Antti Törnroos, Marjaana Takala, Reijo Häyry, Veikko Luonteri ja Fredrik af Forselles.

kelunsa jälkeen Satakuntaan ja toimineet myöhemmin yhdistyksessämme aktiivisesti, niin myös vuoden 1976 stipendin saaja Lenita Nieminen, joka toimi yhdistyksen puheenjohtajana vuosina 1993-95. Samoin ensimmäinen stipendin saajamme Marita Laurén, nykyinen Sammalkorpi, on toiminut näihin päiviin asti aktiivijäsenenä oltuaan sitä ennen johtokunnassa kymmenen vuotta rahastonhoitajana.

Välillä johtokunta on joutunut tekemään paljonkin työtä oikean stipendiaatin löytämiseksi. Esimerkiksi vuonna 1978 hakemuksia tuli vain



Porin Suomalaisella Klubilla jaettiin kaksi stipendiä (á 1.500 mk) 7.4.1982. Stipendin saivat kolmatta vuotta Turun kauppakorkeakoulussa opiskeleva Raija Västilä sekä ensimmäistä vuotta samassa korkeakoulussa opiskeleva Petri Välimäki. Luovuttajan, puheenjohtaja Matti Koivusen, vasemmalla puolella ruusut kädessä yhdistyksen sihteeri ja 17. stipendiaatti vuodelta 1979, Leena Peltomäki. Hänen vasemmalla puolellaan ensimmäinen stipendiaattimme vuodelta 1964, Marita Sammalkorpi.

kolme, ja ne todettiin kaikki puutteellisiksi. Niinpä stipendi päätettiin julistaa uudelleen haettavaksi syksyllä. Hakijoita tulikin 13 ja ankaran harkinnan jälkeen päätettiin stipendinsaajaksi valita kauppatieteiden kandidaatin tutkintoa Vaasassa opiskeleva Ulla Mäenpää. Myös seuraavana vuonna pöytäkirjan mukaan "tiukan ja seikkaperäisen vertailun tuloksena" päätettiin stipendi antaa pomarkkulaiselle Vaasan kauppakorkeakoulussa kolmatta vuotta kirjeenvaihtajan tutkintoa opiskelevalle Leena Peltomäelle. Leenastakin tuli muutaman vuoden kuluttua johtokunnan

jäsen ja hän toimi myös sihteerin tehtävissä.

Jos on stipendiaatin valinta välistä vaikeaa, niin hauskuuttakin siitä on löytynyt entisen puheenjohtajan Olli Heinosen mukaan: "Oli hauskaa käydä hakemuksia läpi. Siellä oli hyvää opiskelijahuumoria viljelty niissä hakemuksissa. Opiskelijat oikein säällitelti omaa kurjuuttaan, kertoivat, kuinka tarpeen nämä manit olisi." Vähävaraisuus olikin noina aikoina yksi tärkeä valintakriteeri opintomenestyksen ohella.

Vuonna 1980 sovittiin, että jaettavan stipendin suuruus edellisen vuoden hyvän tuloksen perusteella on 1.800 markkaa. Hakemuksia tuli 17 kpl. "Vahvoja" hakijoita oli useita, minkä vuoksi johtokunta keskusteli valintaan vaikuttavista kriteereistä syvällisesti yrittäessään päästä optimaaliseen ratkaisuun. Stipendi päätettiin sitten antaa Helsingin kauppakorkeakoulussa toista vuotta opiskelevalle Tuula Janhuselle.

Vuonna 1982 oli suunniteltu jälleen jaettavaksi suurempi summa, 2.000 mk. Hakijat olivat kuitenkin niin tasaväkisiä, että stipendi päätettiin myöntää kahdelle hakijalle, jotka olivat Raija Västilä ja Petri Välimäki, molemmat opiskelivat Turun kauppakorkeakoulussa. Kumpikin sai 1.500 markan stipendin.

Yhdistyksen 20. stipendivuonna 1983 haki-



Yhdistyksen 30. stipendi (arvoltaan 2.500 mk) luovutettiin 17.4.1990 Turun kauppa-korkeakoulun 4. vuosikurssin opiskelijalle Heidi Varpelaidelle Porista. Luovuttajina Porin Suomalaisella Klubilla puheenjohtaja Ilkka Kujala ja rahastonhoitaja Marita Sammalkorpi, yhdistyksen 1. stipendin saaja vuodelta 1964.

joita oli 21 kauppatieteen opiskelijaa. Stipendi oli suuruudeltaan 2.000 markkaa ja se myönnettiin Vaasan kauppa-korkeakoulun opiskelijalle Pirjo Merikivelle.

Ainakin kerran on stipendi myönnetty ruotsinkielistä tutkintoa suorittavalle opiskelijalle, kun vuonna 1983 stipendin saajaksi valittiin Åbo Akademin taloudellisessa tiedekunnassa toisella vuosikurssilla opiskeleva Helge Vuoti.

Yleensä stipendin hakijoiden määrä on ollut alle kaksikymmentä hakijaa, mutta vuonna 1986 ja 1992 stipendihakemuksia saapui ennätysmäärät, kumpanakin vuonna 32 kpl. Hakijoiden joukosta löydettiin kuitenkin stipendien saajat suhteellisen helposti, Maarit Pietilä ja Elina Herrala.

Vuonna 1991 johtokunta oli kartuttanut stipendirahastoa 10.000 markalla ja stipendisummaa korotettiin jälleen. Johtokunta valitsi 2.500 markan stipendin saajaksi Maarit Roeringin.

Vuonna 1997 päätettiin stipendi jättää jakamatta ja jakaa seuraavana vuonna kaksi 2.500 markan stipendiä. Stipendien jakoperusteista päätettiin, että valinnassa painotetaan opintomenestystä ja opiskeluun liittyvää tutkimustyötä, jonka toivottiin kohdistuvan Satakunnan talousalueeseen.

Vuoden 1998 stipendien julkistamistilaisuus olikin sitten juhlava. Samassa yhteydessä vietettiin kunniajäsenemme Tapio Välimäen 80-vuotisjuhlia Porin Suomalaisella klubilla. Stipendin saivat Maria Santavuo Ulvilasta ja Kirsi Solalinna Köyliöstä. Itse Nestori oli luovuttamassa stipendiä, jonka Maria Santavuo vastaanotti ja piti niin monisanaisen ja kauniin kiitospuheen, että Nestorinkin oli pakko kehua "näitä nykynuoria, joilla on sana hallussaan jo noin nuorena". Kirsi Solalinna ei päässyt tilaisuuteen, ja hän sai stipendin vaalikokouksessa.

Seuraavana vuonna stipendisummaa nostettiin jälleen ja jaettiin yksi 3.000 markan suuruisen stipendi. Sen sai Tampereen yliopistos-



Stipendin jakotilaisuus Suomalaisella Klubilla 13.4.1993. Yhdistyksen jakama 2.500 markan stipendi luovutettiin Helsingin kauppa-korkeakoulussa opiskelevalle ulvilalaiselle Sebastian Krapfille. Stipendiä luovuttamassa sihteeri Tiina Ratsula (oik.), puh.johtaja Lenita Nieminen, stipendiaatti Sebastian Krapf, Ritva Tommila, Tapio Välimäki ja rahastonhoit. Erkki Pakkasela.



V. 2002 stipendi jaettiin ensimmäistä kertaa euroissa. Nakkilasta kotoisin oleva ja Jyväskylän yliopistossa kauppatieteitä opiskeleva Eija Laurila sai 421 euron stipendin akavalaisten yhteisessä sijoitusseminaarissa Porin korkeakouluyksikön auditoriossa 16.4. 2002.

sa kauppatieteiden maisteriksi opiskeleva, Merikarvialta kotoisin oleva Mira Kukko. Valinnassa painoi satakuntalaiseen yritykseen tehtävä tutkimus tietojärjestelmien vaikutuksesta organisaatioon ja yksiköihin. Lisäksi hänellä oli selkeä kohde stipendirahan käytölle, opintomatka Aasiaan ja tutustuminen siellä oleviin yrityksiin.

Vuonna 2000 tehtiin historiaa, kun stipendi myönnettiin ensimmäistä kertaa Porin omassa korkeakouluyksikössä opiskelevalle opiskelijalle. Stipendi oli suuruudeltaan 3.000 markkaa ja sen luovutti Sanna Valkeejärvelle suomalaisella Klubilla kunniajäsenenemme Tapio Välimäki, joka 36 vuotta sitten oli samassa paikassa luovuttanut ensimmäisen stipendin. Johdotuntaa edustivat puheenjohtaja Auli Aaltonen ja rahastonhoitaja Erkki Pakkasela.

Stipendien jakaminen on jo lähes neljän vuosikymmenen perinne, eikä se ole katkenut uudelle vuosituhannele tullessakaan, vaikka rahayksikkökin on muuttunut. Vuonna 2002 stipendi jaettiin ensimmäistä kertaa euroina, jaossa oli kaksi 421 euron stipendiä. Stipendin saivat Jyväskylän yliopiston taloustieteiden tiedekunnassa opiskeleva nakkilalainen Eija Laurila ja Tampereen yliopistossa opiskeleva porilainen Riku Pietiläinen.

Stipendiaatit 1964-2002

1964	Marita Laurén	500 mk
1965	Liisa Hartikainen	500 mk
1966	Leena Lismola	500 mk
1967	Eila Saari	500 mk
1968	Raimo Haavisto	500 mk
1969	Jyrki Holma	500 mk
1970	Pertti Onniselkä	500 mk
1971	Marja Nokelainen	500 mk
1972	Olli Varis	1.000 mk
1973	Marjaana Takala	1.000 mk
	Antti Törnroos	1.000 mk
1974	Riitta Tähtinen	1.500 mk
1975	Arto Lahti	1.500 mk
1976	Lenita Nieminen	1.500 mk
1977	Katriina Lähteenmäki	1.500 mk
1978	Ulla Mäenpää	1.500 mk
1979	Leena Peltomäki	1.500 mk
1980	Tuula Janhunen	1.800 mk
1981	Juhani Syrjätie	1.800 mk
1982	Raija Västilä	1.500 mk
	Petri Välimäki	1.500 mk
1983	Pirjo Merikivi	2.000 mk
1984	Helge Vuoti	2.000 mk
1985	Outi Kymäläinen	2.000 mk
1986	Maarit Pietilä	2.000 mk
1987	Vesa Mäkilä	2.000 mk
1988	Timo Vuorenmaa	2.000 mk
1989	Pirjo Silvennoinen	2.000 mk
	Pasi Kuusijärvi	2.000 mk
1990	Heidi Varpelaine	2.000 mk
1991	Maarit Roering	2.500 mk
1992	Elina Herrala	2.500 mk
1993	Sebastian Krapf	2.500 mk
1994	ei jaettu	
1995	Markus Leinonen	2.000 mk
1996	Jussi Virtanen	2.000 mk
1997	ei jaettu	
1998	Maria Santavuo	2.500 mk
	Kirsi Solalinna	2.500 mk
1999	Mira Kukko	3.000 mk
2000	Sanna Valkeejärvi	3.000 mk
2001	ei jaettu	
2002	Eija Laurila	421 euroa
	Riku Pietiläinen	421 euroa

”Tapsan juhla” 5.11.1998

Ainakin entisten puheenjohtajien haastatteluisa vuoden 1998 muistelluimmaksi tapahtumaksi kohosi marraskuun alussa järjestetty syksyn yllätysjuhla. Aiheen juhlaan antoi yhdistyksen historian kulkuun merkittävästi vaikuttanut Tapio Välimäki ja hänen 80-vuotispäivänsä.

Tapio Välimäen ansiolista ekonomina on mittava: yhdistyksen jäsen vuodesta 1946, johdokunnan jäsen yhtäjaksoisesti vv. 1948-75, joista sihteerinä 9 vuotta ja puheenjohtajana kolme vuotta, yhdistyksen ainoa kunniajäsen vuodesta 1974, Ekonomiliiton viiri 1958, Ekonomiliiton kultainen ansiomerkki 1962, Suurten Ekonomien kunniakilpi 1978, SEFE mitali 1985, liittohallituksen jäsen 1963-65.

Epävirallisina ansioina voidaan pitää sitä, että monille yhdistyksen jäsenille hän on ollut kautta vuosien yhdistyksen eräänlainen isähahmo ja sielu. Hänen kaskujaan muistelevat vieläkin monet ekonomikollegat. Hän on myös huolehtinut ekonomien osaamisen ajan tasalla pysymisestä käynnistämällä aikoinaan kirjanpito- ja verotuskoulutukset, joilla yhdistys hankki omaisuutensa.

Niinikään mittavan valokuva-arkiston keuruu on ollut hänen harteillaan vuosikymmenet. Ekonomikuntaa hän on tehnyt tunnetuksi myös metsähallinnon puolella: metsänhoidollisten harrastusten myötä hän on ansioitunut myös sillä saralla. Alun perin hänestä piti tulakin metsänhoitaja, mutta sitten tuli sota väliin ja sodan jälkeen hän päätyikin opiskelemaan ekonomiksi.

Tapio Välimäen ansiot huomioon ottaen ei ollut mitenkään ihmeellistä, että silloisen pu-

heenjohtajan Auli Aaltosen ei tarvinnut taivutella osallistujia juhlatuomikuntaan. Useat entiset puheenjohtajat antoivat vinkkejä ja ehdotuksia juhlan sisältöön. Lopulta käytännön järjestelyistä vastasivat puheenjohtajan lisäksi Terttu Knuutila, Pertti Ratsula ja Kari Sarpila.



Päivänsankari itse äännessä (puheenpito sujui valmistautumatta).

Juhlapaikaksi valittiin yhdistyksen vakio- paikka kautta vuosikymmenien, Porin Suomalainen Klubi. Juhlakalulle täytenä yllätyksenä järjestetty juhla aloitettiin entisen Keto-Seppälän bussilla Tapio Välimäen kotiovelta. Oli päivänsankarin kerrassaan komeaa astua entisen työnantajansa bussiin, jonka kylkeen oli kiinnitetty isoin kirjaimin teksti: Tapio Välimäki. Bussissa odotti joukko innokasta juhlaväkeä metsurin kypärät päässään. Kypärät oli saatu Kullaan metsäopistolta. Kari Sarpilan toimissa matkaoppaana tehtiin kiertoajelu Tapio Välimäen entisten työpaikkojen kautta, ja valokuva otettiin perinteisesti Karjarannassa pyöreän talon edessä. Siellä oli otettu kuva myös 50-luvulla yritysvierailulla oltaessa.

Kiertoajelu päättyi Suomalaisen Klubin kohdalla, jonka takapihalle kokoonnuttiin istuttamaan Tapion tammi. Tammi oli tunnustus Ta-



pion metsänhoidollisista ansioista, joista myös Lounais-Suomen metsäkeskuksen edustaja Rauno Numminen puhui luovuttaessaan Metsäseura Tapion hopeisen ansiomerkin Tapio Välimäelle. Harva kahdeksankymppinen käy vielä päivittäin metsurin hommissa, kuten Tapio. Ja harva ekonomi omistaa niin mittavat metsäpalstat kuin Tapio. Kunniamerkin luovutusjuhlan kruunasi klubin tarjoama höyryävän kuuma glögi viileässä loppusyksyn säässä. Paikalla oli myös maakunnan ykköslehden toimittaja ja valokuvaaja.

Juhlaväki siirtyi sisätiloihin ja illan ohjelma alkoi. Kauppaneuvos Matti Linnainmaa oli esytynyt saapumasta, mutta perinteisen Linnainmaan herkkukorin hän oli toimittanut paikalle. Linnainmaan kaupasta toimitettu herkkukori oli vuosikymmenien ajan ollut yhdistyksen vuosijuhlissa arvottavana.

Onnittelupuheen esitti duo Terttu Knuutila ja Pertti Ratsula, jotka olivat tehneet kronikan menneiden vuosien merkittävimmistä tapahtumista. Tapio Välimäelle ojennettiin muistoksi arvokas valokuva-albumi, jonka Terttu Knuutila oli koonnut Tapion itse vuosien varrella keräämistä valokuvista.

Ekonomiliiton tervehdyksen juhlaan toi liiton toimitusjohtaja Markku von Hertzen, jonka juhlapuheen aihe oli "Nuukuus ekonomin taloudellisen ajattelun tukipilarina". Tapio Välimäki tunnettiin yleisesti nuukana yhdistyksen varojen valvojana. Nuukuus kuitenkin unohdettiin, kun tuli stipendin jakamisen vuoro. Tapio Välimäki oli aikoinaan käynnistänyt stipendien jakokäytännön kurseilla kerätyistä varoista. Stipendi myönnettiin vuosittain lahjakkaalle satakuntalaiselle kauppatieteiden

Metsuriekonomille istutettiin oma Tapion tammi Porin Suomalaisen Klubin pihaan 5.11.1998 järjestetyn juhlan yhteydessä. Tammi on istutettu. Metsurin kypärä päässä Tapio Välimäki, puheenjohtaja Auli Aaltonen, Lounais-Suomen Metsäkeskuksen kehityspäällikkö Rauno Numminen ja Kari Sarpila.

Kuvat vier.sivulla:
Juhlayleisöä kuuntelemassa puhetta.

opiskelijalle. Tapa on jatkunut näihin päiviin asti ja päiväsankarilla olikin kunnia luovuttaa vuoden stipendi nuorelle opiskelijaneitoselle Maria Santavuolle. Stipendin saajaa evästettiin ekonomikonkarin ohjeilla ja muistutettiin, että on tapana lähettää postikortti missä milloinkin maailmalla liikkuu. Stipendin saaja ei jäänyt sanattomaksi vaan piti erinomaisen kiitospuheen.

Ilta kului mukavasti juhla-aterian ja ohjelman merkeissä. Vanha konkari Kari Sarpila juonsi illan sujuvasti sanaillen.

Illan mittaan kuultiin monen ekonomikollegan puheenvuoroja ja onnittelupuheita. Itse juhlasankari innostui muistelemaan menneitä moneen kertaan ja Ekonomiliiton toimitusjohtajakin esittämään yksinlaulua, eikä sitä tarvinnut hävetä ollenkaan.

Musiikista vastasi uudelleen elvytetty ETKO eli Ekonomien Taloudellinen Kamariorkesteri, joka soitti itseään ja nuotteja säästäen. Orkesteri oli muodostettu 1970-luvulla viihdyttämään yhdistyksen illanistujaisissa, ja siihen kuuluivat Terttu Knuutila, Pertti Ratsula, Olli Pihlava ja Pentti Laine.

Ilta päättyi yömyssyn nauttimiseen Charlotta-pullosta, jonka Porin Teknillinen Seura lahjoitti yhdistyksellemme vuonna 1946. Charlotta on kulkenut juhlissa mukana vuodesta toiseen ja useimmiten Tapion mukana.

Tapion tammi klubin takapihalla on kasvanut vuosi vuodelta. Tammen viereen on kiinnitetty kyltti: Tapio tammi, Tapio Välimäen kunniaksi 5.11.1998, Porin Seudun Ekonomit ry ja Lounais-Suomen metsäkeskus. Lämminhenkisestä juhlaillasta jäi näin myös konkreettinen muisto jälkipolville.



Porin Seudun Ekonomit ry Tapahtumakalenteri 1943 - 2003

24.1.1943

Porin ja sen ympäristön ekonomien yhdistyksen perustava kokous Ravintola Elossa Porissa. Läsnä 16 ekonomia. Puheenjohtajana E. Tuominen ja sihteerinä Irja Virtanen.

Päätettiin yksimielisesti perustaa Poriin ekonomiyhdistys. Sääntöehdotus hyväksyttiin. 24.1.43 myös ensimmäinen vuosikokous, jossa johtokunnan puheenjohtajaksi ekonomii E. Tuominen. Samoin johtokunnan ensimmäinen järjestäytymiskokous, jossa yhdistyksen sihteeriksi prokuristi M. Laine ja rahastonhoitajaksi prokuristi M. Hietanen.

5.2.1943

yhdistyksen ensimmäinen kuukausikokous Ravintola Satakunnassa. Erkki Lipsasen alustus suhdanneverosta. Pöytäkirjalomakkeessa jo yhdistyksen oma logo.

7.4.1943

ensimmäinen vierailu Porin Paperitehtaalle sekä Säkki- ja Pussitehtaalle, isäntänä konttoripäällikkö Hagner.

21.5.1943

vierailu Outokummun Metallitehtaalle, isäntänä konttoripäällikkö Roering.

17.9.1943

ensimmäinen ulkopuolinen esitelmöitsijä, liikevaihtoverotarkastaja Liuksila Turusta. Päätettiin, että jokainen miesjäsen pitää vuorolleen esitelmän. Naisille myönnettiin tässä suhteessa erinäisiä helpotuksia.

20.11.1943

yhdistyksen ensimmäinen Pikkujoulujuhla kamreeri Hagnerin huvilassa Kaanaassa.

18.12.1943

Porin Virkamieskerhon huoneistossa esitelmäilaisuus, johon osallistui noin 100 liike- ja teollisuuslaitosten edustajaa Porista, ympäristöstä ja Raumalta. Esitelmänpitäjinä esittelijäneuvokset Y. Seitola ja T. Takki, verotarkastajat Viitanen ja Saaren-Seppälä sekä Valtioverolautakunnan puheenjohtaja, konsuli Lars Holm.

25.2.1944

asepalveluksessa olevat yhdistyksen jäsenet vapautettiin jäsenmaksun suorittamisesta.

Vuodelta 1945

yhdistyksen sihteerille maksettiin 600 markan palkkio.



Paikallisia vaikuttajia Porin Seudun Ekonomit ry:n 50-vuotisjuhlavastanotolla raatihuoneella 5.3.1993. Vasemmalta entinen johtokunnan jäsen Hjördis Toivo, Uolevi Toivo ja Esa-Erik Yrjökoski vaimonsa kanssa.



Vuoden 2000 stipendi luovutettiin juhlallisesti Porin Suomalaisella Klubilla. Puheen stipendin saajalle piti Tapio Välimäki.

Talvella 1945

sotapalveluksesta vapautuvien konttoristien ja liikeapulaisten pikaluentosarja.

17.2.1945

luovutti konttoripäällikkö Veikko Luonteri yhdistykselle Friitalan Nahkan lahjoittaman puheenjohtajan nuijan.

6.3.1945

päätettiin järjestää ensimmäinen retki Rauhalle, tehdaslaitoksiin tutustumista varten.

21.3.1945

puheenjohtaja Einar Tavast yhdistyksen virallisena edustajana Ekonomiyhdistys r.y:n valtuuskunnan kokouksessa.

17.4.1945

ensimmäinen jäsenyysero: Irja Virtanen siirtyi Turkuun.

1. - 3.6.1945

ensimmäinen Vaasan Ekonomien vierailu Porissa.

14. - 16.6.1946

Porin Seudun Ekonomien tutustumiskäynti Vaasaan.



Porilainen Sanna Valkeejärvi oli ensimmäinen stipendin saaja, joka opiskeli kauppätieteitä Porin korkeakouluysikössä.

7. - 8.6.1947

tutustumiskäynti Tampereelle Tampereen osaston vieraaksi Vaasan ja Jyväskylän ekonomien kanssa.

23. - 24.5.1947

Helsingin kauppakorkeakoulun II vuosikursin opiskelijoiden tutustumisretki Poriin. Tutustumisillanvietto Hotelli Satakunnassa sekä tehdaskäynnit Porin Konepajalle ja Seikun sahalle.

11.9.1947

annettiin Ekonomiyhdistykselle lausunto: Porin Seudun Ekonomit kannattavat Ekonomi-liiton perustamista.

17.10.1947

SNS-seuran Porin osaston sekä Porin Kauppiaitten yhdistyksen kanssa yhteinen tilaisuus, jossa vuorineuvos H. Huhtamäki esitteli Neuvostoliiton kaupasta.

21.2.1948

yhdistyksen 5-vuotismerkkipäivä Porin Lentoeseman Ravintolassa.



Naistenpäivän 8.3.1994
kunniaksi järjestettiin
naisekonomeille saunail-
ta UTU:n saunatiloissa.
Tunnelmaa nosti saunan
ja ruokailun lisäksi haita-
ri, soittamassa kutsun
saanut miespuolinen jä-
senen Raimo Pyydönnie-
mi.

5.4.1948

johtokunnan sihteeriksi valittiin Tapio Väli-
mäki; pitkän yhdistysuran alku.

1949

ensimmäinen pohjoismainen ekonomikong-
ressi Kööpenhaminassa. Porin Seudun Eko-
nomeista mukana Henry Tuulos, Klas Rik-
berg, Tapio Välimäki, Jarl Oldenburg, Helka
ja Matti Lintu.

1951

Henry Tuulos Ekonomiliiton hallituksen jäse-
nenä 1951 - 1953.

14.3.1951

perustettiin Helsingissä Ekonomiliitto. Perus-
tamiskokouksessa mukana porilaisedustajana
Henry Tuulos.

4.2.1952

tilattiin jäseniä varten Ekonomiliitolta 50 kpl
Helsingin Olympiakisojen pääsylippuja.

25.2.1952

vuosikokouksessa Porin Suomalaisella Klu-
billa hyväksyttiin yhdistyksen liittyminen
Ekonomiliittoon.

21.2.1953

10-vuotisjuhlatilaisuus Porin Suomalaisella
Klubilla. Esitelmöitsijät Eino Hirvonen ja Nii-
lo Hentola.

26.9.1953

esitelmätilaisuus yhdessä paikallisen laki-
miesyhdistyksen kanssa. Esitelmöitsijänä pro-
fessori Vihma.

25.2.1955

yleisessä kokouksessa sääntömuutosten toi-
nen ja lopullinen käsittely. Hyväksyttiin
sääntömuutokset 1, 2 ja 5 pykäliin. Jätettiin
toinen o pois Ekonomi-sanasta > Porin Seu-
dun Ekonomit.

Keväällä 1955

Turun Kauppakorkeakoulun excursio (prof.
Auvo Sääntti) Poriin. Ohjelmassa useita yritys-
vierailuja sekä ehtoollinen Teatteriravintolan
kabinetissa.

1957

Mauno Knuutila Ekonomiliiton hallituksen
jäsenenä 1957 - 1959 ja 1. varapuheenjohta-
jana 1959.

1.3.1958

yhdistyksen 15-vuotisjuhla Porin Suomalai-
sella Klubilla.

1.3.1958

Tapio Välimäelle Ekonomiliiton pöytälippu
kymmenen vuotta kestäneestä toiminnasta
yhdistyksen sihteerinä

Kevätretki Säkyliään
18.5.1987 Broilertalo
Oy:n tuotantolaitokseen,
jota esitteli toimitusjohta-
ja ekonomi Pertti Hong-
gell. Vasemmalla perus-
tajajäsen Markus Laine
Elma-vaimonsa kanssa.



16. - 17.9.1961

vuoden 1961 ekonomipäivät Porissa, teema-
na "Kannattavat kuljetukset laajenevilla
markkinoilla".

22.2.1962

hyväksyttiin sääntöjen muutos, muutoksen
kohteena yhdistyksen tarkoitus.

1963

Tapio Välimäki Ekonomiliiton hallituksen jä-
senenä 1963 - 1965.

23.2.1963

vietettiin 20-vuotisjuhlaa.

30.11.1963

Vaasan Ekonomit tekivät vierailun Poriin; ret-
ki Mäntyluotoon ja Reposaarelle sekä tutus-
tumiskäynti Hacklinin konttoriin (kahvit).

14.2.1964

Ekonominaiset juhlivat 10-vuotista toimin-
taansa.

27.2.1964

vuosikokous päätti varata 500 markan sti-
pendin jonkin suomalaisen kauppakorkea-
koulun satakuntalaiselle opiskelijalle. Ensim-
mäinen stipendi annettiin Marita Laurénille.

27.10.1964

excursio Vaasaan.

22.11.1967

hyväksyttiin sääntömuutos, 9.pykälä: vuosi-
kokous jaettiin kahdeksi kokoukseksi, vuosi-
kokoukseksi ja vaalikokoukseksi.

2.3.1968

vietettiin 25-vuotisjuhla Suomalaisella Klubil-
la kolmiosaisena.

23.9.1968

päätettiin hankkia yhdistykselle oma viiri.
Ensimmäinen kappale luovutettiin Rauman
Ekonomeille heidän 20-vuotispäivänään
31.10.69.

1969

Pentti Hacklin Ekonomiliiton hallituksen jä-
senenä 1969 - 1971 ja 2. varapuheenjohtaja-
na 1971.

17.2.1973

yhdistyksen 30-vuotisjuhla, paikkana Suoma-
lainen Klubi.

12.10.1973

Ekonomiliiton ylimääräisessä liittokokoukses-
sa päätettiin, että suomenkieliset ja ruotsin-
kieliset ekonomiyhdistykset muodostavat yh-
den yhteisen valtakunnallisen järjestön, Suo-
men Ekonomiliitto - Finlands Ekonomför-
bund SEFE ry:n.



22.11.1974

Tapio Välimäki valittiin yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi.

21.3.1975

SEFE vapautti Tapio Välimäen jäsenmaksun suorittamisvelvollisuudesta hänen tultuaan valituksi Porin Seudun Ekonomit ry:n kunniajäseneksi.

13.11.1975

päätettiin kannattaa Ekonomien työttömyyskassan perustamista.

Vuoden 1976

stipendi luovutettiin Lenita Niemiselle — henkilölle, josta myöhemmin tuli yhdistyksen puheenjohtaja.

4.11.1976

vastattiin Ekonomiliitolle hyväksyvästi mutta ”pitkin hampain” kysymykseen liiton järjestäytymisestä työmarkkinajärjestöksi.

1978

Olli Pihlava Ekonomiliiton hallituksen jäsenenä 1978 - 1980.

Eeva ja Reino Kuusela tanssin pyörteissä yhdistyksen 50-vuotisjuhliissa 5.3.1993.

Vuoden 1979 vappuna

Ekonomien taloudellinen kamariorkesteri ETKO koki ensiesiintymisensä.

27.10.1978

Tapio Välimäelle luovutettiin Ekonomiliiton Suurten Ekonomien kunniakilpi hänen yhdistysansioistaan.

16.2.1979

yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Einar Tavast kuoli.

Lokakuussa 1980

yhdistys teki syysretken Riihimäelle kohteena Suomen Höyhen Oy.

10.10.1981

tehtiin syysretki Vaasaan.

29.4.1982

Porin Kauppaoppilaitoksen 90-vuotisjuhlien johdosta luovutettiin koulun oppilaiden stipendirahastolle 1.000 mk:n lahjashekki.

12.3.1983

40-vuotisjuhlat Suomalaisella Klubilla.

3.5.1984

päätettiin myöntää lastentarhanopettajien lakkokassaan 500 markkaa!

Liisa Hietasalo hauskuttaa Nestoria (Tapio Välimäkeä) 50-vuotisjuhlassa 5.3.1993.



26.10.1984

Rauman Ekonomit juhli 35-vuotispäivää yhdessä Rauman teknillisen seuran kanssa.

17.11.1984

vaasalaiset vierailulla Porissa; kiertoaajelu välipaloiin.

Tammikuussa 1985

päätettiin, ettei yhdistys mene mukaan Akaan suunnittelemaan toimistoon Porissa.

17.10.1985

Ekonomiliiton 50-vuotisen toiminnan merkeissä ”Kakkujuhla” Suomalaisella Klubilla.

12.4.1986

retki Vaasaan.

28.11.1986

Terttu Knuutilasta tuli yhdistyksen ensimmäinen naispuheenjohtaja.

1987

Tauno Lovén Ekonomiliiton hallituksen jäsenenä 1987 - 1989.

1987

hankittiin 10 kpl Suomalaisen Klubin B-osakkeita.

13.4.1988

raumalaisten kanssa yhteinen vierailu Teollisuuden Voima Oy:öön Euran Olkiluotoon.

10.10.1988

Akava-yhteistyötä Porin seudulla kymmenen vuotta. Yhdistyksen edustajat mukana juhlassa.

2.12.1988

vaalikokouksessa johtokuntaan toisen polven ekonomi Tiina Ratsula-Wolff.

15.5.1989

yhdistyksen kevätretki Luvialle Satakunnan Säästöpankin koulutus- ja edustuskeskukseen Villa Petrelliin.

1989

Rauman Ekonomien 40-vuotisjuhla.

1990

yhdistyksen jäsen Lea Kevin valittiin vuoden sihteeriksi.

14.3.1991

valittiin stipendin saajaksi Vaasan Yliopiston kauppatieteellisestä tiedekunnasta 3. vuosikurssin opiskelija Maarit Roering, perustajajäsen Lauri Roeringin pojantytär.

29.4.1992

Porin Kauppaoppilaitoksen 100-vuotisjuhlan johdosta onnittelekäynti.



Kevätkesän yritysvierailu tehtiin 5.6.2002 Hacklin Ltd. Oy:öön ja tutustuttiin samalla satamaan. Johtaja Jyrki Paavola esitteli vieraille yrityksen toimintaa.

Huhtikuussa 1992

ostettiin yksi Pripoli-osake.

19.9.1992

Matti Nousiaisen aloitteesta ensimmäinen Ekonomi-golf Porissa.

Tammikuussa 1993

Tapio Välimäen järjestämä 20. kurssi.

21.11.1993

Asko Wilenin ohjaama tanssikurssi.

16.8.1994

aloitettiin selvittelyt vuoden 1996 ekonomipäivien järjestämiseksi Porissa.

15.10.1994

Rauman Ekonomiyhdistys 45 vuotta.

1995

Ekonomigolf Porissa koko maan laajuisena.

2.10.1995

perustettiin strategiaryhmä muotoilemaan yhdistyksen strategia.

Helmikuussa 1996

päätettiin, että Porin Seudun Ekonomit ry liittyy Satakunnan Salpa ry:n jäseneksi.



Vierailun päätteeksi otettiin ryhmäkuva Kallon kalliolla.

Vuoden 1995

SEFE:n Aktiivisuuskilpailun voittajaksi ei-korkeakoulukaupunkien sarjassa Porin Seudun Ekonomit ry. Lisäksi Lenita Nieminen vuoden 1995 jäsenyhdistyspuheenjohtajaksi.

5.9.1996

päätettiin osallistua vuoden 1998 ekonomipäivien hakuun. Ehdotettiin, että päivien isännöitsijä voisi olla yhteistyössä raumalaisten kanssa. Syysliittokokouksen päätöksellä Ekonomipäivät 1998 tiukan kisan jälkeen Lahteen.

25. - 27.4.1997

tehtiin pitkään valmisteltu retki Mauritzbergin linnaan Ruotsiin Porin Teknillisen Seuran kanssa.

29.6.1997

tehtiin vierailu Porin korkeakouluysikköön.

23.9.1997

järjestettiin ”muotitapahtuma” Ritva Enäkoski-Marco Bjurström: Miten uudistua? Kuinka hinku löytyy?

13.2.1998

ensimmäiset ekonomien perjantaitreffit. Tapaaminen Café Antonissa joka kuukauden viimeinen perjantai kello 16-18. Tapaamiset jatkuivat loppukeväeseen mutta hiipuivat sen jälkeen.

13.5.1998

Flooran päivän vierailu Raumalle, kohteena Oras ja isäntinä Rauman Ekonomit.

18.7.1998

ensimmäinen ekonomien Jazz-tapaaminen Porin taidemuseossa, mukana SEFEn puheenjohtaja Leea Murtolehto sekä ekonomeja Helsingistä ja muualta Etelä-Suomesta.

16.11.1998

yhteinen vierailu Porin Teknillisen Seuran kanssa TE-keskukseen.

5.11.1998

kansalaispäivälliset eli ohjelmallinen ilta Tapio Välimäen 80-vuotismerkkipäivän kunniaksi. Suomalaisen Klubin pihaan istutettiin Tapion tammi.

14.10.1998

päätettiin perustaa toimikunta laatimaan historiikki yhdistyksen 60-vuotisesta toiminnasta 1.3.2003 mennessä.

17.2.1999

filosofi Esa Saarisen luentotilaisuus Pripolisissa, yhteensä 230 osallistujaa!

**17.7.1999**

ekonomien toinen Jazz-tapaaminen Porin taidemuseossa.

16.10.1999

Rauman Ekonomit ry vietti 50-vuotisjuhlaa. Viisihenkinen onnittelijajoukko vei lahjaksi raumalaisille oman Charlotta-pullon (täynnä oikeassa suhteessa sekoitettua lientä), johon nimen lisäksi maalautettiin purjelaiva.

24.8.1999

ensimmäiset yhteiset rapujuhlat Teknillisen Seuran kanssa Segelföreningenin tiloissa Kallossa.

20.10.1999

vierailu Porin uuteen korkeakouluyksikköön, mukaan kutsuttiin myös Porin Teknillinen Seura.

1.12.1999

yhdistyksen säännöt nykyaikaistettiin kauttaaltaan. Muutokset hyväksyttiin toisessa käsitelyssä.

24.1.2000

käynnistettiin kolmen luennon sarja, luennoitsijoina psykologi Sari Toivonen, kauppatieteiden tohtori Vesa Puttonen ja yrittäjäneuvos Kirsti Paakkanen.

Ekonomigolf käynnistyi Porin Yyterissä 11.9.1993. Matti Linnainmaalla voittajan eleet.



Vuoden 2002 pikkujoulu-vaalikokous vietettiin 27. marraskuuta Satakunnan Osuuskaupan tiloissa. Kuvassa vasemmalla isäntänä toiminut toimitusjohtaja kauppaneuvos Matti Ojanperä, ekonomi kauppaneuvos Matti Linnainmaa ja ekonomi pankinjohtaja Ilkka Kujala.

14.2.2000

lähetettiin SEFE:lle ehdotus syysliittokokouksen järjestämisestä Porissa. Kokous annettiin kuitenkin Pohjois-Karjalan Ekonomien järjestettäväksi.

13.5.2000

vietettiin Flooran päivää Porissa Akavan 50-vuotisjuhlan muodossa.

10.6.2000

tehtiin retki Rauman vanhaankaupunkiin raumalaisten ekonomien kutsumana.

22.7.2000

Jazz-tapahtuma Puuvillan näyttelytiloissa, joissa oli samanaikaisesti valtakunnallinen Insinöörit taiteilijoina 2000 -näyttely.

31.8.2000

rapujuhla yhdessä Porin Teknillisen Seuran kanssa Kallossa.

Vuoden 2001 alusta

aloitti yhdistyksessä puheenjohtajakautensa ensimmäinen korkeakoulumaailman edustaja, professori Heli Hookana.

15.3.2001

järjestettiin ”muotiluento”, Lapin yliopiston professori Kaarina Määttä: Hoida parisuhdetta si — jaksa työssä ja elämässä. Osallistujia yhteensä 78, joista puolet yhdistyksen ulkopuolisia.

14.5.2001

vietettiin Flooran päivää Porin korkeakouluyksikössä yhdessä raumalaisten ekonomien kanssa.

21.7.2001

Ekonomien Jazz-tapaaminen Porin korkeakouluyksikön tiloissa.

22.8.2001

yhteinen rapuilta Porin Teknillisen seuran kanssa Kallossa, Segelföreningenin ravintolassa.

27.8.2001

perustajajäsen, Markus Laine täytti 90 vuotta.

21.11.2001

vaalikokouksessa valittiin johtokuntaan toisen polven jäsen Janne Lovén.

27.11.2002

pidettiin pikkujoulu-vaalikokous Satakunnan Osuuskaupan tiloissa.

1.3.2003

yhdistyksen 60-vuotisjuhla Porin Suomalaisella Klubilla.

Porin Seudun Ekonomit ry:n jäsenistö 1.2.2003

Aalto Simo L	Haavisto Ulla Maria K	Jantunen Pasi A
Aalto Maarit	Haavisto Esa A	Joensuu Harri J K
Aalto Katja	Haavisto Sirpa E	Jolma Sampsa S
Aalto Irmeli	Haavisto Jukka K	Jortikka Anne J
Aaltonen Auli	Halonen Minna M	Jullenmaa Marja-Liisa
Aaltonen Paula	Harju Kaija-Leena	Juusela Timo I
Aarikka-Torkkeli Päivi	Hautaluoma Sari M	Jyrkiäinen Päivi K
Aarnio-Mäkilä Marika	Havukainen Seppo E J	Järvi Anja-Riitta
Afaneh Tiina K	Heikinheimo Jaakko	Järvi Pentti A
Ahola Kirsi R S	Heinonen Olli J	Järvinen Risto
Aine Aimo L	Heinonen Erkki I	Järvinen Juha J
Aivelo Erja	Heinonen Virpi M	
Alander Kaija-Leena H	Helkiö Jarmo E	Kahilaluoma Leena K
Antinluoma Tuula S M	Hellemaa Eila M	Kaisla Sato
Anttila Taina M	Hellemaa H Peter	Kaisla K Katariina
Anttonen Anja M	Hietanen Arja T	Kajander Anne-Christine
Auressalmi Päivi S	Hietaniemi Unto J	Kallama Susanna M
	Hietaoja Merja H	Kallama Kimmo
Brander Pertti J	Hirsimäki Riitta H	Kallaskari Lasse
Brandt Tarja T	Hirsimäki Rauno O	Kallio-Könnö Asko K
	Hirsimäki Päivi H	Kalliokoski Raimo O
Cameron Seija E	Hirvola Lauri T	Kangas Kalevi A
	Hollsten Jan-Henrik J	Kangas Kristina
Eklund S Gösta M	Honkanen Sirpa	Kankaanpää Hannu J I
Eklund Birgitta V	Hookana Heli M	Kankeri Piia E A
Elomaa Satu T	Huhtinen Taina T	Karhumäki Pekka P
Elomaa Marko J	Huopalainen J Mikko T	Karhunen Pekka J
Enola Tapio J N	Hurmalainen Anne-Marie	Karinharju Pasi J
	Häkkinen Anne K	Karttunen Matti P
Fagerlund Susanna	Hällfors Pauli P	Karvonen Marja H
Fonsen Päivi K	Hänninen Kauko S	Katajisto Leena S
Fonsen Jarno A J		Keitaanniemi Leena M
Forsell Tuukka P M	Iivonen Marita H	Kessunmaa Harri T
Forsman Ismo J	Ikonen-Kullberg Anu M	Kettinen Hannu O
	Iljanko Satu P	Kevin Lea
Giss Usko M	Ilves Päivi H	Kevätsalo Aki J
Grönfors Tapani K	Isoniemi Pirkko M	Kiuru Matti T
Grönlund Kauko	Isoviita Pirjo T	Kiuru Pia T
	Isoviita E Marko J	Klaus Lasse P
Haapanen Klaus		Klaus Elvi E
Haavaste Solveig	Jakomaa Elina K	Knuutila Terttu M

Koivula Matti J
Koivunen Matti
Koivunen Pekka
Koivunen Jouko J
Kokkola Timo A
Korenius Jyri E
Korhonen Matti
Koskela Jari J H
Koskinen Nora J
Kujala Ilkka
Kujansuu Satu H
Kukkonen Kari O
Kulmala Juha I
Kumlander Totti K
Kuorikoski Altti Y
Kuusela Eeva
Kuusela Merja K
Kuusisto Kaija A
Kuusisto Tapio K
Kuusisto Satu K
Kyhä Kirsti K
Kylänen Anna-Maija
Kytöluhta Martti A
Kähkönen P Tapio

Laakkonen Seppo M
Laakso Eero
Laakso Tua-Disa R
Lahti Marja-Leena
Laihosola Antti M E
Laine Pentti
Laine Markus
Laine Jyri I
Laitinen Harri U
Lammila Kaisa-Leena
Lappalainen Leena A
Lappi Ari J
Larvamo Katriina S A
Laukkanen Seppo V
Lautaoja Marika A
Lehti Pertti K
Lehtimäki Sanna M
Lehtinen Satu M

Lehtovirta Ulla U
Leino Markku A
Leporanta Esa
Leppänen Kirsti L S
Levola Pekka M
Levola-Hesso Päivi H
Liikala Arja H
Lilja Tuomo J
Lilja M Kristiina
Lillqvist Sari A
Linden Olli M
Linden Kirsti T
Linden Maarit B K
Lindfors Toni H
Lindholm Marita K
Linnainmaa Matti
Linnainsaari Ulla
Lipsanen Armi O
Lousti Ari P
Lovén Tauno E
Lovén U Johanna
Lovén Janne P
Luoma Orvo J
Lähteenmäki Erja E
Lähteenmäki Elina M
Löytty Manu P

Majasaari Maarit
Malmivuori Jonna M
Mannila Martti A J
Marjanen Leena T
Marjanen Pia K
Marttila M-Birgitta
Mattila Marja-Riitta
Mattila Marko M T
Mattila M Esa J
Merikivi Jukka A
Metsä Leena
Metsämarttila Riitta-Liisa
Mielonen Kirsti K
Mikkonen Esa O
Mikola Tuire M
Munne Irja M

Murro Tarja A
Muurinen Sirpaeliina
Myllys Riitta A
Myntti Yki H T
Mäenpää Juha T
Mäki-Pesola Heikki
Mäkinen Eija M
Mäkinen Jukka T J
Mäkitalo Sari
Mäntylä Jaana E
Määttä Antti T

Nevalainen Kirsi M
Niemi Pirjo-R
Niemi Arja E
Nieminen Lenita M
Niku Elina S A
Nirvi K Annikki
Nordenswan Paula A
Nordlund Tanja R
Nousiainen Matti
Nuotio Elise T
Nurmela Ari-Pekka
Nurmi Pirjo-R
Nurmi Jyrki J
Nurminen Sinikka M A
Nylund Kjell O H
Nylund Päivi T
Nyman Ritva T
Nänimäinen Hannu A

Ojala Matti I
Ojala Pirjo H
Ojanperä Jaana
Onniskä Pertti
Ovaska T Kalevi

Pakkasela Erkki J
Palojärvi Jyrki A
Peippo A Teemu O
Peltola Harri E T
Peltonen Jussi A
Pentsinen Juha M

Pietikäinen Mari S	Santavuo Heikki J	Uitti Matti
Piippa Marko K	Sario Jouni A	Ulmas Ritva K
Piltz Erik A H	Sarpila Kari	Urpilainen Esa I
Porthen L Juhani	Savinainen Seija M	Uusitalo Sami T
Puolamäki Esa T	Schewelev Bengt Wilhelm	
Puputti Mikko J	Seppä P-Riitta	
Puputti Heidi S A	Siekkinen Oili T	Vaahtio Eeva-Leena E
	Siitonen Aimo J	Vaartimo Olli T
Railamaa Vesa J	Sillberg Petri A	Vahteristo Ari J E
Rajala Seija M T	Silventoinen S Marjatta	Vainio Elina M
Rajala Satu H	Simula Irma E	Vainiomäki Hanna-Leena
Rantala Eeva-Liisa	Simula Jukka V	Vaittinen Eliisa K
Rantanen Outi S A	Sipponen Mikko A	Valkeejärvi Sanna M
Rantanen Jyrki J	Sirkemaa Seppo J	Vanhatalo Jaana S M
Rantasila Kari	Sjövall M Tapio	Varpelaide Heidi J
Ratsula Pertti G	Smeekes Anja H	Vataja Jouni A
Ratsula Tiina R	Stenhäll Eila	Veijalainen Leena A
Ratsula Matti J	Stenhäll Turo	Vesterbacka-Laurila Paula
Ratsula Kati H	Sundell Auli E	Vihakara Anne R H
Raunio Risto H	Suomela Leena K	Viljanen Markku T
Rautava Tapio M	Suominen R Sinikka	Viljanen Juhana A
Rautell Ulla K	Suominen Tarja I	Viljanen Päivi E
Reikko Eero A O	Suvikas Olli-P	Virta Harry V
Reikko-Tuokkola Tuula K	Syrjätie Juhani A	Virtanen Olli J
Rinnankoski Pertti K		Vuokko Leena I
Roering Minna M	Taipalus Jari T	Väinölä Marja S
Rosendahl Essi E	Talvitie-Saarikko Liisi	Väisänen Hannu A
Ruoho Jaana I	Tammi Reija E	Välimäki Tapio N
Ruuhela Kari H J	Tamminen Raimo K	Värttö Saara M
Rydman Juhani K	Tamminen Tommi T	
	Teljo Matti K	Wallin Soili K
Saarikoski Juhani	Toiviainen Merja A	Wiksten Lena M
Saarikoski Arja H	Toivonen Sari A	Wilen Asko A
Saarinen Tiina S M	Tommila Juhani S	
Saarinen Riitta E	Tuomenlarva F Auvo I	Yli-Anttila Maarit J
Saha Teija K	Tuominen Pirjo M	Yli-Sipilä Esa J
Saine Marja T	Tuominen Elina M	Ylikoski Liisa A
Sairanen Seppo J	Tuominen Marjo P	Ylikoski Sami-Pekka
Salmi Pertti	Tuomola Olli J	Ylönen Jukka S
Salo Kirsi I	Tuovinen Ville E	
Sammalkorpi Marita	Turunen Erja T	
Santaharju Sirpa H	Tähtinen Mervi K	
Santaharju Samuli I	Törölä Sari S	

Sisällys

LUKIJALLE	4
Erkki Pakkasela:	
YHDISTYKSEN HALLINTO 1943 —	6
Luottamushenkilöt ja virkailijat	6
<i>Yhdistyksen varapuheenjohtajina ovat toimineet</i>	8
<i>Rabastonhoitajan tehtävässä ovat toimineet</i>	8
<i>Sihteerin tehtäviä ovat hoitaneet</i>	8
<i>Jobtokunnan muina jäseninä ovat toimineet</i>	8
YHDISTYKSEN KOKOUKSET JA KOKOONTUMISET ERI AIKOINA	9
Kokouspaikat ja toimitilat	9
RETKET	11
KATSAUS SUOMEN JA PORIN TALOUSALUEEN TEOLLISEEN HISTORIAAN	12
<i>Rosenlew Porin alueen merkittävin työllistäjä 1960-luvulla</i>	12
<i>Teollisuuden rationalisointi vähensi työpaikkoja</i>	13
YHDISTYKSEN TALOUSKEHITYS	14
Tauno Lovén:	
YHDISTYKSEN TOIMINNALLINEN KEHITYS	16
Toimintalinjat ja aikakaudet	16
Ekonomi / ekonom	16
Porilainen aloitus	16
Porin Seudun Eknoomien ensimmäiset vuodet	17
Itsensä kehittämistä ja koulutusta	18
<i>Alkuvuodet</i>	18
<i>Ammatillisempaan toimintaan</i>	19
Toimintaa eri vuosikymmenillä	19
<i>1940-luku</i>	19
<i>1950-luku</i>	20
<i>1960-luku</i>	21
<i>1970-luku</i>	22
<i>1980-luku</i>	23
<i>1990-luku</i>	23
<i>2000-luku</i>	24
KULMINAATIOKOHDAT	25
Ekonomipäivät Porissa	25
<i>Perusteelliset valmistelut</i>	25
<i>Itse Ekonomipäivät 16. – 17.9.1961</i>	25
<i>Jälkiarviointi</i>	26
<i>Myöhemmät yritykset Ekonomipäivien saamiseksi</i>	27
Stipendejä kauppa- ja taloustieteen opiskelijoille	27
Yhteiskunta- ja työmarkkinavaikuttajaksi	27
<i>Ylempien Toimibenkilöiden Neuvottelukuntaan</i>	28
<i>Liittyminen Akavaan</i>	28

Suomen- ja ruotsinkieliset ekonomit samaan liittoon; porilaiset esimerkin näyttäjinä	29
<i>Ekonomiliitto valtakunnalliseksi keskusjärjestöksi</i>	29
<i>Yhteinen liitto suomen- ja ruotsinkielisille</i>	29
Korkeakoulu – kauppatieteen koulutuksen ja tutkimuksen kehittyminen Porissa	30
<i>KTM-tutkinnon monipuolisuus ja sisäänoton kasvattaminen</i>	30
Tunnustusta porilaisille aktiivisesta toiminnasta	31
Naisistumista	31
JUHLAT	33
Yhdistyksen vuosijuhlat	33
<i>5-vuotisjubla</i>	33
<i>10-vuotisjubla</i>	33
<i>15-vuotisjubla</i>	33
<i>20-vuotisjubla</i>	33
<i>25-vuotisjubla</i>	34
<i>30-vuotisjubla</i>	34
<i>40-vuotisjubla</i>	36
<i>50-vuotisjubla</i>	38
<i>60-vuotisjubla</i>	39
Vappujuhlat ja muut vastaavat	40
Ekonomien pikkujoulu 17.11.1984	41
<i>Terttu Knuutila:</i>	
YHDISTYKSEN JÄSENISTÖ	42
Jäsenmäärä	42
<i>30-vuotisjublien aikaan ylitettiin 160</i>	42
<i>Kun täytettiin pyöreät 50 vuotta oli jäsenmäärä 350</i>	42
Jäsenen muotokuva eri aikoina	44
Perustajat, keitä he olivat	44
<i>Toiminta on aina alkuun intomielistä sitoutumista kunnes tasaantuu</i>	44
<i>Jäsenistö on aina osannut pitää hauskaa</i>	45
<i>Sodasta palaava ekonomi tarvitsi ja halusi ajantasaista tietoa</i>	45
<i>Yhteydenpito naapuriyhdistyksiin alkoi heti</i>	46
<i>Ensimmäiset henkilövaihdokset johtokunnassa</i>	46
<i>Oli emäntä ja emännällä apulainen</i>	46
<i>Jäsen on kuulunut aikaansa ja ymmärtänyt sen</i>	46
<i>Aktiivisten jäsenten vaikutus yhdistykseensä</i>	47
<i>Erään vuodesta 1943 toiminnassa aktiivisesti mukana olleen ekonomin muotokuva</i>	48
Yhdistyksen puheenjohtajat 1943 —	51
<i>Kuusikymmenluvun puolestavälistä 1970-luvulle</i>	54
<i>Kolmekymmentä toiminnan vuotta tuli täyteen 1973</i>	56
Aktiivisia henkilöitä johtokunnasta ja ulkopuolelta	76
Yhdistyksen toimintaa aikanaan rikastuttaneet ryhmät	88
<i>Naisekonomien ja ekonomien rouvien ikioma ”ompeluseura”</i>	88
<i>Aktiiviset ”avecit”</i>	89
<i>Prinssipuolison ajatuksia</i>	89
<i>ETKO</i>	90
YHTEISÖJÄSENYEDET	92
Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund — SEFE ry	92
Akava ry	92

YTN	92
<i>Kohti Akavaa</i>	94
Porin Seudun Ekonomit ry:n kannattajajäsenet	95
Auli Aaltonen:	
YHTEISTYÖ ULOSPÄIN	96
Ekonomiliitto	96
Esitelmä- ja koulutustilaisuudet	96
<i>Liitto käynnisti esitelmäsarjat</i>	97
<i>Esitelmät kiinnostivat jäseniä</i>	98
<i>Itsenäisyyden juhlavuoden esitelmät</i>	98
<i>Liiton koulutustoimintaa kehitetään</i>	98
<i>Yhdistys järjesti omatoimisesti kursseja ja luentoja</i>	98
Kongressit	99
Ekonomipäivät yhdistysten ja liiton yhteistyömuodoksi	100
Yhteydenpito ja työnjako liittoon päin	101
<i>Vieraita liitosta</i>	101
<i>Jäsenasioiden hoito siirtyi vähitellen liitolle</i>	101
Aktiivista osallistumista liiton tilaisuuksiin	102
<i>Liiton kokouksiin valmistauduttiin huolella</i>	103
<i>Liiton vuosijuhliin osallistuminen</i>	103
Edustus liittohallituksessa	104
Kannanotot liitolle	104
Ekonomiliiton huomionosoitukset ja ansiomerkit	105
Ekonomiyhdistykset	108
Alkuvuosien yhteistyö	108
Rauman Ekonomit	110
<i>Yhteisiä yritysvierailuja, jublia ja muita tapaamisia</i>	110
<i>Kymmenvuotisjuhlalat ja muut merkkipäivät</i>	112
<i>Yhteinen Flooran päivän vietto</i>	113
<i>Vaikuttamista yksilötasolla Rauman ja Porin yhdistysten väliseen yhteistyöhön</i>	114
Vaasan ekonomit	115
Muut ekonomiyhdistykset	116
<i>Viidennen vaalipiirin tapaaminen</i>	117
Uusia yhteistyömuotoja ekonomiyhdistysten kesken	118
<i>Ekonomiliikuntaa</i>	118
<i>Ekonomijazzia</i>	119
Yhteydet ekonomiopiskelijoihin	122
Yhteisöt ja yhdistykset	123
Yhteistyö Porin Teknillisen Seuran kanssa	123
<i>Charlotta, hyvän yhteistyön symboli</i>	124
Akavalaisten yhteistoimintatilaisuudet	125
<i>Muita yhteistoimintamuotoja</i>	125
Akateeminen vappu	127
Porin kauppaoppilaitos	128
Satakunnan Akavan aluetoimikunta	130
Muut yhteisöt	130
Työllisyyden hoitoa	130
Yritykset	131

Ensimmäisen vuosikymmenen yritysvierailut	131
Yritykset yhdistyksemme talouden tukijoina	132
Esitelmäitsijät kokouksissamme	133
Jäsenhankintaa yrityksistä	134
Vierailut jatkuvat	135
Verkostoitumista	136
Yritysvierailuja ei tehty vain Poriin	137
Koulutusyhteistyötä	137
Virastot ja viranomaiset	138
Sääntömuutoksia	138
Tiedotusvälineet	140
Esitelmätilaisuudet lehdistössä	140
Ekonomipäivät Porissa	140
Vuosijuhlat	141
Stipendi- ja muut virallisuontoiset jutut	141
Uuden ajan henkilökuvia ja tapahtumia	142
Tiedottaminen Ekonomi-lehden välityksellä	142
Stipendit	143
Stipendiaatit 1964-2002	146
”Tapsan juhla” 5.11.1998	148
<i>Tauno Lovén:</i>	
Tapahtumakalenteri 1943 - 2003	150
Porin Seudun Ekonomit ry:n jäsenistö 1.1.2003	159
Sisällys	162

Eläkään ekonomit!

kertoo Porin Seudun Ekonomit ry:n toiminnasta vuosina 1943 - 2003.

Porin Seudun Ekonomit ry on ajassaan elävä yhdistys, joka kokoo jo noin 350 talouselämän ja yritystoiminnan asiantuntijaa eri puolilta Satakuntaa. Yhdistys tarjoaa jäsenilleen koulutus- ja virkistymistilaisuuksia itsensä kehittämiseen sekä foorumin ajankohtaisten talous- ja yrityselämän asioiden yhteiseen pohdintaan. Kiinteä vuorovaikutus maakunnan kaupallisen alan koulutusta järjestävien tahojen kanssa mahdollistaa yhdistyksen tuen uusien talouselämän ja yritystoiminnan asiantuntijoiden synnyttämiseksi maakunnan tarpeisiin. Yhteistyössä muiden akavalaisten järjestöjen kanssa yhdistys toimii myös yhteiskunta- ja työmarkkina-vaikuttajana.

Yhdistys on luonut kuudenkymmenen vuoden aikana syvälle satakuntalaiseen maaperään ulottuvat juuret ja ajankohtaisiin tuuliin vastaavan kasvuston. Porin Seudun Ekonomieille osoitettu arvonnanto toimintavuosien aikana osoittaa yhdistyksen toimintahaarojen asemaa maakunnan talouselämän ja yritystoiminnan kehittämisessä. Katsoisin yhtenä lähivuosien tärkeimpänä haasteena olevan edelleen lisää yhdistyksen tunnettuutta ja yhteiskunnallista vaikuttavuutta Satakunnassa.

Jäsenistön korkean tason asiantuntemus ja sen ylläpitäminen osaamiseen nojautuvassa yhteiskunnassa on avainaseman edelleen lujittamiseen, vaikuttavuuden lisäämiseen ja talousvaikuttajan imagon kehittämiseen. Yhdistys on yhtä kuin jäsenensä. Myös yhteistyö ja verkostoituminen on vaikuttavuuden perusvoimavara. Vuosien kuluessa rakennettu yhteistyöverkosto muiden akavalaisten järjestöjen ja maakunnan yritysten kanssa tarjoaa erinomaiset lähtökohdat kontaktiverkoston edelleen laajentamiselle ja syventämiselle.

Tunnettuus ja vaikuttavuus ovat vireän ja kasvavan yhdistyksen perusominaisuuksia. Kuudenkymmenen toimintavuoden tinkimätön uurastus antaa yhdistyksen tulevaisuudelle erinomaiset lähtökohdat.

Heli Hookana

Porin Seudun Ekonomit ry
puheenjohtaja

